

କାନ୍ତିମାଳା

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୪୧୮

୪୧

ଏ ସପ୍ତାବ୍ଦ ଅରମ୍ଭରୁ ଅମ୍ବେମାନେ ସନ
୮୨୭ ସାଲକୁ ଚିରକାଳିଗାଣେ ବିଦୟା
ଦେଇସନ ୮୨୭ ରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥାଏଁ ।
ଆମ୍ବରେ ଆମ୍ବେମାନେ ଏକ ଦଶବର୍ଷ ଅନ୍ତିମ
କର ହୃଦୟର୍ବର୍ଷରେ ପଦାର୍ଥଙ୍କ କଲୁଁ ଏକମୂଳ
କାଳ ହୃଦାଗ କଲୁଁ ସତ୍ୟ କିନ୍ତୁ ତେଣାରେ
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସୁନି ପ୍ରବେଶ ହୋଇ ନାହିଁ
କେବଳ ଏତେକାଳ ବସି ରହିଥାଏଁ ଏଥିପାଇଁ
ଆମ୍ବେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କଠାରେ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଉ
ଥାଏଁ ଓ ପାଠକମାନଙ୍କଠାରେ କୃତକାଳ ପ୍ରକାଶ
କରିଥାଏଁ କାରଣ ଭାବାଙ୍କର ଧାରାସଥ ଓ
ଦ୍ୱାରାନ୍ତିରନା ଏପରି ଯନ୍ତ୍ରପାଇବାର ଅସମ୍ଭବ
ଥିଲା । ଏଇଏବ ନବବର୍ଷରେ ପଦାର୍ଥଙ୍କର
ଆମ୍ବେମାନେ ପାଠକମାନଙ୍କର ଓ ସମ୍ବନ୍ଧାଧାର-
ମଙ୍କର ମଙ୍କଳବାଦ କଲୁଁଥାଏଁ ଏବଂ ଆଶାକରୁଁ
ଯେ ସେମନେ ନବୀ ମୁଖସମ୍ମେଶ କର ଏ
ବର୍ଷକ ଅଭିନାହତ କରିବେ ।

ଆମର ଭାଇଙ୍ଗେଷ୍ଟାକର ପଦଗୁଡ଼ି ଉପରେ ଗଲ ତା ୧ ଦିନରେ ଜଟକ ଜେଳ-
ଆନାରୁ ଶୂଳଗଣ ଅପରାଧକଲ୍ପିତ ଏବଂ ବିନି-
ଜଣ ବିଗପନ୍ତ କରି ସ୍ଵକଷମା ପାଇ ମୃତ୍ୟୁ
ଲଭ ଅଛନ୍ତି । ଅପରାଧ କରିବିଲେ ମନ୍ତ୍ରରେ
ଦୁଇଜଣ ଯବଜୀବନ ଓ କାଳିଶ ଦବର୍ଷଠାରୁ
ମା ୨ୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାହାବାବ ଦିଗ୍ନ ପାଇଥିଲେ ।
ଦେବକାଳ ପାଠକରେ ତିନିଜଣକୁ ଅଖିଳ ନ

ଶୁଳେ ସମସ୍ତେ ମୁକ୍ତିପାଇ ଥାଇନ୍ତି ଏମାନଙ୍କ
ପଥରେ ଏହି ବନୋବସ୍ତୁ ହୋଇଥିଲା ସେ
ଏକଶତ ଟଙ୍କାରୁ ଡଣା ଦୂର ନମିତ୍ତ ଦେବାନି
ଆଟକରେ ଥିବା କରିବିଲୁ ମୁକ୍ତି ଦିଆଯିବ ଓ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ଭାବାଙ୍କ ଦେଶ ପରିଶୋଧ କରି-
ବେ । ଅପରାଧକର ଦୂରମ ଚରିତ୍ର ଦୃଷ୍ଟିରେ
ଭାବାଙ୍କ ମୁକ୍ତି ଦିଆଯାଇ ଥାଇ । ଖଲୁସି କର-
ଦିଲ୍ଲି ମଧ୍ୟରେ ଅଠକଣ ଛା ଓ ଆଉ ସମସ୍ତେ
ପୁରୁଷ ଥିଲେ ।

ଆମ୍ବେମାନେ ଶୁଣି ଦୁଃଖର ହେଲୁ ସେ
ପୁଣ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ବୁଦ୍ଧ ଲୁଟ୍ଟର ମୋକଦମା
ଦ୍ୱାରାଛି । ସେଠାରେ ମାନ୍ଦ୍ରାଜପ୍ରଦେଶ ପୀଳ
ଅନେକଲୋକ ଗୁରୁତମ କଣିକାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ
ଏମନ୍ତ କି ଗୁରୁତମ ଭାବ ଟଙ୍କାରେ ସେ ଏ ର
ହୋଇଗଲା । କଣିକିଆଜର ଏଥରେ କେବେ
କଷ୍ଟଭାବା ଓଡ଼ିଶାର ଅବସ୍ଥା ଯାହାକୁ ନଖାଅଛି
ସେମାନେ ସହଜରେ ଦୂରିପାଇବେ । ବୋଧ-
ହୁଅଇ କଣିକିଆଜକୁ ଭାବା ଅଭିନ୍ନ । ବାଧବାରୁ
ହେଉ ଅଥବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି କାରଣରୁ
ହେଉ ଗତ ସୋମବାର ସକାଳବେଳେ ଶତା-
ଧିକଲୋକ ଏକଟି ହୋଇ ଗୁରୁତମଗୋଦାମମାନ
ଫୁଲ୍ଲିଲେ । କେବେ ଗୋଦାମରୁ କେବେ
ଗୁରୁତମ ଲୁଟ୍ଟନେଇ ଥାଇନ୍ତି ଭାବା ଆମ୍ବେମାନେ
ଜାଣି ନାହିଁ ଓ ସବୁଥବାଢ଼ ସେଠାରୁ ଅସି-
ଯାଏ କାହାଁ । କିନ୍ତୁ ଶୁଣାଯାଏ ସେ ଏକଶତ-

ଲେକ ଏ ଅପରାଧରେ ଲିପ୍ତଥିବା ଅର୍ଥଯୋଗ-
ରେ ଧର୍ମପତି ଅଛନ୍ତି ଓ ଆଉ ଅପରାଧଙ୍କର
ଅନୁସନ୍ଧାନ ଦେଉଥାଣି । ଆଗମି ସପ୍ତାହରେ
ଏଥର ସମସ୍ତ ବିବରଣ ଜଣାଯିବ ।

ଭାରତୀକରେ ସମାଦ ଅସିଥିଛି ଯେ ଦିଲ୍ଲି-
ଦିଲ୍ଲିବାରରେ ଡେଶାର ତଳଳିଭିତ, ଦୁନ୍ଦୁଲୋ-
କମାନେ ଭାବାକ ନାମର ପାର୍ଶ୍ଵାଲିଭିତ ପଦ-
ମାକ ପାଇଥିଲାନ୍ତି । ସଥାପି—

ଗଜା କିନ୍ତୁ ମୟୁରବଜ୍ଞ—ମହାଶାଙ୍କା

କେଉଁଠା—ମହାରାଜା

ଅଭ୍ୟାସକାଳୀ

ପ୍ରକାଶ—ମନ୍ଦିର

ପାଇଁ ଶାଖାରେ ସେ ମୁହଁରାହାନ୍ତିର—ଶକ୍ତି

ଶାକୁ ଜ୍ଯୋତିରଳମ କେ ହୃଦୟାହୁର ଏହି
ପ୍ରସାଦରେ ବୋଷ - ଶୟବାହାଦର

” ନିମ୍ନାଳ୍ପରିତ୍ତରେ କବାଚ — ଶବ୍ଦବାଜୀଯୁକ୍ତ
ରୋହିମାଆ ପଣିତ — ସମବାହାନ୍ତର

“ କେବଳମାତ୍ର ପତ୍ରର ଲାଗୁଣାକୁଣ୍ଡିଲୁଛି

କି ଦେଉରୁ ଏମାନ୍ଦଙ୍କୁ ଧରୁ ଦିଆଗଲୁ
ଆମେମାନେ ନ ଜାଣୁ ଏବଂ ମଧୁସୁରବାଜା,
ଯନ୍ତ୍ରିବର ଭଗବାନ ରାଷ୍ଟରୀୟ ବାରୁ ଗୋଲ-
କଚନ୍ଦ୍ର ବୋଷ ଓ ଏହିପର ଥାଇ କେବେକ
ଲୋକଙ୍କର କି ଅପରାଧ ହେଲା ସେ ସେମାନେ
କିଛି ଏବଂ ଆଇଲେ କାହିଁ । ସେବେ କିଛି
ବିଶେଷ ଗୁର୍ଗା ସକାଶେ ପଦ ଦିଆଯାଇ ଥାନ୍ତା
ତାହା ହେଲେ କାହାର କିଛି କହିବାର ନ
ଥିଲା କିନ୍ତୁ ଯେ ପୁଲେ ଦେଖାଯାଉଥିଲା ସେ
କୌଣସି ଉତ୍ତର୍ପଣ୍ଣ ଗୁଣ ବା କାର୍ଯ୍ୟର ବିଶୁଦ୍ଧ କ

ହୋଇ କେବଳ ଏ ମହୋତ୍ସବ ଉପରେ
କେବେଳଗଲୁ ପଦ ଦେବାର ଛା ହେଲ
ବୋଲି ଦିଅପାଇ ଥାଇ ସେ ସୁଲେ କିମ୍ବର
ଲୋକଙ୍କୁ ପଦ ଦେଲେ ତଳ ହୋଇ ଥାନ୍ତା
କାରଣ ଫଳ ଏକା ପ୍ରକାର ହୋଇଥାନ୍ତା
ବାସ୍ତବରେ ମୁଖଲବନ୍ଦର ସମସ୍ତ ରାଜାଙ୍କୁ ପଦ
ଦିଆ ନ ଯାଇ କେବଳ ଥାଳ ଓ ସକଳଙ୍କୁ
ଦେବାରେ ଅନ୍ୟ ରାଜାଙ୍କର ମନୋଦୂଃଖ
ହୋଇପାରେ କିଶେଷରେ ମଧୁପୁରର ରାଜା
ଏପର ପଦ ପାଇବାର ଅଧିକ ଯୋଗ୍ୟ ଥିଲେ ।

ବଳିକରା ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ପାଞ୍ଚାର୍ଥସ ଓ
ପ୍ରବେଶିକା ପଶ୍ଚାର ଫଳ ବାହାର ଅଛି ।
ଡେଶାର ସ୍କୁଲମାନଙ୍କଙ୍କୁ ପଶ୍ଚାର ଦେଇଥିବା
ଶତକ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ-
ଅଛି ତାହାଙ୍କ ନାମ ଏଠାରେ ପ୍ରବାସିର
ହେଲା ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅମୃମାନଙ୍କ ମହାମତ
ଅଗାମୀ ସପ୍ରାବରେ ବନ୍ଦରୁ କରିବୁ ।

ପାଞ୍ଚାର୍ଥସ ପଶ୍ଚାର ।

“ୟ ଶ୍ରେଣୀ ।

ଆନନ୍ଦଚନ୍ଦ୍ର ମହାନ୍ତି କଟକ କଲେଜ ।

ସତ୍ୱନାଥ ରାୟ ଏକନ

ପ୍ରବେଶିକା ପଶ୍ଚାର ।

୧୯ ଶ୍ରେଣୀ ।

ସମ୍ବନ୍ଧକର ରାୟ କଟକ କଲେଜ ।

ପ୍ରିୟନାଥ ମୁଖ୍ୟ୍ୟା ଏକନ

ବ୍ରଜକିଲାଲ ମୁଖ୍ୟ୍ୟା ଏକନ

“ୟ ଶ୍ରେଣୀ ।

ଆସୁଦୋଷ ବାନ୍ଧ୍ୟା କଟକ କଲେଜ ।

କଲଗେଶଚନ୍ଦ୍ର ମୁଖ୍ୟ୍ୟା ଏକନ

ଯତ୍ତନାଥ ନିଯୋଗୀ ଏକନ

ନିମାଇଚରଣ ମିତ୍ର ଏକନ

ଜାନକାବନ୍ଦିର ଘୋଷ ଏକନ

ଦାମୋଦର ପାଣୀ ଏକନ

କେବି ମହାନ୍ତି ଏକନ

ପ୍ରିୟନାଥ ଘୋଷ ଏକନ

“ୟ ଶ୍ରେଣୀ ।

କୟନାରାଯଣ ଦାସ ଏକନ

ଗୋପୀନାଥ ଦେ ଏକନ

ରାମକୃଷ୍ଣ ଦାସ ଏକନ

ମହେଶଚନ୍ଦ୍ର ସେନ ଏକନ

କଟକ ଭର୍ତ୍ତା ସୁଲ ।

“ୟ ଶ୍ରେଣୀ ।

ବିଦ୍ୱନାଥ ପକ୍ଷନାୟକ

ପୁଷ୍ଟିକଲ ।

“ୟ ଶ୍ରେଣୀ ।

ମନ୍ଦରଥର ଦାସ

ଦୃଷ୍ଟମୋହନ ପକ୍ଷନାୟକ

“ୟ ଶ୍ରେଣୀ ।

ତୁଦେବଚନ୍ଦ୍ର ବନ୍ଦେନ୍ୟାପାଥ୍ୟ

ସାଧୁପ୍ରସାଦ ବୋଷ

ବାଣୀଧର ମହାନ୍ତି

ଏ ଦରବାରରେ ଭଲଲଶିତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ

ପ୍ରଶଂସାପତ୍ର ପାଇଥାରୁ । ସଥା;

ରଜା କହେ ସୁଦିନା

ରଜା କହେ ମଧୁମୁର

ବାହୁ ଶିବପ୍ରସାଦ ସିଂହ

” ତାରକାନ୍ତ ବଦ୍ଧନ୍ୟାଗର

” ଦରବାର ବୋଷ

” ବୈଦ୍ୟନାଥପଣ୍ଡିତ

” ରାଧାଶ୍ୟାମନନ୍ଦ

ଶୌଦ୍ଧିକ ବିଶ୍ୱାମାଧିକ

ବାହୁ କହାଯୁଲକପଣ୍ଡିତ

” ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରାୟଣରୁ ଶୌଦ୍ଧିକ

” ବାଲାପଦ ବନ୍ଦେନ୍ୟାପାଥ୍ୟ

” ମହେଶ୍ୟନ୍ଦ୍ର ବନ୍ଦେନ୍ୟାପାଥ୍ୟ

ଶୌଦ୍ଧିକ ସହଦେବମହାପାତ୍ର

ମୁକୁଷ ରାଷ୍ଟ୍ରଲବଦ୍ଧ

ଶୌଦ୍ଧିକ କାଶୀନାଥଦାସ

ଦିଗବାନନ୍ଦ ପଣ୍ଡିତ

ମହନ୍ତି ନାରାୟଣଦାସ

ବାହୁ ମଧ୍ୟ ମୁଦନ ଶ୍ରୀମତୀ

” ରମତନ୍ଦ୍ର ଅତ

” ଲୋକନାଥ ରାୟ

” ନାରକଲମିଶ୍ର ରାଜୟକ

” ବୈକୁଣ୍ଠନାଥ ଦେ

” କେଳାଟନ୍ଦ୍ର ରାୟ ମହାଶ୍ୟ

” ନିମାଇଚରଣ ବୋଷ

” ରାଧାରମଣ ଦାସ

” ଅବ୍ୟାକୁଳମାଳା

” ମଦନମୋହନ ଦାସ

” ବନମାଳାପଣ୍ଡିତ

କାନ୍ଦିନ୍ଦ୍ର କେତ୍ରହତ ସରଦାର

ଧନ୍ୟବାନ କଳମାଳ

” ଏମାନେ କିଏ କେତ୍ର ଯୋଗ୍ୟମାନିତ

ପ୍ରଜଂପତ୍ରମାଳ ପାଇଲେ ତାହା କରିବୁବୁଝି

ହେବ ସାରେ ବ୍ୟକ୍ତ ବରଥୁଲେ । ଆମ୍ବେମା-
ନେ ଅଗମିଷ୍ଟାହରେ ତାହା ପ୍ରକାଶ କରିବୁ
ବର୍ତ୍ତମାନ ପାଠକମାନଙ୍କୁ ଅବସର ଦିଅଗଲୁ ଯେ
ସେମାନେ ଯାହାକ ବିଷୟରେ ଯାହା ଜାଣନ୍ତି
ତାହା ବିର୍କରବି କିଏ ବେତଦ୍ଵାରା ଯୋଗ୍ୟ
ତାହା ପ୍ରିର କରିଲୁ । ଏଥିନିମିତ୍ର ଅବସର ଦିଅଯି-
ବାର ଅଭି ଏକ କାରଣ ଏହି ଯେ ପ୍ରଶଂସାପତ୍ର
ପାଇଥାର ବ୍ୟକ୍ତିକ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି ଅନେକ
ଲୋକ ଅଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ବିଷୟରେ
ତାହା ପାଇଥାରି ସ୍ଵର୍ଗ ଅବସର ପ୍ରିର କର
ପାଇନାହାନ୍ତି ।

ତଳିର ସପ୍ରାହରେ ପେଷମ୍ପୁ ଭସ୍ତବ ହୋ-
ଲାଇଛି ତହିଁର ଅନବିନ୍ଦନା ପୂର୍ବ ପଢିକାରେ
ଆମ୍ବେମାନେ ପ୍ରକାଶ କରଥିଲୁ ସେଥିରୁ ଭସ୍ତବ
ବାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥେ ନିଷାହ ହେଲା ବର୍ତ୍ତମାନ
ତହିଁର କବିତା ଲେଖିଥିଲୁ ।
ଧୋମବାର ଦନ ଦରବାର—ଦକ୍ଷା ରାତ୍-
ଆ ସମୟରେ ଏହା ଅରମ୍ଭ ହେଲା ଓ ଯେପରି
ସୁନ୍ଦରାରେ ଏମା ବ୍ୟାପାର ନିଷାହ ହେବାର
ପ୍ରକାଶ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅରମ୍ଭ ଅରମ୍ଭ ହୋ-
ଇଥିଲା ଏଥିରେ ଲେଖିଥିଲେ ସକାଳ ଅଠଶହା-
ଠାରୁ ଦରବାରକୁ ଯିବାକୁ ଅରମ୍ଭ କରିବ ଓ
ନିୟମିତ ସମୟରେ ସମୟେ ଭସ୍ତିକ ଥିଲେ । ନିୟମିତ
ବ୍ୟକ୍ତିକ ମଧ୍ୟରୁ ଅନ୍ୟତା ଲୋକ
ଅନ୍ତର୍ଭେଦ ଥିଲେ ତାହାରେ ପ୍ରାୟ ସମୟେ
ବ୍ୟକ୍ତିକ ମଧ୍ୟରୁ କହିବାକୁ ହେବ । ସାରେ
ଆଗପତ୍ର ହୋଇ ବ୍ୟକ୍ତିକ ମଧ୍ୟରୁ ପଢି ସମୟ-
କର ଦୂଷି ଆଏ ଓ ଏ ସାରେ ଯେ ଶୁଣିଲା
ହୋଇଥାର ତାହାକୁ ଆମ୍ବେମାନେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ
କରିଲ ପାଇଁ ବର୍ତ୍ତ ଏକ ପ୍ରାନରେ ହଦିହ ତୁମ
ଦେବର ଦେବା ଯାଇଥାରୁ ରେବେ ଏତିବ
ବୋଲି ଯାଇ ଯାରେ ଯେ ଏମନ୍ତ କରିବ କାନ୍ଦିନ୍ଦ୍ର
ପାଇଥାରେ ସମୟକୁ ସନ୍ଦେଶ କରିବା କଠିନ ଓ
ବାକିମନ୍ଦିନେ ଜାଣି ଶୁଣି କାହାର ମନ
ମୁକ୍ତ କରିବାର କରି କର ନାହାନ୍ତି । ଏ
କଷୟରେ ପୁରୀ ରାଜା ସମୟକୁ ଲକ୍ଷଣକ
ହୋଇଥିଲେ । ଡେଶାରେ ତାହାକୁ ଲେବେ
ଲକ୍ଷ ରାଜାର ମହାତମୀଯ ବୋଲି ଅବଧି କରିବୁ

ଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ବାସୁଦ ବିବେଚନା କଲେ ଏବା-
କର ରାଜତ ଗା ଅଥବା ବର୍ତ୍ତମାନ ବିଜ୍ଞାନୀ
ନାହିଁ କେବଳ ତେଣାର ରାଜବିଶ୍ଵର ପ୍ରତିନିଧି
ପ୍ରକୃଷ୍ଟ ଏହାଙ୍କର ଯାହା କିଛି ଟେକ ରହିଅଛି
ତେଥାର କମିଶନର ସାହେବ ଏବାକୁ ସମୟ
ରାଜାଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଚିହ୍ନ ବକରାବରେ ପ୍ରଥମ
ସ୍ଥାନ ଦେଇଥିଲେ ଓ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦେଖିବାରେ
ଏ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଧିକ ହୋଇଥିଲା
ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ମାତ୍ର ଅମ୍ବେମାନେ ଦୁଃଖରସତ୍ତବ
ପ୍ରକାଶ କରୁଥିଲୁ ଯେ ରାଜା ଅପଣା ମାନ
ପଦାର୍ଥ ରଖିବାକୁ ଅବସ୍ଥା କରି ନାହାନ୍ତି ଓ
ଆସେ ରଖିବାକୁ ଅବସ୍ଥା କରି ନାହାନ୍ତି ଓ
ଯଦ୍ୟପିକି ରାଜାଙ୍କର ଅଳ୍ପ ବୟସ ଓ ଶିକ୍ଷାର
ଅଭିଭବୁ ତାହାଙ୍କୁ କୁପାର ପାତ୍ର ଜ୍ଞାନ କରିବାକୁ
ଦେଇ ତେଥାର ବଜା ଦୁଃଖର ବିଷୟ ଯେ ବାରୁ
ଦେଇ ତାହାଙ୍କ ମହିମା ହୋଇ
ରାଜାଙ୍କର ବିଦ୍ୟାଧାର ତାହାଙ୍କ ମହିମା ହୋଇ
କୌଣସି ସୁଧାପଦେଶଦାର ତାହାଙ୍କୁ ଶିଖାଇର
କାରଣେ ନାହିଁ ଓ ସାରରେ ଅଧିଦୟତ କଲେ ।
ଏହି ମହାଶୟ ରାଜାଙ୍କୁ କଲିଜିତାକୁ ଦେଇ
ଯାଇଥିଲେ ଓ ଯେତେ ସଖ୍ୟାତ କରି ଅଧିଲେ
ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଜଣା ଅଛି । ବୋଧ ହୁଅଇ ସେହି
ଯୋଗ୍ୟତା ଦେଖି ରାଜା ଏବାକୁ ମନ୍ତ୍ରିପଦରେ
ଦରଖାନ୍ତ କଲେ ଓ ରାଜା ହୋଇଥିଲେ ସଥା-
ଦରଖାନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲୁ । ଏବା ଛାତା
ଯୋଗ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲୁ । ଏବା ଛାତା
ଦରବାରରେ ଆର କିଛି ଅଣ୍ଟଙ୍କାଳୀ କାର୍ଯ୍ୟ
ଦରବାରରେ ଆର କିଛି ଅଣ୍ଟଙ୍କାଳୀ କାର୍ଯ୍ୟ
ଦରବାରରେ ଅଣ୍ଟଙ୍କାଳୀ କାର୍ଯ୍ୟ ଦରବାରରେ
ହୋଇ ନାହିଁ ଓ ଦରବାର ସେମନ୍ତ ସୁଶୋଭିତ
ଓ ସନ୍ଦର ଦିଶୁଥିଲ ଦେମନ୍ତ ପୂର୍ଣ୍ଣ କେବେହେଁ
ଓ ସନ୍ଦର ଦିଶୁଥିଲ ଦେମନ୍ତ ପୂର୍ଣ୍ଣ କେବେହେଁ
ଦରବାର ସୁଶୋଭିତ ଦିଶୁଥିଲ ହୋଇଥିଲେହେଁ
କୌଣସି ଦୁର୍ଘଟନା ହୋଇ ନାହିଁ ।

ମଙ୍ଗାଳାର ଶୈଷନାର ଓ ଅଭସବାଜା ।
ଯେଉଁମାନେ ଦୁଇବର୍ଷ ପୂର୍ଣ୍ଣ ମାନ୍ୟବର ସର
କିମ୍ବର୍ତ୍ତ ଟେମ୍ପର ଏ ନଗରର ଅଧିକାବେଳେ
ଏ ନଗରରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ସେମନ୍ତ
ଶୈଷନାର ପରିଷ୍ୱ ଦେବାର ପ୍ରମେତ୍ୟକନ
ନାହିଁ କେବଳ ଏକି ପ୍ରହେଦ ଯେ ସେଥର
ଗୋଖାନାଠାରୁ କମିଶନରେ କରେଲା ପ୍ରସରିତ
ଶୈଷନାର ହୋଇଥିଲା ଏଥର ମୟାନଠାରୁ
ରୁଦ୍ଧମାତ୍ରୋ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମମବଜର ଓ ଶାଶୀହାଟ
କଟକରଣୀ ବିଜ୍ଞାପତିଥୀ ରୁଦ୍ଧମାତ୍ର ସଜଳ ଦୁଇ
ଆସରେ କୈଲାର ଶୈଷନାର ହୋଇଥିଲା ।
ପଳିର ପେମନ୍ତ ଏଥରର ଶୈଷନାର ଅଧିକ

ଦୂର ବସ୍ତୁର ହୋଇଥିଲ ଦେମନ୍ତ ସେଥରର
ଶୈଷନାର ସଙ୍ଗେ କେବେ ଗୋଟା ବଡ଼
ଫଟକ ନିର୍ମିଣ ହୋଇ ଅଥବା ବ୍ୟସ ହୋଇଥିଲ
ପଳିର ସତକ ଶୈଷନାର ଏଠା ପକ୍ଷରେ
ସଥେଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲେହେଁ ତାହାକୁ ପ୍ରକୃତ
ଶୈଷନାର ବୋଲିଯାଇ ନ ପାରେ ତାହା
କେବଳ ବାଟରେ ଥାଳୁଅ ଦେଲ ପର ହୋଇ-
ଥିଲା । ସରକାର କରେଲା କୋଟିମାନଙ୍କରେ
କେବଳ ତେବେପାଳୀ ଦିଆ ଯାଇଥିଲା ସତ୍ୟ
ମାତ୍ର ଶୈଷନାର ତଳ ହୋଇଥିଲା । ନଗର-
ବାସିମାନେ ଯେ ଯାହା ପର ଶୈଷନାର କର-
ବାରେ ତୁଟି କର ନାହାନ୍ତି ଓ ସଦ୍ୟପିକି
ଏଠାରେ ବସ୍ତୁର ଧନବନ୍ତ ଲୋକ ନାହାନ୍ତି
ବୋଲି କେହି ବହୁତ ଟଙ୍କା ବ୍ୟସ କର ଦୃଢ଼
ପରିମାଣରେ ଶୈଷନାର କର ନ ଥିଲ ତଥାର
ରାଜାର ଧର୍ମର ଉତ୍ସବରେ ସେମନ୍ତ ଦେବାଲ
ଲୋକେ ଆପଣା ହୁରରେ ଆଳୁଅ
ନ ଦେଲେ ନୁହେ ବୋଲ ଦୂର ଗୁରୁଟା
କରିବା କ୍ଲାଇ ଦେଇଥାନ୍ତି ସେହିପରି ଏ
ସମୟରେ କରିଥିଲେ । ଏପର କେବେକ
ସ୍ତରିତ ଓ ସରିମନ୍ତ କ ଯେଉଁମାନେ
ଦେବାଲ ଅମାବାସ୍ୟକ ବଜ ଆସି କରିବାକୁ
ନାହିଁ ସେମାନେ ଏ ସମୟରେ ବଜରେଶ୍ଵନାର
କରିଥିଲୁ ପ୍ରଦର୍ଶନର ଉତ୍ସବ ହୋଇଥିଲା
ଲୋକେ ଆପଣା ହୋଇଥିଲା । ଦେବାଲ କେବେକ
ଦେଇଥିଲୁ କରିବାକୁ ବଜରେ ଦେଇଥିଲା ।
ପ୍ରକୃତରେ ଏଠାରେ ଗୋଟିଏ ଖେଳର ଦ୍ୱାର
ବସିଥିଲା ଓ କୌଣସିପ୍ରକାର ଖେଳ ଓ ବାଦ୍ୟର
ଅପ୍ରୁଲ ନ ଥିଲା । କେଳାବାଜା, ଭାନୁଦ୍ଵାର
ବାଜା, ସରକଷ, କୁପ୍ତି, ତେଲଜିବାଜା,
ଫଳୋରବାଜା, ଲଂଗାବାଜା, ପଣ୍ଡିମାଗାନ
ଇତ୍ୟାଦି ଏକମ୍ କାଣ୍ଟ ରୁରିଆଜେ ଲାଗି ରହି
ଥିଲା ଓ ସବାଧାରଣ ଅବାଧରୂପେ ତାହା
ଦେଖିବାକୁ ଅନୁମତ ପାଇଥିଲେ ସ୍ତରବାନ
ଶୋକମାଲ ନିବାରଣ ସକାଶେ ଧୂଲିମର
ଅଭିରକ୍ତ ପରିଶ୍ରମ ହୋଇଥିଲା । ତେଥାବାର-
ସରକଷ ତମାଧା ଓ କେଳାବାଜାର ଗୋଟିଏ
କୌଣସି ଦେଖିନ କୁ ଅଛି ତମାଧାର ହୋଇଥିଲା ।
ମୁଲର ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବେଳ ଦୂରପଶ୍ଚା
ଦେଲେ ମିଶ୍ରାନ ବଜରଣ ହେଲ ଓ ସେବାଧାର
ବଜ ସରକଷରୁ ନିବାରଣ ହୋଇଥିଲା ।
ଏଥର ତାର ପ୍ରାସି କମିଟୀ ତାଲପଦ ପାତ୍ୟୁଷର
ଆୟୋଜନ କର ଦୃଢ଼ରେ ମିଶ୍ରାନ ଉଚିତକର
ଗୋଟିଏ ଲେଖାଏ ଏକମ୍ ପିଲାର ଦେଲେ ଓ

ବାନ୍ତ ଓ ଲାଲମହାର ଭବ ଏମାନେ ପ୍ରାସି
ଆହୁ କିଛି ଜାଣନ୍ତିରୁ ଅମ୍ବେମାନେ ଦୂରପଶ୍ଚା
କରୁ କ ତେଥାମାନେ ଏଥର ସେମନ୍ତ ଦେ-
ଖିଲେ ସେପର ବାଜ ପ୍ରକୃତ କରିବେ
ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଗତଜାଗର ବାବେଲ ଯେମନ୍ତ
ଗର୍ଜନକର ଯେତେ ତୁଳକୁ ଦିଥି ସେମନ୍ତ
ତହିଁରେ ବିଜାଧବର୍ତ୍ତିର ନନ୍ଦ ଶଙ୍କାଯାଇଥାନ୍ତା
ତେବେ ସର୍ବଗଠାରୁ ତାହା ରହିଥି ହୋଇ-
ଥାନ୍ତା ଯାହାହେଲ ବଜାରଟକ ଦେଇ ସେବା
ଇଂଗଲିବା ବାଜ ଦେଖିବାର ଅମ୍ବେମାନେ
ଆଶା କରିଥିଲୁ ସେପର ହେଲ ନାହିଁ ।

ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ଵାଲ୍ପ ଶ୍ରଦ୍ଧାନଙ୍କୁ ଏକ ସ୍ଥାନରେ ତାହାକୁ ଶେଷକଙ୍କ ଅଧୀନରେ ବସାଇଥିଲେ । ପିଲାମାନେ ବଡ଼ ଆଜନ ସହିତ ମେଞ୍ଚାବ ଗେଜନ କଲେ । ମେଞ୍ଚାବପରୁ ବ୍ରାହ୍ମମାନେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ ଓ ଜଳ ଦେବା ପାଇଁ ଗୋତ୍ରମାନେ ନିମ୍ନାନ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । ପୃଥିକ୍ ଜେଣରେ ଏସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ ହେଲା ପ୍ରତିଶାଂକନ ଜାତର ବିଶ୍ଵର ସମ୍ମୁଖୀନୀୟ ରକ୍ଷା ହୋଇଥିଲା । ଆହୁ ଏକ ଜେଣରେ ଉଠାନମାନଙ୍କର ଜଳଶିଥର ବନୋବସ୍ତୁ ହୋଇଥିଲା କେବଳ ଦେଶୀୟଲୋକଙ୍କ ପ୍ରତି ତାହୁଙ୍କ ମନୋଯୋଗ ହୋଇ ନାହିଁ କିଛି ପାଇଁ ତମାଙ୍କୁ ବନୋବସ୍ତୁ ହୋଇଥିଲେ ହଲ ହୋଇଥିଲା । ଯାହା ହେଉ ସମସ୍ତ ବିବେଚନାରେ ଏ ଦିନର ବନୋବସ୍ତୁ ଓ ଆମୋଦ ହଲ ହୋଇଥିଲା ଓ ଶାସ୍ତ୍ର ଟାନନୀ ଯାଦେବ ଏଥର ମୂଳ ମେମର ଥିବାରୁ ତାହାଙ୍କର ଏଥରେ ପ୍ରଗଣ୍ଧା ଥିଲା ।

ସାଧ୍ୟାବିଜ୍ଞାନବାଦ ।

୧। ଏହୁ କେଣନ ଗେଜେଟ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଯେ, ଅମ୍ବେମାନେ ପାଠକଗଣଙ୍କୁ କଲକାର ଯେଉଁ ଯାଦେବ ବୈଶିଶିର ସମାଗ୍ରେ ଦେଇସିଲୁ ତହିଁ ସମସ୍ତରେ ସୋମପ୍ରକାଶ ଲେଖିଅଛି, “ଆମେମାନେ ଯେ ସମୟରେ ପାଠକଙ୍କୁ ସାହେବ ବୈଶିଶିର ସମ୍ବନ୍ଧ ଦେଲୁ, ସେ ସମୟରେ ସନ୍ଦେହ କର ବିଶ୍ଵାସିଲୁ, ଯେବେ ସମ୍ବ୍ୟାପିତ କୌଣସି ଗୁଡ଼ ଅରିବନ ନ ଥାଏ ତାହା ଦେଖେ ତମାଙ୍କର ଅଟେ ସତ୍ୟ, ମାତ୍ର ଅଛି ଅମ୍ବେମାନେ ଅମ୍ବେମାନଙ୍କର ଏକ ଅମ୍ବ୍ୟକ୍ ନିକଟରୁ ଶୁଣିଲୁ ସେ ଦିନେ ତାହାକୁ ଏକ ଧନୀ ଲୋକ ଘରରୁ ଜାକ ନେଇ ଗଲେ, ତାହା ସଙ୍ଗରେ ଅନେକ କଥାବାର୍ତ୍ତ ହେଲା । ସାହେବ ବୈଶିଶିର ଶାକ୍ତୀ ଜାରିବା ଅହୟାସ ହୋଇଥିଲା । ଅମ୍ବେମାନଙ୍କର ଅମ୍ବ୍ୟକ୍ ତାହାଙ୍କୁ ଦେଲେ । ଗଞ୍ଜାର ଶାଇଲ୍‌ରୁ ବୈଶିଶିର ମନ ଫିଟ ଗଲା, ସେ ଅପଶାର ପ୍ରଦର୍ଶନକୁ ସମ୍ବାଧ ବର୍ତ୍ତିନ କଲା । ସେ ପଶ୍ଚିମରେ ସିପାହୀ କହେବାକୁ ସମୟରେ ସେନିକର କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲା, ତହିଁ ଉତ୍ତରାବୁ କିନ୍ତୁ ଦିନ ଉଠିଥିଲା ରେଲିଓପ୍ପେରେ ପ୍ରାଇରି ହିରିର କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲା । ସେଠାରୁ କର୍ମଚାରୀ ଅସିଲା । ଏଠାରେ ଦିନ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଅମ୍ବେମାନରେ ଥିଲା । ସେଠାରୁ ବାହାର

ଭର୍ମୋପଶାଖା ହେଲା । ପ୍ରାୟ ଶଙ୍କାଗରରେ ବସିଥାଏ । ମିର୍ଜାପୁରର ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି ଶଙ୍କାଗରଙ୍କରୁ ପ୍ରତିଦିନ ସଥିନ୍ତିରେ ସେ ବୈଷ୍ଣବଧର୍ମବଳମୟ । ସେ ତାହାଙ୍କ ଏପର ଦୂରଶାପନ ଦେଇ ବଙ୍ଗରେ ଆପଣା ଘରକୁ ଅଣେ ତାହାର ପ୍ରେନ୍-ଇଲାନ କଢାଇ ବୈଷ୍ଣବ ପରିଚିତ ପିଶାର ଦେଲେ ଏବଂ ଶୁକପଶାକୁ ଶିଖାଇଲା ପର ହରେ କୁଣ୍ଡ, ଦରେ କୃଷ୍ଣ ଏହି କେବେକଟି ବର୍ଣ୍ଣ କଥାହିତ ପିଶାରଙ୍କେ, ସାହେବ ବୈଶିଶି ବେଳେ ଧର୍ମର ଥାର କିନ୍ତୁ ବିଷ୍ଣୁ ନାହିଁ । ତାଙ୍କର ଜଗନ୍ନାଥ ସେହିକୁ ଯିବାର ବିବରଣ ଏହି—କେବେକ ଲଗ ଧୂର୍ତ୍ତଲେକ ଏହି ରବ ରକ୍ତାର ଖଳା କରିବାକୁ ଅରମ୍ଭ କରିଥିଲା । ଖଳାର ଅର୍ଥ ସମ୍ବାଦ ହେଲେ ତାହାଙ୍କ କିନ୍ତୁ ଦେଇ ଅପଶାମାନେ ସବୁ ଅସ୍ପାରୁ କରିବେ । ଏ ଗୋଟିଏ ମନ କୌଣସି ନୁହଇ ।

୨। ସବୁ ସାଲାରକିଳି ଉଠାନଙ୍କୁ ନିକାମଙ୍କ ଧାର୍ଯ୍ୟ ସେ ସମସ୍ତ ଉପହାର ଥିଲାକୁ ନିମ୍ନାନ୍ତ ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ପତି ଅଛି ପ୍ରତି ନିରାଟରେ ତାହା ବାକେ । ଆହୁ ହୁଇ ଗୋଟି ପନ୍ଥା ଅଲିଲୁନ୍ତି ସେମାନେ ଗାତି ଗାଥାନ୍ତି । ଅଗ୍ରମ୍ଭୟ ପ୍ରଦାତି ଅନୁରୂପ ମଧ୍ୟ ଅନେକ କ୍ରମ୍ୟ ଅନାତି ହେଇଥିଲା । ସମୁଦ୍ରାପୂର ମୂଲ୍ୟ ୫୦୦୦୦ ଟଙ୍କା ।

ବୈଶିଶିର ଶଳକୁଥର ଦିନ ଦରବାରକୁ ଯିବାରେ ଏକଲକ୍ଷଟଙ୍କା ରେଳିହଜା ଦେଇ ଅଛି । ସେ କେମନ୍ତ ସମୁମରେ ସେଠାକୁ ଯାଇଥିଲୁନ୍ତି ଏଥରୁ ପାଠକମାନେ ଅନୁମାନ କରନ୍ତି ।

ହାରଦରବାଦର ନିକାମ ଦିନାରେ ୩୦୦୦୦ ଟଙ୍କାରେ ଏକ ବୁଦ୍ଧ କୋଟି ଦତ୍ତା କରିଥିଲୁନ୍ତି ବିଷ୍ଣୁରେ ସବା ତାହାଙ୍କର ନିକାମ ଦେବାରୁ ବିଶ୍ରବ ଶର୍ତ୍ତ ଦତ୍ତାମଧରେ ପକାଇଥିଲୁନ୍ତି ।

ଶାଶ୍ଵତ ଯେ କାଶମିରର ସହାଯକାଙ୍କ ବରଟା ସବୁଠାରୁ ଉତ୍କଷ୍ଟ ହେଇଥିଲୁନ୍ତି ସଭାକ୍ଷର କେବଳ କାଶମିଶ୍ର ଶାଲରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିଲୁ ଓ ଖୁଦିରୁ ପୁଣ୍ୟରେ ନିର୍ମିତ ଅଥବା ଶର୍ତ୍ତ ହୋଇଥିଲୁ । ଗବର୍ଣ୍ଣର ଜେନରଲକ୍ ସଭାକ୍ଷର ଏଥରୁ ଦେଶିବାକୁ ପୁନରୁ ହେଲେହେଲେ ଏହେ ବିଷ୍ଣୁମୂଳ୍ୟର ନୁହଇ ।

ଡେଲିନ୍ସ୍‌ପ୍ରାଇନ୍ କଣେ ପଢ଼ିପ୍ରେବନଟାରୁ ଅଗର ହୋଇଥିଲୁନ୍ତି ବିଷ୍ଣୁଗାମରେ ପାଇୟାଥାବିନାର ଲୋକ ଡେଲିନ୍ସ୍‌ପ୍ରାଇନ୍ ସେବରେ ମହିମା

ଅଛିନ୍ତି । ଏ ସେଗର ଚିତ୍ରା ନିମ୍ନ ଜାତିଙ୍କ ଅଧିକା ତାଙ୍କର ହକ୍କ ସ୍ଵାନକୁ ପ୍ରେରିତ ହୋଇ ଅଛି ।

ସୁଲହ୍ସମାଗ୍ରର ଲେନ୍‌କ୍ରିପ୍ଟ ବଜାଦେଶୀୟ ନବାବ ନାବିମ ଉଠାନଙ୍କୁ ଗର୍ଭିମେଷ ନିରାଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ କି ପାର୍ମିମେଷ ସବୁ ନିବାନକ କରିବାରେ ସେ ମତଦେବକୁ ଅଧିକାର ହେବେ । ତାହାର ପ୍ରାର୍ଥନା ଗାହିଁ ହେବେ ।

ପ୍ରେରିତପତ୍ର ।

ମାନ୍ଦିବର ଶାସ୍ତ୍ର ଉତ୍କଳସାହିତ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମହାପ୍ରାପ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧ ମହାପ୍ରାପ୍ତ ! ନିମ୍ନଲିଖିତ କେବେକ ପଣ୍ଡିତ ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରକାର ଅପଶମ ଉତ୍କଳସାହିତ୍ୟରେ କିବିଦିବାନ କରିବା ହେବେ ।

ଗର ଉତ୍ସମରମାସ ତା ୨ ରଖ ଶୁଭବାର ଦିବସ ବୁଦ୍ଧପରେ ସମୟରେ । ପ୍ରାତି ନେମାର । ମୌ । ଗୋପଦେଶୀୟ ନିବାରୀ ନିରେଦିମ ପୃଷ୍ଠି ବୁଦ୍ଧରେ ବଠାତୁ ଅଗି ଲାଗିଗଲା । ଗଢ଼ି ତାହାର ମାଆ ହକ୍କ ବୁଦ୍ଧରେ ଥିବା ମାର ସବୁ ବାହାରକୁ ନେଇ ଅଧିବା ମାନସରେ ସେ ବୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରବେଶ ହେଲା । ସେଥି ମଧ୍ୟ କେବେକ ମାର ନେଇ ବାହାରକୁ ଅଧିବା ସମୟରେ ଭିପରେ ଥିବା ଅନାତ ମ ୧୦୦ହଶରୁ ଭର୍ତ୍ତା କେନର ସ୍ବରତ କୁଳନ୍ତି ଅଗି ସବୁ ହେବାରୁ ହଜ୍ଜ ରତ୍ନା ବାହାରକୁ ଅଧିନ ପାଇ ସେ ବୁଦ୍ଧ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରେତ ମର ଯାଇଥିଲା । ହେ ପରମେଶ୍ୱର ! ଅପଶମ କ ବାହା ଲକ୍ଷଣଟରେ ଏହି ହେତୁ ଶ୍ରୀଗଜର ଜମାଳ୍‌ମୁଖ ମମମ କରିବା ସକାର ଲେଖିବା ହୋଇଥିଲା । ଏପର ଦୁଃଖରେ ପତିତ ହୋଇ ଉତ୍କଳ ସକାର ଲେଖାନ୍ତରକୁ ପ୍ରସ୍ତାନ କରିବା ଅନ୍ୟପକାରିତାରୁ ବିଶ୍ରବ କଷ୍ଟ ଅଟେ । ଏ ଗ୍ରାମରେ ମଧ୍ୟ ଅନେକ ବୁଦ୍ଧ ଉପରଲିଖିତ ମତେ ଉତ୍କଳଦିନ ନମ୍ବି ହୋଇଥିଲା । ଲତା । ବନ୍ଦୁଲୟୀହ ହାଟ } । କାଶକୁନ୍ତି ମିଶ୍ର । ୨୦୧୨୧୨୨ }

ଶାସ୍ତ୍ର—ଏହି ଉତ୍କଳସାହିତ୍ୟ ସହରକଟକ ଦରାବିକାର କଟକପ୍ରିୟାଂକନାର ସହାଯତାରେ ମୁଦ୍ରିତ ଓ ପ୍ରଗରିତ ହେଲା ।

ପ୍ରକାଶନ ମେଳିତିବିଧି

ଶାଶ୍ଵତ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ପ୍ରତିଗା

ତା କେ ରଖ ଜାନୁଏଥା ସନ୍ଦେଶ ମସିହା । ମୁଁ ମାତ୍ର ଦିନକ ସନ୍ଦେଶ ଶନିବାରୁ ଏ ବ୍ୟାପକୁ ମଧ୍ୟରେ ଲାଗିଥାଏ ।

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକମୂଲ୍ୟ ୩୫୯
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଧିତ ୩୧୯
ମଧ୍ୟସଳହଁର ତାକମାସିଲ ୩୧୪

ଭାରତୀୟ ଯୋଗେ ସଂକଳି ଅଧିଅଷ୍ଟ ବ
ମାନ୍ୟକର ଲଜ୍ଜାର ପାହେବ ଏତ ଶବ୍ଦବାର
ଏଇହାବାଦିତାରେ ବିପ୍ଳବୀ ଗର୍ଭିନୀଙ୍କର
ରହ ପ୍ରଦରଶ କରିଥିଲୁଣ୍ଡରି । ସବୁ ଉଚ୍ଚତା ଧେ-
ଅଳ୍ପ ବଲବତ୍ତାକୁ ଫେରି ନ ଥିବ ସବାବେଳ-
କେ ମାନ୍ୟକର ପୂର୍ବିକ ଚିତ୍ତର ସ୍ଵାନକୁ ଯାଉ-
ଥିଲୁ ମୋତାରେ ଦୁଇକୁ ପାହାୟଥର ସମ୍ମାନ
କମୋଦୀ କରି କମେଲ ଗର୍ଭିନୀଙ୍କର କର
ପ୍ରଦରଶ କରିବେ । ପୂର୍ବିକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପାଥୁ
ପାଇନାୟ ଯେ ହୃଦୟ ଉଛିବେ ଏକଳ ଅନ୍ତର୍ମାନ
ମାନ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଦେଖିଲା । ସବୁ ଉଚ୍ଚତାକ ଦିନେ ବବଲଗ୍ରହ
ଯାହେବ ପ୍ରାଇବେଁ ସେହିତିଥି ଓ ବର୍ଣ୍ଣାର୍ଥ
ଯାହେବ ଦିଗନ୍ତ ଦେଖିବି ପଢିବେ କିମ୍ବାକୁ
ହୋଇ ଯାଉଥିଲୁ । ସବୁ ଉଚ୍ଚତା କତ
ତଥାଳ ଅମୂଳକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ବଳେ ଯାଏ
ମାନ୍ୟକର ଲଜ୍ଜା ପାହିବଙ୍କ ଶାସ୍ତ୍ରପଦ ପ୍ରାପ୍ତ-
ରେ ପମ୍ବମାନେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଆଶମଳ ଥିଲୁ ।

ଗାଁମନବ୍ୟସର ଜଗରରେ କୋଣଥିବା
ଦରବାର ଯବାଦ ଅମ୍ବେଲାକେ ପାଇଥିଲୁ ।
ଯେଠାରେ ଅଛେବ ବୃକ୍ଷ ଓ ଉତ୍ତରେ ଲାକେ
ସମ୍ମବେଳ ହୋଇଥିଲେ । ରାଜାମହାନ୍ତିର ବାହ୍ୟ
ଯେତ କଗର ଦୂରଗରେ ତଗର କଷ୍ଟନାଳ
ହୋଇଥିଲା । ଅନ୍ଧବାହ୍ୟ ପ୍ରାକ୍ତର ଦୂରପ୍ରତର
ସମୟରେ ଯେଠାରେ ଦରବାର ହୋଇଗାଏ ।
ଯେବେଳ ପ୍ରାକ୍ତବାରରେ ଯୋଗାଦୋଷ ଓ

ଅପ୍ରକଳ ଏ ୧୦ ଶା ସମୟରେ ଦିନବାର ହୋଇଥିଲା । କଲେକ୍ଟର ଖାଦ୍ୟବ ଦିନବାର ଉପର ହୋଇଥିଲା । ଦିନବାର ଶମ୍ଭୁତିଷ୍ଠାଟ ଉତ୍ତରଚାପ ସଂକ୍ଷିତ ହୋଇଥିଲା ଓ ପ୍ରାୟ ତଥା ୧୦୦ ଟଙ୍କା ଆଜିହିର ବ୍ୟକ୍ତି ଦେଇଲାରେ ଦିନବାର ଥିଲା । ଦିନବାର ଜୀବିତରେ ଗ୍ରାମ ଏକିଛି ତର୍ଫକି ଜମାକୋଣିଥିଲା । ଦିନବାରର ବାର୍ଷିକ ସମ୍ବାଦରେ ଏକପ୍ରକାର ତଥା ଜୀବିତ ହେଉଥିଲା । ଏବନ୍ୟାକୁ ଚନ୍ଦ୍ରବନ୍ଦି ପରିଷିର ପରିଷିର ଦିନବାର କାଣ ଯୋଡ଼ିଲା । କିମ୍ବା ଏକ ଜମାକଳି ତୁଳ୍ୟ ହେଲା ତାହା ଦେଖିବାପାଇଁ ବସ୍ତର ମେଳକ ଏକଥିଲ ହୋଇଲା । ତାହା ଏକ ପ୍ରାତିକାଳରେ ଶାୟ ୧୦୦ ଦିନକୁ ଲୁଗା ପାଇବା ଓ ଏକବେଳେ ଅହାର ଘେରାଇଲା । ଏକଚାପ ଦିନବାର ତଥାକୁ ଉଚ୍ଚକ ଉତ୍ସବମାଜ ଘେବ କରିଲା ।

ଲାଭ କୁଳାବଳତିରୁ ରହୁଥିଲୁମିଶ୍ର ସ୍ଵର୍ଗ-
ଜେହାରେ ପଦ ତତ୍ତ୍ଵ ଉପଲବ୍ଧରେ ବାଲେ-
ପୁର ବିଷରରେ ଉତ୍ସୁକୁରୂପେ ଉତ୍ସୁକ କର-
ଦିଲେ । ବାଲେଶ୍ଵର ଯମାଦିଗାନ୍ଧାରେ
ଛାତିର ବିଦ୍ୟୁତର ବିରଣ୍ଣ ଲୋଗାଥାତୁ ।
ଆମେମାତେ ବହୁରୁ ଅବଶ୍ୟ ହେଲୁ ଯେ
ବାଲେଶ୍ଵର ଥାନା କହାରେ ଗୋଟିଏ ତତ୍ତ୍ଵକଣ-
ବର ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିଲା । କବିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅର୍ପନ
ଯାଦିବେ ଅର ପ୍ରାଣକଣ୍ଠକଣ୍ଠ ସେଠାରେ ଥାଏ

ଆରମ୍ଭ ହେବ ତେ ନଗରଯାକ ପଦ ଉଚ୍ଚଲ
ପତଳ ଦୂରପ୍ରଦେଶ ବେଳେ ବାବୁ ଅପଣା
ବିରିଜରେ ଏକବିନ୍ଦୁକ ସରମୀ ଗୋପ
ଧ୍ୟେର ଦୟାରେ ତେ ପ୍ରାୟ ଉତ୍ତରତ କାମା-
କିଛି ପ୍ରାୟାକ୍ଷମିତି ଥାକ ବଲେ । ସନ୍ଧ୍ୟାମଧୁ-
ରେ କରିବରେ ମୈତାର ଦେଖ କେବଳ କିନ୍ତୁ
ପ୍ରାୟରେ ଧୀର ମନ୍ଦ କ୍ଷେତ୍ରର ଘୋଷ
ହୋଇଥିଲ ତେ ଏବଂ ଏ ପଥ ମାତ୍ର ଦେଇ
କାଳ ହୋଇଥିଲାକୁ ଦେଇବାକୁ କିନ୍ତୁ ଗୋପ
ହୋଇଥିଲ କିନ୍ତୁ ପତାକାମାନ ହେବ ସ୍ଵାତଂସେ
ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହୋଇ ଥିଲା । ବନ୍ଦ ଏବଂ ଶ୍ରୀ ଦୁର୍ଗାକୁ
ଆଜି ଫଟକ ଦେଖିବରେ ଆମର ପାଦବୀରେ
ପ୍ରମାଦା ଇତ୍ତାହି କଣ ପାତାଗଲ ଓ ସେ
ହେଁପୃଷ୍ଠରେ ଏବଦଳ ମୁଦ୍ରମାନ ଭରିବାର
ଦେଇବାକୁ ଅରମ୍ଭ ବଲେ । ଏଥର ଥାମା
କିନ୍ତୁ ସ୍ଵର୍ଗରେ ବନସ୍ତୁଷ୍ଟି ଯାଥା ହୋଇ
ଥିଲାକୁ ଯେବକିମ୍ବର ବିଶେଷ ଅମୋଦ ହୋଇ
ଥିଲା । ଏହିକୁ ବାବୁ ଅପଣା ବ୍ୟଥରେ
କାରେଣ୍ଟର ନଗରିବିଜାଳକୁ ଏ ଉପ୍ରକାଶ
କାଳରେ ଅନ୍ୟତଃ ବିବରିବାକୁ ଏବଂ
ଏଥରେ ତାହାଙ୍କର ପ୍ରାୟ ४ ୩୦୦ ଲା ଟିକ୍
ହୋଇଥିଲା । ବୁନ୍ଦବଳ ବାବୁଙ୍କର ଉପରିଲି-
ଖିତ କାର୍ଯ୍ୟମାନ ଅଭ୍ୟନ୍ତର ପ୍ରମାଣଧ୍ୟ ଅଟର୍
ଦରେହ କାହିଁ ତେ ଅମ୍ବେମାଜେ ଉଦ୍‌ଦେଶ କିମ୍ବା
ଯେ ବାବୁଙ୍କର ଏପଣାକ ସରବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରକରଣ
କାର୍ଯ୍ୟକୁ ବନ୍ଦିଶ୍ଵରେ ଖାତ୍ର କିମ୍ବା

ସାକାର କରିବେ । ବାବୁଙ୍କର କି ଦୋଷ ଥିଲେ
ଯେ ସେ ଖଣ୍ଡିଏ ପ୍ରଗଣ୍ଧସାଧନୀତିକୁ ପାଇଲେ
କାହିଁ ଆମ୍ବେମାନେ ଖର କର ପାରୁ କାହାତୁ ।
ଏଥରୁ ବେଳେ ଏହିକି ପ୍ରକାଶ ପାଇଅଛି ଯେ
ଶ୍ରାମୀୟ ହାଜିମାନାକେ ଅପରା ଅଧିକାରସ୍ଥ
ଲୋକଙ୍କ ମନ ଚିନ୍ତିବାଲୁ ବିଜ୍ଞାନ ଯତ୍ନ
ବରତ୍ତି ନାହିଁ ଓ ତାହା ଜାଗାଧରେ କଣ୍ଠକୁ
ଦିତ ଓ ଜଗକୁ ପ୍ରେସ୍ କରି ଲୋକଙ୍କ ମନରେ
ଦୃଶ୍ୟ ସଂତ୍ରିଧି କରିଛି ।

ପୁଣ୍ୟବିକାଳେ ସେଇ ଏହାରେ ଗେଟିଏ
ଅପ୍ରକାଶ କାଣ୍ଡ ହୋଇଗଲା । କଜା ଦରବାରକୁ
ଆଏ ଯେମନ୍ତ ବିଦ୍ୟା ଦେଖାଇ ଯାଇଥିଲେ
ତାହା ଆମ୍ବେମାନେ ଗଜସଂଗ୍ରାହରେ କହାଥାରୁ ।
ମେହି ଅପମାନ ହେଉଥିବା ହେଉ ବା ସାହୁରକ
ମୂର୍ଖପଣିଧୀରୁ ହେଉ ବାଜା ବନ୍ଦିଶୁର ସାହେବଙ୍କ
ଠାରୁ ବିଦ୍ୟା ନ ହୋଇ ଚଞ୍ଚିଲ ପୁଣ୍ୟବିକାଳେ
ଗଲେ ଯେପରି ବି ଜାହାଙ୍କ ବିଜା ପୁଣ୍ୟବିକାଳେ
ଦିଶେ ଗଲିଧାରୁ ଛି ଥିଲା । ଯେତେବେଳେ
ଗଜା ଓ ଉପରେକରର ସଦଶାଜବାର ମୋଦି
ଅପିଲ ରେତେବେଳେ ବନ୍ଦିଶୁର ଜାହାଙ୍କ ଗୋଟିଏ
ନ ଘାର ଫେରଇ ଅଣିବାପୀର ତର ପଠାଇ-
ଲେ ମାତ୍ର ଦେବରୁଙ୍କ ତାହା ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ ।
ପୁଣ୍ୟରେ ପଞ୍ଚଶିଲ ବୋଧ ହୃଦୟରେ କୁରୁ ବନ୍ଦେ
ପରମର୍ଗ କର ପୁନଃବାର କଟକଳୁ ଆବି ଦିନିଶୁର
ଶାହେବଙ୍କ ବାଷାରୁ ଲୋକରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଭୁରୁର
ପାଇଲେ ଯେ ଅଶ୍ରୁ ମାଳବଙ୍କା ମାର୍ଜନଠା-
ରେ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବେ ଓ ପେମାହଙ୍କ
ବାଷାରରେ ବନ୍ଦିଶୁର ଶାହେବଙ୍କ ବିଜନରେ
ଅପରାଧ ସ୍ଥାବାର କର ପୁରି ବାବୁ, ଦ୍ୱାରା କୁଞ୍ଜ
କଲେ ଜାହାଙ୍କର ଦୋଷ ମାର୍ଜନା ହେବ ।
ରେତେବେଳେ ଦେବରୁଙ୍କ ଜାଣିପାଇଲେ ଯେ
ସେ ନର୍ତ୍ତିତୁମରେ ଅଛନ୍ତି ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଏଠାରେ
ଦେବରୁ ଟେକ ନାହିଁ ଦେବର ନନ୍ଦଶ୍ଵରାର
ପ୍ରୟୋଜନ । ଏହି ଜ୍ଞାନବଳରେ ସେ ଅପରାଧ
ଗ୍ରେଷତୁର ଅବଜ୍ଞାରକୁ ଜ୍ୟାଗ କର ଗଲ କୁଞ୍ଜ
ବାବୁ କିମ୍ବରୁ ଶାହେବଙ୍କ କୋଠିରେ ରେଜା-
ନାଲ ମୟୁରରଙ୍ଗ ଓ କେବେହିତ ମହାବଜାଙ୍କ
ଦିଲାଟରୁ କ୍ଷମା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ପେମାହଙ୍କ ସହିତ
ରେ କମେଶୁରଙ୍କ ଦର୍ଶକ କର କଲେ । ଏ
ଉତ୍ତରୁ ଜାହାଙ୍କର ଦ୍ୱାରା ହେଲ ବୋ-
ଲିବା ଅନାବଶ୍ୟକ । ମହାବଜା ସଦ ପାଇବାର
ସମ୍ଭବ ଶୁଣି ଆମନ୍ଦଚନ୍ଦ୍ରରେ ତହିଁ ଅରହତ

ପୁରୁଷ କଲାଗନେ । ପଦ ପାଇଲେ କୋଣ
ଏହାଙ୍କ ପୁଣ୍ୟ ମହାବତୀ ବେଳୟର ନ
ଆରେ ଦୋରଣ ସେ ପଦଟି ଚକ୍ରପ୍ରାୟୀ ନୁହେ
ଦେବଳ ରାଜାଙ୍କୁ ମିଳିଥିଲା । ଯାଦା ଦେଇ
ଆମ୍ବେମାନେ କରିଶୁଭରିଛି ଏକାର୍ଥରେ କ୍ରତୁ
ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇଥାଏ । ଦେବଗଳକର ପ୍ରେରଣ
କୃତ୍ତାରବା ବଢ଼ି ବିଷଣ ବଥା ଥିଲ ଓ ଏହି
ଧନୀ ଫୋର ନ ଥିଲେ ଦିବ୍ୟବିନ୍ଦକର
ଦବିଜ୍ଞାନ ପାୟୁ ହୁଅନ୍ତା ନାହିଁ । ଆମ୍ବେମାନେ
ଭରଷା କରୁଁ ସେ ଏଥର ତାତାଙ୍କୁ ଯେ ବିଶା
ନିଳିଲ ତାହା ଦିଦାନ ପାବୋରିବେ ନାହିଁ ଓ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ଯେମନି ପ୍ରସଦ ହୋଇ ତାହାଙ୍କୁ
ମହାବତୀ ପଦ ଦେଇଥିବାକୁ ଭେନନ୍ତି ହେ
ଉଠିର ଯୋଗ୍ୟ ଦୋର ଧରିଲା ତାହା
ଭୋଗ କରିବେ ଓ ଆମ୍ବେମାନେ ଦିଦା ତାହା-
ଙ୍କର ସୁଖାବ ଜନମାଳରେ ପ୍ରତାପ କରିବାକୁ
ସମର୍ଥ ହେବୁଁ ।

ବକ୍ତୁପ୍ରଦିଵିଧିଥିଲେ ତେବେ ଦିନମାରନଥନର
ଏକ ପଡ଼ୁରେ ଦରଶବୂହ କରିବ ହୋ-
ଇଥିଲା ସେ ସବୁ ଗୋଟିଏ କର୍ତ୍ତାପୁରୀ । କିନ୍ତୁ
ପ୍ରମହିଥିଲେ ୧୦ହାଜର ପ୍ରେସରେ ଅର୍ଦ୍ଧ-
ଗୋଲାବାର ପ୍ରାକ ପ୍ରସୂତ ହୋଇଥିଲା ଯେ
ସୋଠରେ ମାତ୍ରାଜ ଓ ବିମ୍ବେର ଗବର୍ଣ୍ଣର
ବିଳା ଓ ଉତ୍ତରପଦ୍ମମର ଲେଫ୍ଟକେନ୍ଡରକର୍ତ୍ତାବୁ
ଏକ କମାରୁର ଭାନ୍-ଚିଟ୍ ଓ ଅପାରା ଅନ୍ତରେ
ବର୍ଗବୃତ୍ତ ବସିଥିଲେ ଏହି ମହିମାମେଣ୍ଟ ରିକ୍ରୁଟ୍
କର୍ମଚାରୀ ଓ ପ୍ରଧାନ ସକାମାନେ ଅପାରା,
ଆୟ ଅନୁବାରେ ଦେହ ପ୍ରାମରେ ବସିଥିଲେ ।
ତାଙ୍କ ଏହି ପ୍ରଧାନ ସକାମାନେ କର୍ମଚାରୀ ଥିଲେ ଏମା-
ନବର ଜାନାବର୍ତ୍ତର ପରିଜତ ଅନ୍ତରେ ବସିଲା
ଓ ଗୋଲାଯୁ ହୋଇଥିଲା । ହିନ୍ଦୁପାଇୟ ପା-
ର୍କରେ ହିନ୍ଦୁ ରକ୍ଷଣ ମହିତର ଏହି କନ୍ଦମଳ
ଅର୍ଥାକୁ ରବାଲମାନେ ଦସିଥିଲେ । ତାଙ୍କ ପରେ
ଅଛେତି ଧର୍ମବ ଦେବାୟ ଲାଗୁଲେବୁ
ବସିଥିଲେ ଏଥିରଜରେ ଅନ୍ତରେ କର୍ମଚାରୀ

ମାନେ କାନାହାନରେ ଏକମେଳ ହୋଇ ଦସି
ଦରବାର ଏବଲୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବର୍ଷାତଥିଲେ ବାଜ
ଦୟାପାତ୍ରରେ ଅନ୍ୟ ଦିଗ୍ରିର ଅନେକ
ଜୀବା ହୋଇଥିଲେ । ଦରବାରର ଦସାରେ
କମ୍ପ୍ରେସନ୍ ଦେବମା ସୁଧାର ଦୋର
କୁଡା ହୋଇଥିଲେ ଏହାଙ୍କ ଯନ୍ତ୍ରୋ ୩୦୦୦ ବା
ଅଧିକ ହେବ । ଉତ୍ତରଭାଗରେ ଦେଶୀୟ ରାଜା
ତେ ଦରବାରମାନକର ପେ-୫ କଲାର ଓ
ପନ୍ଦରବନ୍ଧାତାଙ୍କ କୋରମାନେ ଅବସ୍ଥିତ ବର୍ଷାତଥି
ଲେ ଏବଂ କମ୍ପ୍ରେସନ୍ ଦେବମା କୁର
ମାର୍ଗ୍ ଏବଂ ଦରବାର ଏବଲୁ ପବେଶ କରି
ବାର ବାଟ ବନ୍ଦୁରେ ମାନ୍ୟପତନ ପ୍ରହରମାନେ
କୁଡା ହୋଇଥିଲେ । ବକ୍ତରପଦିଷ୍ଠ ପାଦେବ
ତିବ ଦିନ ପୂର୍ଣ୍ଣବର ବନ୍ଦୁରେ ପଢ଼ିଲେ ।
ତୋପ ପଲମୀ ହେଲା ମାତ୍ର । ମାନ୍ୟ ଉତ୍ତର
ଦିନାମନ ଦରଲୁ ଲମଜ କଲେ ଓ ମନ୍ତ୍ରମରେ
ଦିଗ୍ବିର ବାଜନ । ପଦମ୍ଭ କୋର ବନ୍ଦୁପ୍ରେ କିମ୍ବା
ହେଲେ । ବକ୍ତରପଦିଷ୍ଠ ପାଦେବ ସିଂହାବନରେ
ବସିଲାରୁ ପଲଟନର ରାଜ୍ଞୀ ବାଜନ । ରହି
ଦିବାରୁ ମରବେଶ୍ୱର ରାଜ୍ୟ ଗରିବର ଦେ
ଶଶାସନ ଛଂଗ୍ର ଓ ଉର୍ଦ୍ଦ୍ଵରେ ପାଠ ହେଲା ।
ଏଥାର ଏକଗୋଟିଏ ପଲମୀ ତୋପ ପରେ
ହେଲା ଓ ମେଳମାନକର ଚନ୍ଦର ଗଢ଼ରେ
କରିଦିନ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା । ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ପଲମର
ବାଦିକାରମାନେ ଏହାବେଳରେ ବାଜା ବର୍ତ୍ତା
ଲେ ଏ ଉତ୍ତର ବକ୍ତରପଦିଷ୍ଠ ପାଦେବ
ବୁକ୍ତିର ପାଠ ହେଲା । ଏ ଦରବାର ମୋର
ଏମନ୍ତ ହୋଇଥିଲା ଯେ ସେହି ଆଉ ହେବେ
ଦେଖାଯାଇ ମାତ୍ର । ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ପଦଧାରୀ ମନ୍ତ୍ର
ପଥରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଗୋଲଥିଲା ଓ ଯୋଡ଼ା ହାତ
ପାଲକ ଲବ୍ଧାଦ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ୧୫୬ିତ
ହୋଇଥିଲା କର୍କପଦିଷ୍ଠ ସାହେବ ଯେତି କଲୁଗା
ବଲେ ଜାହା ଏକବରାର ଦରବାର ବକ୍ତର
ସତ୍ତର ଅନେକ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପୋତ୍ୟ ଅଛି ଓ
ବକ୍ତରା ଗୋଲରେ ଜାମିଲ ହାରବେଶ୍ୱରନ
ତାରୁ ମେହିଦାନ ଅସିଥିବା ଜାରତାକ ମୂଳି
ପଠିତ ଦେଇ ପାଠକ ଗୋତରାରେ ଉଚ୍ଚିର
ଅନୁବଳ ଅନୁବାଦ ଏଠାରେ ପାରିବାରିର ହେଲା ।

ପାଞ୍ଚରଖ ଜାନୁଆରୀ ସନ ୧୯୭୭ ମସିହା

ଆମ୍ବର ଅନୁକଳନ, ସେମାନଙ୍କପରି ଆମ୍ବର
ଅନୁରବ ଲିଖିର ମେହି, ଓ ଶୁଣେଷା ଅବଗତ
କରୁଥିଲୁ । ଆମ୍ବର ଯୁଦ୍ଧ କରଇବରେକୁ ଯିବା
ମମୟରେ ଆମ୍ବର କରଇବରୀଏ ପ୍ରକାଶିତ
ଜାହାଙ୍ଗପରି ଯେ ମମୁକୁଳ ସମାଦର ଓ ମୋନ୍ଦ
ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁଥିଲେ, ତହିଁରେ ଆମ୍ବର ବନ ଓ
ଆମ୍ବର ଦିଂହାମନପରି ହେମାନଙ୍କର ଅନୁରବ
ଅନୁରବ ଓ ଶକ୍ତିକୁ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲା ।
ଆମ୍ବେ ସେମାନଙ୍କର ପେତ୍ର ରଳ ପାଇବା ଓ
ଭକ୍ତି ଦେଖି ପରମ ଆଜ୍ଞାଦ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉି ।
ଆମ୍ବେ ଉତ୍ସାହ କରୁ ବନ୍ଦମାନ ଘନକାରେ ସେ-
ମାନେ ଦେଖି ଅନୁରବ ରହୁ ଆମ୍ବ ସମ୍ରତ
ସେମାନଙ୍କର ଆହୁର ଦୟାଙ୍କ ଓ ଦୃକ୍ରୂପେ
ଆବଦି କରିବେ । ଆମ୍ବର ଶକ୍ତି ଗାସନରେ
ସ୍ଵାଧୀନତା, ନ୍ୟୁନପରତା ଓ ସୁକର୍ମ ବିବଳ
କରିବ; ଏହି ପ୍ରକାଶିତର ସୁଲେ ସ୍ଵାକ୍ଷରଣ ଓ
ମରଳ ଶାବର୍ଷନ ଏକମାତ୍ର ଲକ୍ଷ ଦେବ ।”

ଏ ଶୁଭଦୂତାର ସ୍ଵରଗାଥେ ହୋଇଥିଲା କିମ୍ବା
ଅପରଥି କି ଯାହାଙ୍କର ଚରଣ କେଳାନାରେ
ଜୀବ ଥିଲ କାରାବାସ ଦିନରୁ ମୁକ୍ତ ପାଇଲେ
ଓ ଏକଟ ଠଙ୍କାର ନୃତ୍ୟ ଦେଖି ସକାଗେ
ଯେତେ ଲୋକ ଦେବାଳୀ କେଳରେ ବେଦି
ଥିଲେ ହେମାକେ ମୁକ୍ତ ପାଇଲେ ରବଣୀମେଘ
ଜାହାଙ୍କ ଦେଖି ପରିଶୋଧ କରିବେ । ଅଜେକ
ଦେଖିଥିଲେ କୃତିଲେବ ଉତ୍ସାହ ଓ ଅନ୍ୟ ନର୍ତ୍ତା-
ଦାମାକ ପାଇଲେ । ହେମାରେ ଯେଉଁମାନେ
ଉତ୍ସାହ ପାଇଅଛନ୍ତି ଜାହାଙ୍କ ନାମ ଗତ ସ୍ତ୍ରୀ-
ହରେ ଲେଖିଥିଲୁ ଅନ୍ଧକା ଏକବି ଯେ ସୁଶ୍ରବ
ଜା ମହାରଜା ପଦ ପାଇଅଛନ୍ତି ।

ଗର ସପ୍ତାହରେ ଆମ୍ବୁମାନେ ଚଳଇ ମାସ
ତା । ରିଗ ବୁଧବାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉଷ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟର
ଦିବରଣ ଲେଖିଥାଏ । ଦୁଃଖବାର ଦିନ ଯେଉଁ
ମାନେ ଦୌଡ଼ିବା ଇତ୍ୟାହ କୀତାରେ ପାର-
ତୋଷିକ ପାଇଲି ସେମାନଙ୍କର କାମ ଓ ଯେ
ଯେତେ ଠଳା ପାଇଲ ଶୁକ୍ଳରେ ପ୍ରକାଶିତ
ହେଲା । ପାଠକମାନେ ଦେଖିବେ ଯେ ମିଶନ
ଦୂରର ଘରମାନେ ଅନ୍ଧକ ପାରତୋଷିକ ପାଇ-
ଅଛନ୍ତି ଓ ଏଥରୁ ଏମନ୍ତ ବୋଧ ଦୁଆରି ନାହିଁ
ଯେ ଅଧି ସୁଲବସୁର ପିଲମାନେ ଦୌଡ଼ା-
ଦୌଡ଼ରେ ଅଜନ୍ମ ଅନ୍ଧାରଗ କାରଣ ସେବୁଥ
ଦୁରାର କୌଣସି କାରଣ ନାହିଁ ଭେଦେ ଏହି
ଅନ୍ଧମାନ ଦୁଆରି ଯେ ଅଧି ସୁଲବସୁର ପିଲମା

କେ ଶୌତାଶୋନ୍ତରେ ପାଇଜୋଷିବ ପାଇବା
ସକାମେ ଅଗ୍ରମ୍ଭ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି ଓ କେବେଳେ
ଆଂଶରେ ଏପରି କରିବାକୁ ମାତ୍ରହାବ ଜ୍ଞାନ
ଦେଉଥିବେ । ଯେବେ ସେପରି ହୋଇଥାଏ ତେ
କେ ଦେଖଇ କଷ୍ଟମୂଳ୍ୟ ଅଧିକ କାରଣ ଏଥିର
ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟାଙ୍କୁ ବାଚୁରିରେ ବିଲକ୍ଷଣ ଚିନ୍ତା ପାଇୟା
ଯାଉଅଛି ।

ତା ଏ ରୁଗ୍ଣ ଶୁଭବାର—ଏହିକ କମଳନର
ଜାହେବ କେବଳ ଉଡ଼ିରେଧୀୟ ଉପ୍ରଲୋକଙ୍କ
ସ୍ଵର୍ଗ ଦିକ୍ବେଳେ ଆସଣା କୌଠିରେ ଶାଶ୍ଵତ
କରିଥିଲେ । ଆଉ କିଛି ଉତ୍ସବ କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ
ନାହିଁ । ଦେଶୀୟ ଲେଖମାକେ ଦୋଷସି ଉତ୍ସବ
କାର୍ଯ୍ୟ କରି ନାହାନ୍ତି ।

ତା ଏ ରଜୀ ଶୁନିବାର—ବେଳ ସୂର୍ଯ୍ୟକୁ
ସମୟରେ କମିଶୁର ଗାହେବ ଅଧିକା କୋଠିବେ
ଦେଖାସ୍ତ ଉଦ୍‌ଦେଲେବଙ୍କ ସହିତ ସାଷାରୁ ବଲେ ।
ରଜା ଜମିଦାର ସରକାରୀ ଶୁବ୍ରା ଏକ ଅନ୍ୟ
ଉଦ୍‌ଦେଲେବଙ୍କ ସାମାନ୍ୟ ପୂର୍ଣ୍ଣତରୁ ଅଧିକ ହେ-
ବାର ଜଣାଯାଏ । ଏ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ଘର୍ଷଣା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲାଗିଥିଲା । ଏହିନ କମିଶୁର ଗାହେବ
ଅଭିନ୍ଦନ ପ୍ରେମରେ ସମ୍ବୁଦ୍ଧ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା
କରିଥିଲେ ଓ ଯାହାକୁ ଯେତନ୍ତୁ ସମାଧିର କର
ଅଛନ୍ତି ।

ଏହିକଣ ଗୁଣ ଓ ତ ଶ୍ଵା ସମୟରେ ଦରବାର
ଚାହିଁରେ ଦେଖାଯି ମନ୍ୟଲିଖ ହୋଇଥିଲ ଓ
ଦରବାର ଦେଖିବାକୁ ଯେତେ ଲୋକ ଯାଇଥି
ଲେ ତହିଁରୁ ଅସ୍ଵରୂପେ ଏମଯଳିବରେ ସମ-
ବେଳ ହୋଇଥିଲେ । ମନ୍ୟଲିଖି ଦେଖାଯି
ପ୍ରଥାରେ ସୁଧିକି ଓ ରେଷନାର ହୋଇଥିଲ
ଓ ଜାହା ଦେଖିବାକୁ ଏମନ୍ତ ସବୁ ହୋଇଥିଲେ
ଯେ ଯେଉଁମାନେ ଦେଖିଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ
ମନରୁ ପାଖୋର ଧିକ ନାହିଁ । ଦରବାର ଦିନ
ଯେଉଁଠାରେ କମିଶ୍ର ଘାହେବ ଓ ବିଲମ୍ବ
ଦିବମାନେ ଦିନିଥିଲେ ସେଉଁଠାରେ ଝୁରିଜମା-
ନଙ୍କ ବୈଠକ ହୋଇଥିଲ ଓ ଜହିଁର ପକ୍ଷିଣୀ
ପାର୍ଶ୍ଵରେ ବଜାମାନଙ୍କର ମସନ୍ଦବ ପଡ଼ିଥିଲ ଓ
କାମପାଇଗରେ ଉନ୍ନିଦାର ଓ ଅପର ଉତ୍ସର୍ଗକାମ
ମାନେ ଫଳିତାରେ ବହିଥିଲେ । ମଧ୍ୟରେ ନାଚ
ହେଉଥିଲା । କଲିତଳା ଓ ଗଞ୍ଜାମରୁ ବାଜାନାଚ
ଅସିଥିଲ ଓ ଏ ନଗରର ରଲିବଜୀତ ଜାତିଥିବ
ବାନ୍ଧନାନେ ଏପର ବେଳେବାଲୁ ଗୋଟିଏ
ପ୍ରକାଶ ନାଟ ଦିବତାରେ ଉପର୍ଦ୍ଦିଶ ଥିଲେ ।
ଆଂପଞ୍ଜା ନାଟ ଦିବତାରେ ଉପର୍ଦ୍ଦିଶ ଥିଲେ ।

ଯେବୁପଦ୍ଧ ପୁର ତିବିପଞ୍ଚା ଏକାବେଳକେ ଫାଟୁ
ଥୁବାରୁ ସଲାଠ ପ୍ରେୟ ମୋକଙ୍ଗର ବଡ଼ ତୁପ୍ତ
ହୋଇ ନାହିଁ ଜଥାତ ମୋଟରେ ମୟଲିସର
ଗୋଟି ଦେଖି ସମସ୍ତେ ଆଶ୍ରୟମ୍ ହୋଇଥିଲେ ଓ
ସମସ୍ତଙ୍କ ମନରେ ଆନନ୍ଦର ଏଥାର ହୋଇଥିଲା ।
ଇଂରାଜମାନେ କଲିକଣ୍ଟ ଓ ଗଞ୍ଜାମର ବାହିକ
ନାଚରେ ବଡ଼ ସ୍ଵର୍ଗଭୂଗ କରିଥିଲେ । ଏବରୀ
ରେ ପ୍ରଧାନ ସ୍ତର ଏହିଲାଇ ହୋଇଥିଲା ଯେ
ଇଂରାଜ ଉଚିକର୍ମଗ୍ରହମାନେ ଆପଣା ପଦର
ବିନ୍ଦୁ ମାତ୍ର ଅଭିନାନ ନ କରି ବଜା ଏ ଜମିଦାର
ଓ ରୁତୁଲୋକଙ୍କ ସହି ତ୍ରାତ୍ରିବରେ ହେଲା
ମେଳ ଓ ଅମୋଦ ପ୍ରମୋଦରେ ମନ୍ତ୍ର ହେଲେ ।
ମୟଲିସର ବନୋବସ୍ତୁ ଯେମନ୍ତ ଉତ୍ତମ ହୋଇଥାରେ ତାହା ହୋଇଥିଲା । ମୟଲିସ ଏଇ
ବିନ୍ଦୁର୍ଗ ପଦ୍ମୟାରେ ବସୁର ଅଲୋକ ଦିଧ୍ୟା
ଯାଇଥିଲା ଓ ସ୍ବାନ୍ତରେ ପୃଥବୀ ରହିଥିମାନ
ଟଣା ହୋଇ ବେଉଁଠାରେ ଇଂରାଜଙ୍କର
ବେଉଁଠାରେ ହନ୍ତୁ ଓ ବେଉଁଠାରେ ମୁଣ୍ଡ-
ଲମାଙ୍କର ଜଳଗାଳ ବରିବାର ଉଚିତ
ଆମୋଦନ ହୋଇଥିଲା ଅର୍ଥାତ୍ ଇଂରାଜଙ୍କ
ସକାଗେ ମନ୍ଦ ମାଂସ ଓ ଦେଖାଯି ହନ୍ତୁ ଓ
ମସଲମାନଙ୍କ ସକାଗେ ପୁରୀ ନିଠାଇ ଉଚ୍ଚାତି
ଆହାରାଥୁ ପ୍ରବୃତ୍ତ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିଲା ଓ ଯାହାର
ଯାହା ଇହା ସେ ତାହା ଅନାୟାସରେ ପାରି-
ଥିଲା । ମୟଲିସର ସମ୍ବ୍ରଦ ବିବରଣ ବର୍ଣ୍ଣନା
କଲେ ପ୍ରସ୍ତାବ ଅଭିନ୍ଦୁ ଆର୍ଦ୍ଦ ହେବ ସରବା
ତହିଁରୁ ଯାନ୍ତି ଦେଲୁଁ । ସଂଶେଷରେ ଏହି
ବୋଲିବା ଯଥେଷ୍ଟ ଯେ ଏପରି ମୟଲିସ
କୁଷ୍ମନ୍ କାଳେ ଦେଖାଯାଇ ନାହିଁ ଓ ଏହାକୁ
ବଚାନବର ଅସୁଦେଶୀୟମାନେ ଯେମନ୍ତ ସତ-
ରତ୍ନ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଅଛନ୍ତି ଏମନ୍ତ ଅର ବୋ-
ଣ୍ଟିବ କିମ୍ବାର ଲୋକ କରିଅଛନ୍ତି ବି ନା ଏମେ-
ହ । ଯେଉଁମାନେ ଏ ମୟଲିସ ଦେଖିବାରୁ
ବହୁତ ହୋଇଥିଛନ୍ତି ଦେମାନ୍ଦଙ୍କ ଭାଗ୍ୟରେ
ଯେ ଶାପ୍ର ଏପରି ଗୋଟି ଦର୍ଶକ କରିବାର
ଦ୍ୱୟବ ଏହା ଆମ୍ବାମାନେ ବୋଲିବାରୁ ବମ୍ବ
ନୋଟି । ଯେଉଁମାନେ ମୟଲିସରେ ଉପସ୍ଥିତ
ଥିଲେ ସେମାନେ ଏମନ୍ତ ମୋହିତ ହେଲେ
ଯେ ତହିଁ ଅରହନ ଅଭିଥରେ ସେହିପରି
ମୟଲିସ କରିବାରୁ କିମ୍ବର ହେଲେ । ଗୁଣ ଦ୍ୱାରା
ମନ୍ଦର ଦେଖାଯା ସମୟରେ ମୟଲିସ ଭଜିଲା ।

ଜା ୨ ରାଜସହିବାର-ପ୍ରାତିକାଳ ଏ ୨ ଶ୍ଵା-
ତାରୁ ଦିନଶ୍ଵା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଗତିରେ

ବୋଜାଦୌଡ଼ କ୍ଷାତ୍ର ହେଲା । ଏହା
ହେବୁବା ସବାପେ ଅନ୍ତରିକ୍ଷ
ହୋଇଥିଲେ ଓ କୋଣେବି ଦୁର୍ଘଟନା ବନା
ଏ କ୍ଷାତ୍ରଟି ଧେଇ ହେଲା । ଯୋଜାଦୌଡ଼
ଏଠାରେ ନୃତ୍ୟକଥା ନୁହିଲା । ସୁତରଂ ଏଥର
ବାହୁଦ୍ଵାରା କବିତା ଲେଖିବା ଅନ୍ତରିକ୍ଷକା
ଯାହାର ବୋଜା ଯେତେବାବା ହିଲା ତାହା
ସୁତରଂ ପ୍ରତିଶିତ ହେଲା । ଧାରମ-
ହେ ଉଚ୍ଛବୀ ଦେଉବେ ଯେ ଥାବା ଅବଧି-
ରହିମାନ୍ୟବା, ଶ୍ରୀମତ୍ତୁ ଶ୍ରୋମନଙ୍କାଳ ଏବା
ଏସୁର୍ଗବାହେବ ବୋଜାଦୌଡ଼ରେ ବୁଝାର
ବାସର ବାଜା ଲଗାଇ କଜେ ବିଦ୍ୟାଧାରୀଙ୍କାର
କରିଥିଲୁଣ୍ଡି ଓ ଉଚ୍ଛବୀର ପ୍ରଧାନାର ଭକ୍ତ
ହୋଇଥିଲୁଣ୍ଡି । ବୋଜାଦୌଡ଼ ଏମନ୍ତ ତୃପ୍ତି-
କର ହୋଇଥିଲ ଯେ ପ୍ରତିବର୍ଷ ବୋଜାଦୌଡ଼
ହକାପେ ଗୋଟିଏ ସବ୍ବ ବହିବା ପାଇଁ ଏ
କବିତାବାବି ଉଚ୍ଛବିମାନେ ପ୍ରସ୍ତାବ କରିଥିଲୁଣ୍ଡି
ଯେବେ ଦେଖାଯି ଉତ୍ତରାବିମାନେ ଏଥରେ
ଯେବେବେ ଭେବେ ଏ ପ୍ରସ୍ତାବଟି ଧରି
ହେବ ଓ ଏଥରୀର ଅମ୍ବେମାନେ ଅନ୍ତରେ
ଅନ୍ତରେ ସମସ୍ତଙ୍କ କଣାଥିଥାରୁ କି ଦେଖା
ସୁରେକଣ ନଭାରୁ ଏ କଷ୍ଟଧରେ ଯାହାର
ପ୍ରତ୍ଯେ ହେତ ଦେମାତେ ଶ୍ରୀମତ୍ତୁ ଜାବନର
ସାହେବଙ୍କ ମହାନ କଥେ ପଢ଼ାଥିବ ହଇଦେ ।

ଏହିହ ପଢ଼ କାଣ୍ଠରେ ପୁରୁଷାର
ଗତ ସୁନ୍ଦର ଦେଖାଯୁ ମନ୍ୟାଲ୍ୟ ହେଲା ଓ
ମନ୍ୟାଲ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟମାଳା ପୂର୍ବ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକରେ ପରମ
ଚକ୍ରଥାବୁ ଘନରୁଟି ବରତର ପ୍ରଧୀକର
ହାହଁ । ବିଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ଏହାହ ଯେ ମନ୍ୟାଲ୍ୟ
ଆରମ୍ଭବେଳେ ପ୍ରଥମେ ପଣ୍ଡିତମାନଙ୍କର ପରା
ହୋଇଥିଲା ଓ ସେ ଏକରେ ଉଚିତମାନଙ୍କ
ଜୀବନ ପ୍ରହରି ବିଶ୍ୱରେ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଓ
ପ୍ରଧୀ ଜବରିତିବନ୍ଧା ପଠିଛି ହେଲା । ଶୁଣା-
ଯାଏ ଯେ କାରୁ ଗୋଟିନରଥଙ୍କ ବହିଜାଟି
ସଦ୍ବୋକ୍ତୁ ହୋଇଥିଲା ଓ କହୁଥାର ସେ ପାଇ-
ଗୋପିତ ପାଇବେ । ଏ ମନ୍ୟାଲ୍ୟ ବରମ୍ବନ ଦ୍ୟୁମ୍ଭ
ମୟୁରଭଙ୍ଗ ଓ ଦେହଭଙ୍ଗର ମହାବ୍ରତମାଳା
ଦେଇଥିଲେ ଓ ଏ କାର୍ଯ୍ୟଟି ଭାବିତ ପଞ୍ଚରେ
ପ୍ରମାଣାର ବଥ ଅପରା ଲମ୍ବକଙ୍କ ମେମମାଳା
ମଧ୍ୟ ଏହିହ ମନ୍ୟାଲ୍ୟ ଦେଖିଲାକ ଅବିଶ୍ୱରେ

ଭା ୨ ପିଲା ରହିଥାଏ ଦେଇ ପୂର୍ବମଧ୍ୟରେ
ଦୁଇପାଶ୍ଯା ସମୟରେ ପାଇବାକାମାତରଣ୍ଡି ଜନ୍ମେ-
ଦୟାବନୋକ୍ଷ ଉତ୍ତାନେ ମିଳାଇ ଓ ଜଗା ବିମନ

ଭାବାର ଦିନରେ ହେଲା । ପ୍ରାୟ ପାଞ୍ଚଶତ
ବାରାହୀ ସମ୍ବେଦ ହୋଇଥିଲେ । ମୁଁ
ମିଠାର ସହିତ ଭାବାର ପେଟକୁଳାରୀର
ଦୟାଗଲ । ପ୍ରାୟ ଏକ ଶା ସମୟରେ ଏକାହିଁ
ମେତ ହେଲା ।

ଏହି ମଧ୍ୟରେ ପୁଲ୍ୟ ପ୍ରତିକାଳକୁ ମିଶାଯାଇ
ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଦିଅଗଲ ଓ ତଥାର ସେମାନଙ୍କ
ପରିମାଣ ସ୍ଵାର୍ଥ ହୋଇଥିବାର ସମ୍ଭାବନାରେ
ପଞ୍ଚକୁ ଜନିତୀ ସ୍ଥାବାର ହଲେ । ଏ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରିୟା
ଆମେମାନେ ଅଜନ୍ତୁ ଉଦ୍‌ଦେତକାର ଦ୍ୱାର୍ଯ୍ୟ
ବୋଲି ସ୍ଥାବାର କରୁଁ କାରଣ ସ୍ଵର୍ଗବାଳ
ଯେତେ ଉତ୍ସବ ତୋତା ହେଉ ବେଶ୍ୟାପୁରେ
ପୁଲ୍ୟର ଅଭିନନ୍ଦ ଅଜନ୍ତୁ ହେଉଥିଲା ।

କୁଣ୍ଡଳ ବିନୋଦ ଅର ଗୋଟିଏ ସୁହନାର
କାର୍ଯ୍ୟ ଏହି ଶୁଳ୍କ ଯେ ଯେଉଁ କଥରେ ପରି-
ବାର ବରତାରେ ଫେଲାସୁଜ୍ଞେବନ୍ଦ ଯେବନା
ଦେଲ ଦେବ ସତରେ କରିବାରୀ ପାଇବୁ
ଶ୍ରେଣୀର ମୋରଙ୍କ ଆମୋଦ ସବାରେ କଲେନ୍-
ତୋକ ତୌଥୁରାବଜାର ତାଟ ଏବଂ ତିତିବୋ-
ରିଆ ବିଚିରିତରେ ତିପଞ୍ଜ ଲକ୍ଷ କୁଠା
ହୋଇଥିଲା । ଏହା ହୋଇ ନ ଥିଲେ ଯେ କେ-
ବଳିବକର ଆମୋଦ ବିକ୍ରି ହିଅନ୍ତା ନାହିଁ
କରିଏ ହେଲାକି ମୟଳିବୁ ସିନାର ଯୋଗ-
କ ଥିଲେ ସୁରକ୍ଷା ଉପରେକହି ଆମୋଦ
ବିବାର ଦେଖୁ ବେବଳ ନନ୍ଦପ୍ରାପ୍ତରେ ହଜା
ହେ । ମାତ୍ର କମିଟି ଏମନ୍ତ ବିକୋବନ୍ତ କର-
ିଲୁ ଯେ ଉଚିତାରୁ କତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରିପ୍ରେକ୍ଷଣ
କୋର ଲୋକ ନାହିଁ କ୍ଷୁଦ୍ର ଦେଖିବାରେ
ମାତ୍ର ଉହିଲେ ପ୍ରାସ୍ତୁ କୃଷ ଗେର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଏକାଟ କ୍ଷୁଦ୍ର କରିଥିଲା ।

ଏହିବୁଦ୍ଧେ ଶୁଭତେଷ୍ଟର ପଦ ଛାନ୍ତର
କଥାକୁ ବାର୍ଯ୍ୟମାତ୍ର ସାହଚାଳ ଲାଗି ରହି
ଗେଷ ହେଉ ଓ ଏହମୁଁ ବାର୍ଯ୍ୟଭୂର ରହୁ
ସଙ୍ଗାତି ଲେବୁଣ୍ଣ ନରରେ ଏକାନ୍ତ ଦୃଶ୍ୟରେ
ଜାଗି ଉଦୟାନ ଯେ ବିହୁଅନ୍ତା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତଥା
ଆମୋଡ଼ ସିଂହ ହାହ । ଯେଉଁ ଏହି ପ୍ରକାଶ
ଲାଗେ ଏତେ ଅନ୍ତର ଓ ନିର୍ମଳ ହେଉଥାଏ ଅମ୍ବୁ
ମାହେ ଏକାନ୍ତ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ ଯେ ଶାକାନ୍ତ
ରହିଥୋରୁସା ଦର୍ଶକର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜାତା ହେବା
କାହାର କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ପାଣ୍ଡାବିକଷଂକାଦ ।

ପତ୍ର ଖୋଲିଥାର ଅନୁମନଳ୍କ ବଲେହୁରୁଷ
ମାନସ ସାହେବ ହୃଦୀ ହେବ କରିବଳାଗୁ ଗଲେ
ଅବେ ଶ୍ରୀଦେବ ବଟୀରୁର ମାନୁଷଙ୍କର ଜତଜାତ
ବହୁରୁ ସିଦ୍ଧାର ସ୍ଥିର ହୋଇଥାଏ । ସେ ଅପେ
ଅନୁମନକୁ ଯାଇଥିଲା ।

ପାରୁ ଏହିକାନ୍ତରୀଯ ଦୈଖ୍ୟ ତେବେଳୁ
କୁହ କାହିଦିଲୁ ସମ୍ମାନ ଯୁଦ୍ଧକୁ ଫ୍ରେଜିଲ ଦେଖି
ଦେଖିଛନ୍ତି । ହେଠାବେ ପାଇଁଦ୍ୱାରା ମୋବାଦିନ
ଦିଲେଣ ହେବା ଏଥର କାହିଁଏ ଅଟିର ।

କହୁବୁ ହୃଦୟ ଯେ ହାତଦିନକର କଳାମ
ପୁନାଜିଗରରେ ସ୍ଵରବେଳେ ହେଠାବାର
ପ୍ରଥମ ହନ୍ତଦେବାଳୟମାତ୍ରକ ଶାହାୟ କରିବ
+ ୧୫୦୦ ଟା ଲାକ କରୁଥିଲେ । ଦିବାମି
ନାମିମାନ ଧର୍ମବଳମୟ ଷୋଇ ହନ୍ତ ଧର୍ମବ-
ଳମୂଳ ହାତ ବରେ ବଜ୍ର ପ୍ରଦିଷ୍ଟାର ଦିଶ୍ୟ
ଅପରା ଭାଷାରର ଛବି ଅର ଉଦ୍‌ଦିର ଓ
ଦୟାଳ ଅପରା ।

ତେବେଷ୍ୟୁଷୁରୁଷିଅହୁବିଦ୍ୟାଯୋଧା ଉତ୍ତର
ପଦ୍ମମ ସନ୍ଧେ ଶାନ୍ତି ଏକତ୍ରିତ ହେବ ଏହି
ଦେଶରେ ଆର ସୁଧିକ ସ୍ରୀଜୀଷ୍ଠ ସବୁତୁମେହୁ
ଇହବ ହାତୁ ।

ମାନ୍ଦୁରେ କନ୍ଧର ମୋହିବା ବାରମାରରେ
ବାହାର ଓ ବୈଜିର କଣ କର ହେଉଥିଲା
ଏହି ସାଂକେର ୧୦ ଗ୍ରେ ଶୁଅର ଏହି ୨୨
ଗ୍ରେ ପାଇଟିଲା ବାହାର ମାନ୍ଦୁର ବନ୍ଦରରେ
ଲବିଦ୍ଵାର ଓ ଉଚ୍ଛବୀ କନ୍ଧର ବୋଟ ଅଟିବା
ସବାମେ ଅଧିକମ୍ ହୋଇବା ଲଜ ହୋଇଥିଲା
ମାନ୍ଦୁରଙ୍କର ବର୍ତ୍ତମାନ ସମ୍ବନ୍ଧର କହିଲା
ଅଛି ବ ଯେମାନେ ଉଠେ ବର୍ଷ ବ ଦର ମୁଖ୍ୟ
ନମର ହୋଇ ଦୁଃଖିଥିବାକୁ । ବାହାର
ସୁମାର ଓ ଦାଗାର ସମ୍ବନ୍ଧର ହୋଇଥିଲା ।

ଦୟା ଉତ୍ସବରେ କଣ୍ଠର ମାରିବାକିନୀ
ଦୂର୍ଧିତା ହୁଏ ଗୋଟାଏ କଥ କଥେ ଦୋଷା
ଅହିର କଥରେ ଲାଗେଇ ଓ ଜାହାର ବହୁକାର
ଅମା କାହା ।

ପରି ଚକ୍ରରେ ଦୂରେ ହାତରମାତ୍ର
ଛାଇ ସିନ୍ଧନରକାବ ଶୁଣାଇ ଦେଖାଇ
ଗେଟ୍‌ର କାଠଗାଡ଼ା ଦେଇଲେ ଏଥରେ
ରାହାର ଅଳ୍ପକାଟକା ବ୍ୟଧି ଦୋଇଅଛି ।

ଶକ୍ତି-ଏହି ଉତ୍ସବପରିବା ସହିଦଟିକ ଦର-
ଗାବଳୀର ଛଟପତ୍ରିଭିତ୍ତିବନ୍ଧୁଚିହ୍ନ ସମ୍ବଲପୂରେ
ମୁଁଥିବ ଏ ପ୍ରସରିବ ହେଲେ ।

ଅଭିରକ୍ତ ଉତ୍କଳଶାପିକା ବା ୧୩ ରଖ ଜାନୁଏହା ସନ ୧୯୭୭ ମସିହା ।

ସନ ୧୯୭୭ ମସିହା ଜାନୁଏହା ମୀଥ ଛା ୩ ରଖରେ କଟକ ନଗର ପରେଟ ପଢିଥାରେ ସୁଲବାଳକ ଓ ପଲଟନ ସିପାହିଙ୍କର ଯେଉଁ ଖେଳ ହୋଇଥିଲା ତହିଁରେ ଯେଉଁମାନେ ପାରଗୋଷିକ ପାଇଥାଇନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ନାମ	ସନ ୧୩ ମସିହା ଜାନୁଏହା ମୀଥ ଛା ୩ ରଖରେ କଟକ ନଗର ପରେଟ ପଢିଥାରେ ସୁଲବାଳକ ଓ ପଲଟନ ସିପାହିଙ୍କର ଯେଉଁ ଖେଳ ହୋଇଥିଲା ତହିଁରେ ଯେଉଁମାନେ ପାରଗୋଷିକ ପାଇଥାଇନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ନାମ
୧ମ ପଢିଥାରେ ଦୌଡ଼ିବା	୧ମ ପଢିଥାରେ ଦୌଡ଼ିବା
୨ୟ ସତ୍ୟକୁଳ ସାହୁ ବ୍ୟାପକ୍ଷ ନିଶନ ସୁଲ	୧୦୯ ବ୍ୟାପକ୍ଷ ନିଶନ ସୁଲ
୩ୟ ଘାମସନ ଦାସ ବାନ	୧୧୦ "
୪ୟ ଅଲବର୍ଟ ନାୟକ	୧୧୧ "
୫ୟ ବାଢ଼ିତେଇଁ ଦୌଡ଼ିବା	୧୧୨ "
୬ୟ ଅବଦୂଲ ଅଜଜ ନ ୧ ମର ପଲଟନ ସୁଲ	୧୧୩ ଅବଦୂଲ ଅଜଜ ନ ୧ ମର ପଲଟନ ସୁଲ
୭ୟ ନିର୍ଯ୍ୟାନନ ସିଂହ ବ୍ୟାପକ୍ଷ ନିଶନ ସୁଲ	୧୧୪ ନିର୍ଯ୍ୟାନନ ସିଂହ ବ୍ୟାପକ୍ଷ ନିଶନ ସୁଲ
୮ୟ ଯେମ୍ବ କୁତୁମ୍ବ ତହଟନ କଲେଜ	୧୧୫ ଯେମ୍ବ କୁତୁମ୍ବ ତହଟନ କଲେଜ
୯ୟ ଅମ୍ବାନନ ସାହୁ ବ୍ୟାପକ୍ଷ ନିଶନ ସୁଲ	୧୧୬ ଅମ୍ବାନନ ସାହୁ ବ୍ୟାପକ୍ଷ ନିଶନ ସୁଲ
୧୦ୟ ଘାମସନ ଦାସ	୧୧୭ ଘାମସନ ଦାସ
୧୧ୟ ବାଢ଼ିତେଇଁ ଦୌଡ଼ିବା	୧୧୮ ବାଢ଼ିତେଇଁ ଦୌଡ଼ିବା
୧୨ୟ ଯେମ୍ବ କୁତୁମ୍ବ ତହଟନ କଲେଜ	୧୧୯ ଯେମ୍ବ କୁତୁମ୍ବ ତହଟନ କଲେଜ
୧୩ୟ ନିର୍ଯ୍ୟାନନ ସିଂହ ବ୍ୟାପକ୍ଷ ନିଶନ ସୁଲ	୧୨୦ ନିର୍ଯ୍ୟାନନ ସିଂହ ବ୍ୟାପକ୍ଷ ନିଶନ ସୁଲ
୧୪ୟ ଅମ୍ବାନନ ନାୟକ	୧୨୧ ଅମ୍ବାନନ ନାୟକ
୧୫ୟ ପାଲଙ୍କ ଦୌଡ଼ି	୧୨୨ ପାଲଙ୍କ ଦୌଡ଼ି
୧୬ୟ ବିଦେଇ ବେହେଶର ପାଲଙ୍କ	୧୨୩ ବିଦେଇ ବେହେଶର ପାଲଙ୍କ
୧୭ୟ ଦିବ ବିଶୋଇର ପାଲଙ୍କ	୧୨୪ ଦିବ ବିଶୋଇର ପାଲଙ୍କ
୧୮ୟ ବାଢ଼ିତେଇଁ ଦୌଡ଼ିବା	୧୨୫ ବାଢ଼ିତେଇଁ ଦୌଡ଼ିବା
୧୯ୟ ଯେମ୍ବ କୁତୁମ୍ବ ତହଟନ କଲେଜ	୧୨୬ ଯେମ୍ବ କୁତୁମ୍ବ ତହଟନ କଲେଜ
୨୦ୟ କିଷନ ସିଂହ ନ ୧ ମର ପଲଟନ ସିପାହା	୧୨୭ କିଷନ ସିଂହ ନ ୧ ମର ପଲଟନ ସିପାହା
୨୧ୟ ଇସ୍ତାଇଲ ଲୀଣା	୧୨୮ ଇସ୍ତାଇଲ ଲୀଣା
୨୨ୟ ପାଇମାଠ ମୁଣ୍ଡରେ ନେଇ ଦୌଡ଼ିବା	୧୨୯ ପାଇମାଠ ମୁଣ୍ଡରେ ନେଇ ଦୌଡ଼ିବା
୨୩ୟ ଅବଦୂଲ କରମ	୧୩୦ ଅବଦୂଲ କରମ
୨୪ୟ ତନାୟ	୧୩୧ ପଢିଥାରେ ଦୌଡ଼ିବା
୨୫ୟ ରଙ୍ଗ ନାୟକଙ୍କ	୧୩୨ ରଙ୍ଗ ନାୟକଙ୍କ
୨୬ୟ ମହନ୍ତି ବାନିଅ	୧୩୩ ମହନ୍ତି ବାନିଅ
୨୭ୟ ଅବଦୂଲ କାବର	୧୩୪ ଅବଦୂଲ କାବର
୨୮ୟ ଉନିଗୋତଥ ଦୌଡ଼ି	୧୩୫ ଉନିଗୋତଥ ଦୌଡ଼ି
୨୯ୟ ସତ୍ୟକୁଳ ବ୍ୟାପକ୍ଷ ନିଶନ ସୁଲ	୧୩୬ ସତ୍ୟକୁଳ ବ୍ୟାପକ୍ଷ ନିଶନ ସୁଲ
୩୦ୟ ନିର୍ଯ୍ୟାନନ ତିନାମବି	୧୩୭ ନିର୍ଯ୍ୟାନନ ତିନାମବି
୩୧ୟ ଘାମସନ ଅରଜାକ	୧୩୮ ଘାମସନ ଅରଜାକ
୩୨ୟ ଥଳ ମଧ୍ୟରେ ଥାଇଁ ଦୌଡ଼ିବା	୧୩୯ ଥଳ ମଧ୍ୟରେ ଥାଇଁ ଦୌଡ଼ିବା
୩୩ୟ ଗିଲବର୍ଟ ବ୍ୟାପକ୍ଷ ନିଶନ ସୁଲ	୧୪୦ ଗିଲବର୍ଟ ବ୍ୟାପକ୍ଷ ନିଶନ ସୁଲ
୩୪ୟ ନିର୍ଯ୍ୟାନନ ସିଂହ ବ୍ୟାପକ୍ଷ ନିଶନ ସୁଲ	୧୪୧ ନିର୍ଯ୍ୟାନନ ସିଂହ ବ୍ୟାପକ୍ଷ ନିଶନ ସୁଲ
୩୫ୟ ଅର୍ଟେଣ୍ଟ ଡେଜା ଅନେକୁ ସୁଲ	୧୪୨ ଅର୍ଟେଣ୍ଟ ଡେଜା ଅନେକୁ ସୁଲ

ରା ୭ ରଖ ଶନବାର ଗୁରୁଲାଙ୍ଘନ ପଢିଥାରେ ହୋଇଥିବା ଘୋଡ଼ା-
ଦୌଡ଼ିରେ ଯେଉଁ ଘୋଡ଼ାମାନେ ବାଜ କଣିଥାଇନ୍ତି ଭାବାଙ୍କ ନାମ ଓ ସେବେ
ବାଜ କଣିଥାଇନ୍ତି ରହିଥିଲେ ପରମାଣ ।

୧ ମ । ଘୋଡ଼ାଦୌଡ଼ି ।

ପ୍ରଥମ ମିସ୍ ଫଳକରଙ୍କର ଥିବାନାମକ ଘୋଡ଼ା (ଆରେହ କକ୍ଷସାହେବ)
ମେଘରୁ ଷ୍ଟୋର କ୍ଲ୍ରାନ୍ସ ଦଭ୍ର ଟ ୧୦୦ କ୍ଲା ମୂଲ୍ୟର ପିଆଲ
ଦ୍ୱାରା କପାଳ କ୍ଲ୍ରାନ୍ସ ହେଲ୍କର ମିନେଲନାମକ ଘୋଡ଼ା (ଅଟକନ୍ଦ୍ରାହେବ
ପୁରଷାର ଟ ୨୫୮ ଆରେହ)

ଅନ୍ୟ ଦୂରଘୋଡ଼ା ଦୌଡ଼ିଥିଲେ ।

ଦୃଶ୍ୟ ଚଟୁଦୌଡ଼ି ।

ପ୍ରଥମ ଟାନବିଧାହେବଙ୍କର ମେଜରନାମକ ଘୋଡ଼ା (ଆରେହ ତସନସାହେବ)
ଆର, ବି, ସ୍ଵାରତ୍ରାହେବଙ୍କ ଦଭ୍ର ଟ ୧୦୦ କ୍ଲା ମୂଲ୍ୟର ଏକ ପିଆଲ
ଦ୍ୱାରା ଆଟକନସନସାହେବଙ୍କର 'କ୍ଲେମେନ୍ଟ' (ଆରେହ ଆର ମାକମିଲନ)
ପୁରଷାର ଟ ୨୫୫ କ୍ଲା

୧୪୯ ଦୃଶ୍ୟ ବାରୁ କାଳକଙ୍କର ଗୁରୁର୍ଯ୍ୟାଙ୍କ 'ରନ' (ଆରେହ ଦେଶୀୟ) ବାଜ
ଫେର ପାଇବେ ।

ଆର ଗୋଟିଏ ଘୋଡ଼ା ଦ୍ୱାରିଥିଲେ ।

ଦୃଶ୍ୟ ଷେଟିଘୋଡ଼ାଦୌଡ଼ି ।

ପ୍ରଥମ ଉଲ୍ଲିପ୍ତରସେଲିଷାହେବଙ୍କ 'ରୁଣସ' (ଆରେହ କକ୍ଷସାହେବ)
ପୁରଷାର ଟ ୧୦୦ କ୍ଲା
ଦୃଶ୍ୟ ଆଟକନସନସାହେବଙ୍କର ମେଜରନାମକଘୋଡ଼ା (ଆରେହ ନିଜେ)
ପୁରଷାର ଟ ୨୫୫ କ୍ଲା

୧୫୯ ଦୃଶ୍ୟ ଆର ମାକମିଲନସାହେବଙ୍କର ମିରେତାକନାମକ ଘୋଡ଼ା (ଆରେହ ନିଜେ)
ବାଜ ଫେର ପାଇବେ ।

ଆର ଗୁରଗୋଟ ଘୋଡ଼ା ଦୌଡ଼ିଥିଲେ ।

ଚର୍ବି ସିବାଟରେ ଘୋଡ଼ାଦୌଡ଼ି ।

ପ୍ରଥମ ଓ୍ଯାରଲିଷାହେବଙ୍କ 'ବକ୍ସନ' (ଆରେହ ନିଜେ) ବାଜ ଅବଦୂଲ
ରହମାନ ମୂର୍ଖଙ୍କ ଦଭ୍ର ଟ ୧୫୦ କ୍ଲା ମୂଲ୍ୟର ଏକ ପିଆଲ
ଆର ଗୋଟିଏ ଘୋଡ଼ା ଦ୍ୱାରିଥିଲେ ।

* ମ ଚଟୁଦୌଡ଼ି ।

ପ୍ରଥମ ଟାନବିଧାହେବଙ୍କର 'ମେଜର' (ଆରେହ ନିଜେ) ପୁରଷାର ଟ ୫୦ କ୍ଲା
ଦୃଶ୍ୟ ଲୀ, ଫଳକରଙ୍କର 'ସ୍କ୍ରାବ' (ଆରେହ କକ୍ଷସାହେବ)
ପୁରଷାର ଟ ୨୫୫ କ୍ଲା

୧୬୯ ଦୃଶ୍ୟ ମିସ୍ ଫଳକରଙ୍କର 'ବର' (ଆରେହ ଓ୍ଯାରଲିଷାହେବ) ବାଜ
ଫେର ପାଇବେ ।

ଗୁଣ । ଘୋଡ଼ାଦୌଡ଼ି ।

ପ୍ରଥମ ଅର ମାକମିଲନସାହେବଙ୍କ 'ମେରେତକ' (ଆରେହ ନିଜେ)
ପୁରଷାର ଟ ୮୦ କ୍ଲା
ଦୃଶ୍ୟ ରଜରାହେବଙ୍କର 'ସାମୁଏଲର' (ଆରେହ ତସନସାହେବ)
ପୁରଷାର ଟ ୨୫୫ କ୍ଲା

ଆର ଗୋଟିଏ ଘୋଡ଼ା ଦ୍ୱାରିଥିଲେ ।

୨ ମ । ଦେଶୀୟ ଚଟୁଦୌଡ଼ି ।

ପ୍ରଥମ ବାରୁ କାଳକଙ୍କର ଗୁରୁର୍ଯ୍ୟାଙ୍କ 'ଲାଇଟନଙ୍କ' (ଦେଶୀୟ ଆରେହ)
ପୁରଷାର ଟ ୨୫ କ୍ଲା
ଦୃଶ୍ୟ ବାରୁ ନାରୀପୂଣ ଚନ୍ଦ୍ରନାୟକଙ୍କର 'ବର୍ମି' (ଆରେହ ନିଜେ)
ପୁରଷାର ଟ ୧୦ କ୍ଲା

ଆର ଦୂରଗୋଟ ଘୋଡ଼ା ଦୌଡ଼ିଥିଲେ ।

10

କୁଳ ମୁଦ୍ରା ପତ୍ର

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଟ ୧୯

ପାଠ ଖାତ

ତା ୨୦ ରାତ୍ରି ଜାନୁଆରୀ ସନ୍ ୧୯୭୭ ମସିହା । ମୁ । ମାଘ ଦିନକ ସନ୍ ୧୯୮୮ ସାଲ ଶନିବାର

ଅତିମ ବାର୍ଷିକମୂଲ୍ୟ ଟେକ୍ୟୁ
ବର୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରମୂଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁଟେକ୍ୟୁ
ମଧ୍ୟସାଲପାଇଁ ଡାକମାସିଲ ଟେକ୍ୟୁ

ଚିଲିଗନାୟ ତା ୧ ରାତ୍ରିରେ ପୁଣ୍ୟରେ ଯେଉଁ
ଲୁହ ମାନନ ହୋଇଥିଲ ତହିଁ ର ବିଦ୍ୟାରିଜ
ମନୀଗର ଯଦିପେ ବିଆମ୍ବେମାନେ ପାଇ ନାହିଁ
ମାତ୍ର ଶୁଣ୍ୟାୟାଏ ଯେ ପ୍ରାୟ କଳାନହିଁ ଗୁଡ଼ିଳ
ହାନାହାନରେ ଲୁହ ହୋଇଥାଏ ଓ ଦର୍ଶମା-
ନେ ଗୁଡ଼ିଳ ପୁରୁଷ ହେଉବୁ ଖାଇବାକୁ କ
ପାଇ ଏବୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବାକୁ କରିବାକୁ ଏବୁ
ଏ ଅପରଥରେ ଲିପି ଅଛନ୍ତି ବିଶ୍ୱାସ ହୋଇ
ନାହିଁ କେବୁ ଗୁରୁ ପାଞ୍ଚ ହଜାର ଲୋକ
ହେବ ବୋଲି ଅନୁମାନ କରନ୍ତି । ପୁଣ୍ୟ
ଜହାଗି ଆରମ୍ଭ ହେବାର ଦେଖି ଯାହାରେ
ଯେ ଗୁଡ଼ିଳ ଥିଲ ସବୁ ପାଇବେ ଓ ଅଗ୍ରଣୀନ୍ତି
ପ୍ରାୟରେ ପକାଇ ଦେଲେ ଏଥିରେ ବିପ୍ରର
ପ୍ରାୟରେ ପକାଇ ହେବାର ଏଥିରେ
ଗୁଡ଼ିଳ ନାହିଁ ହୋଇଥାଏ । ବହୁର ଶୁଣ୍ୟ
ଲୋକ ଏ ଅପରଥରେ ଲିପି ଥିବା ଅଭିଯୋ-
ଗରେ ବଳକ ହେଇଥାଏ ଓ ବିରବକର୍ତ୍ତା
ଗରେ ବଳକ ହେଇଥାଏ ଓ କାହାକୁ ଦ ଥାଏ ନ
କାହାକୁ କେତ ଓ କାହାକୁ ଦ ଥାଏ ନ
କାହାର ବଣ୍ଡ ଦେଇ ବିଦ୍ୟା ଦେଇଥାଏ ।
କାହାର ବଣ୍ଡ ଦେଇ ବିଦ୍ୟା ଦେଇଥାଏ ।
କୋରାଥରେ ସୁଜା ଏହିପରି ଗୋଲମାଳ ହେ-
ବାର ଶଶ୍ୟ ଏ ମାତ୍ର ବିଶ୍ୱାସ କରି
ଥିଲା ଆସି ନାହିଁ । ବେଳେ ସେ ହାନରେ ଗଣ୍ଠି-
ରକ୍ଷା ମକାପେ ଅଭିରକ ପଲାସ ଏଠାରୁ
ପ୍ରେରିତ ହୋଇଥାଏ । ଗୁଡ଼ିଳ ରାତ୍ରିର ଏଥ-
ମସ୍ତ ଉତ୍ସାହର ମୂଳ କରଣ କରେଥ ରପାନ
ହେବାକୁ ଗୁଡ଼ିଳର ଦର ଅଭିନ୍ଦନ ଅଥବା
ପ୍ରାୟ ତୁର୍କି ମୂଲ୍ୟରେ ବିକିଷ୍ଟ ହେଲ ପୁଣ୍ୟ

ପୁଣ୍ୟମାନେ ଖାଇବାକୁ କ ପାଇ ଅଗଭ୍ୟ
ଉପରିଲିଙ୍ଗକାର୍ଯ୍ୟ କଲେ । ଏଥର ବାଣୀ-
ଜ୍ଞାନ ସାଥୀନତା ସହିତ ପୁଣ୍ୟମୂଲ୍ୟରେ
ଆହାର ଯୋଗାଇବା ବିଦ୍ୟା ବିଶ୍ୱାସ
ଭୁଲ ହେବ ଗର୍ଭମେଣ୍ଟକୁ ଏଥର ବିଦ୍ୟା
ଗୀତ କରିବାକୁ ହେଇଥାଏ । ମୋହିଲେ
ପୁଣ୍ୟମାନକୁ ସମ୍ବାଦବା ବଢ଼ କଠିନ ହେବ ।

କଲିବତା ବିଶ୍ୱାସିଦ୍ୟନ୍ୟର ପ୍ରାୟର୍ଥିର ଓ
ପ୍ରବେଶିବା ପଣ୍ଡାରେ ବେଳେ ତେବେଳ ତେବେଳ
ଯେଉଁ ପୁଣ୍ୟମାନେ ଉତ୍ତାତ୍ତ୍ଵ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି
ସେମାନଙ୍କ ନାମ ଏଥିପୁଣ୍ୟ ଅମ୍ବେମାନେ
ପ୍ରକାଶ କରି ଅଛି । ହିନ୍ଦୁ ପଣ୍ଡାର ମୋହିଫଳ
ଏହ ଯେ କ ୨୫୨ ଟଙ୍କା ପ୍ରାୟର୍ଥି ପରିପରାରେ
ଉପର୍ତ୍ତି ହୋଇଥିଲେ ଜାହିଁ ମୟବୁ କ ୩୫୩ ଟଙ୍କା
କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ଓ ପ୍ରବେଶବା
ପଣ୍ଡାରେ କ ୧୫୫ ଟଙ୍କା ଉପର୍ତ୍ତି ହୋଇଥିଲେ
ଜାହିଁ ମୟବୁ କ ୨୫୫ ଟଙ୍କାଫଳ ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି । ପଠନା କଲେଇ ବହୁତାରୁ ଉତ୍ସାହ
ପାଇଥାଏ । ଏହିପରି ପଳକୁ ଅବଶ୍ୟ ସମ୍ମୋହ-
ଜନକ ବୋଲିବାକୁ ହେବ । ତେବେଳରେ ପଣ୍ଡା-
ଶାର ଫଳ ଉତ୍ସମ ହୋଇ ଅଛି ସନ୍ଦେହ ଜାହିଁ
କାରଣ ଏଠାରେ ସୁଜା ଅଧିକରୁ ଅଧିକ କୃତ-
କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟେକ କିଛାର
ଫଳ ବିବେଚନା କଲେ କଠକ ଓ ପୁଣ୍ୟ ଉତ୍ସାହ
ପୁଣ୍ୟମାନର ଫଳ କୁଳ ହୋଇ ଅଛି ମାତ୍ର ଦୁଃଖରୁ

ବିଶ୍ୱାସ ସେ ବାଲେନ୍ଦରରୁ ଥାଠକଣ ପଣ୍ଡା
ଦେବାକୁ ଅସିଥବା ପ୍ରତ୍ୟେ ଉତ୍ସାହ
ଉତ୍ତାତ୍ତ୍ଵ ହେଲ ନାହିଁ । ଶିକ୍ଷା ବିଶ୍ୱାସ
ବାଲେନ୍ଦର ତେବେଳ ମୟରେ ତେବେଶ ହୋଇଥିଲୁ
ମାତ୍ର ଇଂରାଜ ସ୍କୁଲ ଏମନ୍ତ ଦୂର୍ଦ୍ଵାରା ଦେଇ
ଆମ୍ବାରଙ୍କର ଏହ ବିଶ୍ୱାସ ହେଇଥାଏ ଯେ
ଦେଶୀୟଗର୍ଭାର ବିଦ୍ୟାଳୟମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ
ଯେମନ୍ତ ସୁରକ୍ଷାଗ୍ରୂପ୍ ଗଲୁ ଅଛି ଇଂରାଜ
ବିଦ୍ୟାଳୟର ବାର୍ଯ୍ୟ ସେବୁସ ଗଲୁ ନାହିଁ ।
ଏବୁ ପରିବର୍ତ୍ତରେ କିମ୍ବା ହାକମ ଏବୁ ଶିକ୍ଷା ବିଭଗର
କର୍ମଚାରୀଙ୍କର ଦୁଇ ଉତ୍ସାହର ଉଚିତ ।

ଗତ ପ୍ରାୟର୍ଥିର ଓ ପ୍ରବେଶିବା ପଣ୍ଡାରେ
ତେବେଳ ଉତ୍ସାହର ପୁଣ୍ୟମାନେ ବୃତ୍ତି ପାଇ
ଅଛନ୍ତି । ଯଥା—

ସିଦ୍ଧାର ଅର୍ଥାତ୍ ଉତ୍ସାହର କୃତି
ଦୁଃଖଗ୍ରେଣା

ଆନନ୍ଦଚନ୍ଦ୍ର ନହାନ୍ତି କଠକକଲେଇ
ସୁନ୍ଦର ଅର୍ଥାତ୍ ନିମ୍ନଗ୍ରେଣାର ବୃତ୍ତି
ଦୁଃଖଗ୍ରେଣା

ରମଣଙ୍କର ଗୁଣ କଠକକଲେଇ
ବୁଜାଲ ମୁଖ୍ୟର୍ଯ୍ୟ
କୃଷ୍ଣମୋହନ ପଞ୍ଚନାୟକ ପୁଣ୍ୟମୂଲ୍ୟ
ଆସୁତ୍ତୋଷ ବାନ୍ଧୁନ୍ଦ୍ରିଆ କଠକକଲେଇ
ଜୁଲ୍ଲାଗ୍ରେଣା
କନ୍ଦବିବୁଦ୍ଧ ତୋଷ କଠକକଲେଇ

ମନ୍ଦରଥର ଦାର	ପୁଣ୍ୟକୁଳ
ଜୋଗେଶ୍ୱର ମୁଖ୍ୟଦୀ	..	ବିଟକବଲେଜ	
ଦାମୋଦର ପାତା	"
କିମାଇଚରଣ ମିଶ	"
ତୁମେବଚରଣ ବାନ୍ଧ୍ୟା	ପୁଣ୍ୟକୁଳ

ଅମ୍ବେମାନେ ଶୁଣୁଥିବୁ ଯେ ସୁଶର ଗ୍ରାମ ଦିବ୍ୟତିହାସ ଦେବକୁ ମହାବିଜ୍ଞାପନ ମିଳିଥିବାର ସମ୍ଭାବ କରିପୁର ବାହେବ ଜଣାଇ ଦେବା ମନ୍ୟରେ ମହାବିଜ୍ଞାପନ କେତେବୁଦ୍ଧିଏ ଉପଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟ ମଧ୍ୟରେ ଜାହାଙ୍କୁ ନିଷେଧ କରିଥିଲେ ଯେ ଜାହାଙ୍କୁ ବିକୁ ପଦ ଦେବେ ନାହିଁ ଓ ତାହାଙ୍କ ଅଜ୍ଞାନ ଅର ଚଲିବ ନାହିଁ ଏବ ନିରାପଦ ଦର୍ଶକଙ୍କ ପ୍ରତି ଯେଉଁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବାଧାମାନ ଦିଅନ୍ତି ଜାହା ଅର କରିବେ ନାହିଁ । କରିପୁର ପାହେବଙ୍କ ଉପଦେଶ ଶୁଣକ ଯେହି ଭଲ ଆମ୍ବେମାନେ ଜହିରେ ଅପରି କରୁ ନାହିଁ ବିନ୍ତ ଅମ୍ବେମାନ କର କ୍ରୂଦ୍ୟ ଏହାହି ସହିତି ଲୋକେ ଆଶ୍ରମ୍ଭା ହୋଇ ପଦ ଲୋତବେ ଓ ଜହିପୌର ଠଙ୍କା ଓ ପ୍ରବ୍ୟାଦ ରେଣ୍ଡି ଦେବେ ତେବେ ମହାବିଜ୍ଞାପନ କାହିଁକି ପଦ ନ ଦେବେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବାଧାମାନେ ଆପଣା । ଇମବା ମଧ୍ୟରେ ଲୋକଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ମାନ ନେଇ ପଦ ଦେବିଥିଲୁଣ୍ଠି ଓ ଜାହାଙ୍କ ଅସ୍ଵକାରସ୍ତ ଦୂମି ମଧ୍ୟରେ ସେ ପଦକୁ ସମସ୍ତେ ମାତ୍ର କରୁଥିଲୁଣ୍ଠି । ସବାମାନଙ୍କର ଏ କାର୍ଯ୍ୟ ଗ୍ରେହିଏ ଥମ୍ଭର ମୂଳ ଅପର ଯେବେ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ସଜାଙ୍କ ଏପର ନିଷେଧ ନ ହେଲା ତେବେ ଏବା ସୁଶର ମହାବିଜ୍ଞାପନ ନିଷେଧ କରିବା ଉଚିତ ହୋଇ ନାହିଁ । ଏମନ୍ତ ବୋଲିଯାଇ ପାରେ ସେ ମହାବିଜ୍ଞାପନ ଏପର ପଦ ଦେବାରୁ ଜାହାଙ୍କର ପୂର୍ବାସ୍ୟ ରକ୍ଷାପାଇଥାଇଛି ଓ ଲୋକେ ଅବାରଣ ଜାହାଙ୍କୁ ମାନ୍ୟ କରିବାରୁ ଗେହିଏ ତ୍ରୁମାତ୍ରକ ଭାବ ଦେବାମାଧ୍ୟରାରେ ପ୍ରତିଲିପି ବିଧିଅଛି ଓ ସଜଙ୍ଗାୟ ଦିବେଚନାରେ ଭକ୍ତ ଭବକୁ ଚରଣସ୍ଥାନୀ କରିବାର ଉଚିତ ନ ନଈ । ମାତ୍ର ଏଥରେ ସଜଙ୍ଗାୟ କିମ୍ବା ଦ୍ୱାଷ ହେଲା ? ଆମ୍ବେମାନେ କେତେ କରୁ ଯେ ଏଥର ପ୍ରକୃତ ବିପାକ୍ୟ ବନ୍ଦିମେଣ୍ଟଙ୍କ ନୟରେ ଅଛି । ଯଦିଯାତି ଗଢ଼ିମେଣ୍ଟ ଏମନ୍ତ ଗେହିଏ ଘୋଷଣା ପ୍ରମ୍ଭର କରନ୍ତି ବି ସରଜାଣ୍ଟ କାନଚପଦ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବାଧାରଣ ବିଷୟରେ ବନ୍ଦିମେଣ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରଦତ୍ତ ପଦ ଦିନା ଅନ୍ୟ କୌରାସି ପଦ କେନ୍ତି କବୁଳି

ହାର କରଗାଇବ ନାହିଁ ଓ ହେବୁଥ କାବହାର
କଲେ ଅର୍ଥଦୟ ହେବ ଜାହା ହେଲେ ଲୋକେ
ଆର ପଦ ଲେବାକୁ ଆହୁମ୍ବା ହେବେ ନାହିଁ ।
ଚିତ୍ତର ମାହେବଳର କରଇ ଯେ ଗର୍ବମ୍ଭେ-
ଶୁରେ ଏହୁପରି କିଛି ପ୍ରସାଦ କରନ୍ତୁ । ନହା
ଗଜାଙ୍କ ଅଙ୍କ ଧରି ବର୍ଷି ଗଣନା କରିବା ହୀନ
ମୃଦୁରେ ମଧ୍ୟ ଉପରଲିଖିତ ଦୟାୟ କରିବା
ଉଚିତ । ମହାରଜା ବାହାରିକୁ କହୁ ଦେଇ
ନାହାନ୍ତି ଯେ ଜାହାଙ୍କର ଅଙ୍କ ଅନୁଭାବେ
ଗଣନା କରିବାକୁ ହେବ ଲୋକେ ଆଗଣା
ଛାରେ ଜାହା କରୁଥାକିନ୍ତି ଏଥକୁ ମହାର
ଜାଙ୍କ ନିଷେଧ କରିବା ନଥା ଅଟ୍ଟଇ ।

ନିମ୍ବର ମଘରେ ମହାସଲା ଦର୍ଶକଙ୍କପ୍ରତି
ବେଳେକ ଅନ୍ୟାୟ ବାଧା ଘରୁଆଛି ଏବେ
ମାତ୍ର ଜନ୍ମାବ୍ଦ ତାମାଙ୍କର କ୍ଷତି ହିନ୍ଦ ଲାଗୁ ଲାହୁ ।
କ୍ରିପ୍ତବାର ବାଧା ହେବରୁ ସେ କେତେବେଳେ
କିଛି ଠକ୍କା ଲାଗୁ କରନ୍ତି ମାତ୍ର ଆମ୍ବାଚକ୍ର
ଦିନେବଜନାରେ ଯଦିଏଣି ସେ ସବୁ ଭାତୀରେ ଦେଇ
ଦର୍ଶକମାନଙ୍କୁ ଯେ ଯାହାରିଲ ସମାଦର ବରବେ
କେବେ ଜାହାଙ୍କର ଅୟବ ଲାଗୁ ହେବ ଓ
ଦେଇ ବିଦେଶରେ ଜାହାଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ବିବାହ
ହେବ କମିଶ୍ଵର ସାହେବର ଏ ଉପଦେଶଟିରୁ
ମହାସଙ୍ଗାଙ୍କୁ ଥାଏ ଯକ୍ଷୁ ହିତ ପାଲନ ବରବାର
କରି ।

ଗର ମକର ସଂହାତେ ଶୁଦ୍ଧରେ ଏ ନଗର
ତିଳଙ୍ଗାବଜାରରେ ଗୋଟିଏ ରମ୍ଭକର
ବିଜ୍ଞାପିଣ୍ଡ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ସେଠାରେ ଗୋ-
ଟିଏ ପଢ଼ା କେବୋଧରେ ଜଣେ ବେଷ୍ଟା କଥା
କଥ ରହିଥିଲା । ମେହି ବୁଦ୍ଧରେ କେହି ଜାହାର
ତଣ୍ଡି କାହିଁ ଦିଇ ଜାହା ଦେହରୁ ସମସ୍ତ
ଅଳକାର ଓ ଖେଳ ଘରେ ଥିବା ସିନକରୁ
ଏହା ଜ୍ଞାନାଦି ମାନ ନେଇ ଗୁଲିଗଲା ।
ଆରଦଳ ସବାଲେ ପ୍ରତିବାହିନୀରେ ଦିବ
କେମନ୍ତେ ଦିଲା ଶୋଧନରେ କୁହାବୁଛି
ହେଲେ ମାତ୍ର କେହି ପୁଲିଗରେ ସଂକାଦ
ଦେବାକୁ ମାହସୀ ହେଲେ ଚାହିଁ ଏହିରୁପେ
ବେଳ ଦୂରପ୍ରଚର ଥିଲା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଚାଲିଗଲା । ତେତେବେଳେ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି ଫଣ୍ଡରେ
ଦଂକାଦ ଦେବାକୁ ପୁଲିଯ ଆସି ତଥାରକ
ଅର୍ଦ୍ଦ ଦିଲା । ଅବଶ୍ୟ ତଥାରକ ଘଟିଅଛି
ଓ ପୁର ଜଣ ଉପରେ ପଦେହ ହେବାକୁ
ଦେମାଜେ ପରିଷାଧାକୁରେ ଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର କିମ୍ବା

ବିହୁ ଜଣାପଦ ଜାହିଁ । କେବଳ ଏକଷଶ୍ଵ
ରତ୍ନକାଳୀ ଗୁରୁ ମିଳିଥାଏ ରହୁଥିଲୁ ଜଣା-
ଯାଏ ହୃଦୟକୁ କରିଯାଇ ଜାହାର ତତ୍ତ୍ଵ
କହି ଦେଇଥାଏ । ନଗରର ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଜନଜା
ପ୍ରାଚୀରେ ଏପରି ରହୁଥିର ଅନ୍ତରେ ଯାଇଲା
ହେବା ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଦିନ ବସିପାର ଓ ଏମନ୍ତ
ଅବସ୍ଥାରେ ଅଗ୍ରଥୀ ଧରି ନ ପରଲେ ଜାହାର
ଦୂର୍ବଳ ଓ କୌଣସି ଅବଗାନ୍ତ ପ୍ରମାଣ
ବିଭବାରୁ ହେବ ଓ ଏଥିର ପୁନର ଠକରିଲେ
କିଛି ତିରତି ହେବ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ଆଶ୍ରମର
ବିଷୟ ଏହି ଯେ ଏ ଦର୍ଶନାଟି କୁଳ ପାଶରେ
ତତ୍ତ୍ଵବ୍ରତୁ ପରିବାସିଷ୍ଟର ଦେଖିବ ସ୍ଥାନରେ
ଦେଖି ଓ ଦେଖାରୁ ଫଣ୍ଡି ପୂରଣରହିଲ ହେବ
ବି ନାହିଁ ପୁଣି କୁଳ ଭାବେ ପଦସବାଲ
ଦିବସର ରହିବାର କଥା ଏମନ୍ତ ଅବସ୍ଥାରେ
ସୁଧା ଏ ହଜାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବନ୍ଦରେ ବୋଇଥିଲେ
ହେବ ରହିଁ ଆର ଦିନ ଅଗ୍ରବନ୍ଦ କାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ପୁଲିଙ୍ଗ ଏଥା ଜୀବ ପଦ୍ମନାଭ ମେଷରେ
ପଦ୍ମବାହୀ ଜଣେ ବିଭବାରୁ ପୁଲିଙ୍ଗ ନିତ୍ଯ
ବର୍ଣ୍ଣିଲ । ଏଥିରୁ ଯାଠକମାନେ ଅନୁଭବ
ବିଭାଗରେ ଯେ ଅମୃତାଳକେ ଧନ ଓ ପ୍ରାଣ
ବିଷାର ତେବେ ତନ୍ତ୍ର ପୁଲିଙ୍ଗ କରୁଥାଇନି
ଅଥବା ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ପକ୍ଷମେ ଅମୃତମାନେ
ହାତରୁ ଝକା ଦେଇ ଏତେ କରିବାରି ବଣିଥାଏ ।
ଯେ ସୁଲବରେ ଏକମେ ସ୍ଥାନେକ ବିଷେଷରେ
ଦେଶ୍ୟ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହୋଇ ବାବ ଦିରିଥାଏ
ଦେଖାରେ ସୁଲବର ଦୃଷ୍ଟି ଅନ୍ଧର ରହିବାର
ଦିନିତ ଓ ଯେବେ ଜାହା ପୁଲିଙ୍ଗ କରିଲା
ତେବେ ଏହାକିପୁର ଅପରାଧ କବାରି
ଦିପି ହେବ ? ଆମୃତମାନ ସ୍ଥାନର ଏକୁଥି
ଦିନକା ଅନେକ ଦିନରୁ ଦେଖିଅପାଇଲୁ
ଓ ଏହି ଶିଳ୍ପିଙ୍କା ଯୋଗ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟିକାମାନେ
ଦିଶାର ଗୋଟିଏ ଦିଶା କବାରି ପ୍ରକାଶ
ଅଗ୍ରବନ୍ଦମାନ କରୁଥାଇଲା । ଦିଗ୍ବିଷ୍ୟ ପୁଲିଙ୍ଗର
ଏପରାବ ଅନ୍ତରି ସଂଗୋଧନ ହେବ ସ୍ଥାନୀୟ
କର୍ମଚାରୀମାନେ ଜାହା ପାଇଁ କବାରି ରେଣ୍ଟ
ଦେଶରେ ଅନେକ ପ୍ରକାର ଦଶଙ୍କାମ ଦେବ ।

କାଣ ରଙ୍ଗ ଏଠାର ଅଟିଷ୍ଠାନ
କନେବର ଫୋରି ସାହେବଙ୍କ ବୋଠିବୁ
କେତୁ ବାହ୍ୟ ଜାଗି ୧୦୯୯ ରେଣେ ଆମା
କେବଳ କେଇଅଛି । ଉତ୍ତର ଦିନ ମନ୍ଦିର
ସମ୍ପର୍କ ସାହେବ ବାହାର ଆନନ୍ଦରେ

ଯାଉଥିଲେ ବୁଦ୍ଧ ଏଗାର ପଞ୍ଚ ସମୟରେ
କୋଠିବୁ ଫେରିଥିଲି ଶୋଇ ରହିଲେ । ବାକ୍ତିଷ
ଜାହାଙ୍ଗ ଶୋଇବା ଘରେ ଥୁଲ ସକଳବେଳେ
ବାକ୍ତିଷକୁ ଦେଖିବେ ଯେ ଉହିର କବଜା
ପିଣ୍ଡୀଆରଥାର ଓ ଉହି ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଛନ୍ଦୋଟି
ଥିଲା ନାହିଁ । ପେହି ସବୁ ଥଳିବେ ଉକ୍ତ ଟଙ୍କା
ଥୁଲା । ପୁଲିରେ ମୂଳବି ଦିଆଏବାରୁ ଅନେକ
ଉଦ୍ଦାରକ ହେଲା ଶେଷରେ ଗେର ଧରି ପାଇ
ପୁଲିର ରିଯେର୍ଟ କଲେ ଯେ ବାହେବଙ୍କ ଚକର
ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଡକୁ କର୍ମ କରିଥାଇ ଓ ନଗଦ
ଟଙ୍କା ଦର ଚକର ଶେର କଲେ ତାହା
ଧର୍ଗପତିବା ବଜା କଠିନ । ଏହତା ଗତ
କେତେବେ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଆଉ ଦୂର ଏକ
ପାମାନାନ୍ୟ ଗେର ଇତ୍ୟାଦି ହୋଇଥାଇ । ଏହିବୁ
ଦେଖି ଲୋକେ ବଜା ଲୁହ ଅଛିରୁ ଏବି
କାଦିଗାର ଅମଳର ଅରମ୍ଭରେ ଏପରି, ଏଣିବ
କି ହେବ ଭଲ ଅର୍ପିର ଦେଉଥାଇନ୍ତି ।
ପୁଲିର ପରି ବିଶେଷ ଦୃଷ୍ଟି ରଖିବା ଏ ସବୁ
ଇପଦ୍ଧତି ନିବାରଣର ଏମେତି ଉଗ୍ରମୃ ଓ
ଉହି ପକ୍ଷକୁ ହାହିମାନଙ୍କୁ ସୁବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବା
ପାଇଁ ଅମ୍ଭେମାନେ ସମ୍ବନ୍ଧାବଳୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ
ଅନୁରୋଧ କରୁଥାଇଛି ।

ଦିଲ୍ଲି ଦିରବାର ସଂକ୍ଷେପ ବିବରଣ ଆମ୍ବେ
ମାନେ ଏଥିପିବେ ଲେଖିଅଛୁ ଉକ୍ତ ଦିରବା-
ରରେ ଯେ ସମୟ ସମ୍ମାନ ଗ୍ରାହକର୍ତ୍ତର
ଥିବା ଦେଶୀୟ ଏକ ଇଂଗଳିମାର୍କୁ ପ୍ରଦତ୍ତ
ହୋଇଥାବୁ ତହିଁର ବିଶ୍ୱାସ ବିବରଣ ଲେଖୁ-
ଅଛୁ । ଯଥା; ୧୦୫୫୫

ପ୍ରିବ କୋଳସଲ

ଶ୍ରୀମତୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀର ନହାଇଣୀ ଓ ଶ୍ରବନେ-
ଶ୍ରୀ ସମୟ ରେ ପ୍ରଥାନ ଦିନ୍ୟମାନଙ୍କରେ
ଏ ଦେଶୀୟ ବଜା ଓ ସରଦାରଙ୍କର ପରମଗ୍ର
ଓ ଉପଦେଶ ଶବ୍ଦର କରିବାକୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀର ଦୋଷ
ତଳକିଣ୍ଠିତ ସରଦାର ଓ ବଜାମନଙ୍କ ‘କୌନ-
ହଲର ଅବଦିଷ୍ଟେ’ ଉପାୟ ପ୍ରଥାନ କରି
ଅଛନ୍ତି ଯଥା;

ମହାରଜୀ ବୁନୀ, ମହାରଜୀ କମ୍ପୁ ଓ କାଗ୍ଜ
ମିର, ମହାରଜୀ ଶୁଅଲିଆର, ମହାରଜୀ
ଲାହୋର, ଗଜିହିନ୍ଦ, ନବାବ ରାଷ୍ଟ୍ରପୁର ଓ
ମହାରଜୀ ସିବାଳୁର ଏବଂ କେତେଜଣ ଉଚ୍ଚ-
ସଫ୍ରେ ରାଜ୍‌ନାନ୍ଦ ।
ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣାମଧ୍ୟ କଣ୍ଠାଯାଏ ଯେ ଗଜୀ ଓ

ପ୍ରୋକ୍ଷଣାଗତିରୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ କୃତ୍ତବ୍ୟା

ପରଦାରମାନଙ୍କୁ ଜାହାଙ୍କ ମୟବାଦାତି ସାଥୀରଗ
ହତ ଉଦେଶ୍ୱରେ ସବୋତ କ୍ଷମତା ସହିତ
ଯୋଗ ସ୍ଥାପନ ସକାଶେ ଭାବରକ୍ଷିତ ମାନ୍ୟ
ସୂଚନ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଦିଆ ଯାଇଥାରୁ ଏଥରୁ କେହି
କେହି ଆପଣି କରନ୍ତି ବି ଏବୁ ଶିଥ୍ୟୋଗଦ୍ୱାରା
ମନ୍ତ୍ରା ଓ ପରଦାରମାନଙ୍କେ ଜାରିଶେଶରଙ୍କର
ଅଭ୍ୟନ୍ତ, ଅଧୀନ ହେଲେ ଓ ସନ୍ଧିଗୁଣ ଜାହା-
ଙ୍କର ଯେଉଁ ସାଧୀନତା ଥିଲା ତଥା ସୁଧା ଲୋଗ
ହେଲା ।

ଏବ ଭାଇଙ୍କର ଅନ୍ୟ ଏକ ଘୋଷଣାଗତିରେ
ଦେଖାଯାଏ ସେ କାଗଜର ଓ ଗାନ୍ଧିଆରର
ମହାନ୍ତାମାନ'ଙେ ଜେନରଲ ଅବ ଆର୍ମ ଅର୍ଥାତ୍
ସିନ୍ଦ୍ରାନ୍ଧ୍ୟ ପଦରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ।
ଅତିବିବ ଏମାନେ ସ୍ଵାଧୀନ ଅବସ୍ଥାରୁ ଅବଶ୍ୱର
ହୋଇ କରିବାର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ପାଇଲେ ।

ନର୍ତ୍ତବାଦୀ

ସମ୍ବେଦ କହିଅଛିରୁ ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ
ବେଳଥା ଯଥାର୍ଥ ସେ ଏଥର ମର୍ଯ୍ୟାଦାଦିକର
ଦାନଗାରର ଦୋରଥିଲା କହିଲୁ ବିପ୍ରଗାର
ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଦିଆଯାଇ ଅଛି ତହିଁର ବିହି ଠକ
ଜାହିଁ ଫଳତେ ଅନେକ ଲୋକ କୌଣସି ଏକ
ପ୍ରକାର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ପାଇବାରୁ ବିଶ୍ଵତ ହୋଇ
ଜାହାନି ।

ମର୍ଯ୍ୟାଦା ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଥମ ତୋପ ସଲମୀ
ଅଟଇ । ଗଣ୍ଠୁର କେହିରଙ୍କ ତୋପବଳମୀ
୧୨ ଥାମ ବର୍ତ୍ତମାନକୁ ୨୧ ହେଲ ଓ ଦେଶୀୟ
ରଜା ଓ ସରଦାରମାନେ ଯେ ଯେତେ ତୋପ
ସଲମୀ ପାଇଥିଲେ ତହଁରୁ କହି ଅଥବା
ପାଇଅଛନ୍ତି ଓ କେହି ନୂତନ ହୋଇ ଏ
ମର୍ଯ୍ୟାଦା ପାଇଅଛନ୍ତି ତୋପବଳମୀ ଯେତିମା-
ନେ ଥାନ୍ତି ସେମାନେ ପୁରୁଣ୍ଠୀରେ ବିଦ୍ରୁ
ଅର୍ଥାତ୍ କେତେବେ ରଜା ଓ ସରଦାରମାନେ
ପୁରୁଷାନୁକୁମେ ତାହା ଭେଗ କରନ୍ତି ଆଉ
କେତେବେ ବଜା ଓ ସମ୍ମାନ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ତା-
ଦାକର ନିଜର ମାନ୍ୟବୁଦ୍ଧି ସଲମା ଦିଆଯାଏ ।
ଗେଷଲିମ୍ବୁଜ ହେଣୀରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ରଜା ମଧ୍ୟ-
ରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଓ ଇତାହଗରର ନନ୍ଦାରଜା-
ମାନେ ଅଛନ୍ତି ଏମାନେ ୧୫ ତୋପ ସଲମୀ
ପାଇବେ । ତୋପ ସଲମିର ଉର୍ଦ୍ଦ୍ଵ ସଂଖ୍ୟା ୨୧
ଏକ ନ୍ୟୁନ ୧୦୩୫ ଏ ଅଟଇ ।

ଶ୍ଵରଥକୁଣ୍ଡଳୀପୃଷ୍ଠା ଅର୍ଥାତ୍ ଶ୍ଵରଜବର୍ଷର
କନ୍ଦମ୍ବ ଉପାୟ ଅନେକ ଦେଶୋପୃଷ୍ଠା ଓ ଛଂଗଜ-
ମାନ୍ଦଙ୍କ ଦିଆଯାଇଅଛି ।

ଯେଉଁ ମାନେ ମହାଶୂଳ, ମହାଗୁଣୀ, ଗଜ-
ବାହାଦୁର, ସତ୍ତା, ଗୃଥବାହୁବ୍ଲୁ, ଜାନକାହା-
ପ୍ରପନ୍ଧିତ ପଦ ପାଇଅଛନ୍ତି ତାହାଙ୍କ ମଞ୍ଚରେ
ତେବେଶରେ ଯେଉଁ ମାନେ ପଦ ପାଇଅଛନ୍ତି
ଏହାଙ୍କ ନାମ ଏଥୁଥୁବେ ପ୍ରକାଶ ଦୋଇଅଛି ।
ଏବିଷୟରେ ଆଉ କିନ୍ତୁ ବକ୍ରବ୍ୟ ନାହିଁ ।
ଏମନ୍ତ ଉପାୟ ଯାହାଙ୍କୁ ଦିଆ ଯାଇଅଛି
ତାହାଙ୍କ ଜ୍ଞବିଦ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିବ କେବଳ
ତଳକଣ୍ଠିତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଚିରପ୍ଲାଣୀ ଅର୍ଥାତ୍ ପୁରୀ
ପୌଷ୍ଟନିମେ ଦେଖ କରିବାର ପଦ ଦିଆ-
ଯାଇଅଛି । ଯଥା;—

ମୁଦ୍ରିତ ନିଷାଗଳ୍କା — ନିଷାଗଳ୍କାଗାହାପୁରୁ
ଶ୍ଚେଷ କାଗପୁରୁର ଅନୁର୍ଗତ ଉପସ୍ଥ ସୁରକ୍ଷା—ଗଳା

ଲେଖକ ଅର୍ଥାତ୍ ନବାବ

ଏପର ଦେନିବ କର୍ମଗୁରୀମାନଙ୍କୁ ଅନେକ
ପଦ ଦିଆଯାଇଥାରୁ ଓ ‘ଅର୍ତ୍ତର ଅବହୁତିଷ୍ଠଳ
ଶ୍ରୀୟା’ ଗୋଲି ଗୋଡ଼ିଏ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଏହାଙ୍କ
ସକାଗେ ସ୍ଵାରିତ ହୋଇଥାଏ ।

ଉପରଲ୍ଲବ୍ଧିତ ମର୍ଦ୍ଦ୍ୟାବାମାନ ଦେବାରେ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଳା ଯେମନ ମନୁଷ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ
ତାହା ପ୍ରଶାଂଶନାୟ ଅଟଇ ସନ୍ଦେହ କାହାଁ ଦେଖୁ
ଅଜେବ ସ୍ଵଲ୍ପରେ ପାଦାଧାର ବିବେଚନା କି
ହେବାରୁ ଉଚ୍ଛବୀ ମହିତ୍ତ କେତେ ଜ୍ଞାନ ପଣ
ଅଛି ।

ସାଧ୍ୟାଦ୍ଵିକଷଂବାଦ ।

ଚଳଇ ମାସ ତା ୨୨ ଓ ୨୩ ଖରରେ ମୋ-
ଫଲର ଦିନ୍ମ ଗୋଟିଏ ଉକାଳର ଓ ମୁହଁର
ପଞ୍ଚଶା ବଳିକତା ପାଠଜା ତାଙ୍କ କଟକ ଏବଂ
ଗୋହଟିରେ ଗ୍ରହକ ହେବ ।

ଶ୍ରୀପୁରୁ ତତ୍ତ୍ଵଶ୍ରୀ ସାହେବ ଗତ ସୋମବାର
ପୁରୁଷୁ ଯଥା କଲେ ହେଠାରୁ ଜୋରଧାରୁ
ଦିବେ ଓ ସେହି ବାଟି ନଜକାଳ ଗସ୍ତ ଆରମ୍ଭ
କଲିବେ । ଗତ ଶାକବାର ଏ ଜଗରରେ ଦିନ
ଓ ଶୁଦ୍ଧରେ କିଛି ବର୍ଷା ହୋଇଥିଲା ଓ ଉତ୍ତର
ପୂରୁ କଳିଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମେଘା ଓ ପବନ
ହୋଇଥିଲା । ଏବର୍ଷାରେ ଆମ୍ବ ଫଳର ବିଶେଷ
ନଗ୍ନତ ଅଛି ବୋଲି ସମସ୍ତେ ବୋଲନ୍ତି କେବଳ
ପରିବାପତ ଅଧିକ ହେବାର ଆଶା ଅଛି ।
ଫଳରେ ଆମ୍ବ ଫଳର ନର୍ପତିଲେ ବଢ଼ି ଦୁଃଖ-
ର କଣ୍ଠୀ ହେବ ।

ପରେ ଏ ନଗରରେ ଶୁଭଳକ୍ଷ ଦିନ

ଯେପରି କୃତି ହୋଇଥିଲା ବର୍ଦ୍ଧମାନ ଜହାନ
କିନ୍ତୁ ଉଠା ହୋଇଥାଏ ଓ ବାଲକଶ୍ଵର ଓ ସୁଖ
ରେ ମଞ୍ଚ ଘେହିପର କିନ୍ତୁ ଉଠା ହେବାର ଦେ-
ଗ୍ରାୟାବା । ସୁଖର ଗୁଡ଼ଳ ଲୁଣ ଏଥର କାରଣ
ହୋଇଥାରେ କିନ୍ତୁ ଶ୍ରାୟାବ ଯେ ଗୋପସୁର-
ରେ ଗୁଡ଼ଳ ମହାକଳଙ୍କ ଲୈବ ଗୁଡ଼ଳ କଟି-
ବାରୁ ଅଛେକ ସ୍ବାକରେ ବିଶ୍ଵାସାନାନେ ସବ-
ତରେ ଗୁଡ଼ଳ ପାଇ କାହାନ୍ତି । ଯାହା ହେଉ
ସୁଖର ବିଷୟ ଯେ ଗୁଡ଼ଳର ବଜାର ପ୍ରତି
ଲାବଶୀମେଶ୍ଵର ଦୁଷ୍ଟ ପଢ଼ିଥାଏ ନହାଇନଙ୍କର
ଅଜ୍ୟନ୍ତ ଗରିବ ବରୁବରେ କିନ୍ତୁ ନିୟମ ହେ-
ଲେବିଲ ହେବ ।

ଉତ୍ତରପାଞ୍ଚବିଂଶିମୁଦ୍ରାରେ ଲେଖାଥାରୁ ଯେ କହିବର
କଷ୍ଟୁଳିକୁ କେତେ ଛାଡ଼ିବାର ସେଇ ସାହେବ
ଗୋଡ଼ାଦୀରେ ଅର୍ଧାବର କଗରିଥିବା ସମୟରେ
ଗୋଡ଼ାରୁ ପତନ ନର୍ମଯାଇଥାଇଲୁଛନ୍ତି । ଏ ସଂବା-
ଦିଷ୍ଟି ତୁଳ ଅଣେ ଓ ଏଥରେ ସାହେବ ସାର୍ବାନ୍ତ
ହେବେ ପଢ଼େବ ଜାହିଁ ।

ମହାମାନ୍ୟ ଗର୍ବସ୍ଥିର ଜେନରଲ ମାନ୍ୟବ
ଫିଲ୍ଡ ବରାମାର ଗୋପ କରି ପାତ ଶବ୍ଦବାର
ଅପରାଧ ବାଲରେ କିନିବଜାକୁ ପ୍ରଭ୍ୟାଗମନ
କରିଥାଏନ୍ତି । ଯେହିନ ବଳକତାରେ ଏଠାପର
କର୍କା ଚୋଇଥବାରୁ ବିଷର ଗୋକ ଜାହାଙ୍ଗ
ଅଭ୍ୟର୍ଥନା ସକାଶେ ଯାଇ ପାର ନଥିଲେ
ଉଥାର ବେଳେକ ଶୁଣେଦେଖାଯୁ ଓ ଝଂମକ
ପାଠ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାଇଥିଲେ । ଲଞ୍ଜଲିଷ୍ଟନସାହେବ
ଫିଲ୍ଡ ଫେର ଅସିବା ସନ୍ଦୟରେ ପଢ଼ିଆଲାବ
ଗଜାଙ୍କ ଗବିଷ୍ଟେ ବହାଇ ଅଥବାକୁଳ ।

ଗାନ୍ଧାରେ ଶାମିଲ କରିବେଶୁଦ୍ଧକ ନିଜନ
ଯଦି ପ୍ରଦଶ କଥକୁ ବିରସ୍ତ୍ରଭାୟ କରିବ
ସକାଗେ ପାକାଦାସିମାନେ ଗୋଟିଏ ସାଧାରଣ
ଉଦ୍‌ୟାନ ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ କର୍ମନା କରିଅଛନ୍ତି
ଓ ଉତ୍ସଂଘରେବା ମନ୍ଦିର ହେଉଥାଇ

ଦିଲ୍ଲୀରେ ଦରବାର ଦିନ କେତେବୁଦ୍ଧ
ଏପ୍ରେସ' ମୁଦ୍ରିତ ନୂତନ ଟଙ୍କା ଦରତୁମାଳିଜ
ବଣ୍ଣାଆଇଥିଲା ଏ କାର୍ଯ୍ୟଟି ଉତ୍ତର ବୋଲି
ବାଲୁ ହେବାକାରଣ କୁତଳ ଟଙ୍କା ଅଛି
ଦରତୁମ୍ବ ହାତକୁ ଯିବାରୁ କୋଳବାଲୁ ହେବ
ଯେ କରିଗେବୁଥା ଦରତୁମ୍ବ ଦୁଇ ମୋତି
ସଙ୍କାରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟାପ ଆଣି ।

ସୁଲଭସମ୍ବନ୍ଧର ବୋଲନ୍ତି ଯେ ଦଶୀ ପମା
ଗେହର ସମସ୍ତ ବାସ୍ୟ ବଳ ହୋଇଥିଲା
ଦେବଳ ଘୋଷିଥିବାର ବିହୋବସ୍ତ ଅଜ୍ଞନ

ମନ୍ତ୍ରବାଚୁ ତୀରସାହ ପାଇବାର ବଜ୍ର କିମ୍ବା
ଦୋଷଥଳା ; ବୁଦ୍ଧ କାର୍ଯ୍ୟ ଭଲ ହେଲେ ବି ନ
ହିଅନ୍ତା ।

ତରଣେଶ୍ୱରଙ୍କ ସାବକ ନହନ୍ତି ନାଥଗିର
କଏଦବୁ ଖଲାମ ପାଇ ଅପଶା ଗାହ ଲାଭ
କରିବାର ଚେଷ୍ଟାରେ ଥର ମାତ୍ର ଶ୍ୟାମଗୁର
ଗିର ମଧ୍ୟ ଶତାନ ଥରା ଏବଦଳ ଶତମର
ନର ଅନ୍ୟପ୍ରେସରେ ମାଥଗିର ବଳ୍ପାକ ଗାନ୍ଧି
ଦିରେ ଦସି ଏନନ୍ତ ବନୋବସ୍ତୁ କରିପେନେ
ଯେ ଶତମର ପୁଣି ପ୍ରଦେଶ କରି ଆଶିନେ
ନାହିଁ । ଶ୍ୟାମଗୁର ଏଥିପାଇ ମାଥଗିର ଜାନ
ରେ ଶାନ୍ତମୁରର କଏକ ମାତ୍ରମୈତ୍ରଙ୍କ ଘର
ତରେ ହାଲଗ କରିଅଛନ୍ତି ।

କାପଟେରର ମହାରଜା ଲିଖେ ଫରସି ଉଦ୍‌
ମୋକ୍ଷ ଅପଣୀ ବିଜ୍ଞାନୁ ଥାଇର ତାହାଙ୍କ
ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାପ୍ତ ଗମ କବିତାଯଙ୍କିର୍ଣ୍ଣ । ଏହିବିଷ୍ଣୁ
ଗମ ହୋଇ ସମ୍ମାନରେ ଦେଖା ଯାଇଥିବୁ ଯେ
ତହଁ ରୁ ଉତ୍ତମ ନଦ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥାଏ
ଉଦ୍‌ବିଷ୍ଣୁଙ୍କୁ ଏଥର ଉଚ୍ଚତ ହେବାର ସମ୍ଭାବନ
ଅଛି ।

କଣେ ପାରସି ସ୍ଥାଲେବ ୧ ୧୦୨ ର୍ତ୍ତ ବିମ୍ବ
ବରେ ମର ଯାଇଥିଲୁ । ଏହାର ମାତ୍ରା ବୁନ୍ଦୋବ୍ଦ
ବିମ୍ବ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଶ୍ଵାର କଥାର ହୁଅଇ ।

ତେଲିନ୍ଦୁଷୁପରେ ପାଠ କଲୁଁ ଯେ ବାହର
ଗନ୍ଧ ଅବସ୍ଥା ଭଲ ନୁହଇ । ଯେବେଳାମାରେ
ଫାରୁ କଞ୍ଚକେବାର ପୁଣେ ଅନ୍ତମାନ ହୋଇ
ଥିଲା ତହିଁରୁ ଅସୁକ କଞ୍ଚକ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ
ଓଲଭଠାବେଗର ପ୍ରାପ୍ତର୍ବ ଅଗମୟ ହୋଇ
ଥିଲା । ଏତେ ଅସୁକ ଫାରୁ କଞ୍ଚକ ହୋଇ
ପ୍ରତ୍ୟେ ଅନ୍ତମାନଙ୍କର ଲୋପ୍ତକଣ୍ଠ ଗବର୍ଣ୍ଣର
ବୃଦ୍ଧ ଜମାଦେବାକୁ ନିଷେଧ କରନ୍ତି କି
ଦିଶର ବିଷୟ ଆଖିଲ ।

ବୁଦ୍ଧପ୍ରେସ୍ତିଆ, ଶୁଣିଆଜୁଣୁ ବି ପାଇବସନ୍ତ
ଶକ୍ତିବଂଶର ବକ୍ତୁମାରମାନେ ଗ୍ରାମପୁ ଘର
ତେଥିରୁଙ୍କ ପଦ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଉତ୍ସନ୍ନରେ ଚୋଡ଼ୁ
ଦିଲ୍ଲାର ଟଙ୍କ'ର ଶାଳକୁମାରମାନ ଆପଣା ବୃଦ୍ଧ
ବନ୍ଧୁବାନ୍ଧବ ଓ ପ୍ରତିବାଦୀ କୁ ବିଜଗଣ ବହିଅ
ହିନ୍ଦି । ମାତ୍ରବାଲରେ ଏପ୍ରତିବାର ଗଜଗଢ଼ି ପ୍ର
ଦଶଳ ବନ୍ଦ ସୁଖକର ଅନ୍ତର ।

ବିଦ୍ୟା ହୁଅଇ ଯେ ଜ୍ଞାନ୍ତ୍ରକରେ ଲମ୍ବା
ଲୋକ ପାଦ୍ସାଧ୍ୟ କରିବେ ମୂଳ ଲଗ୍ବିତାକୁ
ବିମେରରେ ଏ ସ୍ଵର୍ଗର ଲେଖନେ ହଠାତ୍
ଦୁଇଲକ୍ଷ ଘଟଇ ।

ବାନ୍ଧାପୀତିତ ପ୍ରଦେଶର ସାହାଯ୍ୟ କମିଟି
ନବାବ ଅବଲୁଗନୀ ଓ ଭାଦାଙ୍କ ପୁଣ୍ଡ ଖାଲେ-
ଅସତ୍ରା ଟ ୫୦୦୦ ଟଙ୍କା ଏକ ମହାରାଜୀ
ହର୍ଷମୟୀ ଟ ୩୦୦୦ ଟଙ୍କା ଦାନ କରାଇଲା ।

ସୁନାଗତର ନବାବ ବମେଲରେ ପଢ଼ି
ସେଠାର ଦୂର୍ଭଲ ସାହୀଯ ନମିତ ଟ ୫୦୦୦ଟଙ୍କା
ଦାନ କଲେ ଓ ପାଇଁବଚାର ମୁଦ୍ରାଳିକ ପଣ
ତରବା ସକାଶେ ଆପଣା ଏଲକାର ଖଣ୍ଡ
ଜଙ୍ଗଳ ଛନ୍ଦାଶଙ୍କଣାରେ ଶୁଦ୍ଧ ଦେଇଅଛନ୍ତି ।
ଏ ମହାଶୂନ୍ୟ ଦେଖି ଦ୍ଵିତୀ ଧାର୍ଥର ।

ମାନ୍ଦୁଜମେଲରେ ଲେଖାଞ୍ଜଳି ବି ହୋଇ-
ଦାର ମହାରାଜାଙ୍କର ଲୁଗାବୁଜାବା କଳ ଅଛୁଣ୍ଡ
ପଳପ୍ରଦ ହେବାରୁ ମହାରାଜା ଆର ଗୋଟିଏ
କଳପର ନିର୍ମାଣ କରଇ ଥାଇଲା ଓ ଏଥିପାଇ
ପାଇସନ୍ତ ଟଙ୍କା ଦାବନ ଦେଇଥାଇଲା । ଏ
କରିବାଟି ପ୍ରଥମ କଳପରଠାରୁ ବଢ଼ ହେବ ।
ଏହିପ୍ରକାର କାର୍ଯ୍ୟହାରୀ ଭାବରବର୍ଷର ଭୂମି
ହେବା ସମାବେଳା ଅଛି ।

ପ୍ରକାଶକ

ଶ୍ରୀମତୀ ମହାରାଜୀ କରିବରେ ଅପ୍ରକଟିତ
ପଦ ଛାନ୍ତି କଷ୍ଟରେ ଉଚ୍ଛଵାବିକର
ଅରୁନଦିନପଥ ହରାଧାରଣକର ସ୍ଥାପିତ
କିମନ୍ତେ କଟକ କଲେପୁର କରେଇରେ
ଘରୀଯାଇଥାଏ ଯେବେହ କହୁ ପଥରେ ସ୍ଥାପିତ
କରିବାକୁ ଗହାକୁ ଫେ କରେଇଲୁ ଅହି ଶ୍ରୀମତୀ
କରିବୋ ତାଙ୍କୁ ଜାନ ଏବା ସନ୍ତୋଷ ପାଇଲା

G. TOYNBEE,
Officer, Collector.

ନାହକଥା, କୁଗୋଳ ପ୍ରଭୃତି କେବେଷୁତୀ
ଓରେଆୟୁଦ୍ଧକ ଏହିମାତ୍ର କା ॥ ରଖ ସୋମବାର
ଦନ ପୂର୍ଣ୍ଣହର ସନ୍ଦେଶରେ ବ୍ୟବ ନମ୍ରିକ
ପୁରେ ଚିନ୍ମନ ହେବ ।

N. K. DASS
Jt. Inspector of schools
Orissa.

ମନ୍ଦ୍ରାଷ୍ଟି

ବୁଦ୍ଧ ରଗନାମାତ୍ରର ସେଇ ଯାତ୍ରାର

ଦକ୍ଷେପା ୫ ୨୮ ମୀ

ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ସକା ବିହେ ଅଳ ୧୯୮ ୫ ୨୫୦

ଶ୍ରୀମତୀ ଏହି ରହଳଗପିକା ସଦରଜଟଙ୍ଗ ଦରା
ଯାବଜ୍ଞାର କଟକପ୍ରିୟଂ ବନ୍ଧାନିଙ୍କ ସାମାଜିକ
ମୁଦ୍ରଣ ଓ ପ୍ରମ୍ରଦିତ ହେଉ ।

କୁଳ ମୋହନ୍

ସାପୁତ୍ରିଙ୍କ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୧୯୫

୩୪ ଖେ

ତା ୨୭ ରଖ ଜାନୁଆରୀ ସନ୍ଦେଶ ମସିଦା । ମୁ । ମାଘ ଦିନେନ ସନ୍ଦେଶ ସାଲ ଶନବାର

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକମୂଲ୍ୟ ଟ୍ୟୁ
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷିକୁଟ୍ୟୁ
ମଧ୍ୟସଲପାଇଁ ଭାବମାୟିଲ ଟ୍ୟୁ

ଗରସପ୍ରାତ ଏ ନଗରରେ ବଡ଼ ଅମୋଦରେ
କଟି ଯାଇଥାଛି । ବସନ୍ତପଞ୍ଚମୀ ପରେ ମୋହନ୍
ରମ ଓ ଏଥମାଝରେ ତା ୧୧ ରଖ ମାଘ
ଉତ୍ସବ ପଢ଼ିବାରୁ ହୁନ୍ତ ମୂଲ୍ୟମାଜ ଓ କୃତ୍ତି-
ମାନେ ସମସ୍ତେ ଆଜନ୍ଦରେ ମାରୁଥିଲେ ।
ବସନ୍ତପଞ୍ଚମୀରେ ଏବର୍ଷ ବଜାଳ ଯୁବମାନେ
ରେହା କର ଖଣ୍ଡିଏ ସରସଳ ପ୍ରତିମା ପୁଜା
କରୁଥିଲେ ଓ ଉତ୍ସବରେ ତତ୍ତ୍ଵନ ପ୍ରଜା
ମନ୍ତ୍ରିଲକ୍ଷ୍ୟରେ ଲାଭାଦରେ ନଗରବାସୀ
ଲୁହୁମୋହନ୍ତର ବଡ଼ ସ୍ତର ହୋଇଥିଲା । ଅନେକ
ଲୋକ ବୋଲନ୍ତୁ ବଜାଳମାଜକର ଏପରି ଉତ୍ସବ
ଏନଗରମାଝରେ କେବେ ଦେଖାଯାଇ ନାହିଁ ।
ମୂଲ୍ୟମାଜକର ମୋହନ୍ତର ମୋହନ୍ତର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ବର୍ଷଠାରୁ ଏବର୍ଷ ବମାଗେହରେ ଉଣା ହୋଇ-
ଥିଲେହେ ଅନନ୍ତାବାଲକର ଲୋକ ଓ ବାଦ୍ୟ-
ରେ ନଗର ପ୍ରତି ଓ ଦନ ଶର୍ତ୍ତ ଚିହ୍ନ ପଡ଼ି
ଯାଇଥିଲା । ପଲଟନରେ ଜାହୁଥାନ ନ ହେବାରୁ
ଅନେକପ୍ରକାର ତମାଖାରୁ ନଗରବାତିମାନେ
ବହୁତ ହୋଇଥିଲା । ଗର୍ବ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏ
ପରି ଶେଷ ହୋଇନ ଥିବାରୁ ଅମେମାନେ ଏ-
ଥିର ଦିନେଶ କବରଣ ବିକ୍ରି କରୁଗଲିଲୁ ନାହିଁ
ଅବଶ୍ୟକ ନଥା ଥିଲେ ଆଗାମୀ ସପ୍ତାବ୍ଦେ
ବ୍ୟକ୍ତ କରିବୁ ମୋହନ୍ତ କଥା ଏହି ଯେ ହୁନ୍ତ
ମୂଲ୍ୟମାଜ ସମସ୍ତେ ଆପଣାଙ୍କ ଆମୋଦ ପ୍ରମୋ-
ଦରେ ମତ ଥିଲେ ଓ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅବଧାନ ଏବଂ
ଅନନ୍ତାବାଲକୁ ଏହାଦେଲକେ ବାର୍ଷିକ ଦିବାକା

ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବାରୁ ବଜାଳେବାକମାକେ ବ୍ୟପ୍ତ
ହୋଇଥିଲେ । କୃତ୍ତିମାଜକୁ ଭାବୁ ଯଥାବିହିତ
ରୂପେ ରକ୍ଷିତ ହେଲା ଯାଏ ଏମାଜକୁ ସଂଶେ
ଅନ୍ୟକ ନ ଥିବାରୁ ତାହା ସାଧାରଣରେ ବଡ଼
ଜଣାପଦ ନାହିଁ ।

ଚିଲିତମାତ୍ର ତା ୧୧ ରଖର ଶାପ୍ତାବତ
ଶବ୍ଦୀ ବିଜ୍ଞାପନାରୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ ବେବଳ
ତାଙ୍ଗୋର ନୟୁଧୁର ଓ ମଧ୍ୟାରତବର୍ଷରେ
ବିଶ୍ଵର ବର୍ଷା ହୋଇଥିଲା । ଭାରତବର୍ଷର
ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଶ୍ଵାନରେ ବର୍ଷା ନାହିଁ ।
ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ବମେଇ ଓ ମହାରାଜ ଅବସ୍ଥା
କରୁମାତ୍ର ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇ ନାହିଁ । ମଧ୍ୟ-
ପ୍ରଦେଶରେ ରହି ଫର୍ମଲ ପାତିଲାଶି ମାତ୍ର
ଅନେକ ଜିଲ୍ଲାରେ ବର୍ଷା ଅଭିନ୍ଦନ ଶୁଭ୍ୟ-
ଯାଇଥାଛି । ଗଜଧୂତାନା ଓ ମଧ୍ୟାରତବର୍ଷର
ଅବସ୍ଥା ଉତ୍ତମ । ବଜାଳାରେ ଶାରଥ ଫର୍ମଲ
ଉତ୍ତମ ହୋଇଥାଛି ଏବଂ ଶ୍ଵାନରେ ରହି
ସକାଗେ ବର୍ଷାର ଲୋତା ଅଛି । ଆଶାମ ଓ
ବୃକ୍ଷାର ଅବସ୍ଥା ଉତ୍ତମ ।

ମାନ୍ଦ୍ରାଜର ସରକାର ବିଜ୍ଞାପନକୁ ଜଣାଯାଏ
ଯେ ବର୍ଷା ନ ହେବାରୁ ଫର୍ମଲରୁ ଶୁଭ୍ୟଗଲାଶି
ଓ ଚର୍ବିଶ ଏକ ଓଲାଦିତା ପ୍ରବଳ ହୋଇଥାଛି ।
କନ୍ଦୁ ଜିଲ୍ଲାରେ ଅଗେଇ ଲକ୍ଷ ଲୋକ ମୂଲ୍ୟମାଜକୁ
ଲୁହୁମୋହନ୍ତର ଓ କୁଅହଜାର ଲୋକଙ୍କୁ
ଅନ୍ତରେ ଦିଲାନ୍ତର ହେବାକଥା ଏବଂ ପୁଲିଷ୍କୁ ଜଣା
ନାହିଁ । ଦନଦୂରସରର ଦେଲେ ସତକ ଉପ-

କ ୨୦୫୨୫ ଶ ଏବଂ ବେଳରରେ କ ୩୫୦୦-
୦୦୦ ମୂଲ୍ୟ ଲୁହୁମୋହନ୍ତର ଏବଂ କ ୨୭୦୦୦ ଟଙ୍କା
ଅନ୍ତରେ ଦିଲାନ୍ତର ହେବାକଥା । ଓଲାଦିତା ସବୁଠାରେ
ଲୁହୁମୋହନ୍ତର ଓ କୁଅହଜାର ଜିଲ୍ଲାରେ କ ୫୫ ଶ
ଏ ସେଗରେ ମଧ୍ୟାରତବର୍ଷର ପାଇଁ ପାଇଁ
ବେଳର ବସନ୍ତ ବେଳର ମଧ୍ୟ ପ୍ରବଳ ହୋଇଥାଛି ।
କୁଥାମାନ ଶୁଭ୍ୟଯାଇଥାଛି ଏବଂ ଜଳ ବିଶ୍ଵାଦେ
ପଶୁକର ବଡ଼ କଷ୍ଟ ହୋଇଥାଛି । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ଶ୍ଵାନରେ ମଧ୍ୟ ଅନେକ ଲୋକ ସାହାଯ୍ୟ
କର୍ମରେ ଲୁହୁମୋହନ୍ତର ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପାଇଁ
ବେଳର ତାଙ୍ଗୋରରେ ବିଶ୍ଵର ଜଳ ପଶୁକ
ହୋଇଥାଛି । ମୋହନ୍ତର ମଧ୍ୟାରତ ପରିଦେଶରେ
କ ୫୨୨,୨୧ ଶ ଦାହାଯ୍ୟ କର୍ମରେ ମୂଲ୍ୟ
ଲୁହୁମୋହନ୍ତର ହେବାକଥା ଏବଂ
କ ୫୭୮୦୫ ଶ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପାଇଁ ପାଇଁ
ହେବାକଥା ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପାଇଁ ପାଇଁ ।

ଆଜକୁ ଦୂରସାହାର କି ଅନ୍ୟକ ହେବା ପ୍ରତି-
ଦିକ୍ ସତକରେ କଲିଗଲିବେଲେ ଅମ୍ବମାଜକ
ମନରେ ଏହାକଥାର ମଧ୍ୟ କାଳ ହୁଅର
ଯେ କୁଥାମାନ କବାରଣ ଦିଦେଶରେ ଗବ-
ଶ୍ଵେତମେଶ ଯେଉଁ ଆଇନ କରିଥାଇଛନ୍ତି ତାହା ଏ
ନଗରରେ ପ୍ରଚିନ୍ତିତ ହେବାକଥା ଏବଂ ପୁଲିଷ୍କୁ ଜଣା
ନାହିଁ । ପ୍ରତଳିତ ହେବାକଥା ଏବଂ ପୁଲିଷ୍କୁ ଜଣା
ନାହିଁ । ଦନଦୂରସରର ଦେଲେ ସତକ ଉପ-

ପରେ କୋଣେ ପରିଶ ଲୋକ ଏକଥି
ହୋଇ କୁଆ ଖେଳ ଅଛନ୍ତି ଅଥବା ଦେବ
ଜାହାଙ୍କ ବିଳ କହୁ କାହାନ୍ତି ଏହା କରୁଥେ
ସଂଘର୍ଣ୍ଣ ହେଲା ଅମ୍ବେମାନେ ଜାଗିଗାରୁ ନାହିଁ
ଯାହା ହେଉ କୁଆଖେଲାଓକ ସାହସକୁ ଧନ୍ୟ
ବୋଲିବାକୁ ହେବ ବେମାନେ ଦତ୍ତକ ଚକରେ
ଏବଂ କରେଣୁ ସମ୍ମାନରେ ଅଜାଗରରେ ଖେଳ
ଅଛନ୍ତି ଓ କୋଣେ ହୃଦୟରୁଷିରେ ଏହାକୁ ସରଳ
ଭାବର କାର୍ଯ୍ୟ ବିଦେଶମା କର ଦିଲୁ କହୁ
କାହାନ୍ତି କାରଣ ଦୃଷ୍ଟିଯୁ କାର୍ଯ୍ୟ କେହି ଏମନ୍ତ
ପ୍ରକାଶ୍ୟରୁଥେ କରିବାକୁ ମାହସୀ ହୃଦୟ ନାହିଁ
କେହି, ଅନୁମାନ କରନ୍ତି ଯେ ପୁଲିସର ସାହା-
ସଧରେ ଏପରି ହେଉଥାବୁ । କନ୍ଦକୁବିଲମାନେ
ନ ଜାଣିଲପର ଅନୁଭବେ ଥାନ୍ତି ଓ ଅଞ୍ଜିତ
ଧନ୍ୟ ଦିଲୁ ପାନଗର୍ତ୍ତ କେଉ କୁଆଖେଲାଓକ
ବଦାଳିତାକୁ ପ୍ରଗଂଧ କରୁଥାନ୍ତି । ଫଳକଃ ଏ
ଅନୁମାନ ଯେ ବିଭାନ୍ତ ଅନୁଲବ ଏମନ୍ତ
ବୋଲିବାର କୌଣସି ହେଉ ନାହିଁ ବାରଣ
ବିଏ ବିଶ୍ଵାସ କରିବ ଯେ ପୁଲିସ ଦିନବେଳେ
ସୁଦା ବସନ୍ତପାତ୍ର ଘୋର ଉତ୍ସାରେ ଯହାତୁତ
ହୋଇଥାଏ ବିଳ ଦେଖି ଶୁଣି ପାରଇ ନାହିଁ ।
ଅମ୍ବେମାନେ ପୁଲିସର ଉଚିତର୍ମର୍ଗରୁକୁ ଏହାନ୍ତି
ଅନୁରୋଧ କରୁଥାନ୍ତି ଯେ ଥରେ ଏ ଦିଷ୍ଟିପ୍ରତି
ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି କରନ୍ତୁ । ଏ କୁଆଖେଲ ନୂଜନପ୍ରକାଶ
ରର ଅନ୍ତର ଜଣେ ଦୌଡ଼ି ଓ କାଠରେ ଖେଳ
ହେଉଥାଏ ଦୌଡ଼ି ଚନ୍ଦାକାରରେ ରଖି
ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ କାଠରୁ ଧରିବାକୁ ହେବ
ଯେବେ ଦୌଡ଼ିରୁ ମଣିବାକେଲେ କାଠରେ
ଲଗି ରହିଲ ତେବେ କିନ୍ତୁ ଓ ପ୍ରତିବଳେ ହାର
ହେଲା । ବଜାରମାନେ ଅପରା ମଧ୍ୟରେ ବସି
କେଳୁଥାନ୍ତି ଓ କେହି ଅଜଳେବ ଦେଖ ପତ୍ର-
ଲେ ଜାହାଙ୍କ ଫୂଲର ଜାହା ସଜରେ ବାଜ
ଲଗାନ୍ତି ଓ ହସଇରେ ସେ ବ୍ୟକ୍ତିରୁ ହିରଇ
ଦେଇ ଦୂର ଚାରିଙ୍କା ହାଜ କରନ୍ତି । ଅମ୍ବେ
ମାନେ ସମ୍ମାନ କେତେବୁଡ଼ିଏ ଲୋକଙ୍କୁ ଏହି-
ବାଟେ ଅର୍ଥ ଦୟାର ତାନ୍ତି ସତରେ ଯାଉ
ଥିବାର ଦେଖି ଅଛୁ ଏଥର ବି କୌଣସି ପ୍ରତି
କାର ହେବ ନାହିଁ ?

କାହିଁ ମହାସର୍ବରେ ବିଷକାର ସମାପ୍ତେହ ଓ
ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ହୋଇଥିଲା ଭାଗା ବିମେଷ କର
ଜାଗିଭାବୁ ଅନେବଳେକଙ୍କର ବୌତୁକ ହେବ
ଏହି ଉଦେଶ୍ୟରେ ମୁନିବିଧମାନଙ୍କରୁ ‘ଫାହିରୁ

ପ୍ରତ୍ୟାଗର ବନ୍ଧୁ ପଦ ଶଶ୍ଵତ୍ ଏଠାରେ
ଉଦ୍‌ବୃତ୍ତ କଲୁ ପଢ଼ିଣ୍ଟିକ ଖାର୍ଯ୍ୟ ହେଲେବେ
ସୁଆୟ ଅଛଇ ଆତଏବ ଉଚ୍ଚାରଣ୍ଟ ଯେ
ପାଠକମାନେ ବିରକ୍ତ ନ ହୋଇ ଶିଥାବଧିତ
ପାଠ କରିବେ ।

“ ଦିଲ୍ଲି ର ଦରବାରଙ୍କୁ ଯାଇ ଥାମେମାନେ
ଗଲ କରଅଛୁ ବି ମନ କରଅଛୁ ତାହା ଜ
ଜାଣ ଏତେ ତାମ୍ଭୁ ସେ କେଉଁଠାରୁ ଏହି
ହେଲ ମନରେ ସୂଦା କଳନା ହୁଏ ହାହିଁ କେ-
ବଳ ତାମ୍ଭୁରେ କାଟ କନାଗ ପଡ଼ୁଥା ବ୍ୟାପି-
ଥିଲା । ବଜଳଟ ଶ୍ରେଷ୍ଠଙ୍କ ଗଜଗଳୁଡ଼ାମାନଙ୍କର
ତାମ୍ଭୁ ସବୁକୁ ବସ୍ତର ଅଣ୍ଟିଲକା କହଲେ ହୁଏ ।
ବରଦେଶର ଶ୍ରେଷ୍ଠଙ୍କ ଗୋଟିଏ କୃଷ୍ଣ ଅଗ-
ରେ ତାମ୍ଭୁ ଗଢ଼ିଆ ଠକାର ହୃତିଲିଘୁଷ-
ରେ ପ୍ରୀତିର ଦେଇଥିଲେ । ସେଇମାନଙ୍କର
ତାମ୍ଭୁ ସମ୍ମନରେ ସହସ୍ର ବୋତା ଶେଖିବି
ହୋଇ ଦିଶ୍ୟାୟମାନ ଥିଲେ । ଫଳେ ଧାର୍ମି
ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାଶ ତାମ୍ଭୁର ସହର ହୋଇଥିଲା ।
ଏତେ ତାମ୍ଭୁ ମଧ୍ୟ କେବେ ଦେଖି ହାହିଁ,
ଏତେ ଧୂଳ ମଧ୍ୟ କେବେ ଜାର ହାହିଁ । ମୁଣ୍ଡ-
ରେ ଧୂଳ, ଲୁଗାରେ ଧୂଳ, ତାଲ ବୈରେ
ଧୂଳ, ପାଣିରେ ଧୂଳ, ପେଣେ ଧୂଳ । ହାତ,
ବୋତା, କଟ ବାଟିରେ ଗରିମାବେଳେ ଧୂଳ
ରେ ଅବାଗ ଅନିକାର ହୋଇଥାଏ କିନ୍ତୁ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟୁ ଆର୍ଥିକ ଜଳର ବନ୍ଦୋବନ୍ଦ କର
ଥିଲେ । ଯେତୋଟାରେ ବାଟ ତାହା ଥାରରେ
ବୁଝ ଜୋଲା ହୋଇଥିଲା ପୁରୁଷ କାହିଁଥା କଲ
ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଲୋକେ ଅଚ୍ଛା ଧାରରେ ଏହି
ଜଳ ବ୍ୟବହାର କରିବାରୁ ପାଇଥିଲେ । ଏହା
ଭିନ୍ନ ପ୍ଲାନେ ଅନେକ ନୃତ୍ୟକୁ ଜୋଲ
ହୋଇଥିଲା । ପୁଲିବର ବନ୍ଦୋବନ୍ଦ ଅଛି ପୁନଃ
ହୋଇଥିଲା । ପଞ୍ଚାବପ୍ରଦେଶରୁ ଦଶହଜାମ
କଳିଛେକଲ ଆସଥିଲେ । ଏହି ପୁଲିବ ପ୍ଲାନ
ସୁତିକିର ସିପାହିମାନଙ୍କ ଲୁଲ୍ହା । ଏମାନଙ୍କ ମେ-
ହେଲ ଦେଖିଲେ ପୁଲିବରୁ ଭୟ ଓ ମାନ
କରିବାକୁ ଲଜ୍ଜା ହିଏ । ଏମାନଙ୍କ ଗାହନମେ
ଏତେବେତ ସମାଗେହରେ ପ୍ରାପ୍ତ ବୌଣସି ବ
ଭ୍ୟାଷ୍ଟର ଦକ୍ଷିଣ ନାହିଁ । ଏମାନେ ଭଦ୍ରଲେଖ
ମାନଙ୍କୁ ହୃଦୟ କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ କାହାରୁ
ଜଣେ ଉପରେକ ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କଣ
ବକ୍ଷେଷ ଦେବାକୁ ଲଜ୍ଜା କରିଥିଲେ, ସେ “ହୁ
ତାବେଦାର” ବୋଲି ତାହା ଗ୍ରହଣକଲା କାହା
କିମ୍ବରେ ଆମେମାନେ ତାମ୍ଭୁରେ ପ୍ରାପ୍ତ ପଦ

ପିମାର କଣ୍ଠରୁ ହୋଇ ଚିତ୍ର ଯାଉଛି । ଅନୁଥର
ବନୋଡ଼ର ଅଷ୍ଟକ ଅବଶ୍ୟକ ହୁଏ ନାହିଁ ।
ମରୁ ଗାସୁ କିବରେ ଲୋହ ଓ କାଷ ପ୍ରମୃତ
ଭପରେ ଅଳ୍ପକ ଥାଏ । ଯାହା ବିହି ଅବୁ-
ଅର ଅଭୁବଥିଲ ତାହା କନ୍ଦର କେବାସ୍ତାରେ
ଜେଣ୍ଟିଲିମ୍ । ଖଣ୍ଡିକୁ ଯାଇ ଆମୁମାନଙ୍କର
ଏହା ହୋଇଥାଏ ଯେ ଅର ରଜା, ହାତୀ,
ଯୋଡ଼ା, ଉଠ ବିଶ୍ଵମାତ୍ର ଦେଖିବାକୁ ଚାହିଁ ନାହିଁ
ଏବଂ ତୋପ ଘବରେ ଥରେ ଶବ୍ଦ ଦ୍ଵିତୀୟ
ଯାଇଥାଏ । କୌଣସିପ୍ରକାଶର ଅଞ୍ଜଳିକଣ୍ଠି
ବାନଦ୍ୟୋଟି ବିଶାର ଅଧିଅର୍ଦ୍ଦୁ । ଧାରରେ
ଦୂରସବ ବୁଲାଅସିଲେ । ମରିଜ ସଜାକଷଗେ
ସଂଶାଳ ହୁଏ । ଜଣେ ରଜା ଦେଖିବାକୁ ପ୍ରାୟ
ଦରଖାଜ ପର, କେବଳ ଶ୍ରୀ ଓ ଜରଳୁଗା
କନମକ କରିବାକୁ ରଜା ବୋଲି ଚିହ୍ନାଯାଏ ।
ବାଟରେ କେବଳ ମୁଖ୍ୟୋଡ଼ାର ଗାନ୍ଧି ଦିନ-
ତୁଥାଏ, ପରାମର୍ଶରେ କୁରୁତ୍ୱଭ୍ୟାବଧିରୁ ନିଷାଣ
ଥର ତରା ହୋଇ ଥାଇଥାଏ । ଜଣକଣକ
ମଜରେ ଦେଖାରେବାକୁ ଗଲେ ଦୂମ-
ଦାନ ତୋପଥିକରେ ଶବ୍ଦ ଚମଦିଯାଏ ।
ଏବଂ ଏବ ବୃତ୍ତା ଘରେ ନହବକୁ ଅଥବା ଡଳା
ମୀମା ରଙ୍ଗଜ ବାଦିଷ ଅନୁଷ୍ଠାନେ କାଳିଥାଏ ।
ଅଦ୍ୟାପି ସେବକୁ କାଳିକରିବେ କୁ କୁ କଳିପର
ଦୋଧ ହେଉଥାଏ ଅର ଏବକୁ ଶତିବାକୁ କୌ-
ଣସିଲକେ ଲଜ୍ଜା ହେଉ ନାହିଁ । ଏତେ ହାତ
ଯୋଡ଼ା ଉଠ ଗୋରୁମାନଙ୍କୁ ଥି ଅହ-
ମୁବରୁପେ ପଢ଼ିଲ ବପଥିଲେ । ହାତ ସମୟ
ଅଳକାର ଓ ସବା ବୁଝାର ଜାର କହିବେ
ଫୁଲମଲ ହେଉଥିଲେ । ଗଜଦଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ସହାର ହାତ ଅଥବା ଲକ୍ଷ୍ମୀରେ ଗୋରୁକ
ହୋଇଥିଲା । ହାତ ତିଠି ଭପରେ ସବା ବୁଝାର
ବାରଦା କହୁ ଉଥରେ ପଣି ସ୍ତର୍ମଣ୍ଡିତ ହୁଏ ।
ସେହାର ଅର ମଧ୍ୟ ଏହ ଭବରେ
ସହିତ; ଗୋରୁରେ ସବା ବୁଝାର ନୂପୁର,
କଲୁଆନ୍ତି, ମାରୁଥାନ୍ତି ସେବକୁ ବାଜ-
ଥାଏ । ଉଠ ଯେ ଏତେ କୁପୁର
ସେ ମଧ୍ୟ ସେବ ମହା ପିନ୍ଧି ମନୁଷ୍ୟପର ହୋଇ
ଯାଇଥିଲା । ଗୋରୁଗିଲ କରିବେ ମଣିର ଏକ
ପିଠିରେ କରିବାକୁ ଫୁଲଥାଏ । ଫଳେ ଯେବେ,
ବେଳେ ପରୁମାନେ ଏମନ୍ତ ମନୋହର ସାଜ-
ରେ ହମ୍ମିକ ହମ୍ମି ଦେଇଥାଇନ୍ତି ଜେତେ

କେଳେ ଅମୁମାନଙ୍କ ଦେଶର ସ୍ଥାମାନଙ୍କର
ଆଉ ଅଳଙ୍କାର ଓ ବସ୍ତୁପରି କୌଣସିପରିବାର
ମାୟା ରଜ୍ଞିବାର ଉଚିତ ନହେ । ପୁଣେ ଆମେ-
ମାନେ ଗୋବୁର, ଗୋଡ଼ାର ଓ ଉତ୍ତର ସାମାନ୍ୟ
ମାତ୍ର ମାସ ଦେଖିଥିଲୁ; ଏଥର ଦେଖିଲୁ
ଇଲୁ ଦିଲାଖଗାତ ବର୍ଷରୁ ଠାଣୁଆଛନ୍ତି ଏବଂ
ଯାହା କେବେ ଶୁଣି କାହିଁ ଗାଉରେ ଦୀପ
ସୁତା ଯୋଗୁ ହୋଇଥିଲା । ଦେଖିଲୁ ଖଣ୍ଡିବ
ସୁନାରକର ମଣ୍ଡଳରଥ ଦୂରଟି ହଜିବ ଦାଖ-
କୁଆ ତାଣି ନେଇ ଯାଉଥିଲେ । ଏଥର ଏଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟ
ଯାହା ଦେଖିଥିଲୁ ତାହା ଆଉ ବେରେ ଦେଖି
କାହିଁ କିନ୍ତୁ ଦେଖି ବାସ୍ତବକ ମନରେ ବୈଶବୀ
ଜାହିଁ କିନ୍ତୁ ଥିଲା । ନଜା ଦେଖିବାର ଆରମ୍ଭ କାହିଁ ।
ବଢା ହେବାର ମଧ୍ୟ ସାଥ କାହିଁ ।
ଦିଲ୍ଲୀର ଗାତରେ ଏଥର ମନେ ହୋଇଥିଲା
ପର ପ୍ରାଣଟି ସେହିଠାରେ ଘର ଅବସାନ୍ତ ହେବ
ଯାହେବମାନେ ଯେ କାହିଁର କୌଚ ଚଉକାରେ
ବିବନ୍ଧି ଏକ କୌଣସି, କାର୍ଯ୍ୟରେ ତଳ ବ୍ୟବ
ଦାର କରନ୍ତି କାହିଁ ତାହା ଦୃଶ୍ୟଗଲ । ଏତେ-
ବତ୍ର କାରଣାନା, ଏଥରେ ଯେ ଜଳ, ସୁଲୟ,
ମେଦେନ୍ଦ୍ର, ସାଥୀରଣସାମ୍ରଦ୍ଧ, ଆହାରଦିର
ଏବୁଷ ସର୍ବରୁ ବିଦୋବତ୍ତ ହୋଇଥିଲା ଏଥିର୍ଭାର
ଜାଗନ୍ମାନଙ୍କର ଦୂରି ସୁଜ୍ଞ୍ୟାଭ ନ କର ରହି
ପାରିଲୁ ନାହିଁ । ଜାଗନ୍ମାନଙ୍କର ଅନେକ
ଦୋଷ ଥିଲୁ ସତ୍ୟ, କିନ୍ତୁ ଏହିମଧ୍ୟ ଗୁଣଗୁଡ଼ିକ
ଯେ ବିଶେଷ ଆଦରଣୀୟ ତହିଁରେ ସନ୍ଦେଶ
ନାହିଁ” ।

ସାପ୍ତାହିକସଂବାଦ ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଶୁଣି ଆଜନ୍ମତରେଲୁ ଯେ
ପ୍ରେସର ପାହେବକ ଠକା ଗେହା କରିଥିବ।
ବ୍ୟକ୍ତି ଧରି ପଥିଅଛି ଓ ପ୍ରିୟନାଥ ବାବୁ ପୁଲିବ
ଇନ୍ଦ୍ରପ୍ରେସ୍‌ର ଏ ଗେହାକୁ ଧରିବାରେ ସୁଖ୍ୟାତିର
କରନ ହୋଇ ଅଛିନ୍ତି ଅର୍ଦ୍ଧ ଧରୁ ଠକାର
ଥିଲୁ ମିଳ ବାହି ।

ଜେଲକ୍ଷାବଜ୍ଞାରେ ଶୁନ ମୋକଦମାରେ
ପୁଲିସ୍ ଯେଉଁ ରହାଇବୁ ଧରିଥିଲ ତାହାରୁ
ଗୁରୁକ କରିଅଛି କିନ୍ତୁ ତାହାଠାରୁ ସହିଶେଷ
କୁହାନ୍ତ ପାଖୀଯାଇ ନାହିଁ ଓ ଅପରିତ ଧନ
ମଧ୍ୟ କିମ୍ବା ଦିଲ ଜାହିଁ । ଗବର୍ଣ୍ଣମେଜ୍‌ ଏ ଶୁନ
ଥରଦେବୀ ସକାଳେ ପାରଗୋଡ଼ିକ ଦେବାରୁ
ପ୍ରାଚୀର ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ।

ବାଲେଶ୍ଵର ସଂବଦ୍ଧବାହିକାରେ ଲେଖା-
ଅଛି କି ସର୍ବଦା ଗନ୍ଧର ପ୍ରଥାନ ଭାଷ୍ଯ ମହିନ
ଅଟ୍ଟଇ । ଯେଉଁ ପ୍ଲାନରେ ସର୍ବଦା ଗନ୍ଧ କରି-
ଥିବ ସେହି ପ୍ଲାନରେ ତତ୍ତ୍ଵ ମହିନ ତାଳ
ଦେଲେ ବିଷଳୁ ତାହା ଗୋପି ଆଣିବ । ଏହା
ହେଲେ ଏଥରୁ ସହଜ ଭାଷ୍ଯ ମିଳିବାର
ବୁଝିନ୍ତିମି ।

ଉକ୍ତ ପଦିକା ବୋଲନ୍ତି ବ ବାବୁ ବୃଦ୍ଧାବନ-
ଚନ୍ଦ୍ରମଣ୍ଡଳ ଭାବରେଣ୍ଟାଙ୍କ ପଦ ପ୍ରଦଶ
ସମୟରେ ବାଲେଶ୍ଵରରେ ଯେ ସମସ୍ତ ଉତ୍ସବ
କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ ତହିଁରେ ଗୁରୁତତ ଟଙ୍କା
ବ୍ୟତି ଜ ହୋଇ ଛାଅଗତ ଟଙ୍କା ବ୍ୟତି ହୋଇ
ଥିଲା ଏହି ବାବୁଙ୍କର ଜଳ୍କା ଯେ ଆଉ ଦିଲ
ଜଣ ତାହାଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ମିଶିଲେ ସେ ଗେଟିଏ
ତରିଶାହି କର୍ତ୍ତା ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି । ଏଥର
ଇଳା ପ୍ରକାଶ କରିବାରେ ବିଛି ପ୍ରଗଞ୍ଚା ନାହିଁ ।

୧ । ଏହୁବେଶନ ଗେଜେଟ୍‌କୁ ଝାମାର-
ଗାଛିରୁ ଏକବ୍ୟକ୍ତି ଲେଖିଅଛନ୍ତି “ବିଠଳବଣ
ଯେ ଧାନ୍‌ଦର ଉତ୍ତରପୁ ସାର ତାଙ୍କା ଏଥର
ଏପ୍ରଦେଶରେ ଉତ୍ତମମୁକ୍ତେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୋଇ-
ଅଛି । ପ୍ରଦେଶ ଯେଉଁ ଭୂମିର ପ୍ରତି ବିଦ୍ୟାରେ
ତୁ ଉଚ୍ଚତା ଧାନ ଫଳୁଥିଲା ବିଠଳବଣ ଦେବାରୁ
ସେହି ଭୂମିରେ ପ୍ରତିବିଦ୍ୟାରେ ର ଟ୍ୟୁ ରଣ
ଦେଇଁ ଠାରେ * ଉଚ୍ଚତା ଧାନ ଫଳୁଥାଇ ।
ଗରବର୍ଷ ଅଭ୍ୟଳ୍ପ ପରିମାଣ ଜମିରେ ବିଠଳବଣ
ଦିଆ ହୋଇଥିଲା, ତହଁର ଉତ୍ସକାରଙ୍ଗା ଦେଖି
ଏଥର ଅଧିକରୁ ବେଶ ଜମିରେ ବିଠଳକୁଣ୍ଡ
ଦେବାରୁ ମର ପିପିରେ ଆଶାରିବିଲା ଖାପିଥିଲା

ରୂପକୁ ବୁଝି କୁଣ୍ଡଳ ଏଗାଜିଲୁକୁ ତାଙ୍କ
ରୂପକୁ ହୋଇଥାଏ । ଏହପରି ଜମିରେ ବିଟି
ଲୁଣ ଦେଲେ ନିଶ୍ଚିଯ ପୁରୁଷପେକ୍ଷା ଅସ୍ଵକା ଧାନ୍ୟ
ରୂପକୁ ହେବ । ପ୍ରତିବାରେ ସେ * ର ଲୁଣ
ଏବିଶବେର ମାତ୍ର ସଙ୍ଗରେ ଉତ୍ତମବୁଦ୍ଧି
ଗାଇ ତୁମରେ ଦେବାକୁ ହେବ । ଯେଉଁ
ମିରେ ବିଟଲବଣ ସାର ଦିଆଏବ ସେଜମିରେ
କଲ ଯେମନ୍ତ ଫୁଲିବା ମନ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଥାଏ
ଚେତ୍ର କୌଣସି ଉପକାର ଦର୍ଶିବ ନାହିଁ ।
ଜଦେଶର ଅସ୍ଵକାଂଶ ହେମନ୍ତକ ଧାନ୍ୟ
ମିରେ ପ୍ରାୟ ପାଇବା ସମ୍ଭୂତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜଳ
ଏ । ଅଭିନବ ସଂଖ୍ୟାଧାରଣ ଓ ଜମିଦାର
ହାଶୁମାନେ ବିଟଲବଣର ଉପକାରିତା ପର୍ଯ୍ୟକ୍ଷା
ର ଦେଖନ୍ତ । ଅଥବା ଜଇଲପ୍ରକଳି ଅନ୍ୟଧାନ୍ୟ
ବଠାରୁ ବିଟଲବଣ ସୁଲଭ ଓ ଅକୁପରିମାଣ
ବଣରେ ବିଗେଷ ଉପକାର ହୁଏ” ।

ଆଜ୍ଞାପଦିକା ବେବଳ ଓଡ଼ିଶାରେ ପ୍ରଚଳିତ
ଅଛି ବୋଲି ଆମ୍ବେମାନେ ଜାଣିଥିଲୁଁ ହନ୍ତୁ
ପେଟୁ ଅଟରେ ପଢିଲୁଁ ଯେ ବାନ୍ଧା ନଗରରେ
ଏହି ମର୍ମରେ ଖଣ୍ଡିବ ଆଜ୍ଞାପଦିକା ଗ୍ରାମୀୟରେ
ଫେରୁଆହି ବି କବାଇଲୁଁ କେହି ଗୋରୁ ଛେଳ
ଉତ୍ତଧାର ବିବିବେ ନାହିଁ ଓ ଏ ଆଜା ଯେଉଁ
ବ୍ୟକ୍ତି ଲାଦାନ କରିବ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ତାହାଙ୍କୁ
ପରିଧ୍ୟାଗ କରିବେ ଓ ଲକ୍ଷ ଗୋରୁ ବଧ
କରିବାର ଅପରିଧ ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ଲାଦିବ ।

ତାକାବାସୀ ନବାବ ଆସାନଉଛୁଙ୍କାଳ ବାହା-
ଦୂର ଶ୍ରୀମତୀ ଭରତେଷୁମଙ୍କ ପଦ ଗ୍ରହଣ
ଅଟଣା ତିରସୁରଣୀୟ କରିବା ସକାଗେ କୋଡ଼ିଏ
ହଜାର ଚଞ୍ଚଳ ଦାଳ କରିଅଛନ୍ତି । ଏଥରେ
ତାକାବାସିଙ୍କର ଉପକାର ନିମିତ୍ତ କୌଣସି
ତିରସୁମ୍ବୀ ଦାଳ କାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ।

ଗୁରୁତେଶ୍ୱରଙ୍କ ପଦ ପ୍ରବନ୍ଧ ଉପଲବ୍ଧରେ
ଯେଉଁ ପ୍ରଶଂସାଦିମାନ ବିତରଣ ହେଲା
ତାହା ଅସମ୍ଭାଵିତ ଗୋଟିଏ ନୃତ୍ୟ ବାରଣ
ହୋଇଥାଏ ତେଣେସ୍ବାନରେ ଲୋକେ ଏଥରେ
ଅସମ୍ଭାଵ ହୋଇଥାଇଛନ୍ତି । ଏଥିରୁ ଜଣାୟାଏ
ଯେ ପରିବାରେ ସ୍ଥାନୀୟ ହାବିମନାଙ୍କେ ଘୁରୁ
ଚନ୍ଦ୍ର ବାବୁ ଅସମ ଅଟ୍ଟନ୍ତି ବେଳକି ଖୋବା-
ମନର କାଳ ଉପରୁ ଦେଇଥାଇଛି ।

ଚଳଇ ମାସ ଜା ୧୩ ରିଗ ଓ ଜା ୧୪ ରିଗର
ବର୍ଷା କେବଳ କଟୁକରେ ହୋଇଥିଲା ଏମନ୍ତ
ନୁହେ । ବାଲେଶ୍ଵର ଓ ବଳବଜା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଭାବୀ ହୋଇଥିବାର ସଂବାଦ ଆସିଥାଏ ।

ଜମିନାର ଜଣେ ମହାଜନଠାରୁ ବୁଝାୟ
ଗବଞ୍ଚିମେଘୁ ପ୍ରାୟ ଦେଶଲକ୍ଷ ଛନ ଧୀରା
ବିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥାଇନ୍ତି ଏଥରେ ବୋଧ
ହୃଦୟର ଗୋପ ଓ ବନ୍ଧୁକର ଗୁଲ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବ
କି ଉଦ୍‌ଘନ୍ତର ବ୍ୟାପାର !

୧ । ସୁଲଭମାନରକୁ ଅବଗତ ହେଲୁ
ଯେ ଦ୍ୱୀ ଦରବାରକୁ କାହୁଳ ଅଞ୍ଚଳର
ଶେଷର ଜୀ ନାମକ ଏକ ଅବିଦ୍ୟ ସଙ୍ଗ
ଅପଥିଥିଲେ । ଏମାନେ ଷ୍ଣେଶ୍ଵରରେ ଶ୍ରୋତ
ଆହା ଗାନ୍ଧ ପାଇଲେ ତହିଁରେ ଚିଗଲେ ।
ତହାରୁ ତାମ୍ଭ ଦେଖି କହିଲେ ଅମୃତା-
ନ ଏବା ଦେଶକୁ କେଉଦିବୁଁ, କଥା ଗୁମନ
କୁ ପବେଠରେ ପୂର୍ବରେ । ସାବୁନସବୁ ଶା-
କା ପଦାର୍ଥ ମନେକର ଗାଇଗଲେ । ଜଣେ
ଜାଳ ଦେଶକରବାକୁ ଯାଉଥିଲେ ଜାହାଙ୍କୁ

ଜୀ ପାହେବ କହିଲେ କୁମ୍ଭେ କିଏ ? ମୁଁ ବଣାଳ
ଦଶ କରିବାକୁ ଅହିଛି ? ଦେଖା କରିବାକୁ ।
ଯାର୍ତ୍ତ, ଦେଖା ହୋଇଥାଇଁ ଗଲିଯାଥ । ଯେ-
ବେହେ ଏମାନେ ଅପର୍ଯ୍ୟ ଆଟକ୍ଷି ବିନ୍ଦୁ ଗବ-
ହୀମେଘ ଏମାନଙ୍କୁ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ଶୋଭାମତ କରୁ
ଅଛନ୍ତି । ବୋଲନ୍ତପାପ କାମକ ପଥରେ ଏମା-
ନଙ୍କ ହାତରେ ଇଂରଜମାନଙ୍କୁ ପଡ଼ିବାକୁ ପାଇଁ ।
ଏଥୁପାଇଁ ଏତେ ଆଦର ।

୨ । ମହାଗୁଣୀଙ୍କ ଉପାୟ ପ୍ରଦଶ ଦିନ ଜୁବୁ
ଲପୁରର ଲୋଭମାନେ ଏକ ପୁସ୍ତରଣୀ ମଧ୍ୟରେ
କାଚିତାମାଗା କରୁଥିଲେ ଏମନ୍ତି ସମୟରେ
ଜହଞ୍ଚରେ ଅଗ୍ନିନାରି ଲଙ୍କାକାଶ୍ୟ ହେଲା । ପ୍ରାଣ
ଭୟରେ ଅନେକଲୋକ ଧାରିବି ତେଇପତଳେ,
ଶାଖ ଜଣ ଲୋକ ସେହି ପଥରେ ଶାସ୍ତ୍ର ପର-
ଲୋଭକୁ ଗଛିଗଲେ । ଯଶୋରରେ ମଧ୍ୟ ଗୋ-
ଟିଏ ଲୋକ ଜୋପ ମୁଖରେ ପ୍ରାଣଜାଗ କରି
ଅଛି ।

* । ଛଂଶୁଙ୍କ ସମ୍ମାଦିପତ୍ରର ଛଂଶୁଙ୍କ ସମ୍ମା-
ଦିକ ଭାଇମାନେ ଦିବବାବୁ ଯାଇ କହୁଁ କଗଦ
ଦିଷ୍ଟିଣା ମଧ୍ୟ ପାଇଅଛନ୍ତି । ଶୁଣାଗଲୁ ବାଗମା-
ରର ମହାବଜା ଏମାନଙ୍କୁ ହଜାରେ ଲେଖାଏ
ଝଙ୍କା ବକ୍ଷୁବିଷ ଦେଇଅଛନ୍ତି ।

୪ । ଗାନ୍ଧାର ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବାବୁ ଧାନଜାଥ ସେନ
ଗୋଟିଏ ଲୁଗାବୁଣା ବଳ ପ୍ରସୂତ କର ଅଛନ୍ତି
ତହିଁ ରେ ଜଣେ ଲୋକ । ୫ ଜଣେ କାର୍ଯ୍ୟ
ବିରାପାରିବ । ଭାଷା ଅନ୍ଧକ ନୁହେ ଦେଶାୟ
କାରିଗରମାନେ ମରାମତ କରିପାରିବେ । ଧାନ୍
ବାବୁ ଜଣେ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଲୋକ ଏ ଶିତ ବୁଢ଼ିବଳ-
ରେ କମେ ଜଣେ କହିଲେବ ହୋଇ ଉଠୁଆ-
କରି ।

କଥତ ହୁଅଇ ଯେ ତେଷ୍ଟାମାଜିଷ୍ଟେସ୍ ବାରୁ
ଭଗବାନଚନ୍ଦ୍ର ବୋଷଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିପୂରନାୟ ଶାମଲୀ
ସୁବିନ୍ଦ୍ରିଳତା ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୟର ଆଗମୀ ପ୍ରବେ-
ଶିବା ପଶ୍ଚାତର ଉପରୁତ ହେବେ ହିନ୍ଦୁମହିଳା
କର ବିଦ୍ୟାଳୟର ପ୍ରଥମ ଶ୍ରୀ ସେ ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି ।

ଏକ ସଂମ୍ବାଦପତ୍ରରେ ଲେଖାଥିଲା ବି ବିବା-
ନିଅରା ସଜ୍ଜା କଳାତ୍ମା ଶର୍କରା କହିଯା ମହାରାଜ
ବିବାହ ସମ୍ବନ୍ଧ ପ୍ରିଯ କରିବାରେ ଗୁଣ ମହାରାଜ
ମହାରାଜା ଓ ଉତ୍ସାହପତ୍ରରେ ଅଧିକା ଲୋକଙ୍କର
ବାଧାର୍ଥ ସମସ୍ତ ଦେବାକୁ ଅଛାଇର କଲେ
ଓ ବାନ୍ଦବରେ ଟଙ୍କା ପଠାଇଦେଲେ । ମହା-
ରାଜା ସେ ଟଙ୍କାକୁ ଘରେ ରଖି ଅପଣା ଲୋକ

କୁ କହୁଦେଲେ କି ସେମାନେ ଆପଣୀ ହାତରୁ
ଶର୍ତ୍ତ କର ଯିବେ । ଗରରେ ଧିବା ଜାହାଙ୍ଗ
କର୍ମ ଅଟଇ ନ ଗଲେ ଅର୍ଥଦିଶ୍ତ ହେବ ।
ଅନେକ ଲୋକ ବରଯାଦୀ ହୋଇ ଧିବାକୁ
ଅସ୍ମତ ହୋଇ ଅର୍ଥଦିଶ୍ତ ଦାଖଲ କଲେ
ବେବଳ ଚାରିଜଣ ବିଦ୍ରୂପ ତାହା ଦେବାକୁ
ଅସମୟ ଥିବାରୁ ସଜରେ ଗଲେ । ଏହିବୁପୁ
ବିବାହ ସହି ଉତ୍ସାହ ମଧ୍ୟ ପରିପୁଣ୍ଡି ହେଲା !
ପଣ୍ଡିତେରରେ ଚର୍ଚିଷ ପଞ୍ଚଥିବାରୁ ଧରିବା
ଗବଣ୍ଟିମେଣ୍ଟ ଆଜି ଦେଇଅଛନ୍ତି କି କୌଣସି
ଆହାଙ୍କୁ ଦୁଇୟ ବ୍ୟକ୍ତିର ପାମାକୁ ଅପରିହାନ
କର ଅନ୍ୟ ହୀନକୁ ଉପ୍ରାଣ ହେବ ନାହିଁ ।
ଶମ୍ବୁ ଅମଦାନ ଉପରେ କିନ୍ତୁମାତ୍ର ଶୁଣୁ ମୃଦୁଳ
ହେବ ନାହିଁ । ମହାଜନମାନେ ଅବାଧରୁଧ
ଅମଦାନ କର ପାଇବେ ।

ମିରର ବୋଲନ୍ତୁ ବି ସଦ୍ୟପି ମହାମାନ୍ୟ ଲଞ୍ଜ
ଲିଟକ ଦିଲ୍ଲୀ ମହାପାଇରେ ଦେଖିଯୁ ଶଜା
ସରଦାର ଓ ଉତ୍ତିଷ୍ଠଳେକଙ୍କ ସହିତ କେବଳ
କ୍ଷେତ୍ରମିତିରୁଥେ ସାମାଜି ପ୍ରବିଧାକ୍ଷାତରେ ଶାନ୍ତି
ନ ରହ ସନ୍ଧାନମୟରେ ଏକ ଦିନ ସମସ୍ତଙ୍କ
ଦେଇ ବସିଥାନ୍ତେ ଓ ପରିଷ୍କର ବଥାକାର୍ତ୍ତାଗ୍ରାହଣ
ସେମାନଙ୍କର ମନୋଗତି ବର ଓ ଅଭିଭବ
ପରିଚୟ ନିର୍ମନେ ଜାହା ହେଲେ ବଢ଼ି ଉତ୍ତମ
ହୋଇ ଥାନ୍ତା । ସରକାରୀ ଦେଖାଗାନ୍ଧୀ
ହେବଳ କାଟକର ଅଭିନୟ ପର ଅନ୍ତର
ତତ୍ତ୍ଵରେ ବାହୁମାନ୍ୟ ଫଳମାତ୍ର ଅଗା ଜାହା

ପ୍ରେସ୍ ଉପରେ

ମାତ୍ୟବର ଗ୍ରାମକୁ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନିକା ସଂଖ୍ୟାଦର
ମହାଶୟ ବମୀପେଣ

ଶ୍ରୀମତୀ ମହାରାଜୀଙ୍କ କରିଲେବୁଣ୍ଡା ପଦ କୁ
ହଣୋପଳକେ ଶ୍ରୀଗାର ସମସ୍ତ ଗୁର୍ବା ଉନ୍ନିଦାର
ଓ ଉତ୍ତରଲୋକମାନେ ଏହି କଷକ କରିଲୁଣ୍ଡରେ
ସମବେଳ ହୋଇଥିଲେ । ଏହି ଉତ୍ତର ସମସ୍ତରେ
ରେ ଗୁର୍ବାମାନେ ନାନାପ୍ରକାର ଅମୋଦ ବା
ର୍ଯ୍ୟରେ ବ୍ୟୟ କରିଥିବାରୁ ସତ୍ୟ, ମାତ୍ର ମୁଁ ର
ହଜ୍ଞ ଓ କେଉଁଛର ମହାରାଜାଙ୍କ ପରି ପ୍ରଚାର
ଶାର ବାର୍ଯ୍ୟ ଆଜି କେହି ବନ୍ଧୁପାର ନାହାନ୍ତି
ଚିଲଜ ମାସ ତା * ରିତ ରୂପରେ ଦିରବା
ବୃଦ୍ଧରେ ଦେଖାଯି ପ୍ରଥା ଅନୁଷ୍ଠାରେ ମନ୍ତ୍ରଜ୍ଞ
ହୋଇଥିଲା । ଏଠାରେ ଉତ୍ତର, ଗୁର୍ବା, ଉନ୍ନି
ଦାର ଓ ଉତ୍ତରଲୋକମାନେ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୋଇଥିଲା

ଲେ । ଏ ଦିନ ସମସ୍ତଙ୍କର ଆଜନ ଏଥର
ଉଚ୍ଛବ୍ଧିର ହୋଇ ଉଠିଲ ଯେ, କି ଇଂଗଳ ବି-
ଲଜା ବି ଜନ୍ମିଦାର ବି ରୁଷୁଳେକ ସମସ୍ତେ
ମାତୃଭବରେ ନିଳାଲି ହୋଇ ଆମୋଦ ପ୍ର-
ମୋଦରେ ମର ହୋଇଥିଲେ । ଏହ ଆଜନ
ସ୍ମୋରରେ ଶବ୍ଦମାନ ହୋଇ ଉପସ୍ଥିତ ଦ୍ୱାରା
ମହାରଜ ଘନସୁ ବ୍ୟୁତ ହାତରୁ ଦେଇ ସୁନ୍ଦରୀ
ଜହିଅରଦିନ ବ୍ୟଥରେ ଏହ ପରି ମଜଲିଷ ବି-
ଶରିଲେ । ଏ ମଜଲିଷର ବିଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟ,
ପଣ୍ଡିତମାନଙ୍କୁ ଅନୁଶୀଳନ ହୋଇଥିଲ । ସ୍ଵର-
ଗ୍ରେଣ୍ଜା ଶ୍ରୀପୁରୁ ବାବୁ ହରେକୁଷ ଦାସଙ୍କ
ଜହାଦଖାରଣରେ ପଣ୍ଡିତ ଶ୍ରୀ ମାର୍କଣ୍ଡେଶ୍ୱର ମହା-
ପାଦଙ୍କପୁରୁ ବିବେଚନା ହୋଇ ଯଥାଯୋଗ୍ୟ
ପଣ୍ଡିତମ୍ଯରେ ତିବି ଶ୍ରେଣୀରେ ବିରକ୍ତ ହୋଇ-
ଥିଲେ ଓ ଏମାନେ ନବରତିତ ବହତାମାନ
ଆଠବିଲେ । ଜହିଅରଦିନ ପରି ପଣ୍ଡିତମାନଙ୍କୁ
ବିଶାତାରୁ ଜଳାଇ, ପୂରୁଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମିଞ୍ଚାନ
ରେକନ ବରାଇ, ଶ୍ରେଣୀ ଅନୁଧାରେ ଅର୍ଥାତ୍
ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀରୁ ପଣ୍ଡିତଙ୍କୁ ଯୋ ୧ ଟା ଲୁଗା
୫ * ଟା, ଦୁଇଥିରୁ ଯୋ ୧ ୫ *, ତୁମ୍ଭାରୁ ଯୋ ୧
୫ *, ଓ ପ୍ରଥମାକଳ୍ପ ଦେବଳ ଏକ ୧ ଟଙ୍କା
ଦେଇ ବନ୍ଦାଯୁ କଲେ । ଏ ଯେ ମହାରଜଙ୍କର
ପ୍ରଶଂସନାରୁ ବାର୍ଯ୍ୟ ବୋଲିବା କାହିଁକି । ଉଚ୍ଛବ୍ଧି
ଲାଗୁ ମଜାମାନେ ପ୍ରାୟ ଅପରିଷ୍ଯ୍ୟୀ, ବିଲ୍ଲ ଏ ଦୁଇ
ମହାରଜଙ୍କର ମଜ ସମ୍ମାନରେ ଲମ୍ବନ କରିବାର
ଦେଖାଯାଏ । ପରମେଶ୍ୱର ବିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା
ଯେ ଏହ ପରି ଦିନ ସହାର୍ଯ୍ୟ ସାଥର ପକ୍ଷରେ
ସରନ ହେଉ ଅର୍ଦ୍ଦଗାନ ହେଉଛନ୍ତି । ଲକ୍ଷ ।

১৭।৮।৯২ } প্ৰতি

ପ୍ରକାଶକ

କୁଟକ କର୍ମ୍ୟାଳ ସ୍ତୁଲର ପଣ୍ଡିତ ବଜ୍ରଗ
ପ୍ରବେଗାର୍ଥ ଶ୍ରୀମାନଙ୍କ ଆବେଦନପଥ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ
କର୍ମ୍ୟାଳସ୍ତୁଲର ସୁଧାରଣ୍ଗେଣ୍ଟ୍ରେକ୍ ଚକ୍ରମାର
ଶୈଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭବନ କରିବେ ।

Cuttack,
The 17th Jany,
1877. } N. K. DASS
Joint Inspector of schools
Orissa Division.

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଏହି ଉତ୍ତଳପାଦିକା ସମ୍ବନ୍ଧକଟକ ଦେଖି
ଗାବଜୀର ବଟକପ୍ରେଡ଼ିଂକମ୍ପାନୀଙ୍କ ସମ୍ବଲପୁରେ
ମଧ୍ୟ ଓ ପ୍ରଚୁରତ ଦେଉ ।

ଭାବୁ ପାତ୍ର ମହିଳା

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୧୨୩

ଜୟା

ଶାଖା ପିତୃପତ୍ର ସନ୍ତୋଷ ମଧ୍ୟାହ୍ନ ।

ଅଞ୍ଚିତ ବାର୍ଷିକମୂଲ୍ୟ ୩୫୯
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁଟୀୟ
ମଧ୍ୟସଲଧୀର ଡାକମାସୁଲ ୩୫୫

ଆମେମାନେ ଗତସପ୍ତାହରେ କୁଆଳେ କଷ୍ଟଧୂରେ ଯଥା ଲେଖିଥିଲୁ ଶୁଣି ଆନନ୍ଦତ ହେଲୁ ଯେ ସୁଲକ୍ଷଣ ମାଛକୁଟୀ ଜ୍ଞାତବାରେ ତାହା ଅସିଥିଲୁ ଓ କଦମ୍ବରସୁଲ ପାଠର କମାଦାର ଦୁଇଜଣଙ୍କୁ ଧର ଦିନ ଦିଅବାରେ ଅଛି ଦିନ ଦୁଇପ୍ରହରରେ ଦିନରେ କୁଆଳେ ଦେବାର ଦେଖାଯାଇ ନାହିଁ । ଜଳକୁଟରେ ଦେଇଅଛି କି ନାହିଁ କହି ନ ପାରୁ ।

ଏତେ ଅସ୍ଵକ ନୁହଇ ଯେ ବିଦେଶରେ ସତ ନରେ ବିଜ୍ଞାହ ହୋଇ ଭବଣ୍ଡର ପାଇଁ ବିଜ୍ଞାହ ଅର୍ଥାତ୍ କରିବାକୁ ସନ୍ଧାନ ଦେବେ ଏବ ବଜଳାରେ ଉତ୍ସୁଗ୍ରେଣୀର ଓଡ଼େଯା ନ ଥିବାକୁ ଅନେକପ୍ରକାର ଅସ୍ଵଧା ଘଟିବାର ସମ୍ବାଦନା ।

ଗତ ଶୁଧିକାର ମନ୍ତ୍ରହିତିଲାଭ କମିଟୀର ଅସ୍ଵଦେଶନ ହୋଇଥିଲା । ଏ ସହରେ ଅନେକ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ନୃତ୍ୟ ବନ୍ଦୋବନ୍ଦ ହୋଇଥିଲା ତହିଁ ର ବିବରଣ ପ୍ରାନ୍ତରେ ବର୍ଷାକାଳ ପ୍ରକାଶ କର ନ ପାଇଲୁ ଆମାର ସପ୍ରାହୁରେ ଜଣାଇବାର ଚେଷ୍ଟା କରିବୁ । ସାରବଥା ଏହ ଯେ ଆମାର ସକାଗେ ମାତ୍ର ନୃତ୍ୟ ବନ୍ଦୋବନ୍ଦ ହେବ ଓ ଦୋଢା ଗାତ୍ର ଓ ଗରତ ଉପରେ ମାତ୍ର ବସିବ । ପୂର୍ବେ ଦୋଢା ଗାତ୍ର ଉପରେ କାନ୍ତି ବସିବ । ପୂର୍ବେ ଦୋଢା ଗାତ୍ରରେ ଶିକ୍ଷା ଦିଅଯାଇ କେବଳ ଶିକ୍ଷା ଉପରେ ଟାକ୍ ବିଦେଶନାର ଅନେକ ପ୍ରକାର ବସିବାର କଥା ହୋଇଥିଲା ତାହା ନ ହୋଇ ଗାତ୍ର, ଗରତ ସମସ୍ତ ଉପରେ ମାତ୍ର ବସିବ ଭଲ ହୋଇଥିଲା ।

ଭାବୁ ପାତ୍ରବର୍ଷର ଉତ୍ସୁକ ସାମାରେ ବିଶ୍ଵାଗୋଳ ଲୁଗିଅଛି ତହିଁ ଶୂନ୍ୟରେ ଜାହାନଥା ନାହା ସଂବାଦପତ୍ରରେ ଶୁଣାଯାଏ । ଆମେମାନେ ଯେତେହୁର ତାତିଅଛୁଁ ତହିଁବେ ଏବବ ପ୍ରକାଶ ପାଇ ଯେ ଆପ୍ତିଦ ଜାପ୍ୟ ଅପର୍ଯ୍ୟ ଲୋକ କେତେବେଳେ ଦିଲବିହ ହୋଇ ଉଠିବାରେ ହୋଇନାହିଁ । କାରଣ ଏପଦର ବେଳନ ରୁକ୍ଷ ହୋଇ ନାହିଁ ।

ବାବୁ ରାଧାମୋହନ ଦାର ଏକାତ୍ମଶୈଖ୍ୟରୁ ଭାବନିଷ୍ଠରୁ ବଦଳ ହୋଇ ଆବଶ୍ୟକ । ଏ ନାହାନ୍ତୁ ଜଣେ ଓଡ଼େଯା ଅଟ୍ଟନ୍ତୁ ତେଣାକୁ ବଜଳାକୁ ସେଇ ଯିବା ଏହାଜୁ କେବଳାକୁ ବଜଳାକୁ ସେଇ ଯିବା ଲୋକ କେତେବେଳେ ଦିଲବିହ ହୋଇ ଉଠିବାରେ ହୋଇନାହିଁ ।

ଜଳ ହୀମ ଭାବରକୁ ଅଛି ଉପର୍ଦବ କରିଥିଲେ ସେଇଥି ଯାଏ ବେ ଝାନକୁ ରକ୍ଷା କରିବାରୁ ସେମାନେ ଅନ୍ତର ଦେଲେ । ବାବୁକର ଅନ୍ତର ଓ ଉଠିବାର ମଧ୍ୟରେ ମନକୁର ଘଟିବା ବଥା ଅନ୍ତକ ଅଟ୍ଟର ଓ ଭାବରକ୍ଷାୟ ଗର୍ଭମେଣ୍ଟ କହିଅଛନ୍ତି ଯେ ଅନେକଙ୍କ ସହତ ପୂର୍ବ ପ୍ରାତି ଦୃଢ଼ଭୂଷ ରହିଥିଲୁ ।

ଏଥର ମୋତରମ ପଦର ଧର୍ମାମ ଗଜ ବର୍ଷଠ ରୁ ଉଠା ହେଇଥିଲେହେଁ ତାତିଥୀର ସଜ୍ଜା ଓ କରିଗିରରେ ବିଜ୍ଞାହ ହେବାର ଜାପାରନାହିଁ । ପଲ୍ଲତକରେ ତାତିଥୀ ହୋଇ ନ ଥିଲା ସତ୍ୟମାତ୍ର ଗେଷଦିନ ଅନେକ ପ୍ରକାର ବେଶଥର ତେଜଜାମାନେ ବାହାର ଥିବାକୁ ଦର୍ଶକଙ୍କର କୌତୁକ ଜାତହୋଇଥିଲା । ସହରର ତାତିଥୀ ମଧ୍ୟରେ ସୁତାହାଠର ବାରଗିର ଗଜ ବର୍ଷଠାରୁ ଭଲ ହୋଇଥିଲା । ବରମ ଶାନ୍ତ ନୃତ୍ୟ ବନ୍ଦୋବନ୍ଦ ପ୍ରକାର ସୁତାହାଠର ଥାଟ ବାନ୍ଧିବାରେ ମଧ୍ୟଦିନ ଅଦର୍ଶରେ ତାତିଥୀ ହୋଇଥିଲା ମାତ୍ର କେବଳ ଲାଲକୁଟାରେ କତତ ଥିବାକୁ କାରଗିର ଅସ୍ଵକ ପ୍ରକାଶ ଥାର ନ ଥିଲା । ଲାଲବାଗର ରଜଥୀ ସୁତାହାଠର ଗାତରେ ସୁନର ବିଶ୍ଵାସ ଓ ସୁତାହାଠ ଶାନ୍ତ

ବାହାରବାରେ ଦର୍ଶକଙ୍କ ସମ୍ମାନକୁ
ସ୍ଵାର୍ଥ କରିଥିଲା । ଆଉ ଜାକିଯୂନାଜ ଯେ ଯେମନ୍ତ
ଶୋଭକୁ ଧାରଣ ବରିଥିଲେ । କଇଲ ରତ୍ନ
ସକାଳପଦିଚି ଜାକିଯୂ ପକୁ ଏକଦିନ ହୋଇ
ବେଳ ଏ ୧୦ ଶା ସମୟରେ ଘରକୁ ଗଲେ ଓ
ବେଳ ପାଞ୍ଚଦଶା ବେଳେ ପାଇଁକୁ ବାହାର ସମ୍ମାନ
ଏ ୫ ଶା ସମୟରେ ବିବରିତ ଦେଇ ଫେରିଆ-
ସିଲେ । ରତ୍ନଷ୍ଟ୍ୟତକୁ ବେଧ ଦୃଢ଼ର ଯେଉଁ
ଦିନର ଯେ କାର୍ଯ୍ୟ ଜାହା ଜହିଆଇଦିନ ହେବ !
ଅର୍ପଣିବା ସୁଦ୍ଧା ଏଣେବି କଠିନ ହେଲା ।

ଆନ୍ଦୋଳର ପୁରୀଷ ସମ୍ବରେ ଲଙ୍ଘନମାଳି
ରେ ଜଳିପିତ ଭାବ ସମ୍ବାଦ ପ୍ରଚାର ହୋଇ
ଥିଲ ଯଥା—

ପୁର୍ବକାଳ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ଜୀବନରେ ଜ୍ଞାଗନ୍ତୁ
ଯେ ସ୍ଥାନମୁଁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଖୁ ଗୋପନିଶ୍ଚବରେ
ଅନେକ ପ୍ରକାର ଆୟୋଜନ କରିଥାଇଛନ୍ତି ।
ଜୀବନମୂର୍ତ୍ତାରୁ ଅରମ୍ଭାରୁ ସୁଲଭ ମୂଳରେ
୩୦ ହଜାର ଟଙ୍କ କୃତଳ ଶର୍ଦ୍ଦି ହୋଇଥାଏଲି
ଦିବ୍ସମୂର୍ତ୍ତାରେ ସାହାଯ୍ୟର ବନ୍ଦୋବନ୍ତୁ ହେଲି
ଜହାନାରୁ ବିଶେଷ ପୁଲିସ କର୍ମଚାରୀ ନିୟମରୁ
ହୋଇ କୃତଳ ରଧାମର ସୁଧିଧା ନମିତ୍ତ କଲାର
ମହାଜନମାନଙ୍କୁ ବିନା ଖର୍ଚ୍ଚରେ ଦୟାଗଲା ।
ପିଙ୍ଗଳ ଦାଟ କର୍ତ୍ତୁଳ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦୂର୍ବଳ
କିମ୍ବକୁ ହେଲେ ଓ ଏକପ୍ରାଚୀନ ଅନ୍ୟାନ୍ୟକୁ
କୃତଳ ତୋଳଇ କରିବାର ବନ୍ଧୁରୁ ଅଦ୍ୟରୁ
ଅନ୍ତିମ ଦିନରେ ଦୟାଗଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରାୟ
ଦିନବାର ଲକ୍ଷ ଲୋକ ମଳ ଜାଗି ବା ଦାତବ୍ୟ-
ରୂପେ ପ୍ରତିଦିନ ଅହାର ପାଇଥାଇଛନ୍ତି ଓ
ବୌଦ୍ଧି ହାତରେ କିଞ୍ଚି ଅସୁରାର ଧାନ୍ତା
ହୋଇ ନାହିଁ । ଜଳ ସମସ୍ତରେ ପ୍ରତିରୂପେ
ସାହାଯ୍ୟ ଦୟା ଯତଥବାରୁ ଏଣିକି ଅଜ୍ଞାନ
ଲୋକର ସ୍ଵେଚ୍ଛା ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ନଗର ଅଭିନ୍ଦନକୁ
ନାହିଁ । ଏକମାତ୍ର ଅହାର ପ୍ରପାତର ଜାଲୁକ
ମାନଙ୍କରେ ଜମା ରହିଥାଏ ଯେ ମହାତ୍ମନଙ୍କ
ଆଜ୍ଞା କିଛି ଦିବିଜକ ହେଲେ ଜହାନ୍ତିରୁ ଖର୍ଚ୍ଚ
ହେବ । ସମ୍ମୁଦ୍ର ଛାତ କୃତଳ ଜାହାଜରେ
ଉପର ରହିଥାଏ ଓ ପ୍ରତିଦିନ ଏକହଜାର
ଦୟା ରେଳିବାଟେ ଅସୁଅଛି ।

ଯେବେ ଏତାହାର ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ସ୍ଥାନାମ୍ବୁ
ଗବର୍ଣ୍ଣର କରିଥାଇଲୁ କେବେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଳ୍ପୁ
ଉତ୍ତିଷ୍ଠା କାହିଁବ ସବୁ ଚିନ୍ତା ଟେଙ୍ଗଲାଇ ଦେ-

ଠାକୁ ପଠାଇଲେ ? ଏ ମହାଶୟ ଆଉ ଅସ୍ତର
କି କରିବେ ? ବୋଧ ହୁଅର ମାନୁଷଙ୍କର
ଗର୍ବର୍ଣ୍ଣର ଅପଶାର ଗୌରବ ଦେଖାଇବା
ନିମିତ୍ତ ଭାଲୁ ଉପ୍‌ଯୋଗୀ ଲେଖିଥାରନ୍ତି ନାହିଁ ।
ଆଜିକାଳ ତୁଳା କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ଚଳଇ ନାହିଁ
ଯଥା କଥା କାର୍ଯ୍ୟ କର ଗୁଡ଼ାଏ ବିଶାଇ ଲେ-
ଲେଖିବା ବନ୍ଧୁପାରିଲେ ସମସ୍ତେ ତୁମ୍ଭୁ ହୁଅନ୍ତି ।

ଗର କତଳସନ୍ଧିରେ ଏ ନଗରରେ ଗୋ-
ଟିଏ ରଧ୍ୟାନବ ଦିନଦ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲ
ବିନ୍ଦୁ ଉତ୍ସବଙ୍କ ଅନୁଭବରୁ ଜାହା ସଂଘ୍ୟତ
ହୋଇପାଇଲା ନାହିଁ । ସେବନ ସନ୍ଧାନମୟରେ
ଶୁଣାଗଲ ଯେ କେହି ବସନ୍ତରେ ଲଟି ହେବ
କେହି କହିଲେ ଗତଳ ଗୋଦାନମାନ ଓ କେହି
କହିଲେ ଯାହା ତାହା ଏବ ଲୁଟି ହେବ ।
ନଗରଯାତି ଏବଥା କିମ୍ବାତ ହୋଇଗଲ ଓ
ଯେ ଶୁଣିଲ ସେହି ସଫାଂକର ହୋଇ ଆପଣା
ଯର ପ୍ରାଚୀ କରିବାର ଉପାୟ କଲ ମାତ୍ର ମୁଖୀର
କଷ୍ଟ୍ୟ ଯେ କମେ ଏକନରକ ପୁଲର ଓ ଦେ-
ଠାରୁ ମାଛକ୍ଷେତ୍ରଙ୍କ ବର୍ଣ୍ଣଗୋତ୍ର ହେବାରୁ
ମାଛକ୍ଷେତ୍ର ସାହେବ ପଲଞ୍ଜନର କଟ୍ଟେଲଙ୍କ
ସଙ୍ଗେ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କର ଗତଳ ଗୋଦାନମା
କକରେ ଓ ସତକରେ ଜଣିପିଯାଇ ପରିବ
ହୁତା କର ଦେଲେ ଓ କୌଣସିରୁପେ
ବନ୍ଦେ କୁମଳରେ ଧାରିଗଲ । ଏ ଜନରକ
କାହିଁ ଉଠିଲ କିମ୍ବି କିମ୍ବି କାହାଗଲ ନାହିଁ
କେବ ବୋଲନ୍ତି ଯେ ପଲଞ୍ଜନର ଜଣେ ସିମାନ
ମହଲ କରିବାକୁ ସିବାରେ ମୋତା ତାହାର
ଅଭ୍ୟନ୍ତ ମହରଗରେ ବନ୍ଦେ କରିବାକୁ ଏ
କହିଥିଲ ଯେ କତଳସନ୍ଧିରେ ଏଥର ପା
ନିଳବ ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ବସନ୍ତରେ ଦୋହାଜ ସା
ଲୁଟି ହେବ । କେହି କହିବୁ କି ଗତଳ ଦିନ
ଅଭ୍ୟନ୍ତ କରିବାକୁ ବଜାଇମାନେ ସୁନ୍ଦର ଦୃଷ୍ଟି
ଦେବ ଅବଳମ୍ବନ କର ଲୁଟ ବରବାହୀର ମନ୍ଦିର
ବିଶ୍ୱାସରେ ବିନ୍ଦୁ ଏ ଦୂରକଥାରୁ ଦେବ ମନ୍ଦିର
ଅସ ନାହିଁ ପଲଞ୍ଜନର ସିମାନମାନେ କୃତ
ମହରଗ ଦେଲେ କରା ପାଆନ୍ତି ଓ ଜେଲକ
ସିଥାଇମାନେ ସୁନ୍ଦରତଃ ପାନ୍ତି ସେମାନେ ଲାଗୁ
ରେ ପ୍ରତିତ ହେବା ଏବପ୍ରକାର ଅଭ୍ୟନ୍ତ
ଅଭ୍ୟନ୍ତ । ବଜାଇମାନେ ଲୁଟି କରିବାକୁ ମନ୍ଦିର
କରିଥିଲେ କତଳ ବସନ୍ତ ଜହିଂଧାର ବା
ରଜନ୍ତେ ହାହିଁ କାରଣ ବଜାଇର ମାଲମାନ
ସେ ବସନ୍ତରେ ଅଜତା ଯେତା ପାନ୍ତା ସାଥୀ ଦୂର

ଆନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଲୁଣ୍ଡି କରିବାର ଅବକାଶ
କାହାରୁ ମିଳିନ୍ତା ? ଅଥବା ପୂର୍ବାପେକ୍ଷା ସେ ସମ୍ମା-
ନ୍ଦ୍ରିୟର ଗତିଶାଲ କିମ୍ବା ମଧ୍ୟା ହୋଇଥିଲା । ଆମ୍ବମା-
ନଙ୍କୁ ବୋଧ ହୁଅର ଯେ ପୁରୁଷର ଯଥାକାଳୀ
ଲକ୍ଷ କରି ବେହି ଦୃଷ୍ଟିଲୋକ ଏ ଜନରବତ୍ତି
ଉଠାଇ ଦେଇଥିଲା ଓ ଗର୍ବବର୍ଣ୍ଣାରୁ ଏବର୍ତ୍ତ
ଗୁଡ଼ିଲର ଦର ଅଧିକ ବିରିଥିବାରୁ ବଚାରକର
କୋପ କରିବାର ବାରଣ ଅଛି ଏହା ଛକ
ଲୋକେ ଜାହାରୁ ହିମ୍ବାସ କଲେ । ଫଳରୀ
ସର୍ବ ହେଉ କି ମିଥ୍ୟା ହେଉ ଯେତୁଲେ ଜନ-
ରବବତ୍ତି ଉଠିଥିଲା ଦେଖିଲେ ପୁଲିର ଓ ମାଛ-
ଝୁକ୍ତ ରହିଁ ପ୍ରତି ଅପ୍ରା କରି ଯଥାକାଳରେ
ସତର୍ବ ହେବାରେ ପ୍ରଗଂଧାର କର୍ଯ୍ୟ କରି
ଅଛନ୍ତି ।

ଗର ସ୍ଵପ୍ନାବରେ ଯେ ସମସ୍ତ ସମ୍ମାନ ଜାରି-
କାବ୍ୟମୋଗେ ବିଲାତରୁ ଅର୍ଥଲ ଜହାନ୍ତରୁ ଜଣ-
ଶାବଳ ଯେ କୁରସ୍ତ ଦେଖରେ ଯେଉଁ ସର୍ବ
ବସିଥିଲା ଜହାନ୍ତର କାର୍ଯ୍ୟ ମେଷ ହୋଇଥାଇ ଓ
ସର୍ବଧିନାନେ ଅପଣା ଦେଖରୁ ଫୋର ଅସୁଅ-
ହିନ୍ତି । ସର୍ବର ଉଦେଶ୍ୟ ସଂପଳ ନ ହେବାରୁ
ସୁହି ଲାବିବ ବୋଲି ତତ୍ତ୍ଵବିନ୍ଦିର ଲୋକଙ୍କ
ବିଶ୍ୱାସ ହେଲା ଓ ସମସ୍ତେ ଜାହାପ୍ରକାର ମଙ୍ଗା
କରି ଥରଥର ହେଲେ ମାତ୍ର ସୁଖର କଷ୍ଟଯୁକ୍ତେ
ଅବସ୍ଥା ସୁଭର ପ୍ରତ୍ୟାବନ୍ଧକ ହୋଇ ଜାହାନ୍ତି ଏବଂ
ଶାନ୍ତିରକ୍ଷା ପାଇବ ଏହି ବିଧା ଅନେବ ଲୋକ-
ମୃଦୁ ବାହାରୁ ଥାଇ । ସର୍ବର ଉଦେଶ୍ୟ ଯାହା
ଥିଲା ଗାୟତ୍ରୀମାନେ ପୂର୍ବରୁ ଜାଗନ୍ତି କିମ୍ବା
ସଂକ୍ଷେପରେ ଏହି ସେ ଶାନ୍ତିଯୁକ୍ତ ପ୍ରକାର
ଦେଖିବ ସାଧନ କରିବା ଓ ଜହାନ୍ତି ପାଇଁ କଲଗ-
ରୁଥୀ କୋରନ୍ଥୀ ଓ ହରିପୁରମାନ
ଦେବକଳ ପାଞ୍ଚବର୍ଷ ପାଇଁ ଭାବ ପ୍ରକାର ଶାବକା-
ଧୀନରେ ଭାବିବା ମାତ୍ର କୁରସ୍ତର ବାଦିବା
ଏଥରେ ସମ୍ମାନ ହେଲେ ଜାହାନ୍ତି । ବାହାରୁ
ମନ୍ତ୍ର ଏହି ହେଲା ଯେ ସର୍ବର ଏପରି ପ୍ରତ୍ୟାବରେ
ସେ ସମ୍ମାନ ଦେଲେ ତାହାକର ଅପମାନ ହେବ
ଓ ସେ ଅପମାନ ହେବା ପୂର୍ବ ମୁଠୁ ସର୍ବେ
କୈଛିକାଳୁ ଉତ୍ତରିଷ୍ଟ କାହାର କଲେ । ସୁନନ୍ଦାନ-
କର ଏପରି ହତ କାହିଁବା ପାଇଁ ସର୍ବଧିନାନେ
ଦେଇବକ ପ୍ରକାବନ୍ତିର ଧନ୍ଦବ ଦେଇଥିଲେ ମାତ୍ର
କୁରସ୍ତର ଶକ୍ତମହିମାନଙ୍କ ସହିତ ପୁନରଜାନ
କୀର୍ତ୍ତି ଥୋର କରିବ କଲେ ବ ସର୍ବଧିନାନେ
କୁରସ୍ତ ଶକ୍ତମହିମାନଙ୍କ କୌରାବ ଓ ସର୍ବଧିନାନେ କୁରସ୍ତ

ସିବ ଜହାନ୍ରେ ସେ କମାତ ପଞ୍ଚଙ୍କ ହେବେ
ନାହିଁ । ଏହି ମନ୍ଦ୍ୟ ଅବସ୍ଥା ଦେଖି ତୁରିଷ୍ଟାଥି-
ପଛିଲ ସହିତ ଆଉ ଉର୍କି ବିତର୍କ ନ କରି
ପ୍ରତିବନ୍ଧମାନେ ଆଗଣା, ଦେଶକୁ ବାହୁଡ଼ି
ଆସିଲେ । ଅମ୍ବେମାନେ ଆବଶ୍ୟ ସୀକାର
କରିବୁ ଯେ ତୁରିଷ୍ଟର ବାଦିପାଦ ଯେବୁଥି
ଆପଣାର ଚେତ ରହିଥାଇଲୁ ତହାନ୍ରେ ତାହା-
ଙ୍କର ଯଥାର୍ଥ ନାରକ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥାଇ ଏବଂ
ସେ ଠିକ ସମ୍ମିଳିତ କର୍ମ କରିଥାଇଲୁ । ମାତ୍ର
ଯାଦିପି ସେ ଏହା ପାଇଁ ପ୍ରକାଳୀ ପାତା
ଦିଅନ୍ତେ ବିମା ତାହାଙ୍କ ଗୁହାର ଶଣଟେ ନାହିଁ
ତେବେ ଅମ୍ବେମାନେ ତାହାଙ୍କର ନାରକକୁ ଯନ୍ତ୍ରିର
କରିଲୁ କିନ୍ତୁ ଏ ସପାଦରେ ଆସିଥିବା ତାର
ତାଙ୍କ ସମ୍ମାଦିତ ଜଣା ଗଲ ଯେ ତୁରିଷ୍ଟର
ବାଦିପାଦ ଆପଣା ଶାସନ ପ୍ରଣାଳୀରେ ଅନେକ
ଶୁଦ୍ଧ ସୁନ୍ଦର ସମ୍ମିଳିତ କରିବାର ଲକ୍ଷ
କରିଥାଇଲୁ କି ତଥାର କେବଳ ପ୍ରତିନିଷ୍ଠ
ସର୍ବଧିମାନେ ଯାହା ଲାଙ୍ଘରେଇଲ୍ଲ ସକାଶେ
ଲୋକୁଥିଲେ ତାହା ଧର୍ମ ହେବ ଏମନ୍ତ ନୁହେ
ତହାନ୍ରୁ ଅସ୍ଥବ ମୁପଳମାନ ପ୍ରକାଳୀର ମଧ୍ୟ
ଅନେକ ସୁଧାର ହେବ । ଯେବେ ତୁରିଷ୍ଟର
ବାଦିପାଦ ଏହା କରିଲୁ ତେବେ ଦେହ ତାହା-
ଙ୍କର ଦୋଷ ଦେଇ ପାଇବ ନାହିଁ ସୁରଗ୍ରଂ ଯୁଦ୍ଧ
କାହିଁ କି ହେବ ?

ଭ୍ରାନ୍ତାଳ ଓ କଳସିଦ୍ଧି

ବିସ୍ତାର ।

ଗତ ଦିବ୍ୟମୁରମାସ ଜା ୨୦ ରଜରେ ପ୍ରତି
ହୋଇଥିବା ଗତ ନବମୂର ମାସ ଜା ୨୩ ରଜର
ଡେକ୍ରୀମଙ୍କଟରେ ଜଳଷେଚନ ସଞ୍ଚାରୀୟ
ଶର୍ଵେ ତାଳିହା ପ୍ରକାଶର ହୋଇଥାଏ । ଏତା-
ଲକରେ ଚଳଇବର୍ଷର ଆରମ୍ଭରୁ ଉତ୍ତର ନବ-
ମୂର ମାସ ଜା ୧୮ ରଜ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିବରଣୀମାନ
ଲେଖ ଯାଇଥାଏ । ଅମ୍ବେମନେ ଉଚ୍ଚିରୁ ଆଜନ
ସହଜ ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ ବର୍ତ୍ତବର୍ଷ ଏହି-
କାଳ ମଧ୍ୟରେ କେବଳ ମା ୧୯୫୧ ଶ ନିମିତ୍ତ
ସରକାରୀ କାଳମାନଙ୍କରୁ ଜଳ ଗୁରୁତତ ହୋଇ-
ଥିଲ ଏ ବର୍ଷ ପ୍ରାୟ ଜହାନ୍ରୁ ଦୃଶ୍ୟ ଅର୍ଥରୁ
ମା ୧୯୫୨୯ ଶ କୁମେ ସକାମେ ଜଳ ଗୁରୁତତ
ହୋଇଥାଏ ପାଠକମାନେ ଅବଶ୍ୟ ଜ୍ଞାନିଆରିବେ
ଯେ ବର୍ତ୍ତବର୍ଷ ଆଶାକରିଛୁ ବର୍ଷା ହୋଇଥିଲ
ଓ < ବର୍ଷ ସେଇ ସକାମେ ଏକପ୍ରକାର ବର୍ଷା
ହୋଇଥିଲେହେଁ ପ୍ରଥମାବସ୍ଥାରେ ଆହୋ ବର୍ଷା

ନ ଥିଲ ଓ ଶେଷରେ ମଘ ବର୍ଷାର ଅବବଦ
ଦେଖାଗଲା ସୁତରଙ୍ଗ ନାଳରୁ ଜଳ ନେବାର
ଅୟକ ପ୍ରେୟାଜକ ହୋଇଥିଲା । ଆହୁର ଦେଖା
ଯାଏ ଯେ ରହିଥିଲ ସକାଶେ ଛାଇ ଜଳ
ନିଆଯାଇ ନାହିଁ ବମସ୍ତ ଜଳ ଦେବଳ ଜୀବିଧା
ଅର୍ଥାତ୍ ବର୍ଷାକାଳର ଫଳର ସକାଶେ ଗୁରୁତି
ହୋଇ ଥିଲ ଏଥରୁ ନିଷ୍ଠାପି ବୋଲିଯାଇ ପାରେ
ଯେ ଅୟକ ତୁମି ସକାଶେ ଜଳ ଗୁରୁତି ହେବା
କେବଳ ବର୍ଷାର ଅଭିଵ ହେଉରୁ ଅଟଇ
ନଚେତ୍ର ନାଳଜଳଦାସ କ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରସ୍ତୁତ ବରହାର
ଅୟକ ଆଶ୍ରମ ହେଉରୁ ନୁହଇ । ଓଡ଼ି-
ଶାକୁ ନାଳ ଅସିବାର ଅଜକୁ ବାରବର୍ଷ
ହେଲେହେଣେ ଅକ୍ଷୟ ମେଳକେ ଦାୟିଗସ୍ତ ଶୋଇ
ଜଳ ନେଇ ଅଛାନ୍ତି କୋହାଲେ ଏମନ୍ତ ବୋଲ
ଯାଇ ନ ପାରେ ଯେ ଜାଳରୁ ଜଳ ନେବାର
ପ୍ରବତ୍ତି କନିଥାଏ ।

ଯେଉଁ ଜାଳରୁ ଯେତେହୁମ୍ବି ସକାଶେ ଜଳ	
ଗୁରୁତ ହୋଇ ଅଛି ଉଚ୍ଚର ଜାଳକା ଯଥା;-	
କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା ଜାଳ	ମା ୧୫୫୯
ଧର୍ମମୂଣ୍ଡର „	ମା ୨୫୩
ବୁଲ୍ଲେବଲ „	ମା ୨୫୨
ଭାଲଦିଣ୍ଟା „	ମା ୨୩୭
ମାଛଗା „	ମା ୨୨୦
	ମା ୨୨୨୯

ମା ୨୦୧୯ ଶ	ଗୁପ୍ତରୀତିକାରୀ	ଏଇବି ଭୂମିର କରୁଳିଥିବା ହୋଇଥିଲା ।
ଯେ ଦରରେ ଯେତେ ଭୂମିର କରୁଳିଥିବା ହୋଇ ଆଛି ତାହା ତଳେ ଲେଖାଗଲା ଯଥା—		
ମା ୨୦୦୬ ଲଟ ୧ ଲେଖୀଏଟ ୧୦୦୧		
ମା ୧୪୨୭ ଲଟ ୧୫ ୩୫	”	ଠ ୨୫୪୦
ମା ୧୧୫୯ ଲଟ ୩	”	ଠ ୫୩୪୮
ମା ୫୮୩ ଲଟ ୩	”	ଠ ୫୩୪୮
ମା ୫୪୪ ଲଟ ୨	”	ଠ ୨୩୭୪
ମା ୨୦୧୯ ଲ		ଠ ୩୦୮୫୦

ତୁମିଟକିମ୍ବ! ଓ ଛା ଠକିମ୍ବା ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ଜିନି
ମଞ୍ଚରେ ଶବ୍ଦ ମାଣ ଅର୍ଥଦିଗ୍ରୀ ବାବତ୍ ଏବଂ
ଅବଶ୍ୟକ ଭୂମି ଦୋହାର ବନ୍ଦେ ବସ୍ତୁ ବାବତ୍
ଅପର । ଦୋହାର ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁରେ ମୋଟ
ଠକାର ପ୍ରାୟ କରୁଥାଂଗ ଆଦ୍ୟ ହୋଇ ଆଜି
ହେଉଁ କାରଣରୁ ଏତେ ଦୋହାର ବନ୍ଦେ
ବସ୍ତୁ ହେଲା ତଳକାରୁ ଜାଣିବାର ଉପାୟ
ନାହିଁ ମାତ୍ର ଏତେ ଅସ୍ଵର୍ଦ୍ଧ ଦୋହାର ବନ୍ଦେ

ବସ୍ତୁ ହେବା ରଲ ଦିଶୁନାହୁ ଓ ଏଥରେ
ଅନେକ ପ୍ରଜା ଯଥାର୍ଥ ବା ଅଭ୍ୟାର୍ଥରୁଷେ
ଅବନ୍ୟୋଷ ହୋଇ ଥିବେ । ଆମେମାନେ
ଉଚ୍ଚବା କରୁ ଯେ ନାଲ ଏଲାକାର ବର୍ମଣିଙ୍
ମାନେ ସାବଧାନ ପୂର୍ବକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଅଛନ୍ତି
କାରଣ ଯାହାଙ୍କ ଉପରେ ଦିଶୁଷ୍ଠରୁ ବା ଦୋ
ହୋଇ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ହୋଇଅଛି ଯେବେ
ସେମାନେ ଉଚ୍ଚର ଯୋଗ୍ୟତା ନ ଥିବେ
ତେବେ ନାଲକଳ ପ୍ରତି ଲୋକଙ୍କର ଭୟ ଜାଗି
ହେବାର ସମ୍ବାଦନା ଓ ତଥାରୁ ଜଳ ବ୍ୟବସାର
ବସ୍ତାର ହେବାର ଅବସ୍ଥା ।

ସାଧୁହିକସଂବାଦ ।

ଆମ୍ବମାନେ ଆନନ୍ଦ ସହିତ ଗର୍ବ ସପ୍ତାହର
କଲିବତା ଗଜେଟରେ ପାଠକଳୁଁ ଯେ ବାବୁ
କନ୍ଦିବଗୋର ଦାସ ତେୟାଟି କଲେକ୍ଟର ଷ୍ଟେ
ରେଣିକୁ ଉଠିଅଛନ୍ତି ଏ ଶେଣିର ବେଜନ
ଟ ୩୦୦ ଟଙ୍କା ଅଟ୍ଟଇ । ଗର୍ବମେଘ ଏହାଙ୍କୁ
ବୃଦ୍ଧି ଦେବାରେ ବିଳମ୍ବ କରିଅଛନ୍ତି ନୋହାନେ
ଯେତେ ଦିନରୁ ସେ ତେୟାଟି କଲେକ୍ଟର
ପଦରେ ବାହାଲ ହେଲେଣି ଓ ଯେମନ୍ତ
ଉତ୍ତମ କର୍ମ କରିଅଛନ୍ତି ଅନେକ ଦିନ ପୂର୍ବରୁ
ଜାହାଜର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ହେବାର ଉଚ୍ଚିତ ଥିଲା ।

ଆମୁନଙ୍କର ବଲେକୁଠର ପ୍ରାୟକୁ ବିମସ୍ତ
ସାହେବ ଗତ ମନ୍ତ୍ରଳବାର କଲିଜିତାରୁ ଧେଇ
ଆମି କାର୍ଯ୍ୟ ଭାର ଗ୍ରହଣ କଲେ । ତଳଜ ମାସ
ତା * ରଖିରେ ସେ ମୋଧସଲ ଗସ୍ତକୁ ବିବେ
ବୋଲି ଶୁଣାଯାଏ । ପ୍ରଥମ ଗସ୍ତକୁ ତୋମପତା
ଆହେ ହେବ ।

ଜେଲଗା ବଜାର ଶୁନ ମୋକଦମାରେ
ପୁଲିସ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଚଲାଗ କରିଥିଲା
ମାଛକ୍ଷେତ୍ର ଜାହାରୁ ଦୋର ସୁର୍ଦ୍ଧ କରି ଅଛନ୍ତି।
ବେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ାର ଅଶ୍ଵଶୂଣ୍ୟ ମାଛକ୍ଷେତ୍ର ଓ
କଳେକ୍ଟର ଫିଲିପସ୍ବାହେବ ପ୍ରଥମ ଶୈଖିର
ଏବଂ ମାନ୍ୟାନ୍ୟ ।

ପୁଲସ ଅଶ୍ରୁଗୁ ସୁପଣ୍ଡୁ ତେବେନୀ
କୃତକର ପୁଣ୍ୟ ବଦଳ ହେଲେ ।

On the 20th October 1860

ଶୁଣି ଯେ କତ ସାହରେ ଅନ୍ଧାର
ଦିପୁଟି ଖୁଲୁ ହୋଇଥାଏ । ଜଗତପୁରାତାରେ
ଗୋଟିଏ ହୃଦୟକାଳ ଶିଶୁକୁ କେହି ମାଉ ପକାଇ
ଦେଇଥିଲୁ ଓ ଯାଇପୁରରେ ପୁର ବର୍ଷର

ଗେଟିଏ ପିଲଠାରୁ କେହି ଅଳ୍ପ ମୂଲ୍ୟର ତୁଗୀ
ଅଳକାର କାରି ମେଇ ମାର ପକାଉଥିଲ ।
ଶୁରୁକେଯୁବନ ଅନଳରେ ଏବୁସ ଗୋଡ଼ମାୟ
ଚାନ୍ଦମାନ ଘଟିଅଛି କାହିଁବ ?

ଆମ୍ବାନେ ଅବଗତ ହୋଇଥାଏଁ ଶାସ୍ତ୍ର
କିମ୍ବରୁବରାହେବ ପୁଣ ଓ ମୋରଖ କୁରାଣରେ
ହାତୁ ତ ଗଡ଼ଜାତରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥାଇଲା ।

ସମ୍ବନ୍ଧର ଅନୁରଗତ ବାମଣ୍ଟା କିମ୍ବା ରାଜା
ମହାରାଜା ସୁଲକ୍ଷ୍ମେବ ଦିଲ୍ଲି ଦରବାରରୁ ଆଗଣ୍ଠା
ଗତକୁ ଫ୍ରେଶିବା ଉପଲକ୍ଷେରେ ଗତ ପଢା-
ହିରୁ ଏହାରକୁ ଥିଥିଅଛିନ୍ତି ଶାଶ୍ଵେତ ଦର୍ଶନ
କରି ଘରକୁ ଫ୍ରେଶିବେ । ଦିଲ୍ଲିରେ ଏହାଙ୍କୁ
ଶାମଳ ଭାବତେଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରତିମାର୍ତ୍ତି ଅଛିତ
ଗୋଟିଏ ସୁନାର ଉଗମା କେ ଖଣ୍ଡିଏ କହୁଯୁ ବିରତ
ଅର୍ଥାତ୍ ଉଗମାର ଉପଶ୍ରେଷ୍ଠନ ମିଳିଥାଏ ।
ବିରତରେ ଲଞ୍ଚ ଲିଟନଙ୍କ ଛବି ଅଛିତ ହୋଇ
ଅଛି ଏ ସମସ୍ତ ଉପଶ୍ରେଷ୍ଠନ ଦେବା ସମସ୍ତରେ
ମହାମାନ୍ୟ ଲଞ୍ଚ ଲିଟନ ଦିଲ୍ଲିଲେ ଯେ ମହାରାଜ
ଆପଣା ବାହ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ତୁଲ ଶ୍ଵାସନ ଦତ୍ତକ
ଦିମିତି ବଳସର ଉତ୍ତମ ବନ୍ଦୋବନ୍ଦ ଏକ
ସ୍ଵର୍ଗଃ ସ୍ଵର୍ଗ ଭାଷା ଉତ୍ତମରୂପେ ଶିକ୍ଷା ଦେଇ
ଥିବାରୁ ଶାମଳ ଭାବତେଶ୍ଵର ଅଭ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରତିନି
ହୋଇଥାଏନ୍ତି ଓ ସୁରଣ ସୁରୁଗ ଯେଉଁ ଉଗମ
ଉତ୍ତ୍ୟାଦ ଦେଲେ ମହ ବଜା ତାହାରୁ ପୁତ୍ରପୋ-
ତ୍ରାହି ଦିନମେ ଭ୍ରାତା କରିବେ ।

ମହାମାନ୍ୟ ଗୁରୁପ୍ରତିକଥ୍ୟ ସାହେବ କିମ୍ବାରୁ
ବଳିକତାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଗମନ କାଳରେ ବନାଇବ
ମହାବଜ୍ଞଙ୍କ ଅନୁଭବ ସ୍ଥାପାର ନରଥିଲେ ।
ଶମନଗର ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶରେ ବଡ଼ ଧୂମଧାମ ହୋଇ-
ଥିଲ ନାମ ମେଘାଥ ଓ ବର୍ଣ୍ଣ ହେଉଥିଲୁ କେବେ
ନାର ଉତ୍ସବର କିଛି ବ୍ୟାପାର ହୋଇଥିଲ ।
ଯାହାବେଳେ ମହାରାଜା ଗବର୍ଣ୍ଣର କେନରିଲଙ୍ଘା
ବନ୍ଦୁକ କରିବା ସତାମେ ଅର୍ଧମାନ ଯତ କରିଥିଲେ ।

ହନ୍ତୁପେଟୁ ଅଟରୁ ଅବଗତକେଳୁ ଯେ
କଲିକତା ଗହମର ଚାରବାର ଉଦ୍‌ଦିତ ବିନ୍ଦୁ
ଅଛି । ସଙ୍କ ୧୮୭୩ ସାଲରେ ୫୦୦୦ ଟଙ୍କା
ରପ୍ତାନ ହୋଇଥିଲ ମାତ୍ର ଦଳ ୧୮୭୪ ସାଲରେ
ଦେବଲ ୮୦୦ ଟଙ୍କା ଶୁଦ୍ଧବଜର ଉଣା ପଢ଼ିଥିଲ ।
ଗତବର୍ଷ ୫୦୦୦୦ ଟଙ୍କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୁଦ୍ଧି ହୋଇ
ଥିଲ ମାତ୍ର ଏବର୍ଷ ଦେବଲ କଲିକତାର
୫୦୦୦୦ ଟଙ୍କା ଅବଶ୍ୟକ ରପ୍ତାନ ହେଲାନି ।
ପଞ୍ଜାବର ଗହମର ବଜ ଥାବର ଜିଲ୍ଲାଗରେ

ହୋଇଅଛି । ବମ୍ବେରବୁ ମାତ୍ର ପାଇଁ ଉଥିନଷ୍ଟ
ଝଙ୍କାର ଗରନ ରପ୍ତାଗ ହୋଇଅଛି ।

ଆମେରିକାର ଏକ ସାହିତ୍ୟକରେ ଲେଖା
ଅଛି ଯେ ମନ୍ତ୍ରିଙ୍କର ଗୋଟିଏ ପୁସ୍ତକରୀଥିଲୁ
ଯେ ଜହାନ ଆସନ୍ତର ପ୍ରାୟ ୧୦ ମାଣ ହେବ
ଏଥିରେ ଅଠରଙ୍ଗଟି ବହଳରେ ମାଟି ଅଛି
ବେ ମାଟିରେ କରିମ ପବଲ ହୃଥର ଓ ମାଟି
ଭିତରେ ଗୋଟିଏ କଣା ବିଲେ ମାତ୍ର ଧର-
ଯାଇପାରେ ।

ସମଳରୁ ଏକବନ୍ଧି ଲେଖିଥାଇଲୁ ବି ବନ୍ଦ
ଦିନ ଗଢ଼ରେ ଟେଠାରେ ଲାଗୁ ବରଷା ପରି-
ଥିଲା ଏମନ୍ତ ବି ମାତ୍ର ଉପରେ ଯେ ବି ଯେ ଯେ ପିଣ୍ଡ
ବହଳରେ ବନ୍ଦିଯାଇଥିଲା । ଏପରି ବରଷା ଗଢ଼
୧୦୧୧ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଦେଖାଯାଇ ଜାହିଁ
ଶୁଣିଥିଲୁ ବି ଚିନ୍ତରେ ଏମନ୍ତ ବରଷା ପଢ଼ିଲୁ
ଯେ ଘରର ବବାପ ସବୁ ଫଟିବାର କଠିନ
ହୁଅର ଓ ସକାଳୁ ଦିଇବସପଲ୍ଲ କୁଳିମାନେ
ବୋଉରେ ବରଷା କାହିଁକେଇ ପ୍ରାରମ୍ଭରୁ ଫଟି
ବାର ଉପାୟ କର ଦିଅନ୍ତି ।

ବରେଳଙ୍କଲେଜ ଉଠିଯାଇଅଛି ଏକ ଦିନ
କଲେଜ ଉଠିଥିବ ବୋଲି ଦେଖି ହୃଦୟ
ଏବରୁ ଶୁଣି ହନ୍ତିପେଟ୍ଟି ଆଏ ବୋଲନ୍ତି କି ଭାବ
ଶିକ୍ଷାପ୍ରଚାର-ଏବାଦୂଶ ଅନାହା ସହଜ କି ହୁଅ
ତେବେଶକ ଅଛ ଉତ୍ତର ଭାବରେ ବରଚେ
ଆରମ୍ଭ ହେଲ ସରବାରର ଗର୍ଜ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତରେ
ବଜାଗେ ପଥମେ ଶିକ୍ଷାବିଶ୍ଵର କର୍ତ୍ତର ହେ
କି ର ଦେଖି କିଏ ଦୃଷ୍ଟି ନ ହେବ ।

ଏତୁକେବଳ ଗର୍ଜେବୁ ଅନେକଙ୍କ ଦେଲୁ
ଯେ ଆମେରିକାରେ ସ୍ଵଫଳାର ଗୋଟିଏ ସ୍ଵର୍ଗର
ସମ୍ବାଦନା ହୋଇଥିଲା । ଆମେରିକାରେ ଧନ୍ୟ
ଦଳ ଲୋକ ଅଛିବୁ । ଏକଦଳ ଉମନ୍ତେଜୀ
ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରଜାଭବୁ ପ୍ରେସ୍ । ଏବଂ ଅନ୍ୟଦିର
ଉତ୍ତରାମ୍ଭରେ ଅର୍ଥାତ୍ ସାଧାରଣ ଜହା ପ୍ରେସ୍
ଆମେରିକାରେ ପ୍ରେସ୍ରେଜେଞ୍ଚ୍ ରିମ୍ୟୁନ୍ଡେ
ପେର ଏଥର ଏହି ପୂର୍ବ ଦଳରେ
ଭୟାନକ ବିବାଦ ଅରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା
ଆମେରିକାରେ ଭାବୁ ଅନେକବୁଦ୍ଧିଏ ଦେଖିଲା
ଅଛି, ଏମାନେ ଅନେକବିଷୟରେ ସମ୍ବନ୍ଧ
ସହିତ । କିନ୍ତୁ ଗୋଟିଏ ବଂଶ୍ରେଷ ଅର୍ଥାତ୍ ବାନ୍ଦା
ପକ ଅଛି, ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧ ଦେଇ ଏହି
ବକ୍ତବ୍ୟର ଅଧୀନରେ ଅବସ୍ଥିତ କରଇ
ଉମନ୍ତେଜୀକମାନେ ଏହି ଏକଜା ବନ୍ଦନାକ୍ରେତର
କର ସମ୍ବନ୍ଧାୟ ସାଇ୍ ସମ୍ବନ୍ଧ ସରକାର

ଯତ୍ତ କରୁଥିଲୁଗୁ ଏବଂ ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସେ-
ମାନେ ଏଥର ସେମାନଙ୍କର କିଛିର ଦିଲରୁ
ଏହଙ୍କର ଧେଷିତେଣୁ ବିସୁଳ କରିବାର ଯାଇ
ବରନ୍ତି । ଆମେଇବାରେ ତତ୍ତ୍ଵ ପାଞ୍ଚକର୍ତ୍ତ ପରେ
ପ୍ରେତିତେଣୁ ବିସୁଳ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ଏହି
ପ୍ରେତିତେଣୁ * ବର୍ଷ ରଜ୍ୟରେ ରକ୍ଷଣ
ବରନ୍ତି । ଏଥର ଆମେଇବାର ପୂର୍ବଦିନ
ଦିଲକଣଙ୍କ ପ୍ରେତିତେଣୁ କିସୁଳ କରନ୍ତି !
ଆମେଇବାରେ ବଧୁପାପ ପୂରୁଷ ପ୍ରକାଶ
ପ୍ରେତିତେଣୁ ବିସୁଳ ସମ୍ମନେ ମନୋମନି ପ୍ରକାଶ
କରାଯାଇନ୍ତି ଏବଂ ଯେ ଅସୁକ ସଂଶୋଭ ମନ
ପ୍ରାସ ହୁଅନ୍ତି ବେଳ ମନୋମନି ହୁଅନ୍ତି । ଏଥର
ପ୍ରକାଶରୁ ଦିଲ କହୁ ଅଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କର
ମନୋମନି ଦେସିତେଣୁ ଅସୁକ ମନ ପ୍ରାସ
ହୋଇଥିଲୁଗୁ ଅନ୍ୟ ଦିଲ ଏଥାଏ ବିଦ୍ୟାର
ବହୁଅଛନ୍ତି । ମାଧ୍ୟାବନ ଜହମାରଙ୍କର ମନୋ-
ମାନ ଲୋକ ପ୍ରେତିତେଣୁ ପଦରେ ବିସୁଳ
ହୋଇଥିଲୁଗୁ । ପକାଇନାମାନେ ଏଥିରେ ଅସ-
ନୋଷ ପ୍ରକାଶ କର ବିତ୍ତୋରୁ ହୋଇ ଉଠି
ଅଛନ୍ତି ।

ପ୍ରକାଶନ

ଏଥୁବୁ ବରଷାଆରଣଙ୍କୁ ଗୋଚର କରଇ
ଦିଆଯାଉଥାବେଳୀ ଯେ, ବାଲବମାନଙ୍କ ବିଶେଷ
ବ୍ୟବହାରକରି ବେଠିଏ ନୂଆ “ବାଲକ-
ମାନଙ୍କ ପ୍ରେସ୍‌ପ୍ରେସ୍” ଜଳରେଖା ଓ ବଜଳା
କଞ୍ଚାରୁ ଉର୍ଚମା ହୋଇ ଭାଙ୍ଗି ଅସରରେ
ଛିମ୍ବାକରିଯାଇ ବନ୍ଦିଧୂର୍ଧେ ମୌସୁଦ ଆଛି ।
ଅଛିଏବ ଯେ ତେହୁ ଜରଦ କରବାରୁ ମାନନ୍ଦ
ଭାଗ୍ୟକେ, ସେମାନେ କହୁବ ପ୍ରିଣ୍ଟିଙ୍କାନିକ
ଯହାକୟରେ ବି ଅବା ସୁତାଦାଟିଶୁଭ ତା ଉପ-
ବାହୁ ବାହୁକ ବିବନ୍ଦରେ ତରୁ କଲେ ପାଇସେ
ପାଇସେ ହୋଇ ପାଇବେ ।

ପ୍ରସବ ଦିନ

910010

ପ୍ରକାଶକ ପତ୍ର ଉଚ୍ଚବାହିନୀ

Digitized by srujanika@gmail.com

ଏହି ଉତ୍ତରପାଇକା ସମ୍ବନ୍ଧକ ଦର୍ଶାବଜାର କଟକପ୍ରଦିଲ୍ଲିକାନଙ୍କ ସମାଜପୂରେ
ମୁଦ୍ରଣ ଓ ପ୍ରକୃତିର ହେଲା ।

ପ୍ରକାଶନ ମେଲିରେ ପ୍ରକାଶନ ମେଲିରେ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୭୧୬

ତା ୧୦ ରିଖ ପିବୁଏଣ୍ଟା ସନ୍ତୋଷ ମସିବା । ମୁଁ ପାଲ୍ଗୁଜ ଦିନେ ସନ୍ତୋଷଶାଳ ଶକିବାର

{ ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକମୂଲ୍ୟ ଟେୟୁ
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁ ଟେୟୁ
ମଧ୍ୟସଳପାଇଁ ଡାକମାସୁଲ୍ ଟେୟୁ/

ଆମ୍ବେମାନେ ଅଭ୍ୟନ୍ତର ଦୁଃଖର ସହିତ
ପ୍ରବଳ କଲୁଁ ଯେ ଗେଜ୍ଜାନାଳର ମହାଗ୍ଲା
ଭାଗାରୁଥ ମହେନ୍ଦ୍ରବାହାରୁ ଗତ ସୋମବାର
ନିଧି ଗେଷରେ ମାନବଙ୍କଳା ସମାପ୍ତ ନର ସ୍ଵର୍ଗ-
ନେବକୁ ମନ୍ଦ କରିଥିଲା । ମହାରଜା
ଆଜକୁ ତୁମାର ହେବ ଭଗନ୍ତ୍ର ଗେଗରେ
ପାଞ୍ଚଟି ଥିଲେ ତାକୁର ପାହେବ ଅନେକପରି-
ଶମ କର ଜାହାଙ୍କୁ ଏକପ୍ରକାର ଆଗେଗ୍ଯ କର
ଆଣିଥିଲେ । ସମ୍ମର୍ମବୁଧ ଗେଗ କ୍ଷମା ହୋଇ
ନ ଥିଲ ଏଥମାଗରେ ଦିରବାର ଉପଲକ୍ଷରେ
ସେ କଟକକୁ କଲେ କଲେ ଏଠାରେ ତାକୁର
ପାହେବ ପୁନଃବାର ପାତା ଶ୍ଵାନରେ ଅସ୍ତ୍ର
ନଳନ କଲେ । ଏଥର ମହାରଜାଙ୍କୁ ବିକ୍ଷି
ଅଥବା ବାଧବାରେ ସେ ଦରର ଅପରାଚିତକୁ
ଫେର ଗଲେ ଦେଖାରେ ପଢ଼ିଲୁଗ ଦିଦାକୁ
କର ହୋଇ ପରିଶେଷରେ ଏହି ପୂର୍ବତଳାଟି
ଦ୍ଵିନି । ଏ ଗୋବାଦର ସମ୍ମାଦ ଶଶି ନଗର-
ବିଷିମାନେ ଭାଣ ସମ୍ମାପିତ ହୋଇଥିଲା ।
ଜାହାଙ୍କ ଗତଲୋକଙ୍କର କଥା ଅବାକି କହିବା ।
ସେମାନେ କିଛି ଜାହାଙ୍କର ସ୍ନେହ ଦୟା ଓ
ରୂପାରସ୍ତବର ଫଳ ଗୋଗ କରୁଥିଲେ ସୁଜାରା
ଜାହାଙ୍କର ଗୋକର ମାମା କି ? ବାସ୍ତବରେ
ମହାରଜା ଭାଗାରୁଥମହେନ୍ଦ୍ର ବାହାଦର ଗଢ଼-
କାତ ରଜାମାନଙ୍କ ଗିରୋମଣି ଓ ଗଡ଼କାତ
ରମ୍ଭର ପ୍ରଥମ ହେବୁ ଥିଲେ । ଅଗ୍ରେ ଜାହାଙ୍କ
ରଜ୍ୟରେ ତିବିନ୍ଦ୍ରାଳୟ ବିଦ୍ୟାଲୟ ସତକ ପ୍ରଭାତ

ସାଧାରଣ ହିତକାର୍ଯ୍ୟର ଅନୁଷ୍ଠାନ ହେଲ ଓ
କଟକ ଦୀର୍ଘମୁକ୍ତରେ ସେ ଅଗ୍ରେ ଉପଦ୍ରତ୍ତି
ସ୍ଥାପନ କର ବିଦ୍ୟାପ୍ରତି ଜାହାଙ୍କର ପ୍ରଗାଢ଼
ଅନୁଶୂଳର ପରିଚୟ ସଂବାଧାରଣଙ୍କୁ ଦେଲେ ।
ସେ ସ୍ଵର୍ଗମେନ୍ଦ୍ର ସଂଖ୍ୟତ ଭାଷାରେ ପଣ୍ଡିତ
ଥୁଲେ ତେମନ୍ତ ପଣ୍ଡିତମାନଙ୍କର ଯଥାର୍ଥ ସମ୍ମାନ
କରୁଥୁଲେ ଓ ଜାହାଙ୍କ ପାହାଯିରେ ବେଳେ
ଲୋକ ପ୍ରଥାନିଷ୍ଠିତକୌର ଉଠିଲେ । ଜାହାଙ୍କର
ବଦାନ୍ତଜା ଯେମନ୍ତ ଅଧି ବ୍ୟୟର ଶୁଣିଲା
ତେମନ୍ତ ଥିଲ । ପ୍ରଜାନାନେ କର ଭିନ୍ନ ବିହି
ଦେଉ ନ ଥୁଲେ ଓ ଜାହାଙ୍କ ପାଳନ ଓ ରକ୍ଷା
ବିଷୟରେ ଏମନ୍ତ ସ୍କିର୍ଜର ପୂର୍ବକ କାର୍ଯ୍ୟ
କରୁଥୁଲେ ଯେ ମୋଗଲବନୀ ପ୍ରଜାଙ୍କଠାରୁ
ସେମାନେ ମୁଖୀ ଥିଲେ । ଫଳଜଃ ଜାହାଙ୍କର
ଗୁଣ ଗୁର୍ଜନ କରିବାକୁ ଆମ୍ବମାନଙ୍କର ଏକ୍ଷେତ୍ର
ପଦିକାରେ ସ୍ଥାନ ନାହିଁ ଜାହା ଅଗରସୀମ ଓ
ଓଡ଼ିଶାର ଚର୍ବିଗରେ ପ୍ରକାଶ । ଏପରି ମହା-
ଗୁର୍ଜଙ୍କ ହରାଇ ବସି କାହାର ଚିତ୍ତ ପୁର ହେବ ?
ଆମ୍ବମାନେ ମହାରାଜଙ୍କଠାରେ ବିଶେଷ ଚଣ୍ଡି
କାରଣ ଜାହାଙ୍କ ବଦାନ୍ତଜାରେ ଏ କହାଲିଥୀର
ଉଦ୍‌ଦତ୍ତ ହୋଇ ଥିଲ । ସାଧାରଣ ହିତ ଜାହାଙ୍କର
ଏମାତ୍ର ବୁଝ ଥିଲ ଓ ଏମନ୍ତ ଲୋକକୁ ପରି
ମେଣ୍ଟର ଯାହା ବୁଝ ବ୍ୟୟର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବଞ୍ଚିବାକୁ
ନ ଦେଲେ ଏହା ଓଡ଼ିଶାର ଦୂର୍ଭାଗ୍ୟ ଅଟଇ
ହାଯ ! ଆଉଛି ଓଡ଼ିଶା ଏପରି ରଜା ପାଇବ !

ବଳିକଣା ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ବି, ଏ, ପରୀକ୍ଷାର
ଧାରା ବଳିକଣା ଗଜେଠରେ ବାହାରିଥାଏଛି
ଆମେମାନେ ଉତ୍ତରେ ଅଭିଯନ୍ତ ଆନନ୍ଦ ସହିତ
ଧାରା ବଳୁଁ ଯେ ଓଡ଼ିଶାର ଦିଲ୍ଲୀଟି ଶୁଦ୍ଧ ଏଥର
ଦୃଷ୍ଟିଯୁଗୋରେ ଉତ୍ତାଣ୍ଟ ହୋଇଥାଏନ୍ତି ।
ଏମାନଙ୍କ ନାମ ନିଜାନନ୍ଦ ଯୋଗ୍ଫଳ ତେ ଚର୍ଚା
ରୂପରେ ଉତ୍ତାଣ୍ଟ ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ଏଥୁପୂର୍ବେ କେବଳ ବାବୁ
ମଧ୍ୟସୁନ୍ଦର ଦାସ ବି, ଏ, ପରୀକ୍ଷାରେ ଉତ୍ତାଣ୍ଟ
ହୋଇଥିଲେ ମାତ୍ର ସେ ଓଡ଼ିଶାରୁ ବାହାରି
ଯାଇ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ହୋଇ କଳିକଣାରେ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ
ବରବାଦ୍ୟାରୁ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିବାରୁ ଓଡ଼ି
ଶାର ଲୋକପରି ବୋଧ ହେଲେ ନାହିଁ ।
ସମ୍ମର ଯେଉଁ ଦୁଇଜଣ ଉତ୍ତାଣ୍ଟ ହେଲେ ଏମା
ନେ କେବଳ ପ୍ରକୃତ ଓଡ଼ିଯ୍ଯା ଏତକ ନୁହେ
ବଢକ ହାଇସ୍କୁଲରେ ଏଲ ଏ ପରୀକ୍ଷ
ଦେଇ ପ୍ରେରିତେନ୍ଦ୍ରିୟ କଲେଜରେ ଧାରା ବରୁ
ଥିଲେ । ନିଜାନନ୍ଦ ବାବୁ <କାଥରକେ ଦିଲ୍ଲୀ
ଯୁଗୋରେ ଉତ୍ତାଣ୍ଟ ହେଲେ ଏଥିପାଇଁ କେ
ବିଶେଷ ପ୍ରଶଂସାର ଯୋଗ୍ୟ ଅଟନ୍ତି ମାତ୍ର କିନ୍ତୁ
ରୂପ ପହଞ୍ଚାଯିବ କିନିଥର ହାର ଯାଇ ସୁନ୍ଦର
ଯେ ହିତାଶ କି ହୋଇ ନିମଣଃ ପରିଶ୍ରମ କରି
କରୁଥୀରେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେଲେ ଭାବାଙ୍କର
ଅଧିକାରୀ ପାମାନ୍ୟ ପ୍ରଶଂସାର ବିଷୟ
ନୁହେ । ଅନେକ ଶୁଦ୍ଧ ଥରକରେ ଅକ୍ଷୟ
ହେଲେ ମୁଲୁ ଶୁଦ୍ଧ ଦେଇ ବିଷୟ ଏଥର
ଲୋକଙ୍କ ଆମେମାନେ ଅକୁଣ୍ଠ କରୁଥାଏହି

ଯେ ସେମାନେ ଘଟନାପୃକ୍ଷ ଅଧିବିଷୟକୁ
ଅନୁକରଣ କରିଲୁ ତାହା ହେଲେ ଓଡ଼ିଶାର
ଅବସ୍ଥା ଗୀତ୍ର ଉଦ୍‌ଦିଇ ହେବ । ଯାହା ହେଲେ
ଓଡ଼ିଶାର ବ୍ୟାଚେତ୍ନ ଦୂରଜଣ କି, ଏ, ପ୍ରାପ୍ତ
ହେଲେ ବଜ ସ୍ଵର ବିଷୟ ଆପର ଏଥର
ଦେଖାଯିବ କରିଶୁର ଶାତ୍ରେବ ଏମାନଙ୍କୁ କିମ୍ପ
ସୁରସ୍ଵାର ଦେବେ । ଅମୂଳନଙ୍କ ମଜରେ
ଏମାନେ ଆଜିର ପରାମା କେଇ ଉଦ୍ବାଲ
ହୋଇ ଅସିଲେ ଭଲ ହେବ ।

କଲିବଜା ଗଙ୍ଗରେ ଦେଖିଲୁଁ ଯେ ପୂର୍ବେ
ମେଘମାନେ କଟକ ନିରହସିଧାଳିତେର କମ୍ପର
ପଦରେ ନିୟକୁ ଥିଲେ ବେମାଜଙ୍ଗ ପରିବର୍ତ୍ତନୀ-
ରେ ଗତମାସ ଜା ୧୯ ରିଗରେ ଜଳନ୍ଦିତ
ବିଦ୍ୟୁମାନଙ୍କୁ ଶାୟକୁ ଲେଣ୍ଡନେଶ୍ୱା ଗବର୍ନ୍ମର
ଧାରେ କମିଶନର ପଦରେ ନିୟକୁ ବର-
ଅଛନ୍ତି ଯଥା—

- ୧ ଶ୍ରୀ ଜୀ ପାଦନଗର ସାହେବ ଜୀଏଣ୍ଟୁ ମାଲିକ୍ୟୁଟ୍ରୋଫ୍
 - ୨ ଶ୍ରୀ ପ୍ରାନ୍ତୀସି ଗ୍ରେବିଷ „ ପୁଃ ସ୍ଵପ୍ନଗ୍ରହୀଣ
 - ୩ ବାବୁ ଜଗନ୍ନାଥନ ଶ୍ରୀ ପେଠ କଳେକ୍ଟର
 - ୪ ଶ୍ରୀ ଏଥି ବଣ୍ଣ ସାହେବ ବାରକମାଞ୍ଚର
 - ୫ ବାବୁ କହାୟାଲାଲ ପଣ୍ଡିତ ଜମିଦାର
 - ୬ „ ବୈଦ୍ୟନାଥ ପଣ୍ଡିତ „
 - ୭ „ ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରାଯଣ ଶ୍ରୀ ଗୋପନ୍ତ୍ରୀ „
 - ୮ „ କାଳାପଦ କାନ୍ତ୍ଯଦା „
 - ୯ „ ମନ୍ଦବଲ୍ଲାଲ ରାଜା „
 - ୧୦ ହାଜି ଅବଦୁଲ ରହମାନ ନନ୍ଦା „
 - ୧୧ ବାବୁ ମହେଶ୍ୱର ବାନ୍ଦୁର୍ଯ୍ୟା „
 - ୧୨ କାରେଗା ମହିମନ ଅଭିଷର „
 - ୧୩ ମନ୍ଦୂଷି ଗୋଲମ ରଷ୍ମିଲ „
 - ୧୪ „ ରମୁଳ ବକ୍ତ୍ବ „
 - ୧୫ ବାବୁ ଭାବକାନ୍ତିବଦ୍ୟାଗର ପେନସନଙ୍ଗେରା
 - ୧୬ „ ଦ୍ୱାରାନାଥ ଚନ୍ଦ୍ରତ୍ରୀ ନନ୍ଦି ପୁଃ
 - ୧୭ „ ହରବଲ୍ଲାଲ ବୋଷ ଉକାଳ
 - ୧୮ „ ଗୋପାଳ ପ୍ରାଦି ମିଶ୍ର

“ ଏ ଶାଳକ ର ଶୁଦ୍ଧିତା ସକାରେ ” କାହାକୁ
ଧନ୍ୟବାଦ ଦେବାକୁ ହେବ ଅମ୍ବେଲାନେ ଦିଲ୍ଲି
ପ୍ରିଯ କରି ଧାରୁ ନାହିଁ । ॥୫୩୪ ॥ ସାହେବ ପ୍ରାୟ
ଦୁଇମାସ ହେବ ବଜାଲାକୁ ବଦଳ ହୋଇ
ଗଲେଣି ଥଥିବ ସେ ଏ ଜଗରର କିମ୍ବନ
ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ସେବେ ମାଛଷ୍ଟେଣ୍ଟ ମନୋ-
ନାନ କରିବା ସମୟରେ ଉଚ୍ଚ ସାହେବ ଏଠା-
ରେ ଥିଲେ କିମ୍ବନ ମହିମେଶ୍ଵର ସିରପ୍ରାରେ

କାହାଙ୍କ କଦଳ କଷୟ ଅପ୍ରକାଶ ନାହିଁ ।
ଏଥର ନ ୧ ମୁରଠାରୁ କ ୩ ମର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
କଷ୍ଟିମାତ୍ର ଜମିଦାର ବୋଲି ପରିଚିତ ହେ-
ଉଥାକୁ କିନ୍ତୁ ଆଦୋ ଏହାଙ୍କର କମିଦାସ
ଥିବା କଷୟରେ ଆମ୍ବାନଙ୍କର ସନ୍ଦେହ ହୁଅଇ
ଏମାନେ ମହାଜନ ଓ ନାଏବ ବୋଲି ସବ-
ସାଧାରଣରେ ପରିଚିତ ବିନ୍ଦୁ କଲେବୁର ମାଳ-
ଟ୍ରେନ୍ ଯାହା ଏ କଥା ନ ଜାଣିବୁ ବଡ଼ ଆ-
ଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟର କଷୟ । ଯେବେ ଏମାନେ ଜମିଦାର
ଅଚ୍ଛି ତେବେ ଗାଗାନ୍ତ ବାହୁ ନୂହନ୍ତି କାହିଁ-
ବି । ସେ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଜମିଦାରଙ୍କର ନାଏବ
କରିଅଛନ୍ତି ବା ଦେଇ ଆଗାରେ ଏଠାରେ
ପରି ରହିଅଛନ୍ତି । ଫଳର କମିଶନରଙ୍କ
ଯେତୁସ ପରିଚୟ କିମ୍ବା ଯାଇଅଛି ତଦନ୍ତ-
ବାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ତିହି ବାର କଠିତ । ବୋଧ
ହୁଅଇ ଉକ୍ତ କମିଶନରମାନେ ଆପଣାରୁ
ଅପେ ଚିହ୍ନ ପାରୁ ନ ଥିବେ ତେବେ ଏମାନେ
ଏ କମିଶନରିକ ଅବସ୍ଥା କିମ୍ବା ଚିହ୍ନିବେ ?
ପରିଶେଷରେ ଆଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟର କଷୟ ଏହ ଯେ
ବୋଲି ଡେପ୍ଯାର୍ କମିଶନରୀ ପରି ଦିନ୍ବା
ଯାଇ ନାହିଁ । ମାତ୍ରଟ୍ରେନ୍ ସାହେବଙ୍କ ମରରେ
କି ଏ ପଦର ଉପସ୍ଥିତ ଡେପ୍ଯାର୍ କେତେ କାହିଁ ?
ନା ଯେଉଁ ମାନେ ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ହାଜିନଙ୍କ
ମନ ଯୋଗାର ପାରନ୍ତି ନାହିଁ ? ବୋଧହୁଅଇ
କମିଶନର ସାହେବ ଏ ଗାଲିବା ଦେଖିନାହାନ୍ତି
କୋହିଲେ ଡେପ୍ଯାର୍ ଏତାଢିଗ ହଜିନାହା-
ନ୍ତିନା ନାହିଁ ।

କଟକ ମିଛରସିପାଲିତିର ଅଧିକ୍ୟୁ ।
ଏଠା ନିଉଷିପିଲ ବନିଶନବିକର ଗଲ
ଅସ୍ଵବେଗକର ସାଥେ ବୁଢାନ୍ତ ଗତ ସଂପାଦିତରେ
ଆମେମାକେ ଲେଖିଥିଲୁଁ ଜହାର ସଂଶୋଷଣ
ବୁଢାନ୍ତ ଏହି ଯେ ଆଗାମି ଅଷ୍ଟଲ ମାସରୁ
ଆରମ୍ଭ ହେବା ବର୍ଷ ସକାଳେ ପଞ୍ଚଭି ଉପରେ
ମାତ୍ର ହେବାର କଳ୍ପନା ଥିଲୁ କିନ୍ତୁ ଜହାରେ
ଅବ୍ୟକ୍ତ ଉପରୁ ହେବାର ଜଣାଯିବାରୁ ପଥବିକା
ଲେବକୁ ଅବସ୍ଥା ଦୃଷ୍ଟିରେ ମାତ୍ର ଧ୍ୟାନ
ହେବାର ପ୍ରିଯ ହେଲା । ବିହରୀ ଭାଇ ବିଲେଖା
ଆଗାମୀ ଅଷ୍ଟଲ ମାସରୁ ଖାଦ୍ୟ ସାକି ବିଲେଖା
ବିନ୍ଦୁ ହେବ । ବର୍ଷମାନର ତମା ପ୍ରାୟ
ଟ ୧୫,୭୦୦ ଟଙ୍କା ଅଟେ ଆଗାମୀ ବିଲେଖାବସ୍ତୁରେ
ଟ ୨୫୦୦ ଟଙ୍କା ହେବାର କଳ୍ପନା ହୋଇଥିଲା ।
ବରି ଘୋଡା ଓ ଅନ୍ୟ ପଶୁ ଉପରେ ଅଲୁକର

ଥା ୨୮ କଲୁଆରେ ଅଥା ଏକ ଗଗଜ ଉପରେ	
ଫୁଲ୍ ଦିରରେ ଟାକ୍ତ ବସିବ । ଏବୁ ଅନ୍ୟ	
ପ୍ରକାରରେ ଜଳ ଲକ୍ଷ୍ମିକରୂପ ଆୟ ହେବାର	
ଇଣ୍ଟମିଟ ହୋଇଥାଏ । ଯଥା;—	
ଲୋକଙ୍କ ଉପରେ ଟାକ୍ତ ଟ ୧୭୫୦୦	
ଗାତ୍ର ବରି, ଘୋଡ଼ା ଓ ଅନ୍ୟଧିକ	
କାବକ ଟାକ୍ତ ଟ ୮୦୦	
ପଗଜ ରେଛକୁର ଫିର ଟାକ୍ତ ଟ ୧୭୮୪	
ପାଠ ରସମ ଟ ୨୦୦୦	
ବାଞ୍ଚିରାଶ	ଟ ୧୦୦
ବିକିଧ ପ୍ରକାର	ଟ ୧୧୦
ଔ	ଟ ୧୭୫୪

ଏଥରୁ ପ୍ରକାଶ ଯେ ଟାଙ୍କ ବାବତରେ
ନୃତ୍ୟ ଆଜିନାନୂପାରେ ଅଗମୀ ବର୍ଷ ଲୋକଙ୍କ-
ଠାରୁ ସବ୍ୟଧା ଠ ୫୫୫୮ ଲା ଅସ୍ତ୍ରା ମୁହଁଳ
ହେବ ।

ନେତ୍ରକୁରଗାହେବ ଜଣାଇଲେ ଯେ ବର୍ତ୍ତ-
ମାନ ଯେ ଦୂରକଣ ଠାରିବ ଓ ବରସିଅର
ଅହାଁ ସେମାନେ ଅଷ୍ଟମ ଓ ଜାକଦ୍ଵାରା କର୍ମ
ଭବନରୂପେ ଚଳୁ ଜାହିଁ । ସେମାନଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ
ଜଣେ ଉପସ୍ଥିତ ଲୋକ ଡଙ୍ଗୀରୀରୀର ଓ ସେହେ-
ଠା ପଦବୀରେ ମାସିକ ଟ ୧୦୦ ଟା ବେଳିନରେ
ଦିନୁକୁ ହେବ ଓ ଜାହା ଅଖିନରେ ଦୂର କଣ
କମାଦାର ଜଣକେ ମାସିକ ଟ ୫୫ ଟା
ବେଳିନରେ ରହିବେ ଏପରି ହେଲେ କର୍ମ
ସ୍ଵରୂପୁରୂପେ ଚଳିବ । ଏ ପ୍ରସ୍ତାବରେ କମିଶ-
ନେବନାନେ ଏବନିଜ ହେବାରୁ ଜାହା ଧାର୍ଯ୍ୟ
ଦେଇ ।

ଜବନ୍ଦର ଅୟବନ୍ଦର ଇଣ୍ଡିଆ ଦେବ
ତର୍ହୁ ବିକର୍ତ୍ତ ହୋଇ ସେ ଏହା ମନୋମର
ହେବା । ଅୟର ଇଣ୍ଡିଆ ଉପରେ ଲୋଗୋ
ହୋଇଥାର ବନ୍ଦର ଇଣ୍ଡିଆ ରିମ୍ବ ଲିଖିଲ
ପବାର ଥାଟେ । ଯଥା—

କମର ପୁଲପର ବେଳନ ଉତ୍ସାହ ଟ ୫୫୭,
ବର୍ମ ଚାଇବାର ଗର୍ଭ
ଜଞ୍ଜଳିଯୁକ୍ତ ଓ ରେଟ୍ରୋଫିଲ୍ ବେଳନ ଟ ୧୦୦
ଉତ୍ସାହ ଅମର ଓ ସଦିତ୍ତକଟେର

ଅନ୍ତର୍ଜାଲ ପ୍ରକାଶନ

ବାଚେଟର ସଡ଼ିକ କଗରୁଣ୍ଡା ଓ ନାଳ ମଗ୍ନିଟ ଜମାଦାର ଦେଇଲ ସହିତ ପ୍ରକାଶନ ନଗର ପର୍ଯ୍ୟାନ ଜମାଦାର	ପ୍ରକାଶନ ପ୍ରକାଶନ ପ୍ରକାଶନ
--	-------------------------------

ଜର୍ଜ ପଡ଼ିଥିଲେ ଅସକ ହୁଅନ୍ତା ନାହିଁ ମାତ୍ର ଗରବରୁ ୫ ୫୩୫ରେ ସବୁ ନିଷାହ ଦୋର ଥିଲା ।

ଗବଟ୍ଟିମେଣ୍ଟ୍ ପ୍ରଦତ୍ତ ଠ ୪୦୦୦ ଲକ୍ଷ ଯଥାର୍ଥ ବ୍ୟୟ ଆମ୍ବମାନଙ୍କୁ ଜଣା ନାହିଁ ତାହା କଲେବୁରିବାହେବ ସ୍ବ ହସ୍ତରେ କରିଥିଲେ । ପଞ୍ଚ ଲକ୍ଷମିଟ ଅନ୍ତରେ ଝର୍ଟ ଦୋରିଥିଲେ ୫ ୫୧୦୦ ଲକ୍ଷ ଅଥବା ଠ ୫୫୦୦ ଲକ୍ଷ ହୋଇ ଥିବ ସ୍ଵତରଙ୍ଗ ଗବଟ୍ଟିମେଣ୍ଟ୍ ପ୍ରଦତ୍ତ ଠଙ୍କାରୁ ଯେତେ ବ୍ୟୟ ହେଲ ସଂଘାଧାରଣ ଦେହପରି ମାତ୍ରରେ ରେତା ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ଓ ମୋଟରେ ଠ ୨୦୦୦ ଲକ୍ଷ ଉତ୍ସବବାର୍ଷିରେ ବ୍ୟୟ ପଡ଼ିଥିଲା ।

ଆମ୍ବମାନଙ୍କ ଯାଜଷ୍ଟରସ୍ତ୍ର ସମ୍ବଦତ୍ତ ଲେନ୍ଦରିଥିଲୁ ବାପ୍ରା କଟିଥା । ନୌ ମଧ୍ୟ-ରେ ଏବବିଦ୍ଵି ଆପଣା ବଡ଼ଭାଇର ସ୍ବ ପହଞ୍ଚ ପାପପ୍ରଣୟ ରଖିଥିଲା । ତାହାର ଗେଟିଏ ଆଂ ବର୍ଷ ବ୍ୟୟର ଜନ୍ମତା ଯୁଥ ଭାର ଏ ବିଷୟ ଜଣି ଆପଣା ପିତା ମାତା ନିକଟରେ କହ ଦେଇ ଥିଲା । ଏଥରେ ଆସାନୀ ତାହା ଉପରେ କୁସିତ ହୋଇ ଏକଦିନ ତାହାରୁ କର୍ତ୍ତନ ସ୍ଥାନରୁ ତାହା ନେଇ ପ୍ରାଣରେ ବିଧିକାଳ । ଯାହା ହେଉ ଆସାନୀ ଧରନର ସମସ୍ତ ଅନ୍ତରେ ସ୍ଥାନର କରିଥିଲୁ ଓ ପିଲ ଦେହରୁ ନେଇଥିବା ଅଳଙ୍କାରମାନ ବାହାର କର ଦେଇଥିଲା ।

ସାପ୍ତାହିକସଂବାଦ ।

ଗରହପାହରେ ଯେତୁପ ମେଦାକନ ହୋଇ ଥିଲ ଏଷପାହରେ ପ୍ରାୟ ସେହିରୂପ ଥିଲା । ଅଭ୍ୟନ୍ତ ବୃକ୍ଷ ହୋଇଥିଲୁ ମାତ୍ର ମେଦାଥ ହେବୁରୁ ଗେନ ବୃକ୍ଷ ହେବାର ଜଣାଯାଏ । ଆମ୍ବ ପକ୍ଷରେ ଅନ୍ତକାଂଶ ଲୋକ ବିଜାପ ହୋଇଥିଲୁ । ପଳକଃ ଶାକକାଳରେ ଏକା-ବେଳକେ ଦଗବାରଦିନ ମେଦାଥାଗ ବଜ ହରବର କଥା ଅନ୍ତର ।

ବାରୁ ଅନ୍ତଦାପ୍ରଧାନ ମୋଷ ତେପ୍ତିକାଳେ-କୁଠର ଦୁଇମାତର କୁଣ୍ଡ ନେଇ ଗର ମଞ୍ଜଳ ବାର କରିବାକୁ ଯାଦା କରିଥିଲା ।

ଓଡ଼ିଶା ର ନୂତନ ସୁରଗ୍ରେଗ୍ରେଜ୍ ଇଞ୍ଜିନ୍-ମ୍ୟାର ମାକଲିକ ସାହେବ ଗର ବୁଧବାର ଏହାରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇ କାର୍ଯ୍ୟକର ଶ୍ରଦ୍ଧା କରିଥିଲା ।

ଯାଜଷ୍ଟରେ ଗର ସପ୍ରାହିରୁ କିମି ଅସକ

ବୃକ୍ଷ ଓ ମେଦାଥାଗ ହୋଇଥିବାରୁ ବେଇ-ରଣୀ ବୃକ୍ଷ ହୋଇଦୁଇପାଶର ଗମାନ୍ତର ଉତ୍ତରାଧିପାଲ ଅନେକ ହାତ କରିଥିଲୁ ଓ ଲୋକଙ୍କର ସରଗ୍ରାମଶକ୍ତି ଯାଇଥିଲୁ ଥାକ ଇତ୍ୟାତ ଅମଲ ବରିବାରୁ ଅବକାଶ ନ ପାଇବାରୁ ଲୋକଙ୍କର କ୍ଲେମରେ ଅଛନ୍ତି ।

ଆମ୍ବମାନେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖର ସହି ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ ଆଂମାଲ୍ କର ବଜା ପାର୍ଥ୍ରମଣ କରିବାରୁ ଯାଇଁ ବାଟରେ ପଞ୍ଚହାତ୍ତା ଏ ରଜା ଉତ୍ତରାଧିପାଶ ଅପଣା ଗଜକାଳାରୁ ଏ ରଜା ଉତ୍ତରାଧିପାଶ ଏବବିନ୍ଦିର କରିବାର କାହାର ଶୁଣିଥିଲୁ । ତାହାର ଉତ୍ସବକାଶ ବିପରି ହେବେ ଦେଖିବାରେ ଆପିବ ।

ପାପ୍ୟୋଦ୍ଧିର ଲେଖିଥିଲୁ ବି ଏଲହାବା-ଦିର ମାର୍କେଟ୍ରେ କିଟକରେ ଜଣେ ମୁଲମାନ ସ୍ବା ନାଲଙ୍କ କରିଥିଲା କି ତାହାର ସ୍ଥାନୀତାହାର ନାକ ବାଟିବାକୁ ଉଦ୍‌ଦେଶ କରିଥିଲା । ଉକ୍ତ ସ୍ଥାନୋକଟି ଦ୍ୱାରିକିମ୍ବର ୪୫ ଥାର ଅନ୍ତରେ ଅଭିଯୋଗ କରିଥିଲା । ଉକ୍ତ ଧାରରେ କରି କରିବା ଅନ୍ତପାଦ୍ରରେ ସଖିତିକୁ ସାହାନ୍ତର ଥୁମ ବା ବରୁଷ କରିବାର ଅପରାଧ ଦ୍ୱାରି ହୋଇଥିଲା । ଯେଉଁ ମୁକ୍ତାର ଏ ସ୍ଥାନ୍ତର ଦିନ-ଶାତ ଲେଖ ଦେଇଥିଲା ତାହାର ବିଦ୍ୟାର ଧନ୍ୟ ଦୋଲିବାକୁ ହେବ । ଏତେ ସ୍ଵର୍ଗ ପୁଣି ପ୍ରଯୋଗ କରିବାର ସତରତର ଦେଖାଯାଏ ନାହିଁ ।

ବିଲକତାରେ ଅଳ୍ପଦିନ ଭଲେ ଗେଟିଏ ନୂତନପାରର ଗେଟି ହୋଇଗଲା । ଜୁମେ ବିଲକତାରେ ଏକଦିନି ଅପଣା ଦୋକାନକୁ ତାହାର ପିଲାଟି ସ୍ଥାନକୁ ଯାଇଥିଲା । ପୂର୍ବ-ଦିନକାରେ ଏକଦିନି ଅପଣା ନାମକାଳ ତାହା କହିଲା କି ଏଥର ପିଲାଟି ସ୍ଥାନକୁ ଯାଇଥିଲା ଅନ୍ତର ବଜାରରେ ତାହା ଉପରେ କାତ ତରି ଯବାରୁ ସେ ମର ପଢ଼ିଥିଲା । ଥାମାନେ ଏହା ଶକ୍ତି ଗୋକରେ ମୁଣ୍ଡ ହୋଇ ପୂର୍ବତର ହୋଇଲା ଶାକାନଳି କୋତିଲା କେତେବେଳେ ଓ ପାରେ ଦେବଳ ଥାନ ବହିତିକୁ ରଖି ଗଲେ । ଏହା ଅବସରରେ ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ବହିର ମୁହ ବାନ୍ଧ ଏକଶାକରେ ବାନ୍ଧ ରଖି ନବନ ଓ ଅଳକାର ଉତ୍ସବରେ ପ୍ରାୟ ଏକହଜାର ଟଙ୍କାର ପ୍ରଦାନ କରି ବର ସେଇ ବଳ । ଥାମାନେ ପିଲାଟି ସନାନ ବିଲ ବାଟରେ ନ ପାଇଲୁଛି କିମ୍ବରେ ତାହାକୁ କୁଣ୍ଡରେ

ଥକାର ଦେଖି ଏବଲୁ ଥିବ ବସ୍ତିକୁ ମୁକଳାର ଦେଲେ ଓ ସମସ୍ତ ଗେଟା ହେବାର ଦେଖି ଅର୍ଥାତ୍ ହେଲେ । ପୁଲିବରେ ଏ ମନ୍ଦିମାର ସନାକ ଲାଗିଥିଲା ।

ଦେଖିଲେ ତାରତ ବର୍ଷର କିମ ସମସ୍ତରୁ ଅନେକ ମୁଲିଯା ପୂର୍ବିକ ହେବୁ ଲକା ଧିପକୁ ଯାଇ ଅଛନ୍ତି । ଅବସର କିମର ସେହି ସୁବର୍ଣ୍ଣକର ଦେଇପରି ପ୍ରାତିକାଳର ଦେଖିବାରେ ନାମ ହେବ ।

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ଇହା ହାତ ସଂଘାଧାରଣକୁ ଜଣାଇଥିଲୁ ଯେ ଶ ୧୦ ରଖ ପିବୁଏସ ଠାରୁ ଲଗାଏହ ଶ ୧୫ ରଖ ମାର୍କ ସନ ୯୨୭ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଶମର ସକାଶେ ଶାକଦଣ୍ଡା ଏବଂ ମାଛଗୋଟିଏ ନାଲମାନ ବନ ହେବ ଅତେବା ମାହାନକମାନଙ୍କୁ ଓ ଅନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଏହଦାର ଜଣାଇ ଦ୍ୱୟ ଯାଇ ଅଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ଉକ୍ତ ସାର ପିବୁଏସମାଧ ଦ୍ୱାରା ୧୦ ରାତରେ କିମ୍ବା ତୁମ୍ଭକେ ଉକ୍ତ ନାଲକୁ ଅପଣା ନୌକା ବାହାର କର ନେବେ ।

କେ ମାକମିଲନ,
ଟିମ୍ବୁରକତେଲ
ମାହାନାତକଳନ
କଟକ ୨୦୨୨

ବୈଦେଶୀଗ ବିଲାଶ ଯୁଗରୁ ମୁଦ୍ରିତ ହୋଇ କଟକପିଲ୍ଲାଙ୍କ କାହାର ଯାକଲ୍ଯରେ ବିକାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରପୂରିତଥିଲୁ ମୁଲ୍କ କଟକକୁ ୪ ୧୭ ଓ ମଧ୍ୟକଳ ପ୍ରାଚିକଳ ତାହମାସକୁ ୪ ୦୭ ଅଣା ପଢ଼ିବ ।

ମୁଲ୍କଗ୍ରାହୀ ।

ଶାକ ସକା ବିଲେ ବିଶ୍ଵାଳ ବିଲାଶ ୪୨୯ ଶାକ ତାକୁର ଟିବାର୍ଟଗାହେକ କଟକ ୨୨୯ ଶା ଏହ, ପେ, ବାଲୁଗାହେକ ୨୨୯ ଶା ପାତ୍ର କଟକାହେକ ୨୨୯ ବାହୁ କଟକାଳ ଦାସ ୨୨୯ ବରେକୁଷ ଦାସ ୨୨୯ ତୋଥୁମ୍ବ ପରାଇଲ ଦାସ ୨୨୯ ବାହୁ ପରାଇଲ ଦାସ ୨୨୯ ବାହୁ ପରାଇଲ ମେତା ୨୨୯ ମୁଲ୍କ ମନ୍ଦିନପାର ହୋଇଥିଲା ।

ବେନ୍ଦ୍ରପତ୍ର ୨୨୯୮

ପଞ୍ଜିକ୍-ଏହ ଭାଲପିକା ସବରହଟ ଦରା ପାଦକାର କଟକପିଲ୍ଲାଙ୍କାନଳ ଯଥାନ୍ୟରେ ମୁଦ୍ରିତ ପ୍ରଗତିର ଦେଲେ ।

ପ୍ରମାଣିତ
କରିବା
ପାଇଁ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୩୭

ପା ୨୭ ରଖ ପିହୁଏଣ ସନ୍ତୋଷମେହା । ମୁହାଦାଲ୍ଲଙ୍ଘ ଦାନ ସନ୍ତୋଷାଲ ଶନିବାର

୧୨ ଖ୍ୟା

{ ଅତିମ ବର୍ଷିକମୁଖ୍ୟ ଟେଙ୍କା
ବର୍ଷାନ୍ତେମୁଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷିକୁଟେଙ୍କା
ମଧ୍ୟସଲାଞ୍ଚିଲ ଭାକମାୟୁଲ ଟେଙ୍କା

ଅମ୍ବେମାନେ ଗତଃପ୍ରାହରେ ଶାମିଳ କର-
ଜେଣ୍ଟଲ୍ ଉପାଧି ପ୍ରଦାନ ସଂକାଳ ଉପରିବେ
ଜବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଟ ପ୍ରଦାନ ଟ ୪୦୦୦ ଟଙ୍କା ନିଷ୍ଠକୁ
ଟ ୫୦୦ ଟଙ୍କା ବ୍ୟୁତ ହୋଇଥିବାର ଲେଖିଥିଲୁ
ପାଏ ଶୁଣିଲୁ ଯେ ଭାବା ପ୍ରାୟ ସମ୍ବାଦ ବ୍ୟୁତ
ହୋଇଥାଏ । ଦରବାରର ଆଠକା ପ୍ରସ୍ତୁତ
ଓ ନଶନ ଓ ତର୍ମାନାନ୍ତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବ୍ୟୁତରେ
ପାଏ ଟ ୨୦୦୦ ଟଙ୍କା ଗତ ହୋଇଥାଏ ଏଥ-
ନିଷ୍ଠକୁ ଆଠକା ବାମକା କଲନଗାର ପ୍ରାୟ
୫୧୦୦ ଟଙ୍କା ଉଠିଥାଏ ବିଟ ବ୍ୟୁତ ଟ୩୦୦୦ ଟଙ୍କା
ପଡ଼ିଲା । ଏତର୍ଭିନ୍ନ ବନ୍ଦମାଳ ବାଣୀ ଓ ଅଳ-
ପତିଲା । ଏତର୍ଭିନ୍ନ ବନ୍ଦମାଳ ବାଣୀ ଓ ଅଳ-
ପତିଲା ଯେ ୦୦ ଲିଟର ବନ୍ଦ ସରଦାର ଓ
ପ୍ରଧାନ ସରକାରୀ ଦରବାରକୁ ଆସିଥିଲେ
ସେମାନଙ୍କ ଟ ୨୦୦ଟଙ୍କାର ଲୁଗା ଓ ବନ୍ଦାର ଦିନ
ହୋଇଥାଏ ଏପରି ସରକାରଙ୍କର ମୋଟ ବ୍ୟୁତ
୫୧୦୦୦ଟଙ୍କା ହେଉଥାଏ ଓ ନିଷ୍ଠାରୁ ୫୫୫୫୫ଟଙ୍କା
ବ୍ୟୁତ ହୋଇଥାଏ ଅତେବବ ବରତେଣ୍ଟ ପଦ
ଦୋଷକା ଦିଲ୍ଲା ଓ ଉପରେ ମୋଟରେ କଟ
କରେ ଟ ୫୪,୨୫୧ ଟଙ୍କା ଗତ ହେଲା ।

ଦେଶମାନଙ୍କରେ ହୋଇଥାଏ । ଗଜ ସପ୍ତାହର
ପୁଣ୍ଡ ରବିବାର ଦିନ ଗଞ୍ଜାନଙ୍କ ମୁହାଣରେ
ଗୋଟିଏ ଷୁଦ୍ର ଭୋଧାନ ହୋଇ ଗଲା ।
ଗଞ୍ଜାର ଚଳ ପ୍ରାୟ ଗର ପାଇଁ ଫୁଟ ଫୁଲିଛି
ଅନେକ କୌକା ଗରସ୍ତ ବରିଥାଏ ତାଏମଣି
ହାରବର ସ୍ଥାନରେ ଭୋଧାନରେ ବିସ୍ତର ଘର
କ୍ଷରଗ୍ରସ ହୋଇଥାଏ ଓ ଅନ୍ୟକ ଏବଲକ୍ଷ୍ୟ
କଦଳୀବୃକ୍ଷ ରାଜି ଯାଇଥାଏ । ମୁହାଣଠାରୁ
ଭଲିବତା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ଥାନରେ ନୌକାମାନ ବୁ-
ଦ୍ୟାରିଥାଏ ଓ ଉଦ୍‌ଧାର ମହାକନ୍ଦର ବିତ୍ତର
କ୍ଷରହୋଇଥାଏ ରେଲାଖେ କ୍ଷେତ୍ରମାନଙ୍କରେ
ପଦାରେ କମା ଥିବା ଗରିଲବସ୍ତ୍ରମାନ ରିତି
ନିଷ୍ଠ ହେବାରୁ ରେଲକେ କଞ୍ଚାମା ପ୍ରାୟ ଅ-
ଚେଲକୁଣ୍ଡ ଝକାର କ୍ଷତିପୂରଣ ଦେବାକୁ ବାନ୍ଧ
ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ମୋଦ୍ଦମରେ ଗୋରୁ ଗାଇ
ଘରୁ କାହାର କି ପାର ମରଣାଥନ୍ତି ହୋଇଥା-
ଇନ୍ତି ଓ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ସୁଦା ଗୁରୁତ କାଠ
ଇତ୍ୟାଦି ସଂଗ୍ରହ କରିବାକୁ ଅଭିନ୍ଦନ କିମ୍ବା
ପାଇଥାଏନ୍ତି ଏକା ବାଇଶଙ୍କ ଛତା ସବୁପ୍ରବ୍ୟ
ଦୁମୁଲ୍ଲିକ ହୋଇଥାଏ ଓ ନିର୍ବା ବରିବାରେ
ଆହୁର କ୍ଲେଶ ହୋଇଥାଏ ଏପରି ମନ୍ଦରିତୁ
ହେବେ ଦେଖା କି ଥିଲା ଅକୟାତ ଏପରି
କାହିଁବାର ଦେଖି ଲୋକେ କାହିଁର ହେଉଥିଲେ ।
ଚାରିଅତ୍ର ରେବଳ ଯନ୍ତର ସଂବାଦ ଆସିଥାଏ କି
ଜାଣି ଭାବୁଷ୍ୟତକୁ ଆହୁର ଦୁର୍ଦ୍ଦଳା ହେବ
ବୋଲି ଲୋକେ ପିନ୍ଧିତ ଥିଲେ ଯାହା ହେଉ

ଗତ ଶୁଭାତିରୁ ମେଘ ପରିଷାର ହୋଇ
ସବୁ ଉପଦ୍ରବ ଶାନ୍ତ ହୋଇଥାଏ ।

ବର୍ତ୍ତ ପଣ୍ଡାରେ ଡେଣାର ଦିପୁଁ ଶବ୍ଦ
କି, ଏ, ପଣ୍ଡାରେ ଉତ୍ତରୀ ଦେବାର ସଂବାଦ
ବର୍ତ୍ତ ସଂପ୍ରାତରେ ପାଠକମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇ ଥିଲୁ ।
ଏମାନେ ଦୁହେଁ ପୁଣୀ ଓ କାହାର ବୁଢ଼ି
ପାଇବାର ଆଗା ନାହିଁ ସୁତରଂ ଏମାନେ
ଏମୁଁ, ଏ, ପଣ୍ଡା ଦେବାକୁ ଛାତ୍ର କଲେ ମାତ୍ର
ଅର୍ଥାତ୍ବକରୁ ଜାହା ପଟିବା ପ୍ରାୟ କଠିନ
ହେବ । ଏଥରୁ ଆମ୍ବେଳାନେ ଅନୁମାନ କରୁ
ଯେ ନିର୍ଯ୍ୟାନନ୍ଦ ଯୋଗଙ୍କର ଏବିପ୍ରକାର ମୁବିଦି
ବଳ ଅଛି ସେ ପରିବାକୁ ଛାତ୍ରକଲେ ଜାହା
ସାର୍ଥକ ହୋଇ ପାରେ ମାତ୍ର ଚିତ୍ତରୁକୁ ପଟ୍ଟି-
କାପୂକଙ୍କର ସେବୁଷ ସହାୟ ନାହିଁ । ଜାହାଙ୍କର
ସୁଯୋଗଦ ଓ ଉପାର୍ଜନକାରୀ ହୋଇ ଗଭିରତରୁ
କାଳଗ୍ରାସରେ ପଇଇ ହୋଇଥାଏନ୍ତି ଓ ଆଉ
କେବେ କାହିଁ ଯେ ଜାହାଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ସକାଗେ
ବିଛି ଅର୍ଥ ବାହାୟ କରି ପାରିବେ । ଚିତ୍ତରୁ-
କଙ୍କର ଏମୁଁ, ଏ, ପଣ୍ଡା ଦେବାକୁ ବିଜାନ
ଛାତ୍ର ଏବଂ ସେ ଯେମନ୍ତ ଅଧ୍ୟକସାୟର ପର-
ଚିତ୍ତ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ତହିଁରେ ପଞ୍ଚୁଣ୍ଣିରୂପେ
କିମ୍ବା କୁଅଇ ଯେ ସେ ଅକଣ୍ଟ କୁତରାର୍ଯ୍ୟ
ହେବେ ଓ ଜାହାଙ୍କ ଯୋଗେ ଡେଣା ଜଣେ
ଏମୁଁ, ଏ, ଉପାୟଧାରୀର କବି କରି ମାରିବ ।
ମାତ୍ର ବାଧାରଙ୍କ ବାହାୟ ବିଜା ପଟି-

ଗର ଦୁଇଷପ୍ତାହକୁ ଆକାଶର ବର୍ଷ ଯେବୁଣ୍ଡ
ହୋଇଥିଲା ଜାହା ଅର ଶୋଚନାୟ ଓ ଦୃଷ୍ଟି
କର ଅଛି । ଏହି ଅକାଳକୃତି ଦେବଳ
ଖେଳାରେ ହୋଇଥିଲା ଏମନ୍ତ କୁଣ୍ଡ ମାତ୍ର
ଦେବଳ ଉଦ୍‌ଦିତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କମେର ପ୍ରଭକ ପ୍ର-

ବାର କଠିନ । ଅଜୟବ ଯେଉଁମାନେ ଓଡ଼ି-
ଶାର ଗୋରବ ବନାଇବାକୁ ବାହ୍ୟ କରନ୍ତି
ଏବଂ ଓଡ଼ିଶାର ଉଦ୍‌ଦିଲ ଦେଖିବା ଯାହାଙ୍କର
ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନେ ଯେବେ ତତ୍ତ୍ଵକ୍ଷଳ୍ପ
କିନ୍ତୁ ଅର୍ଥ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତି ଜାହା ହେଲେ
ସେମାନଙ୍କାବୁ ସାମାଜିକ ବାର୍ଯ୍ୟକୁ ସାଥକ
ହେବ ନାହିଁ । ଏପ୍ରକାର କାର୍ଯ୍ୟରେ ସାହାଯ୍ୟ
କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟାନାଲର ମହାରତୀ ଅଗ୍ରଗଣ୍ୟ
ଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଓଡ଼ିଶାର ପୂର୍ବଗ୍ୟ ବନ୍ଧରୁ ପର-
ମେଘର ଜାହାକୁ ଏ ପୃଥିବୀରେ ରଖିଲେ
ନାହିଁ । ସଫ୍ରେର ମୟୁରଙ୍ଗର ମହାରତକାଳ
ଉପରିକୁ ସଂସାଧାରଣକ ଅଶା ଧାରି ହେଉ-
ଥିଲା ସେ ଯେବେ ଏଥରେ ଅନ୍ତରୁହ ପ୍ରକାଶ କ-
ରିତୁ ରେବେ ଅନୁଭବ କାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ଦୁଇବର୍ଷ
ପଚାଇବା ବକାଶେ ପ୍ରାୟ ୪ ୫୦୦ ଲକ୍ଷ ଜଣା
ଦ୍ୱୟ ପଞ୍ଚବ ନାହିଁ ଯେବେ ଓଡ଼ିଶାର କଦାନ୍ୟ-
ବିଦ୍ଯୁମାନେ କେଦା କର ଏହଙ୍କା ସଂଗ୍ରହ କରି
ପାରନ୍ତି ଜାହା ହେଲେ ମଧ୍ୟ ହୋଇ ପାରେ ।
ଅମ୍ବେମାନେ ଅଶା କରୁଁ ଯେ ବେହି ଏଥୁର
ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରିବେ ।

ବହୁ ନିରନ୍ତରିଷ୍ଠାଳିଟିର ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ଆଶା-
ମି ବର୍ଷ ସକାଗେ ଯେତୁ ହୋଇଥାଏ ଜାହା
ନିରନ୍ତରିଷ୍ଠାଳିଟିର ପାଠକମାଳଙ୍କୁ ଲଖାଇ ଅଛୁଟୁ
ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ବନିଗନର ପଦରେ ନିୟମିତ
ହୋଇ ଉଚ୍ଚ ବ୍ୟବସ୍ଥାମାଳି କରିଥାଇନ୍ତି ଜାହାଙ୍କ
ଜାମ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରିଥାଏ । ସମ୍ମର୍ତ୍ତି ଉଚ୍ଚ
ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ପଞ୍ଜିରେ ଅମୃତାଳଙ୍କର ଅଭିନନ୍ଦ
ବିହୁକ ପ୍ରକାଶ ଦରିଦରୀ ମନ ବଲାର୍ତ୍ତିଥାଏ ।
ପରକୁ ଅମୃତାଳି ଅନେକ ସ୍ଥାନରେ ଶବ୍ଦି-
ଅଛୁଟୁ ଯେ ସାଥୀରଣ ଅମୃତାଳଙ୍କ ମନରେ
କେବ୍ୟ ଅଛନ୍ତି ଓ ଯେଉଁମାନେ ବନିଗନର
ହୋଇ ନିରନ୍ତରିଷ୍ଠାଳିଟିର ବ୍ୟବସ୍ଥାର ପୋଷକଜା
କରିଥାଇନ୍ତି ସେମାନେ ବିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ସମ୍ବାଧାର-
ଣଙ୍କର ପ୍ରତିକଷା ହେବାର ଯୋଗ୍ୟ ଜାହା ମଧ୍ୟ
ପାଠକମାଳେ ବିବେଚନା ଦରିବେ ।

ପ୍ରଥମରେ ଏହି ବ୍ୟକସା ହୋଇ ଅଛି ଯେ
ସମ୍ଭାବୀ ଉପରେ ଖାଲୁ ବସିଲେ ଅଧିକ ଅଧି-
ବେଳ ନାହିଁ ବୋଲି ଅବଶ୍ୟ ଉପରେ ଖାଲୁ
ଆର୍ଯ୍ୟ ବେଳ ଓ ଜର୍ଣ୍ଣର ପରମାଣ ବର୍ଗମାତ୍ର—
ଠାରୁ ଅଧିକ ଦେବ । “ଅର୍ଥାତ୍ କମିଶ୍ଵରମାନେ
ଏହି ହିର କରିଥାନ୍ତିରୁ ଯେ କୌଣସି ପ୍ରବାରରେ
ଲୋକଙ୍କଠାରୁ ଅଧିକା ଖାଲୁ ହେବାକୁ ହେବ

ମାତ୍ର ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ଟାକ୍ତ ବିଧାଇଲେ ଭାବା
ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ସୂଚନା ଅବସ୍ଥା ଅନୁଷ୍ଠା-
ନେ ଟାକ୍ତ କେଲେ ଉଛାନ୍ତରୂପ ଟଙ୍କା ଅୟ
ହୋଇ ପାଇବ । କମିଶ୍ନରମାନଙ୍କର ସୂର୍ଯ୍ୟ ଦୂରିତ
ଅନ୍ୟ ସେମାନେ ସେମନ୍ତ ବିକଳଣକା ସହିତ
ଅସ୍ଵକା ଟାକ୍ତ କେବାର ଉପାୟଟି ବାହାରକର
ଅଛନ୍ତି । ସେଥିରେ ଏମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ
ସବର ମହି ବରବାର ଉଚିତ । ବରେଦନ
ଅମ୍ବେମାନେ ଜାଣିଥିଲୁଁ ସେ ସମ୍ପତ୍ତିର ପରିଚୟ
ଅବସ୍ଥାଗୁଁ ମିଳିଲୁଁ ଏଥିରେ ଆଧାରଣ ପ୍ରବାଦ
ଅଛି ଯେ ‘ଗୁଁ ପରିମାଣ ଥୋବା ବୁଦ୍ଧି ଜଣା’
କିନ୍ତୁ ଏହା କିମ୍ବା ଜାଣିଥିଲୁଁ ସେ ସମ୍ପତ୍ତି ବ୍ୟକ୍ତିରେ
କେବେ ମଧ୍ୟ ଅବସ୍ଥା ଉତ୍ତରଣ ଦୋର ପାରେ ?
ସେବେ ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ଟାକ୍ତ କେଲେ ଅସ୍ଵକ
ଟାକ୍ତ ନ ହେବ ତେବେ ତହିଁ ର ଅର୍ଥ ଏହି ସେ
ଏଠାରେ ସମ୍ପତ୍ତିର ମୂଳ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଏହା
ବୋଲିବ ଏଠା ଲୋକଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ମନ ଏମନ୍ତ
ବୋଲିଯାଇ ନ ଥାରେ । ବାରଣ ବିଜ୍ଞାନ ଅ-
ନେବ ଲୋକ ବଜାରରେ ଦେଖାଯାନ୍ତି ସେ
ଭାବାଙ୍କ ଗଲରେ ବୁଝା ଜାହିଁ କିମ୍ବା ଏକର
ବ୍ୟବହାର କମିଶ୍ନ ଖଣ୍ଡେ ବଂସା କିମ୍ବା ଜାହିଁ
ଅଥବା ସେମାନେ ଥୋବିଲୁଗା ଲମ୍ବକୁଆ କର
ପିଛ ପାଇଁ ଜାଇଁ ଯୋଗା ମାତ୍ର ହେତେ ସମ୍ଭବ
ହୋଇ ବଳଗୁଲ ବରନ୍ତି ଏମାନଙ୍କୁ ବି କମିଶ୍ନ-
ରମାନେ ଦେଖି ଜାହାନ୍ତି ? ଏହାଙ୍କ ଅବସ୍ଥା
ଅବଶ୍ୟ ଭଲ ଅଛି ଓ ଅଚାରରରେ ଏମାନେ
ଟାକ୍ତ ଦେଇ ପାରନ୍ତି ବାରଣ ପ୍ରକାଶିତରେ
ସେବେ ଥୋବାକୁ ପରିମା ଦେଇ ଥୋବିଲୁଗା
ପିଛ ପାରନ୍ତି ତେବେ ଟାକ୍ତ ନ ଦେବେ ବାହିଁକ ।
ସେବେ ନ ଦେବେ ତେବେ ଏହାଙ୍କ ଅବସ୍ଥାକୁ
ନିଲମ କର କିମ୍ବାଯାଇ ପାରେ ଏହେ ପ୍ରବ-
ଜାହିଁତ ବିହେଲ । ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେଇ ଟାକ୍ତ ହେତେ
ନାହିଁ ଅବସ୍ଥା ଉପରେ ଟାକ୍ତ ହେଉଥାନ୍ତି ! ବା
ଆରଣ ଲୋକେ କହନ୍ତି ବି ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ ସବ
ସମ୍ପତ୍ତି ବି ମଳକର ଟାକ୍ତର କିମ୍ବମ କରିଅଛନ୍ତି
ଓ ସେଇଠାରେ ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ଟାକ୍ତ କିମ୍ବନ୍ତେ
ସୁଧା ଲୋକେ ଦେବାକୁ ଅନ୍ତର ହେବେ ସେ
ଠାରେ ଅବସ୍ଥା ବିଶ୍ଵର କର ତହିଁରୁ କିମ୍ବମ
ଯାହା ଉଚିତ ହେବ ସେପରି ଟାକ୍ତ କିମ୍ବାଯିବ
କିନ୍ତୁ କମିଶ୍ନରମାନେ ଅଛ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଏବଂ ଜଗତ
ଶ୍ରୀମେଣ୍ଣବିର ଶୁଭବାଂଶ୍ଚ ଦେଇଁ ଉପାୟ ଅବସ୍ଥା
ଲମ୍ବକ କଲେ ଅସ୍ଵକ ଟାକ୍ତ ଅୟ ହେବ ତାହା
ସେମାନେ କାଣନ୍ତି ଏହି ଲୋକଙ୍କ ଅୟ

ବିଦେଶଜ୍ଞ ବରବାର ଅନ୍ତବାର ମଝ ଏହାଙ୍କ-
ଠାରେ ଆହୁ ସୁଭର୍ଷଂ ଅପଣା ପ୍ରୟୋଗଜଳାନ୍ତି-
ସାରେ ଲୋକଙ୍କ ଅବସ୍ଥା କର୍ତ୍ତୃପୁ କରି ଦେଇ
ଖାତର ବନୋବସ୍ତ୍ର କରିବେ । ଏ ସଂକଳନରେ
ବିନିଶ୍ଚର୍ମମାଳଙ୍କର ସମ୍ମାନ ବନେବୁର ମାତ୍ର-
କ୍ରେତ୍ର ସାହେବଙ୍କ କୁଣ୍ଡିର, ପ୍ରଗଂଧା ଜ କରି
ଶାନ୍ତି ହୋଇ ନ ପାରୁ । କାଲ ଏ ଜଗରରେ
ସଂକଳନ ମୂଳ ଅନ୍ୟକ ହୋଇଥାଏ ବୋଲି ବହି
ଜୀବମାଳଙ୍କର ଖରଣା ପାଞ୍ଚ ଛରଣ ବୁଦ୍ଧି କଲେ
ଆହୁ ସଂକଳନ ଶତ ଦେଇ ଲୋକଙ୍କ ଅବସ୍ଥା
ଭଲ ହୋଇଥାଏ ବୋଲି କହ ଟାକ୍ତ ବୁଦ୍ଧି
ବରବାରୁ ହୁଇର କଲେ । ଏଥରୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ
ସେ ବେଳେ ଲୋକଙ୍କଠାରୁ ଯେ କୌଣସି
ପ୍ରବାରରେ ହେଉ ଅନ୍ୟକ କର ଦେବାରୁ ମୁ-
ହାନ୍ତି ଓ ପ୍ରକାମାଳଙ୍କର ଧ୍ୟାନ ସ୍ଥାନ ଦେବେ
ସୁଧା ଚିନ୍ମା ବରହୁ ଲାହାରୁ । ଯେଉଁଠାରେ ସହ-
ପରିବର ଓ ବିନିଶ୍ଚର୍ମକର କାର୍ଯ୍ୟ ବଳୁଷ ହେ-
ଠାରେ ପ୍ରକାମାହେ ଆହୁ ବାହା ଅଗରେ
ଦୂଃଖ କରିବେ ?

ଏଇର ଖାତା ଏହିରୁଷ ଏଥର ଗାନ୍ଧି
ଯୋଜା ଓ ଶକ୍ତି ଉପରେ ନେଇ ଯେଉଁ
ଟାକ୍ତ ବହିବ ଉହଁର ବନୋବସ୍ତ୍ର ଉପର ହୋ-
ଇଥାଏ ଥରେ ଦେବବାର ଅବଶ୍ୟକ । ଏଠା-
ରେ ମଝ ଦେଜାଯାଏ ଯେ ବିନିଶ୍ଚର୍ମମାଳେ
ବନେବୁର ପ୍ରତି ଅନୁଶ୍ରୟ ଓ ଦୃଷ୍ଟିକ ପ୍ରତି
ବଠୋରଜା ଦର୍ଶାଇ ଆହୁନ୍ତି । ଶିଳାହାରେ
ଗାନ୍ଧି ଯୋଜା ଉପରେ ଅଧାରାକୁ ଏବି ଶକ୍ତି
ଉପରେ ପୂର୍ଣ୍ଣାକୁ ହେବାର ଭାଷ୍ୟରୁ କି ?
ସମସ୍ତେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ବେଳେଗଣ୍ଠ ଉତ୍ତାଗାନ୍ତ
ଦୁଇ ଜାଗରର ଗାନ୍ଧି ଯୋଜାମାର ବେଳେ
ରଙ୍ଗଜୀବ ଓ ଦେଶୀୟ ଉଲ୍ଲେଖକ ଅନୀନ୍ଦନରେ
ଆହୁ ଯେବେ ଗାନ୍ଧିଯୋଜା ଉପରେ ଖାତା ବରା-
ଇବାର ଅବଶ୍ୟକ ହେଲା ତେବେ ଏମାକେ
ଅନ୍ତବାର ପୂର୍ଣ୍ଣାକୁ ଦେଇ ପାରନ୍ତି ଏହାକୁ
ଅଧ୍ୟାତ୍ମାକୁ ଛାତି ଦେବାର ପ୍ରୟୋଗଜଳ କି ?
ବେଳେ ଉତ୍ତାଗାନ୍ତ ଉପରେ ଅଧାରାକୁ ହୋଇ
ଥିଲେ ଅମ୍ବେମାନେ ଅପରି ବରନ୍ତୁ ନାହିଁ
ଭାବର ଯଦ୍ୱାପି ଉତ୍ତାଗାନ୍ତବାଲମାଳେ ବନ୍ଧୁ
ପ୍ରତି ଯେବୁଷ ଉତ୍ତା ନେଇଅବନ୍ତି ଉହଁରେ
ପୂର୍ଣ୍ଣାକୁ ଦେବା ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ବଠିକ
ତୁହିଲ ଉଥାତ ଉତ୍ତାଗାନ୍ତର ବ୍ୟବସାୟ ବସ୍ତାର
ବସିବା ଉଦେଶ୍ୟରେ ଅଧାରାକୁ ବିବାହିଲେ
ବିନିଶ୍ଚର୍ମମାଳଙ୍କ ପ୍ରଗଂଧ ବରନ୍ତ କିନ୍ତୁ ହେ-

ପର ଜାର୍ଯ୍ୟାହୋର ନାହିଁ ଓ ଯେବୁଗ କ୍ଷେତ୍ରକୁ
ହୋଇଥିଲ ଜହିଁରୁ ଏହି ପ୍ରକାଶ ପାଉଥିଲ କି
କମିଶନରମାନେ ଅଗଣାର ଓ ଅପଣାଅବ-
ହାର ଲୋକଙ୍କ ଉପକାର କରିବା କାରଣ ଗାନ୍ଧି
ମୋଡ଼ା ଉପରେ ଅଧାର୍ତ୍ତାକୁ ବସାଇଥିଲା
ଅଥବା ଦୃଢ଼ିଲ ଗଗନପୂର୍ବ ଉପରେ ପୂର୍ଣ୍ଣାବ୍ରତ
ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ପ୍ରିଯ କରିଥିଲା । ଗଗନ-
ପୃଷ୍ଠାମାନେବି ଏତେ ସୁନ୍ଦର ଅବସ୍ଥାରେ ଅଛିନ୍ତି
ଯେ ଜାହାଙ୍କ ସବାଗେ ବିଜୁମାତ୍ର ସୁକରିର
କରିବାର ଆବଶ୍ୟକ ବୋଧଦେଲ ନାହିଁ ?
ଆମ୍ବେମାନେ ଜାହାଙ୍କ ଯେ ଏ ନଗରରେ ଅ-
ନେକ ଗଗନଧ୍ୟା ଅଛିନ୍ତି ଓ ଗଗନ ଭଡ଼ା ସମ-
ସ୍ତରେ ଏତେ ଅସବ ହୁଅଇ ଯେ ଜାହା ଦେ-
ବାକୁ ଲେବେ କାଜର ହୁଅନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏହା ମଧ୍ୟ
ଜାହା ଯେ ଗଗନ ଭଡ଼ା ଗରମାସ ସମାଜ
ବୁଲଇ ନାହିଁ ବିଶେଷ ବର୍ଣ୍ଣବାଳରେ ଗଗନ
ପ୍ରାଚୀ ଅନେବଦକ ନିଷମ୍ନ ହେବାକୁ ହୁଅଇ
ଓ ଜହିଁରେ ବିଶେଷ କ୍ଷତି ହୁଅଇ । ଗଗନ
ଭଡ଼ାମେହ ବେଳେଜଣ ଏ ନଗରରେ ବଜ-
ଲୋକ ହୋଇଥିଲା କମିଶନରମାନେ ବି
ଦେଖାଇ ଦେଇ ପାରନ୍ତି ଓ ଯେବେ ଜାହା
ହୁଇଲ ତେବେ ମେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏତେ ଅବ-
ଗ୍ରହ କାହିଁକି ? ଜାହା ଆରମ୍ଭ ସମ୍ଭବ୍ୟରେ ସମ୍ବା-
ଧେ ମେହମାନେ ଅନୁପ୍ରତିରଥାତ ଥିଲେ ଜାହା
ନ ହେବାକୁ ଆମ୍ବେମାନେ ଦୃଶ୍ୟ ହୋଇଥିଲା ।
ଅଗ୍ରବକ ଯେଉଁଥାକୁ ଜାହା କନୋକମ୍ପର ବିଷ-
ସ୍ତରୁ କରିବକୁ ଜହିଁରେ ଦେଖାଯାଏ ଯେ
ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଅସବ ଅଜ୍ୟାଗର ହୋ-
ଇଥିଲା ।

ସାଧୁହିକସଂବାଦ

ଏଥର ଜାଗରଦିନ ପ୍ରାୟ ଦିନ କୃତ ବର୍ଷ
ହେବାରୁ ବିଜ୍ଞାତ ପର୍ବତୀର ଏକାବେଳକେ
ବନ ହୋଇ ସାଥୀରଣ୍ଡର ଯେ କେତେ ଅ-
ମୋହ ଲେଖ ହେଲ ଜାହା ଅକଥମୟ ଅଟିଲ
କିମେଷତଃ ବୋକାରମାନେ ଏଯାଥା ଉପଳ୍ବ-
ରେ ନାନାପ୍ରକର ଶେଳଣା ନିଷ୍ଠାନ ବୁଜା
ଉଜ୍ଜ୍ଵଳ ପ୍ରକାଶ ନାନାଧି ବନ୍ଧୀ ବିଜ୍ଞପନାନ
ପ୍ରସ୍ତର ରକ୍ଷଣ ବଜ ମାରୁ ପଢ଼ିଲେ କେହି
ବର୍ଷ ବର୍ଷକର ଜବାହୋପଯୋଗୀ ଲାଗ ହିମର
କପିଲେ ବଜ ଫୁଲର କଷ୍ଟ ଅଟଇ ! ପରମ-
ହିଂସରେ ଭାର ଜାତ ହେବାର ଏକାବେଳକେ
ରହିଛ ହୋଇଗଲ ବର୍ଷାରେ କେବେ ଲାଗୁ

ବାହାର ପାଇଲେ ନାହିଁ ଯେ କେହି ଦୋକାଳ
ସାହସ କର ଉକ୍ତ ହୁଏଇରେ ପଢ଼ିଥିଲେ ଜାହା-
ଙ୍କର ହୃଦୟଠା କହିଲେ ସରି ମାହିଁ । କେହି,
ଏଣ୍ଟଳ ସେଣ୍ଟଳ କେହି ବା ଅଗା ଯେଉଁ ହୋଇ
କେହି ବା କାହା ପିଣ୍ଡାରେ ରହ ଶବ୍ଦର ବଞ୍ଚି-
ଇଲେ ମିଶ୍ରାନ୍ତ ସବୁ ରିକ୍ତ ଯିବାରୁ ଝଙ୍କାରେ
ତନି ଶୂନ୍ୟ ସେଇ କର ବିନ୍ଦୀ ହେଲୁ ଗେଲଣ୍ଟା
ପଢ଼ିବିର କଥା ବା କଣ କୁହାଯିବ ।

ଆମ୍ବେମାନେ ଅଜ୍ୟନ୍ତି ଆହନ ସହିତ
ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ ଶୈଳାକାଳର ଦାବାଳଗ
ରଜାଙ୍କର ମାହାପିତା ଓ ମାନେଜର ପଦରେ
ବାବୁ ବନମାଳୀ ସିଂହଙ୍କୁ କମିଶ୍ଵର ସାହେବ
କିମ୍ବକୁ କରିଥାଇନ୍ତି ଏହି ଅଗିଷ୍ଠଣୀ ପୁଣରଶୋ-
ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବାବୁ ହରେକୁଷ ଦାସ ଶୈଳାକାଳ ଗଡ଼-
ଠାରେ ରହି ରଜଗିର କାର୍ଯ୍ୟ ଚଳାଇବାର
ଅପର ବନୋବସ୍ତୁମାନ ବରୁଆଇନ୍ତି । ସଞ୍ଚିତ
ରହୁର ବସ୍ତାରତ ବିବରଣ ଜଣାଯାଇ ନାହିଁ ।

ଯାଇଥୁର ସବୁତିବଜନର ସିରଗ୍ପାଦାର ଓ
ମୋହରର ନାରୀଥିଶ ପ୍ରସାଦ ଦାସ ବିରୁଦ୍ଧରେ
ମେଜକୁର ବାହେବଙ୍କ କିଟକିଟରେ ଖଣ୍ଡିଏ ଦିବ-
ଗାସ୍ତ ପଢ଼ିଅଛୁ । ସେ ଦିରଗ୍ପାସ୍ତ ସନାମୀ ବି
ବେଳାମୀ ବର୍ତ୍ତମାନ ଜଣା ପଢ଼ି ନାହିଁ ।
ଦିରଗ୍ପାସ୍ତରେ ଜଣବର ନାମ ଓ ସ୍ବାକ୍ଷର ଅଛି
କିନ୍ତୁ ତେଣେର ଜନନାମ ଓ ସ୍ବାକ୍ଷରରେ ସ୍ଵର୍ଗ
ହୋଇଅଛି ଓ ଖଣ୍ଡିଏ ଥଠାଅଣିଆ ତୋଠଧିଷ୍ଠ
ଲାଗିଅଛି ମାତ୍ର ଭାବୁ ତାବମୋଗେ ଅଧିଅଛି
ଜଦନ୍ତି ହେଲେ ସବୁ କଣାପଢ଼ିବ ।

ପ୍ର । ବରୁଆ । ମୌ । ବାଲିଆ ହରଘର
ଗ୍ରାମବାବୀ ସଦେଇଲେଙ୍କା ନାମକ ଏକବ୍ୟକ୍ତିର
ପାଞ୍ଚବର୍ଷର ଏକଟିଲ ମଣିଆ ଉପରକୁ ଉକ୍ତ
ଗ୍ରାମବାବୀ ଚର୍ଚ୍ୟେନା ପାଣି ଦେବା ସକାଶେ
ଏକଗୋଡ଼ା ଗଲାସ ଫୋପାଇବାରୁ ଉକ୍ତ
ଗଲାସ ମଣିଆ ପିଲାର ମୁଣ୍ଡରେ ପଡ଼ିବାରୁ ସେ
ପିଲାର ମୃଦୁ ହୋଇଥାଏ । ସବୁ ଜନ୍ମେବ୍ୟକ୍ତିର
ବାବୁ ଗଣେଶଚନ୍ଦ୍ର ନହାଗାଏ ସରଜମିଳରେ
ଆଇ ଭବାରଣ ବରୁଆଛନ୍ତି । ଅର ଉକ୍ତ
ଗ୍ରାମରେ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଯେନାର ପୁରୁଷ ମଞ୍ଜ
କାନକ ପିଲା ବୟସ ବ୍ୟାମୋର ହେବ ବିଜ୍ଞାନେ
ଅଗଣୀ ମଧ୍ୟରେ ଗୋଲିଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ
ଯେନା ମଜକୁରର ଦୋଷର ଏକ ଲକ୍ଷ୍ମୀଥର
ନାମକ ପୁରୁଷ କି ଜାହାର ଜିନିବର୍ଷ ବୟସ ହେବ
ଗଜ ପିଲାର ଦୁଣ୍ଡରେ ଏକ ପନିକାରେ ଅଧାର
କରିବାରୁ ଗଜ ପିଲାର ମୃଦୁ ହୋଇଥାଏ

ପୂର୍ବାଧିକାରେ । ପ୍ର । ଜାଟିଆ । ମୌ । ମଧ୍ୟ-
ପୁରରେ ଯେଉଁ ଜରହିତ୍ୟା ମନ୍ଦିରମା ବିଷୟ
ଲେଖା ଅଛି ସେ ମନ୍ଦିରମାକୁ ଯାକୁଥିର
ସବୁ ଡିବିଜନସ୍ଟ୍ ସ୍ଥିମୋଗ୍ୟ ଇନ୍‌ଷ୍ଟିଚ୍ୟୁଲେ
ବାବୁ ହରେକୁଣ୍ଡ ଦାସ ବିଶେଷ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ
ନାନ୍ଦପ୍ରାଚୀ ମନ୍ଦିରମା ପ୍ରମାଣ କର ଦିବା-
କର ଦାସ ଓରଫ କିଛନ ଦାସ ଆସମିଲୁ
ମେଜକ୍ଷୁଧାକୁ ଜଳନ ବରଥିବାରୁ ଆସାନୀ
ମଜକୁର ନରହିତ୍ୟା କରିବାର ପ୍ରକୃତ ବାରଣୀ
ନ ବନ୍ଦ (ଯାହା କି ଦୂରସପରେ ଲେଖାଅଛି)
ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ତେଷ୍ଟୀ ମେଜକ୍ଷୁରଙ୍କ ସମ୍ମଗରେ
ଜାହାର କୁତ୍ରା ପୁଅ ଭାଇ ଦରାଥ ପିଲା ବି
ଜାହାର ବିଧୂ ବ ୨ ର୍ଷ ହେବ ଜାହାଠାରେ
ଥିବା ଗହଣା ସବୁ ନେବା ଅଭିଳାସରେ ଉଚ୍ଚ
ଜାରିଗ ଭୋର ସମୟେ ଉଚ୍ଚ ପିଲାକୁ ଦରଠାକୁ
ପ୍ରତି ଅଧ୍ୟା କୁଡା ଏକ କିଆକଙ୍କଳ କିବିତକୁ
କେଇ ପିଲାର ବାମହାତ ଓ ଗୋଡ଼ ଧର
ଶୁଷ୍ମମାଟିରେ ପୁରଥର କର୍ମତି ମାରିଥିବା ଓ
ଗହଣାସବୁ କାଟି ନେଇ ଏକଷୁନ୍ତ କର ଶାବଳ-
ଦେବ ଠାକୁରଙ୍କ ମନ୍ଦିରର ଓର୍କ ନିଧରେ
ରାତ୍ରିଥିବା ସ୍ଵାବାର କରିଅଛି ଓ ମଧ୍ୟ ମାଲିଶକୁ
ବରମଦ କର ଦେଇଅଛି । ଶାମରୀ ଭାବରେ
ଶୁଶ୍ରାକର ବାଦପାଞ୍ଚ ପଦ ପ୍ରବଳର ଅଳ୍ପକାଳ
ମଧ୍ୟରେ ଏତେ ଜୁନ ଇତ୍ୟାଦି ଦୂର୍ଦ୍ଵିକାମାଳ
ଦେଖି ଲେବେ କାତର ଅଛନ୍ତି ।

ବିଲ୍ଲାତର ପ୍ରଦିକାଇନସଲରେ ସମ୍ମୁଖ ବି-
ଶ୍ଵରୀ ହୋଇଥିବା ଗୋଟିଏ ଫରେସଲରୁ ଜଣା-
ଯାଏ ଯେ ସ୍ଵର୍ଗକଥବା ସ୍ଥାନୀୟ ଅନୁମତି ବିନା
ପୋଷ୍ଣଧୂତ ଗ୍ରହଣ କରି ପାରେ । ଜଣେ କମ୍ବି-
ଦାର ଆପଣା ଦ୍ୱା ଏକ ନାବାଲଗ ପୁଷ୍ଟ ତେ
ହୁଇ ଜନ୍ମା ରଖି ମରିଗଲ । ନାବାଲଗ ପୁଷ୍ଟ
କେତେବର୍ଷ ଉତ୍ତାରୁ ମରିଯିବାରୁ ବିଧବା
ଆପଣା ସ୍ଥାନୀୟ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହୋଇ
ଆପଣା ପିଣ୍ଡ ବର୍ଗଙ୍କର ଅନୁମତ ସହିତ
ସେମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ବିଦ୍ୟମରେ ଗୋଟିଏ
ପୋଷ୍ଣଧୂତ ଗ୍ରହଣ ବିନ୍ଦୁ ବିଧବାର ମୃଦୁ ଉତ୍ତାରୁ
ଭଲେହୁତୁର ମାହେବ ବନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ଓ୍ଦୟାରି-
ସୁରୂପ ଦିନଳ ଦେଲେ ମାତ୍ର ପୋଷ୍ଣଧୂତିର
ଦେବାମା ନାଲଗ ବିଲ୍ଲାତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଧିଳରେ
ଯାଇ ଶେଷ ନିଷ୍ଠାତି ହେଲ ଯେ ବିଧବା ଆପଣା
ପିଣ୍ଡ ବର୍ଗଙ୍କ ସହିତ ବିଶ୍ଵର କରି ପୋଷ୍ଣଧୂତି
ଗ୍ରହଣ ପରାକ ଆପଣା ସ୍ଥାନୀୟ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ
ନିଷ୍ଠାକୁ କରିବାର ଉଚିତ ବିବେଚନା କରିବାରୁ

ଭାବୀ ଅଇକସିଏ ଅପ୍ପର ।—ବିଧିବାନଙ୍କ
ପକ୍ଷରେ ଏ ନିକଟି ବଜ୍ର ମାତ୍ରବର ଅପ୍ପର ।

ଶୋଳପୁରରୁ ବେତେଶ୍ଵର କାରତାବହୁ-
ବାଦ ଠାରମ୍ପତ୍ତିବାରେ ଛୁଟା ହୋଇଥାଏ
ଜାହିଁ କୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ ସଠାରେ ଅନାହାର-
ଦ୍ୱାରା ବେତେଶ୍ଵର ମୃଦୁ ଘଟନା ହୋଇଥାଏ ।
ବେତେଶ୍ଵର ଲେଖ ନରଣୀପଦ୍ମ ଅବସ୍ଥାରେ
ଦ୍ୱାକିମଙ୍କ ସାକ୍ଷାତକୁ ଆମାର ଦେବାରୁ ରଖା
ଥାଇଥାକୁ । ଯେବେ ଏପରି ଅବସ୍ଥା ତେବେ
ଗବ୍ରୁଣ୍ଣିମେଘ କି ସାକ୍ଷାଯ୍ ଦେଉଥାଏନି ।

ଜିଲ୍ଲାଗର ଶୋତରେ ସବୁ କରିବାକୁ
ହୋଇଥିଲା । ଏଥିରେ ଅନେକବୃଦ୍ଧି ଏବଂ
ଶବ୍ଦିପତ୍ରାଳ୍ପି ଓ ତମ୍ଭାଙ୍ଗୁପଥର ମଧ୍ୟ ବିଷ୍ଣୁ
ପରିମାଣରେ କଞ୍ଚି ହୋଇଅଛି ।

କୁଆଟୋଲ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଶ ପ୍ରକାଶ ସ୍ଥାନରେ
ଓଲିବାଣଗେଳା ପ୍ରାଦୂର୍ବ ଅବଧ ଉଣ୍ଡା
ହୋଇ ନାହିଁ ଦେବଳ ବାବରଙ୍ଗଞ୍ଜରେ ବିଦ୍ରୋହ
କିଣା ପଢିଥିଲୁ । କଣ୍ଠା ପଛେ ଏପରି ଦୁର୍ଦ୍ଵାରା
କଣ୍ଠା ଏଥରେ ବିଧର ଲୋକେ ବଞ୍ଚିଲେ ।

ଗଜମାସ ତା ୨୭ ରଜରେ ବର୍ଷମାଳ ମହା-
ଗଜାଙ୍କର ତେୟସ୍ତୁଥର ଶୁଭବିବାହ ଅଭ୍ୟନ୍ତର
ସମାପ୍ନେ ମହିଳ ଦିନାହ ହୋଇଗଲା । କଳ୍ପା-
ତ୍ରିର ବୟସ ୨ ବର୍ଷ ଓ ପଞ୍ଚାବରେ ଏହାଙ୍କର
ଦିବାର ଅଟଇ । ଦିବାକ ଗଜରେ ନଗରଯାକ
ଶାଶ ଘେଷନାଇ ହୋଇଥିଲା ଓ କଳ୍ପାକୁ
ଶୂଧାର ପାଇସନ୍ତରେ ବିବାହ ବିବାହିତକୁ ଦେଖି
ଅସିଲେ । ଅଗ୍ନି ବାଣ କାର ଦେଇ ଉତ୍ସବ
ଦିନର ପରମାଣରେ ହୋଇଥିଲା ।

ଶାମିଲ୍ ଭାବରେ ଶୁଣଙ୍କ ପଦଗ୍ରହଣ ଉପଳ୍ବି
କରେ ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ଜଗରରେ ଥିବା ଦୁଃଖୀ ଭାବ
ବୈଧାୟ ଓ ଦିଲ୍ଲିମାନଙ୍କ ଜଣପ୍ରତି ଏକପ୍ରମାଣ
ଲୁଗା ଦେଖିବାର ବାବର୍ତ୍ତନେଷ୍ଟା ଆଜୀ ଦେଇ
ଥିଲେ । ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ବାବର୍ତ୍ତନେଷ୍ଟା ସାହୁ ଦିଲ୍ଲାଜୀ
ବୋଲି ବୋଥ ଦୁଇଅଳ୍ପ । ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପ୍ରାଥାମନ
କରରେ ଏ ପକାର ହୋଇ ଚାହିଁ ।

ବିଲାର ସଂକାଦସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏକ ଜାରିତାକ
ସମାଦି ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥିଲା କି ବୋଲିରାଇ
ଅମିରକୁ ଦୁଇ ଘୁଟ ଅନେକ ଲେଖ ଦେଇ
ବୁଝିଥାଇଁ ଯାଇଥିଲେ । ବୁଝିଥାଇଁ ସମାଚି ସେ
ମାନଙ୍କର ଯଥାଯୋଗ୍ୟ ଦୟାନ କହିଅଛନ୍ତି ।
ଦୁଇ ଘୁଟଙ୍କମଧ୍ୟରେ ବଡ଼ ଭାରିର ନାମ
ସମ୍ପଦ ନିର ନାହିଁ ଉଦ୍‌ବିନ ସେ ସମାଚିକ
କହିଲେ ଗୋଟିନରୁକ୍ତିର ଅବଶିଷ୍ଟ ସାଥୀନ

ଶୁଳ ଫରଗନ ଚୁଣ୍ଡିଯାଇ ଶାହିତ ଶକ୍ତିର
ଅନୁରୂପ ହେବାରୁ ସେମାନେ ମଙ୍ଗଳତାଦି
କରିବାକୁ ଅଧିକାର୍ଥୀ । ପାନ କରଇ ଲାମ
ମର ମନ୍ଦିର ଏକାଙ୍କୁ ପିଟିର୍ ବର୍ଣ୍ଣର ବିଶ୍ଵବ-
ଦ୍ୟାଳୁପୁରେ ଉତ୍ତମ ଚିକା ଦେବା କିମ୍ବାନେ
ଦେବୀ ଯାଇଥିଲେ । ଚୁଣ୍ଡିଯାଇ ସମ୍ମାନ ଏଥିରେ
ବଜା ଅନ୍ତରେ ହେଲେ ।

ଦେଲଗାଁର ପଲ୍ଲୁନରେ ଗୋଟିଏ ନାଆ
କଥା ଘଟିଥାଇଛି । ଗୋଟିଏ ସରବାହ କାଳୁଣା
ଗୋଟିଏ ତୁଆ ଜନ୍ମ କରିଥାଇ ଓ ଜାହାକୁ
ଦେଖିବା ସକାମେ ସବୁବାଖାରଣଙ୍କର କୌରକୁ
ହୋଇଥାଇଛି । ଜନ୍ମ ସମୟରେ କୁଅଟି ଛନ୍ଦପଟ୍ଟ
ଦୂର ଉତ୍ତର ଉଚ୍ଚ ହୋଇଥିଲା ।

ପ୍ରେରିତାବଦୀ ।

ମାନ୍ୟବର ଉତ୍ସଲନପିକାରକ୍ଷାଦିକ ମହାଶୟଦ
ସମୀକ୍ଷା ।

୧୮୫୯

ତେଜ୍ଜାଳ ମହାଶାଙ୍କ ଅବାଲମ୍ବନ ଯେ
ଆମୁନାକର ସଂହାରର ମୂଳ, ତାଥା କିଏ
ଅସୀକାର କରିବ; ମହାଶାଙ୍କ ଓଡ଼ିଶାର ଚନ୍ଦ୍ରମା
ତୁଳ୍ୟ ବିଗନ୍ଧିଖଣେ ଉତ୍ତଳମୁଣ୍ଡ ସେହି ଚନ୍ଦ୍ରମାକୁ
ବସଇ ହାତାବାର କିମ୍ବାକି ।

କେବାନାଳର ଆବାଲ ବୃଦ୍ଧ ବନ୍ଧୁତା ଏବଂ
ଜରୁ ଗୁରୁ ଲଭା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ଦାରୁଣ ଗୋଟା
ବହ ସଙ୍କଳନ ହେବାର ଦିବ୍ୟ ଶଶି ଚିନ୍ମନ କରୁ
ଅଛନ୍ତି ! ମହାରାଜଙ୍କ ଘର ବିଦ୍ୟାଭାଲୁ ଓ
ଦାକଣୀଳ ବ୍ୟାକ ଉତ୍ତରାପଦେଶରେ ସ୍ଵପ୍ନ
ଅଗୋଚର, ନିହାଶଳ ଯଥି ଅଛି ୧୦୧୫ ନାଟ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସର୍ବତ୍ର ଏ ମାତ୍ର ଅନ୍ତରେ

ପଦ୍ମନାଭ ସୁରକ୍ଷା କାହାର ଅମୃତାନ୍ତର ମରି
ଲୋହବି କରିଥାଏନ୍ତେ, ତେବେ ମହାବିକର
ବୋଜଳାଗ୍ର ସୁବଗ୍ରବ ମଧ୍ୟ ଜାହାଙ୍ଗର ସମ୍ରାଟ
ଶବ୍ଦମାନ ଅନ୍ତରଭବ କରି ଅପଣାର ପେଣ୍ଡର
ଗଢ଼କୟ କାର୍ତ୍ତିବଳାପଦ୍ମ ଯାହୁନ୍ତାର
ବିଶ୍ଵ ଧାଆନ୍ତେ । ଯାହା ହେଉ ବେ ଅଗ୍ର
ଅମୃତାନ୍ତ ସଂଖ୍ୟାରୁଧେ ପ୍ରତି ପାରୁ ହାତ
ଯେହେତୁ ରକ୍ଷଣ ଉତ୍ସମିକ୍ଷା ପାରିଥିବାରୁ
ଏବ ବ୍ରଜମହିଳା ବାବୁ ଗ୍ରାବିତମାଳା ଠିକ୍ କରେ
ସୁକିଳ୍ପାତ ସୁମୋରାଗ୍ରବୁଦ୍ଧ ଅଚାନ୍ତି । ସଂପ୍ରଦାୟ
ଅମୃତାନ୍ତର ଏହି ଜାହା, ମହାବିକ ଯେଉଁ
ସବୁ କାହିଁ ଓ ଅନୁରାହ ଜାହାନାର ବରି ଯାଏ
ଅଛିନ୍ତି କହିବୁ ଯେଥର ବୋଣାର ପ୍ରକାର ହାତ

କର୍ତ୍ତନ କି ହେବ, ଏକ ମହାବଳ ଯେଉଁ,
ଜୀବିମାନଙ୍କର ମୂଳ ସ୍ଥାପନ କରିଅଛନ୍ତି, ତାହା
ଯେପରି ସକାରସୁନ୍ଦର ହେବ, କର୍ତ୍ତନଙ୍କୀୟମାନେ
ଏ ବିଷୟରେ ବିଶେଷ ଉତ୍ସାହ ହେବେ ।
ଏଠାରେ ଉଚ୍ଛ୍ଵେଳର ଯୋଗ୍ୟ ଯେ ପ୍ରାୟ କି
ମାବ ହେଲା ବ୍ୟକ୍ତି ଅନୁମତ ଅନୁଷ୍ଠାରେ
ବାରୁ ଶୀ ବଜିବିହାରୀ ଦାସଙ୍କ ଯତ୍ନ ଓ ଉତ୍ସାହ-
ଧାର ଚେଳାକାଳ ଗତରେ ସ୍ଵବର୍ଜନ୍ୟକୁ
ନାମରେ ଗୋଟିଏ ବିଦ୍ୟାଲୟ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇ-
ଅଛି ଏବଂ କର୍ତ୍ତନରେ କି ୨୦ ଏ ବାଲର ଅଧ୍ୟନ
କରୁଥାଇଛନ୍ତି । ଗତକାଳ ନାମରେ ଏପରି
ଗୋଟିଏ କାର୍ଯ୍ୟ ହେବାର ଯେ କେତେ ବତ୍ର
ପ୍ରଗଂଧନାୟ ଜାହା କୁହା ଯାଇ ନ ଥାରେ ।
ବ୍ୟକ୍ତି ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟାଲୟ ବୁଝ କର୍ମଶାର୍ଥ କିଛି
ଦାକ କରିଥିଲେ ଓ ମୂଲ୍ୟ ସ୍ଵାଦିଷ୍ଟ ସମ୍ମାଦନ
କରିବା କମିଶ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କୁ ବିଶେଷ ଅମା
ଚରଣ ଦେଇଥିଲେ, ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା
ଚେଳାନାଲର ଘର ପ୍ରାପ୍ତ କର୍ମଗୁରୁମାନେ
ବିଦ୍ୟାଲୟର ଉନ୍ନତି ସାଧନ କର ପ୍ରଗଂଧା
ବିଜନ ହୁଅନ୍ତି ।

१९-३-७७ } ग्र-—

ବିଜ୍ଞାନ

ବେଦପ୍ରକାଶ କିଳାମ /ପୃଷ୍ଠାଗ୍ର ମୁଦ୍ରଣ ହୋଇ
କରାଯାଇଲା ଯାତ୍ରାକର୍ତ୍ତରେ କରାଯାଇଥାଏ
ପ୍ରସ୍ତୁତିଅଛି ମୁଲ୍ତ ଜନେଶ୍ଵର । ୧୯୫୩ ମେ ଉପରେ
ଆବଶ୍ୟକ ତାଙ୍କିମାପୁରୀ । ୦୨ ଅକ୍ଟୋବର ।

ମନ୍ଦିର

ଶ୍ରୀ ମହନ୍ତି ମୋହନ ସାହେବ ମୁଦ୍ରା କରିଥାଏ । ୧୯୫୪
ବାବୁ କେବଳମାତ୍ର ଦେ

ବାଲେଶ୍ୱର ଅତ୍ମିନ୍ ପାତ୍ର

“ ରାଜୁଙ୍କ ଦୋଷ କୃତ ବନ୍ଧୁଯୀ ୪୫
 ” ସୁକେଶ୍ ମାଟ୍ଟାଣ୍ଟି ” ” ୪୬
 ପାହ ଦେଲୁ ବାବେବ ପିପଲ୍ ଅଗ୍ରିନ୍ ୪୭୫
 ବାର ମଧ୍ୟରମୋହନ ଥାଣ୍ଟି

ବାଲେଶ୍ୱର „ ପଦ୍ମନାଭ କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଏହି ଉତ୍ସବପିକା ସହରକଟକ ଦର
ପାବିଲାଇ ବିଠନପ୍ରିଭିଂକମ୍ବାନିଙ୍କ ଯଥାଳୟରେ
ମହିନେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଲା ।

ପାତ୍ର କାହାର
ପାତ୍ର କାହାର
ପାତ୍ର କାହାର

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଲୁଗ

ଭାଷାରେ ପିଲାଏଣ ସନ୍ତୋଷମହିଦା । ମୁ । ପାଳକୁଳ ଦିଃନ ସନ୍ତୋଷପାଲ ଶନିବାର । ବିଷାନ୍ତେମୁଖରେ
ମଧ୍ୟସଲହଁରୁ ।

୧୮

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୩୯୯
ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୂଲ୍ୟଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୩୯୯
ମଧ୍ୟବଳୀରେ ଭାକମାସୁଲ ୩୯୫

ଅମ୍ବେମାନେ ଗତିପ୍ରାହରେ ମିଶ୍ରବିଧିଲ
ଟାଙ୍କୁର ଆଗମା ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ମଞ୍ଚରେ କମିଶ୍ର-
ଭାଗାନଙ୍କ ବିରୁ ବିରୁଷରେ କେତେ କଥା
ଲେଖିଥିଲୁ । ଗତିପ୍ରାହର କଲିକତା ଗଜେଠ
ଦେଶବାରେ ଜଣାଗଲ ଯେ କଳାକାର କେ-
ରେବୁଡ଼ିଏ ମିଶ୍ରବିଧାଳିଟିରେ ଉଣା ଦିରରେ
ଟାଙ୍କୁ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ହୋଇଥାଏ ଓ ପ୍ରାୟ
ହୋଇଥି ପ୍ରାହରେ ଆଇନିପ୍ରତି ଉଚି ଦର
ଅବଲମ୍ବିତ ହୋଇ ନାହିଁ । ଏଥରେ ସଂକ୍ଷିପ୍ତେ
ପ୍ରକାଶିଥିଅଇଯେ ସେବାନସବୁର କମିଶ୍ରଭାଗେ
ସୁବିନ୍ଦରପୂର୍ବକ କର୍ମ ବର୍ଣ୍ଣାକରି ଓ ବଢ଼କର
କମିଶ୍ରଭକ ପରି ରାଜ ମନ୍ଦ ବିରୁ ନ କର
କେବଳ ପ୍ରକାଶାନଙ୍କୁ ଟାଙ୍କୁରେ ଘୋଟ ପକା-
ଇବାକୁ ବସି ନାହାନ୍ତି । ତଥବପ୍ରଗମା କଲିକତାର
ନିକଟ ଓ ସେଠୀର ଅବସ୍ଥା ଓ ସଂକଳିଏନ ଗର-
ିବାରୁ ଅନେକ ଜନ୍ମିଷ୍ଟ ଅଟେଇବିନ୍ଦୁ ଦେଶରୁ
ଯେ ସେଠା ମିଶ୍ରବିଧାଳିଟିମାନଙ୍କରେ ସଗଢ଼ର
ଟାଙ୍କୁ ଟାଙ୍କୁ ଟାଙ୍କୁ ଟାଙ୍କୁ ଅଥବା
ଠାରେ ସମଗ୍ରୀ ଟାଙ୍କୁ ପୁଣଟଙ୍କାଗୁ ଅଥବା
ନାହିଁ ଅଥବା କଟକନଗରରେ ଚାରିଙ୍କା
ହୋଇଥାଏ ! ଏମନ୍ତ ଦୟାବନ୍ତ କମିଶ୍ରଭକ
ଅଧିନରେ ରହ ନଗରବାଧେବର ସୁମର ପୀମା
ରହିବ ନାହିଁ । ବିର୍ତ୍ତମାନ ଯେବେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ
ଥରେ ବୃ ମିଶ୍ରବିଧାଳିଟିର କିଞ୍ଚିତନ ଦେଶ

ହୃଦୟରେ କରନ୍ତି ତେବେ ରକ୍ଷା କୋହିଲେ
ଅର ଉପାୟ ନାହିଁ ।

ଏଥୁପୁଣ୍ଡ ଉତ୍ତରଲିଦର୍ଶନରେ ପ୍ରକାଶ ହୋଇ-
ଥିଲୁ ଯେ ମନ୍ଦୁଦୂରଙ୍ଗର ମହାରାଜା ଅଧିଶ୍ଵା-
ରଙ୍ଗରେ ଉଚ୍ଚତ ପକ୍ଷରେ ବଜ ଯତ୍ତବାଜ୍ ହୋ-
ଇଥାଇନ୍ଦ୍ରିୟ । ଏଥିମଧ୍ୟରେ ସେ ଗତରେ ଗୋ-
ଟିଏ ଛାଇ ଓ ଡେଇୟାମ୍ଫୁଲ ଏବଂ ମୋର୍ଫ୍‌ସ-
ଲରେ ଗୋ ୩ ଟା ଡେଇୟାମ୍ଫୁଲ ସ୍ଥାପନ କରି-
ଆଇଛି । ଗତରେ ଗୋଟିଏ ଭଲ ତହିରାଳୟ
ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ଏବଳର ସହିଲସରଜନ
ଠ ୪୦୦ଙ୍କୀ ବେଳନରେ ଗତିରେ କିମ୍ବା
କରିଥାଇନ୍ଦ୍ରିୟ । ଏଥରେ ସମ୍ମାଦକ କହିଥାଇନ୍ଦ୍ରିୟ
କି ଏତେ ବେଳନ ଦେଇ ଗୋର ତାକୁର
ପ୍ରଥମେ ରଖିବାର ଉତ୍ତର ହୋଇ ନାହିଁ । ଅଞ୍ଚ
ବନ୍ଧୁରେ ମହାରାଜା ଜଣେ କଲା ତାକୁର
ରହୁଥିଲେ ଭଲ ହୋଇଥାନ୍ତା । ଅମୃମାନଙ୍କ
ବିବେଚନାରେ ପ୍ରଥମେ ଉଚି ବେଳନ ଦେଇ
ଉପୟକ୍ତ ଗୋକ ରଖିବାର ଉଚିତ ଏଥରେ
କାର୍ଯ୍ୟ ଭଲ ହେବ ଓ ଲୋକଙ୍କର ଚାଲ
କରୁବ । ଏପରେ ସୁରୁଗୁପ୍ତେ ବର୍ମ ଗଲିଲେ
ଅଶିକ୍ଷା ସବୁଜନ ଜଣେ ରହୁଲେ କ୍ଷର ହେବ
ନାହିଁ । ଏପର ଯେବେ ମହାରାଜା ସାପ୍ତ୍ୟରକ୍ଷା
ଇତ୍ୟାଦି ବନ୍ଧୁରେ ତାକୁର ସାହେବଙ୍କ ମତ
ନେଇ ଯଥାବାୟ ଗୋଟିଏ ଭଲ ଉପୟମ୍ପ ହିର
କରି ଜାହା କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିଣାମ କରନ୍ତି ତାହା

ହେଲେ ଆସିବା ବେଳକ ଦେବା ବାସିବ ନାହିଁ
କରୁ ଛର୍ବି ଯଥାର୍ଥ ବିନମୟ ପାଥ୍ୟବିବ ।
ଏହାତା ଏଜଗରକୁ ଅଧିଖିତା ବେଳେ ଏଠାର
ମେତିକଲ ମୂଲ ଏବଂ କଲେଜକୁ ଟ ୫୦୦୦ଟଙ୍କା
ଦାନ କରିଥାଇନ୍ତି ଏଥର ଉପଦ୍ୱାରକୁ ଶ୍ରୀମାନଙ୍କୁ
ଦୃଢ଼ି ଦ୍ୟାବିବ । ମହାଶଜ୍ଜଳର ସାଥୀରଣ୍ୟ
ହିତକର କାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ଆପଣା ପ୍ରଜାଙ୍କ ଉନ୍ନତି
ରେ ଯତ୍ନାଳ ହେବାର ଶଶି ଅମ୍ବେମାନେ
ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଆନନ୍ଦିତ ହୋଇଥାଏଁ ଏବଂ ଉଚ୍ଚବା
କରୁ ଯେ ମହାଶଜ୍ଜଳ ଏହିପର କାର୍ଯ୍ୟରେ
ସୁଖ୍ୟାତି ଲାଭ କର ତେଣାରେ ଯେମନ୍ତ ସମ୍ବା-
ପେଶା ବନ୍ଦ ଗଜିଦ୍ୱ ଅସ୍ଵଭାବ ହୋଇଥାଇନ୍ତି
ସେହିପର ଗୁଣ କାର୍ତ୍ତ୍ତାରେ ଅଗ୍ରଗଣ୍ୟ ହେଉନ୍ତି ।

ତଳିତ ମାସ ଜା ଗ ରଖିବେ ବଲାକର
ପାର୍ଶ୍ଵମେଘ ସଙ୍ଗ ବସିଲା । ଏଥର ଶ୍ରୀ ମନ୍ଦିର
ମହାଶୂଣ୍ୟ ସ୍ଵର୍ଗମ ସରବର କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ବଚ୍ଛିଲେ
ଓ ସେବନମୟରେ ଯେଉଁ ବକୁଳା ବରି-
ଥିଲେ ତହଁର ସାଗଂଶ ଭାରତାର ଯୋଗେ
ଏଠାର ସମ୍ମାଧିତମାନଙ୍କରେ ପ୍ରକାଶ ହୋଇ-
ଅଛି । ତହଁରୁ ଆମ୍ବମାନେ ଅବଶିଷ୍ଟ ହେଲୁ
ଯେ ଏଥର ଭାରତବର୍ଷର କିଛି କିମ୍ବା
ଉଛ୍ଵେଳ ଶ୍ରୀ ମନ୍ଦିର ମହାଶୂଣ୍ୟଙ୍କର ବକୁଳାରେ
ଥିଲା । ସେ କହିଅଛନ୍ତି “ ଦିନ୍ତାରେ ଥାମୁର
ସମ୍ମାନ ଉଧାଧା ଗର୍ଭଶରେ ଭାରତବର୍ଷର ବଜା
ଓ ପ୍ରକାଶମୁକ୍ତ ଅବଧି ଆନନ୍ଦର ହୋଇ

ବୁଦ୍ଧରୁ ଓ ଅନ୍ୟଗ ସହଜ ଅଚିନନ୍ଦନ ହର
ଅଛନ୍ତି ଓ ତରୁଁରେ କଣ ଆଜନ୍ତା ହୋଇଥାଏନ୍ତି ।
ବର୍ତ୍ତମାନ ବିମେଲ ଓ ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ପ୍ରଦେଶର
ଅସୁକାଂଶ ଭୂମିଶୁଭରେ ଦୂରୀଷ ପତିବାରୁ
ଅମ୍ବେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଦୂରୀକ ହୋଇଥାଏ । ଏ
ଦୂରୀଷ ସଜ ୫୮୯ ସାଲର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌରାବି
ଅଂଶରେ ଉଣା ନୁହଇ । ଅମ୍ବେ ବିଶ୍ୱାସ ଏହି
ଯେ ଏଥର ଉପଶମ କିମ୍ବା ଏକ ପ୍ରକାର
ଉଥାଧି ଅବଳମ୍ବିତ ହେବ ଓ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତରେ
ଏଥର ଦୂରୀଟିଲା ବିକାରଣ ପକ୍ଷରେ ୧୮୦
ଜହିଁର ପ୍ରମାଦାର କିମ୍ବା ଯଥେଷ୍ଟ ଅବିଜ୍ଞାନ
ଲାଭ ହୋଇ ଥିବ ” । ବୁଦ୍ଧର ସର୍ବର୍ଗରେ ସେ
ବିହିଅଛନ୍ତି କି “ ଅମ୍ବେ ବିଧି ଅବିଷ୍ଵାସ
ଏହି ଯେ ଉତ୍ସବରେ ମାତ୍ର ବିଷଳିଆର
୧୮୦ ବୁଦ୍ଧର ସାଧୀନଙ୍କା ଓ ଗୌରବ ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ
ହେବ ହୋଇ ହୋଇ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ଵାନ
ପମସ୍ତରେ ଉତ୍ସବ ଗାସନ ପଦିତ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ
ହେଉ । ସୁଲଭାନ ଗାସନ ସଂସାରର ପ୍ରସ୍ତାବ
ପରି କହି ଦେଲେ କାହିଁ ଆମ୍ବେ ଶୁଣି ବିଶ୍ୱାସ
ହେଲୁ ତଥାତ ହୋଇରେ ଯେଉଁ ସବୁ ବସ-
ଥିଲା ତହିଁରୁ ଉତ୍ସବ ଫଳ ଲାଭ ହୋଇଥାଏ ।
ଉତ୍ସବରେ ରାଜାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକବା-
କ୍ୟତା ଅବଳମ୍ବନ ଥାଇ ଏବଂ ବୁଦ୍ଧର
ଗାସନ ପକ୍ଷରେ ମଧ୍ୟ ଉପକାର ଦୀର୍ଘଅଛି
ବାରଣ ବୁଦ୍ଧର ଗାସନ ବାଦୀନାମ ହୋଇଥାଏନ୍ତି
୧୮୦ ଅପେୟ ଗତିର ବିଧି ସଂସାର
କାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ଆମ୍ବେ
ବୁଦ୍ଧର କରୁ ସବୁ ସବିଜ ଥିବା ବାଲମନ୍ଦରେ
ସେ ଅଧିକାରୀ ପ୍ରଦେଶମାନଙ୍କ ପଦିତ
ଉତ୍ସବ ପକ୍ଷର ଗୌରବ ଦୂରୀକ ହନ କଲ
ଦେବ ” ଏଥରୁ ଆମ୍ବାନେ ଦେଖୁ ଯେ
ବୁଦ୍ଧର ସର୍ବର୍ଗରେ ଗ୍ରା ମଣ୍ଡଳ ମହାରାଜା ଯାହା
ଅଗା ବରନ୍ତି ଜାହା ସମ୍ମର୍ତ୍ତ୍ଵ ହେବାର ଲକ୍ଷ୍ୟ
ଦେଖାଯାଏ । ବୁଦ୍ଧର ସୁଲଭାନ ଅଧିକା
କ୍ୟତାରେ ପୁଣ୍ୟକ ପ୍ରଦେଶ କରିବା ଏବଂ
ଅଧିକା କଲ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁମାନେ
କିମ୍ବା ବରିଅଛନ୍ତି ଜାହାଙ୍କ ସହଜ କଞ୍ଚି
ପ୍ରାପନ କରିବାକୁ ଉତ୍ସବ ଲିଙ୍ଗର ରଜ୍ଯଅଛନ୍ତି
ସଜଙ୍କ ବୁଦ୍ଧର ସଜେ ଯୁଦ୍ଧ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା
ନାହିଁ ।

କରଇବର୍ଷ ସମ୍ପର୍କରେ ବରଳାର ବିଗନ୍ତ
କୃତ୍ୟକର ହୁଏ ଓ ବଜ୍ୟାର ବିହିନୀର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ
ଯା ମିଳା ମହାବୀର କରିଲ ଥିବାରୁ ଆର୍ଦ୍ଧମେଣ୍ଟ

ସରବେ ତହିଁର ପ୍ଲଟ ହୋଇଥିଲା । ତହିଁର
ଲାଞ୍ଚ ମିଳିଲାକ ଉତ୍ତର ଦେଲେ ଯେ କର-
ଜବର ସଂଖ୍ୟା ବେଳେନ୍ତିଥି ଭୁବନ୍ଦୀ ଯାଇଥି
ବାର ଲାଙ୍କ ଗମ ହୋଇଥିଲା ।

ଯାଥୀ ଓ କିଷ୍ଟଚକ୍ରା ଗେଗା

ପୂର୍ବେ ବିସୁଚିକା ଗେଗ ବନ୍ଦୁର ଅଧୀକ
ଥିଲ କେବଳ ଗ୍ରୀକୁ ଓ ଅଭୟନ୍ତ ଜଗାଳରେ
ଆହା ଦେଖା ଯାଉ ଥିଲ । ଏଣିକି ଅନ୍ତର୍ଭୂତ-
ଦ୍ୱାରା ଜଣାଯାଏ ଯେ ଏ ଗେଗ ବନ୍ଦୁର ବନ୍ଦ
କ ଥାଏ କନଜାର କଣ ହୋଇ ଥାଏ । ଯେଉଁ
ସମୟରେ ପୁଣ୍ୟକୁ ଯାଦି ଅନ୍ଧବ ଅଷ୍ଟବ୍ରି ବେହି
ସମୟରେ ଲେନିରୀର ଉପରୁକ ପ୍ରତ୍ୟେକ
ଶୁଅଇ ଗ୍ରୀକୁ ବାଲ ରଥଯାଦି ସମୟରେ ଗର-
ଛାଲ ବାର୍ତ୍ତିକପ୍ରତ୍ୟେନା ସମୟରେ ଏବଂ ବସନ୍ତ
ବାଲ ଦୋଳଯାଦି ସମୟରେ ଅନ୍ଧବ ଯାଦି
ପୁଣ୍ୟକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୂତେହୋଇ ଏହ ବାଲମାହଙ୍କରେ
ବିସୁଚିକାରେବର ପ୍ରାଚୀର୍ବଳ ହୁଅଇ ଓ ଯାଦିକ
ଦ୍ୱାରା ଆହା ମୋହରଳର ଗ୍ରହଅତେ ବିଦ୍ୱାର
ହୋଇ ଯାଏ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେଗାଯାଇ ଅଛି ଯେ
ବର୍ତ୍ତମାନ ଶୀତ ଜଣାଯାଉଥିଲି ଏବଂ ଅନ୍ତର୍ଭୂତଙ୍କରେ
କିନିକିଲେ ବନ୍ଦୁଦେବା ବୁଝି ହୋଇଥିବାରୁ ଦେଇ
ଶୀତଳ ଅଛି । ଉଥାର ଗୋଟିକଥିଦିନା
ଉପଳକ୍ଷରେ ଅନ୍ଧବ ଯାଦି ପୁଣ୍ୟକୁ ଅବିକାରୁ
କରନ୍ତାଥ ପଡ଼କରେ ଏ ଗେଗ କାହାର ଅଛି ।
ଅବ୍ୟାସ ଏହାର ହୋଇ ଅନ୍ଧବ ହୋଇ କାହାନ୍ତିର
ପରି, କିନ୍ତୁ ବାଲେଶ୍ଵରାରୁ ଉଚ୍ଚକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଏବଂ ଏଠାରୁ ଦକ୍ଷିଣରେ ମୁଣ୍ଡା ପଡ଼କର
କାନ୍ଦାପୁରାଜରେ ଏ ଗେଗ ତାଙ୍କ ହେବା ଓ
ତଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବ ଏକ ଲୋକ ମରୁପତିବାର ସମ୍ବନ୍ଧ
ଅବିଲାପି । ଏଥରୁ ଜଣାଯାଏ ବି ଯେକେବେଳେ
ଯାଦି ମାନେ ପୁଣ୍ୟରେ ଏକଥିତ ହେବେ
ତେଜେବେଳେ ଅନ୍ଧବ କନଜା ହେବୁ ବେଗ
ବୃଦ୍ଧିରୁ ଧାରବ । ଏବଂ ଫ୍ରେରନ୍ତା ଯାଦିକ
ଯୋଗେ ଗ୍ରହଅତେ ଏହା ବିଦ୍ୱାର ହୋଇଦେବ ।
ସାଧାରଣ କପ୍ତାନ ସହିତର ଅଛେ ଓ ଯେପୁଲେ
ଗେଗ ପ୍ରତ୍ୟେକ ହେଲାଣି ପେଣୁଲେ ଜାହାରୁ
ଅମୂଳକ ବୋଲିଯାଇ କି ଧାରେ । ଏଥରୁ
ଶ୍ରାନ୍ତ ର୍ମର୍ମଜିମାନେ ଏ ବିଷୟ ପରି ଦୃଢ଼-
ବରିତର ତହୁ ତିନ୍ଦ ଜଣାଯାଇ ନାହିଁ ବାରିଶ
ଅବ୍ୟାସ ଏ ଗେଗରୁ ଦମନ ବରବାଧୀନ
ଦୁଇମାଟ ଉପାୟର ପ୍ରତ୍ୟାକ୍ଷମ ମୁଣ୍ଡ ହୋଇ ଜାହାଁ ।
ରଥଯତି ସମୟରେ ଏ ଗେଗ ପ୍ରବଳ ହେବାର

ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘରେ ପ୍ରକାଶ ଥିଲାରୁ ପୂର୍ବରୁ
କେତେବଜାକୁରମାନେ ଜଗନ୍ନାଥ ଦଢ଼ିବରେ
ବାର୍ଷିକ ବରବାରୁ ପ୍ରେରିତ ହୁଅନ୍ତିରୁ । ବର୍ତ୍ତମାନ
ଅଧିକାରୀ ଯାତ୍ରୀ ଅଧିକାର କଥ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘରେ
ବୋଚର ହୋଇଥିଲେ ସେବୁସ୍ତ ଗାହାଯଥ
ଅଧିକାର କିଛିମାତ୍ର କିମ୍ବା ହୋଇ କି ଥାନ୍ତା
ମାତ୍ର ଜାହା ହୋଇ କାହିଁ ଓ ବର୍ତ୍ତମାନ ଟିକ୍ଟି
ପଠାଇ କାହୁର ଅଶାଇବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅପେକ୍ଷା
ବରବାର କାଳ ସୁଧା କାହିଁ । ଅଭିଏବ ଆମ୍ବେ
ମାନେ ଛନ୍ଦାର ମାଜଟ୍ରେପ୍ ଓ ତାକୁରମାନେ
କିନ୍ତୁ ଅନୁଷ୍ଠାତ କରୁଥିବୁ ଯେ ସତକରେ
ସାଧିକର ତିବିଶ୍ଵା ଓ ସାପ୍ରେସର ଦୃଷ୍ଟି ଉପରେ
ବା ସକାମେ ତାକୁର ଏବଂ ଉଷ୍ଣ ପଠାଇ-
ବାର ବନୋବସ୍ତ କରନ୍ତୁ । ହିନ୍ଦୁଚାନ୍ଦେଶ୍ଵର
ବିହୀନ ଓ ଲୁଗେଇକ ପ୍ରଭାବ ପ୍ରତି ସୁଲବ
ଧାର୍ଯ୍ୟ ଓ ଥାନ୍ତା ଉତ୍ସବରେ ରଜାଇଦେଇରେ
ଦଜ ରକ୍ତ ହେବ ବା ରଧା ମହାପାଦରେ ତାକୁର
ରଜାଯାଇ କି ପାରେ । ସେଇ ଅରମ୍ଭକାଳରେ
ସାଧିମାନେ କଇପରେ ଔଷଧ ପାଇଲେ ଅ-
ହେବ ସୁଲବେ ଉପକାର ହେବ । ଦସ ବାର
ହୋଇ ଅନୁବରେ ପଞ୍ଚକ । ସୁଲବେ ଏବଂ
କିମ୍ବା ତାକୁର ରଜାଇବାର ରଜାନ୍ତ ଫଶରେ
ଆବଶ୍ୟକ ଅପାର । ଅଭିଏବ ସ୍ଥାନୀୟ କର୍ମଚାରୀ
ରମାନେ ଏ ବିଷୟରେ ହେଲା କି କରି ଗାୟ
ଦିଷ୍ଟମୁକ୍ତ ଦଖାଇ କଲେ ସରମ ଉଥବାର ହେବ
ନୋହିଲେ କିମ୍ବା ଅହିଁ କିମ୍ବାର ସବୁ ଉପରେ
ଦେଖା ଯାଇଥିବୁ ।

ବିଜ୍ଞାନ ପତ୍ର

ଲଭେସନ ଉପକାର ତେଜୀ ସୁଧିଶ୍ଵେ-
ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବୋଷଗାୟ ବନାନାଆକଣ୍ଠୁ କଣାର
ଅରିବୁ ବ ତଳତ ଅର୍ଦ୍ଦାକୁ ସକ ୯୭୭୮
ସାଲର ସର୍ବତ୍ର ବିଆଳୀ ଫରଲ ବିମନେ
କଲକଳୁଙ୍କ ଦରରେ କଳକର କିଥାପିବ । ଯଥା;

ଯେଉଁ ମାତ୍ରେ ଅସକ୍ତା ମରିମାର ଜା । ରଖ
ଦିମ୍ବା ଛାନ୍ତି ପୁଷ୍ପେ ବଚୁଳଧୂର ବରଦା ସବାମେ
ଦିଲଗାପ୍ତ କଷବେ ହେମାନଙ୍କଠାରୁ ପୁଣିମାରୀ
ଟ ୧୫ ଜା ଲେଖାଏ କଥାବିକ ତେ ଏଥିରେତ୍ତାରୁ
ଯେଉଁ ମାତ୍ରେ ବଚୁଳଧୂର ବରବେ ଭାବାରୁ
ଟ ୧୬କା ଦୁଇଁ ଏ ଦେଶ ପତ୍ରକ । ଟ ୧୭ କିମ୍ବା
ବଚୁଳଧୂର ଟଙ୍କା ଏକ ୧୦୩୦ ଟିକ୍କିବେଶମାର
ଜା । ରଖ ଦିମ୍ବା ଛାନ୍ତି ପୁଷ୍ପରେ ଦେବାକୁ
ଦେବ ଜାଏ ଟ ୧୮ କିମ୍ବା ବଚୁଳଧୂର ଟଙ୍କା

ଅରେ ଗାନ୍ଧି ନ ହେଲେ ଏଣି ଦିଆଯିବ
ନାହିଁ ।

ତେଣୁଠି ସ୍ଵପ୍ନରଖେଣେଣେ ପାହେବ ଆହୁର
ସମ୍ବାଧାରଣକୁ ପରିଚାର କର ଦେଇଅଛନ୍ତି ବି
ଯେଉଁ ମାତ୍ର ଉଣା ଦରରେ କବୁଲିଷ୍ଟର ଜ
କରବେ ଯେମାନେ ଠାଙ୍କିଆ ଦରରେ କର
ଦେବାକୁ ବାପ ହେବେ ଏକ ନୀଥ ଜଳସେ-
ତଳ ପଞ୍ଚକୀୟ ସନ୍ ୧୭୭ ଶାଲର “ଆଜନ
ଅନ୍ତରେ ମାଣ ପ୍ରତି ୪୭୫ କା ଦେବାର
ସମ୍ବୂଦ ଅଛି । କବୁଲିଷ୍ଟର ବିନା ଶେଷକୁ
ଗୋପ୍ୟ ଶ୍ରବରେ ପାଣି ନେଲେ ଉକ୍ତ ୪୭୫କା
ଦରରେ କର ଦେବାକୁ ହେବ ଏକ ବିନା
କବୁଲିଷ୍ଟର ଶେଷକୁ ପାଣି ବହି ଗଲେ ଓ
ଉଦ୍‌ଧୃତ ଫଳର ଉପକାର ହେଲେ ଏହି
ଦରରେ କର ଆସାୟ ହେବ । ଜଳଦ୍ୱାଗୁ
ଦରରେ ଲାଭ ହେବା କଥା ସମ୍ବାଧାରଣ
ପରିଲାଭ କରି ହେବା କଥା । ପ୍ରକାମାନେ ଆପଣା
କଠିନ ହେବ ନାହିଁ । ପ୍ରକାମାନେ ଆପଣା
ହଜାହାର କବେଚନା କର ଉପସ୍ଥିତ କାଳରେ
କବୁଲିଷ୍ଟର କରିବାକୁ ଅସିବେ ଏହି ଅର୍ପାୟ-
ରେ ଉପରିଲାଭ ଯୋଷଣା ଦିଆଯାଉଥିଲୁ
ଏକାର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ସମ ହୋଇଥାଏ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

ଆମ୍ବେମାନେ ଦେଖି ଯେ ମେଘମାନେ
ଆସନ୍ତି ମୁହଁମାର ଜା ୧ ରିଗ କିମ୍ବା ଉଚ୍ଚ
ପୂର୍ବରୁ କବୁଳୟକୁ କରିବେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି
ଉତ୍ତମ ବିଶ୍ୱର ବୋଲିଥାଏ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ଜୀବନ ଯେମନ୍ତ କଠିନ ହୋଇଥାଏ ଉଚ୍ଚରେ
ଏବଂ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥାଏ ଯେ ମାର ପ୍ରତି
୫ ହେଲୋ ଗବଣ୍ଟିମେଖାଙ୍କର ମାନିତମ ଦିର
ଅପର ଏଥିରୁ ଉଣା ଆଶା କରନ୍ତି ନାହିଁ ।
ମାତ୍ର ଏହି ଦିର ମଧ୍ୟ କିମ୍ବା ଅସ୍ଵକ ବୋଧ
ହେଉଥାଏ । ସହକାଳରେ ମାତ୍ରପରି ଟ ୫
ଛା କର ଦେବାକୁ କୃଷ୍ଣମାନେ ବଜ କଠିନ
ବୋଧ କରିବେ ଓ ସେଥିପାଇଁ ଅନେକ ଲୋକ
କବୁଳୟକୁ ଲୁପ୍ତକାରୁ ପ୍ରଦତ୍ତ ହେବେ ନାହିଁ ।
ଆମ୍ବେମାନେ ବୋଧ କରୁ ମାତ୍ର ପ୍ରତି ୫ ହେଲୋ
ଦିର ହୋଇଥିଲେ ପଞ୍ଚାଙ୍କ କର ବାଧନ୍ତା
ନାହିଁ ଓ ଉଚ୍ଚରେ ଅସ୍ଵକ ପରିମାଣରେ ଦୂରୀ
ସବାରେ ବରୁଳୟକୁ କରିବାକୁ ଲୋକେ ଅଗର
ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତେ । ମର ତା ୧ ରିଗ ଉତ୍ତାରୁ
ଯେଉଁ ମାତ୍ର ଜଳ କେବାକୁ ଲୋକେକେ ସେମା-
ନଙ୍କପ୍ରତି ବଜ କଠିନ ଜୀବନମାନ ହୋଇଥାଏ
ଏମନ୍ତ ବୋଲିଗାରେ ଯେ ଅଜନ୍ତ ଆବ-

ଶ୍ୟକ ଥିବା ସମୟରେ କେବଳ ଆଗରୁଗୁ
ହାତରେ ଠଙ୍କା ଜାହେବାରୁ କିମ୍ବା ଦିର ଏତେ
ଉଚ୍ଚ ହେବାରୁ ଶୃଷ୍ଟିମାନେ ଜଳ ହେଉ ପାଇବେ
ନାହିଁ । ଏବେ ଉଚ୍ଚଦର ତହଁରେ ସୁଅ ଆଗ-
ରୁଗୁ ଦେବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା କଠିନ ହୋ-
ଇଥାଇ ଏକ ଉଚ୍ଚୟ ଧରଇ ବହୁଲିପୁଣ୍ଡ
ସଜାମେ ଠଙ୍କା ଆଦାୟର ମିଆଦ ସମାଜ ହେ-
ଲେ ବଜ ଭଲ ହୋଇଥାନ୍ତା । *

ସାପ୍ତାହିକସଂବାଦ ।

ଗତ ମନ୍ଦିରକାର ଶ୍ରୀମୁଖ କଲେହୁଟର ପା-
ହେବ ମୋଧୁର ଗଢ଼କୁ ଯାଏ କଲେ । ଏଥର
ହେତୁପାଞ୍ଚ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାଇ ଏହି ସଂପ୍ରାଦାନରେ
ଫେରି ଅସିବେ ।

ଗର ଶୁଭାର ଶ୍ରୀପୁରୁ କମିଶ୍ନିର ସାହେବ
ତେଜ୍ଜ୍ଞାନାଳକୁ ଯାଦି ବଲେ ଉକ୍ତ ସିଙ୍ଗ୍ୟ କୋର୍ଟ
ଅବର୍ଣ୍ଣାର୍ଥର ଅଧୀକରେ ଅସିଲେ ବୋଲି
ଉଚ୍ଛଵ ଉପସ୍ଥିତ ବନୋବସ୍ତୁମାନ ସେଠାରେ
କରିବା ଏ କସ୍ତର ଉଦେଶ୍ୟ ଆଖଇ । ମୃତ
ମହାଗ୍ନି ଅନେକ ଜଗନ୍ତ ଟଙ୍କା ରଖିଯାଇ
ଅଛନ୍ତି ଏବୁ କଣ୍ଠାଯିବାରୁ କମିଶ୍ନିର ସାହେବ
ଆହା କିମ୍ବା ଜଳଶାରାଜାକୁ ଅଶାରକାର ସ୍ତର
କରିଅଛନ୍ତି । ବୋଧ ହୁଅର ଉଚ୍ଛଵେ ବନ୍ଧୀ-
କାଗଜ ଦ୍ରିପୁ ଦେବ ।

ଆଗୀମି ମାସ ଜାତିରେ ବାଲେଶ୍ଵରରେ
ଦୌର ହେବାର ଅଛି ସ୍କଳମ୍ କଳପାଦେବ
ଓ ମାତ୍ରମ ହିନ୍ଦୁମାତ୍ର ହିନ୍ଦୁ ।

କରୁ ଶାନ୍ତି କରଇଲାଗଲା ଏବଂ
କର ସପ୍ରାଦରୁ ହିନ୍ଦୁ ବିବାହର ଥୁମ୍ବ ଏମନ୍ତ
ଲଜିଅଛି ଯେ ଦିନେ ସୁଧା ଜଗର ମଧ୍ୟରେ
କାଳା ବନ୍ଦ ଜାହିଁ ଓ ଦିବୀ ବ୍ୟଧି ଘୋଲର
ସବଦରେ କାନ ଅଭର ପଞ୍ଚ ଯାଉଥିଲା । ଫା-
ଲୁଗୁନ ମାପଣ ବାସ୍ତବରେ ବିବାହର ଲଙ୍ଘବନ୍ଦ
ଅଭର ପୁଣି ଅଗାମୀ ବୈଶାଖରେ ବିବାହର
ଲଙ୍ଘ ତ ଥୁବାରୁ ଆହୁର ଅନ୍ଧବ ବିବାହ ହେଉ
ଅଛି ।

ଆବନ୍ତା ଦେଖିପଣ୍ଡିମା ସ୍ଵରେ ଚନ୍ଦ୍ରଶରୀ
ହେବ । ଉଛିଲ ପଞ୍ଜିଯାମଙ୍ଗେ ଏ ପ୍ରତିବନ୍ଦ ବୁଦ୍ଧି
କି ୧୦.୫୩ ମିଳିଟାରେ ଏବଂ ଉଠିବୁଲ୍ଲା ଗଣନା
ମଙ୍ଗେ ବୁଦ୍ଧି କି ୧୧.୪୩ ମିଳିଟାରେ ଆବଶ୍ୟକ
ହେବ ଓ ଯଥାକ୍ଷମେ ବୁଦ୍ଧି କି ୧୨.୨୭ ମିଳିଟାରେ
ଏ କାହିଁ ମିଳିଯ ସମୟରେ ସମ୍ଭାବ୍ୟ ହେବ ।

ଏଥୁ ମଧ୍ୟରେ କେଉଁ ଗଣନା ଠିକ୍ ହେବ ପା-
ଠିକ୍ ମାନେ ଇଚ୍ଛା କଲେ ଗୁଡ଼ିବେ । ଏ ଷ୍ଟରଶତି
ଦସତ୍ରାସ ହେବ ଏବଂ କିବା ଦି ୩୦୯୯ ଘରେ
ଅନ୍ତି ଭୋଲଜନ ନିଷେଧଃ ।

ଦେଲାର୍ଗୀ କଲେବୁଣ୍ଡ ଏଲାକାରେ ଦୁର୍ଗମ୍ଭିତ୍ତି
 ନିବାରଣ ଉପଲବ୍ଧରେ ଗୋଟିଏ ଜାଳ କିର୍ମିଣ
 କରିବାକୁ ବବସ୍ତିମେଘୁ ମନ୍ତ୍ରର କର ଅଛନ୍ତି ।
 ଏଥରେ ୯ ୧୯୨୦୦୭୫ ଖା ବ୍ୟତ୍ତ ହେବ ।
 ଆମ୍ବେମାକେ ମନେ କରିଥିଲୁଁ ଯେ ଜାଳ କିର୍ମି-
 ଣରେ ଗବସ୍ତିମେଘଙ୍କର ଲାଭ କାହିଁ ବୋଲି
 ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟ ଆରି ହେବ କାହିଁ କିନ୍ତୁ ବୋଧ
 ହୁଅର ପ୍ଲାନ ବିଶେଷରେ ଏହାହାର ଉପକାର
 ହେଉଥାଏ ।

ପଜୀର ବିଦ୍ୟାର ଆମୋଡ଼ନା କରିବାପ୍ରାଣ
ତାକୁର ସୁନ୍ଦରମୋହନ ଠାକୁର ଇରଷେ
ପର କାହା ଶ୍ଵାକରେ ସୁଖଦିଲ ଲଜ ବରୁଆଛନ୍ତି
ଏବଂ ହିନ୍ଦୁକର ପଜୀରବିଦ୍ୟାପ୍ରଚ ଉକ୍ତ ମହା-
ଦେଶର ବିହାର ମଣ୍ଡଳ ଅବର୍ଥିତ ହେଉ ଅଛି
ନ୍ତି । ବେଳଟିଥାମ ବିଦ୍ୟାଲୟରୁ ଲଖେ
ପର୍ଯ୍ୟବୁଗୁ ସେ ସଞ୍ଚିତ ନିଷ୍ଠକୁ ହୋଇଥାଇନ୍ତି ।
ଭାରତବର୍ଷ ବାଦିକରଙ୍କ ଏକାଧିକ ଅନୁଭବ
ଦେଖାଯାଉ ନାହିଁ । ବୋଧ ହୃଥର ଅମ୍ବମା-
ଳଙ୍କର ପଜୀର ଅଗେ ଉତ୍ସର୍ଗୀପୂର୍ମାହେ
ଶିଳ୍ପରେ ଜାହାଙ୍ଗଠାରୁ ଅମ୍ବମାହେ ଚିତ୍ରିତାକୁ
ଆରମ୍ଭ କରିବୁ ।

ବମେର ଗଜେଠରେ ଲେଖାଥିଲୁ ଯେ
ହାଇତ୍ରୁବାଦର ନିଜାମ ଦିଲ୍ଲିରୁ ଥପଣା ଗଡ଼କୁ
ଫେରି ସିବାଜାଳରେ ବମେର ଏଲୁକା ଶିଥିଲ-
ଧୂରରେ ଭାହାଙ୍କର ଟ ୧୦,୦୦୦ ଲୋର ଦ୍ୱିତୀୟ
ଗ୍ରେଣ୍ଜ ଯାଇଥାନ୍ତି । ବେହି କନ ସେହି ଯୁକ୍ତରେ
ଜଣେ ଦିକ୍ଷିଣୀ ଲେକବ ଟ ୫୦୦ ଲୋର ଦ୍ୱିତୀୟ
ଗ୍ରେଣ୍ଜ ଯାଇଥାନ୍ତି । ମହାମାନ୍ୟ ନିଜାମ ଏଥି-
ହଁର ଉତ୍ସବ ରାତ୍ରିର ଗେରର ବି ଘୁଲିପର
ମଧ୍ୟମ କୁଆକୁନି ଜଣାଗଲ ନାହିଁ ।

ତାରକେପୁରର ମହନ୍ତ ମାଧୋଗିର ଅଧିକା
ପୂର୍ବ ପ୍ରସରର କିଞ୍ଚିତ୍ ପ୍ରୟୁଷିତ ସ୍ଵରୂପ ଜ ୨ ଶ
ପ୍ରଦୀପ ଅଧିକା ବାୟୁରେ କଲକାର ପ୍ରଥାକ
ବଳେକ ଓ ଯୁଲମାକଙ୍କରେ ପଢାଉ ଅଛନ୍ତି ।
ମଠର କରଣ ଏବେବିନେ ସହାର୍ଦ୍ଦରେ ଲାଗି-
ବାର ଦେଖାଗଲା ।

ବିମଳାରୁ ଚଲଇ ମାସ ତାଟ ରଖଇ
ଏକବ୍ୟକ୍ତି ତେଲନିୟମକୁ ଲେଖିଥିଲେ ଯେ
ଉକ୍ତ ସଂଧାରରେ ଦୋହରେ ଅନ୍ୟକ ବରଧି

ପଦ୍ମଥଲ ଓ ପୂର୍ବରୁ ଯେଉଁ ବରଷା ବିଥିଥଲ
ଜରୁନ୍ତରେ ଅଛି କିନ୍ତୁ ବହଳରେ କମା
ହୋଇଥିଲା । ଜାପନୀଜୁ ଯହରେ ବରଷା
ଜନିବାର ଚନ୍ଦର ବହୁଜ ଜଳରେ ଧାରା
ପଡ଼ିଥାଏ ଏବଂ ଏମନ୍ତ ଗୀତଳ ହୋଇଥାଏ ଯେ
ଏହେ ଅକୁଶା ରଖାଯାଇଥିବା କିଳଞ୍ଜ ପାଣି
ମନ୍ଦ ଓ ରେଲ ଉତ୍ତ୍ରଧାଦ ବୋଜଳ ମନ୍ଦରେ
ବରଷାପର ବବି ଯାଇଥାଏ । ଗୀତରେ ଲେ-
ବେ ଅଗ୍ରିର ହେଉଥାନ୍ତି ।

ଅହୁମାବାଦରେ ଗୋଟିଏ ଭୟକ୍ଷତର ବାର-
ଦର ଉପାତ ହୋଇଥାଏ ତହିଁରେ ଜ ୨୦ ଶ
ମର ପତବାର ଫିବାର ସରବାରକୁ ଆସିଲାଣି
କିନ୍ତୁ ଲୋକେ ଅନ୍ତମାନ କରନ୍ତୁ ପ୍ରାୟ କ ୧୫୦
ର ପ୍ରାଣନାମ ହୋଇଥାଏ । ଏ ଅଗ୍ନିବାତ୍ର
ହେତୁ ଏହି ସେ କଣେ ବାରଦି ବିଦେଶ କେହି
ବିଜନୋଭର ବିଜନୋଭ ସଜାଗେ ମହିଳାବ ବା
ବହେଦୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ଠିକା କେଇଥିଲା ।
ଉଚ୍ଚ ବାରଦରେ ଫିବାରସ ଓ କିନ୍ତୁକର ବା-
ରଦ ମିଶିଲା । ଏଥରୁ ଫିବାରସ ଏମନ୍ ପ୍ରବ୍ୟ
ସେ ଜହିଁରେ କାୟ ସମୋଗ ହେଲେ ଆପେ
କୁଳ ଭାଂଜ ଏହି କାରଣ ଲୋକେ ଏହାକୁ
ମାବଧୀନପଢ଼ିବ ପାଇ ମଞ୍ଚରେ ବୁଡ଼ାଇ ରଖ-
ନ୍ତି । ଯେଉଁ ଦିଲ ବାରଦି ବ୍ୟବହାର ଦେବାର
ଥିଲ ତହିଁ ପ୍ରସା ଦିଲ ବାରଦର ଉଚ୍ଚ ପ୍ରବ୍ୟ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ଦିଲ ଦୋବାକରେ କନ କର କିନ୍ତୁ ଆପଣା
ଦରକୁ ଯାଇଥିଲା । ଜାହାର ଧିବାର ଦିଲ ପାଞ୍ଚଶା
ଉଚ୍ଚକୁ ଫିବାରସ ଆପେ କିଳିବି ଦୋବା-
କରେ ଥୁବା ମ ୩୦ ଦିଶ ବନ୍ଦିବ ବାରଦି ଓ ଗୁରୁ
ସହିତ କୋଠା ଉତ୍ୟାଦରେ ଲାଗି ଅଛି ଶ୍ଵାସ
ମଦରେ ଶରକୁ ଫିଜାଇ ଦେଇ ଶତ୍ରୁଆତେ
କୁରଗର ପତଙ୍ଗ ଓ ଦୋବାନର ଦୁଇପାଇସର
ପୋଡ଼ିଯାଇ କଳକୁ ହଣ୍ଡି ପତବାରୁ ଅଗି ଅତି
ଦ୍ୱାରା ହୋଇଥାଇଲ ହାହୁ ନୋହନେ ଅହୁ
ର କେତେ ସର ପୋଡ଼ି ଯାଇଥାନ୍ତା ।

ଆଜଗତ୍ତର ମୁହଁଲମାନଙ୍କ କଲେଜ ସକାଗେ
ଅୟବିର ଜଣେ ଭାଲୁବାର ଗୋଟିଏ ମୌ
ଜା ଦାନ କରିଥିବାକୁ ଉପର ମୂଳ୍ୟ ୧୫୦୦୦
ଟଙ୍କା ଏବଂ ବାର୍ଷିକ ଆୟୁ ୫ ୭୦୦୦୯ ଟଙ୍କା
ଅଟିର । ଭାଲୁବାରଙ୍କର ଶତାବ୍ଦୀ ମଧ୍ୟ
କିମ୍ବା ଦେଖା ଓ ଦାନ କରିଥିବାକୁ ଏପକାର
ଦାନ ଅବଶ୍ୟ ପ୍ରଶଂସନାୟ ଅଟିଲା ।

ହିନ୍ଦୁଘେଟୁ ଅଠ ଶତାବ୍ଦୀ ସେ କୃଷ୍ଣଜଗନ୍ନାରେ ଅଛି ଗୋଟିଏ ଜହନାଳ ଲଜ୍ଜିବାର

ମୋକଦମ୍ବା ଉଦୟ ହୋଇଥାଏ । ଏହା ରେଣ୍ଡ-
ବେବ ଅଫ୍ଟର୍‌ରେ ବୋଇଥାଏ ଏବଂ ଏଥରେ
ପ୍ରାୟ ୪ ୫୦୦୦ ଲୋ ଅନୁଶୀଳ ହେବାର ଅନୁ-
ମାନ ହୋଇଥାଏ । ଉଚ୍ଚ ମହିମାର ବିଶ୍ଵତଥ
ଉପରେ ସନ୍ଦେହ ହୋଇଥାଏ ଓ ସେ ଅଗ୍ରଧାର
ଗୋପନ ବରିଥାଏନ୍ତି । ମାରକ୍ଷେତ୍ର ସାହେବ
ଏହାଙ୍କର ପଞ୍ଚତି ବୋରଦ ବରିଥାଏନ୍ତି ।
ବାଲେଶ୍ଵର ରେଣ୍ଡବେବ ମହିମାରେ ଯେଉଁ
ଜହାନ ଭାଙ୍ଗିବାର ମାନନ୍ଦ ହୋଇଥିଲା ଉଦୟ
ହାତମାକେ ସରଳ ହୋଇ ଛାଇଲେ ?

ଅମୂଳଙ୍କର ବର୍ତ୍ତମାନ ଲେଖନକେବେଳେ
ଗବଣ୍ଟୀର ଉତ୍ତର ସାହେବଙ୍କର ସ୍ଥି ଗରନାନ୍ତି
ତା ୧୦ ରିଙ୍ଗରେ ବିଲାତରେ ମଇବିକାର
ସଂବାଦ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖର ସହିତ ଅମ୍ବେମାନେ
ସଂବାଦପ୍ରମାନଙ୍କରେ ପାଠ କରିଥାଏ । ସୁଧା
ପନ୍ଦେ ଦୁଃଖ ପତିକା ଅନ୍ଧବ ଗୋବର ବିଷ
ଅଟଇ ।

ହିନ୍ଦୁଷ୍ଟାନୀ ଥାରୁ ଏବଂ ବ୍ୟକ୍ତି ଲେଖିଥାଏ-
ନୁ କି ସେଠାର ନିବାଶମାନେ ଶ୍ଵାସମୁଦ୍ର-
ଭେଦପୁଣ୍ୟ ନିମିତ୍ତ ଜଣିବ ଅର୍ଥକଳପତ୍ର
ପ୍ରସ୍ତୁତ କର ମାହିଷ୍ଟ୍ରୋଟକୁ ଜାହା ପଚାଇବା
କାରଣ ଅର୍ଥଣ ଦରିଦ୍ରାକୁ ରଙ୍ଗ ବସିଥିଲେ
କିନ୍ତୁ ମାହିଷ୍ଟ୍ରୋଟ ସର୍ବଯମାନଙ୍କୁ ଏହାତ୍ମଦ୍ୱରେ
ସାକ୍ଷାତ ଦେବାକୁ ଅବସ୍ଥା ହେଲେ । ଶାହେବ-
ମାନଙ୍କର ଦେବତାଦେବନେ କି ମରିଛ ହିଅଇ
ଦେହ ଜାହା କିନ୍ତୁ ପାଇବ ନାହିଁ ।

ବୁଦ୍ଧିଗରୀର ମୁଖୀଶର ପରିଷ୍ଠବା ଚନ୍ଦ୍ର-
ପତ୍ରକୁ ଜୋଲାଇ କୌବା ଯାଗାସ୍ତର ହାତ
ବରିବା ସକାଗେ ଜାହାର ବେତ୍ତିଦେସ ଫଶରୁ
ଟ ୨୫୦୦୦ ଟଙ୍କାରେ ଗୋଟାଏ ମାତ୍ର ଜୋଲା
ଜାହାଜ ବିଳାରୁ ଦୟ ହୋଇ ଅଧିଲ ମାତ୍ର
ବାର୍ଷିକ୍ତାର୍ଥ ଦେଖ ଗଲ ଯେ ଜାହ ହୋଇଲି
ବର୍ମର ନୁହଇ । ଧାର୍ଯ୍ୟର ଟଙ୍କାପକୁ ଏହିପରିବାରେ
କର୍ତ୍ତା ହୋଇଯାଏ ।

ମାତ୍ରାକର ଗବ୍ରେମେଣ୍ଡୁ ତେଜୋତିଷ ବୃତ୍ତର
ଅକସ୍ମାତ ଏହିପାଇରେ ଯୁଧାର ଦେଇଅବୁନ୍ନି
କି ସହବର ଶିଥମରୁ ବୃତ୍ତିର ଭରମା ଲାହୁ
ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରାଚୀକଳ ପ୍ରଗମ୍ଭିତ ହେବ ଅ
ଅର ଏକବର୍ତ୍ତ ଫଳଟା ଘରୁରଦର୍ଶ ଓ ପ୍ରାଚୀ
ମଣିଲକ୍ଷ୍ମୀ ପ୍ରାନ୍ତରୁରେ ଉଠା କୃତି ହେବ ଏହି
ସମାଜର ବିମୁ ପ୍ରଦେଶରେ ଏଥର ବିପରୀତ
ଥିଲ ହେବ । ଯେବେ ଏ ଦାଥା ସଙ୍ଗ୍ୟ ଦୂଆ
ତେବେ ମାତ୍ରାକ ଦୂର୍ଲଭ ଶାସ୍ତ୍ର ପ୍ରକଳ୍ପିତ

୧୨୭ ମସିହା ପର୍ବତରେ କଥକ ନଗିଲକୁ
ପଣ୍ଡିତବଜାଗର ଯେଉଁ ଶ୍ରୀ ପରିଷ୍ଠେ-
ଦୀର୍ଘ ହୋଇଥିବା ସେମାନଙ୍କର
ଚାମ ଗମରେ ଲେଖାଗଲ ।

ଜାମ ଯେଉଁଛାଣୀରେ ଥାଏ

୧	ଶ୍ରୀ ସୁମଦିବଣ ପଣ୍ଡା	ମନ୍ତ୍ରମ ପ୍ରଥମକ୍ଷେତ୍ର
୨	ଶ୍ରୀ ବାର୍ଷିକୁଳ ହବାରୁ	ଏକଳ
୩	ଶ୍ରୀ କୃଥାକୃଷ୍ଣ ପଞ୍ଚକାଂୟକ	ଏକଳ
୪	ଶ୍ରୀ ବିନ୍ଦୁମଣି ଚୋଠେସ୍ତ୍ରୀ	ବିନ୍ଦୁ ପ୍ରଥମକ୍ଷେତ୍ର
୫	ଶ୍ରୀ ବରିହର ଦିଗ୍ବାତୀ	ଏକଳ
୬	ଶ୍ରୀ ଜନଗୁଣ୍ଠର ଜାୟତ୍ରା	ଏକଳ
୭	ଶ୍ରୀ କୁଳମଣୀମହି ପାତ୍ର	ଏକଳ
୮	ଶ୍ରୀ କୃଷ୍ଣପ୍ରଦାତି ସିଂହ	ମନ୍ତ୍ରମ ପ୍ରଥମକ୍ଷେତ୍ର
୯	ଶ୍ରୀ ଲୈଖାରୀ ପଞ୍ଚକାଂୟକ	ବିନ୍ଦୁ ପ୍ରଥମକ୍ଷେତ୍ର
୧୦	ଶ୍ରୀ ସୁଦର୍ଶନ ବଳ	ଏକଳ
୧୧	ଶ୍ରୀ ଅଭିଷନ ପାଣିକାଙ୍ଗୀ	ଏକଳ
୧୨	ଶ୍ରୀ ଗୋଲାଲମ୍ବନ ପଣ୍ଡା	ଏକଳ
୧୩	ଶ୍ରୀ ରଥାବିଜ୍ଞବ ମୁଖ୍ୟମ୍	ଏକଳ
୧୪	ଶ୍ରୀ ସମବିନ୍ଦ୍ର ମିଶ୍ର	ଏକଳ
୧୫	ଶ୍ରୀ କାଳକାରମ ବିଂଦୁ	ଏକଳ
୧୬	ଶ୍ରୀ ଯୋଗୀ ଯେଜା	ମନ୍ତ୍ରମ ପ୍ରଥମକ୍ଷେତ୍ର
୧୭	ଶ୍ରୀ ପାନମକୁଳପଣ୍ଡିତନାୟକ	ବିନ୍ଦୁ ପ୍ରଥମକ୍ଷେତ୍ର
୧୮	ଶ୍ରୀ ନଧ୍ୟବିଜ୍ଞ ପାମନ୍ତ୍ରୀ	ଏକଳ
୧୯	ଶ୍ରୀ କଞ୍ଚକାର ସାହୁ	ଏକଳ
୨୦	ଶ୍ରୀ କଳକଣ୍ଠ ମିଶ୍ର	ଏକଳ
୨୧	ଶ୍ରୀ ଅପେକ୍ଷିତବରଣ ସାମନ୍ତ୍ରୀ	ଏକଳ
୨୨	ଶ୍ରୀ କଳଗୁପ୍ତ ପଣ୍ଡା	ଏକଳ

Dwarka Nath Chakraburty.
Supdt. C. N. School.

ମନ୍ଦିର

ବାବୁ କୁଳମଣି ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଦୟ ବନ୍ଦବ ଅଗ୍ରାମ ୫ ୧୯
 ମହାବି ସେନାବାଦର „ ବଜାୟ ୫ ୧୯
 ବାବୁ ଲବଣ୍ୟ ମୁଣ୍ଡିଆ „ ଅଗ୍ରାମ ୫ ୧୯
 ଶା ମହାନ୍ତ ମଠ କୁଳଶୀଖର „ ବଜାୟ ୫ ୧୯
 ଶାସ୍ତ୍ର ପ୍ରେକ୍ଷଣମେହ ଏବ „ „ ୫ ୧୯
 ବାବୁ ପାରଥ ଦୋନ୍ ବନମାଳ ଅଗ୍ରାମ ୫ ୧୯
 ବାବୁ ଶାନ୍ତମୁଦ୍ରଗାନ୍ତ ବନ୍ଦବ ବଜାୟ ୫ ୧୯

ପ୍ରକାଶ— ଏହି ରହଳଗପିକା ସହରକଟଙ୍କ ବର-
ଗାବାକାର କଟକପ୍ରିଦୀକମ୍ପାନଙ୍କ ଯହାଳସୁରେ
ମଧ୍ୟ ଶ୍ରେଣୀ ପ୍ରମାଣିତ ହେଲା ।

ଅ ଚ ର କୁ

ଉତ୍କଳସହିତା ଜୀ ୧୭ ରଜ ଫିବୃଏଣ୍ଟ ସନ ୮୦୭୭ ମସିଥା ।

ପ୍ରେରିତପଥ ।

ପଦ୍ୟ ।

କାହିଁ ଏ ଦୂରନ୍ତ ବରଷା ଆଗର ବସନ୍ତ ବାଲରେ ହୋଇଲା ।
 ଦିବା ଶିଶି ଦନ୍ତକର ଗଣୀ ପ୍ରଭା ନାଶି ଦିଗନ୍ତ ଯୋତାଇଲା । ଯୋଜା ।
 ସାନ ଦୂରେ ଆଉ ଦେଖିଲ ମାତ୍ରକେ କଳତ ଶାର ଗୋତାଇଲା ।
 "ହୈ ହୈ ପାଣି ଖୋଗାଏ ପଡ଼ନ୍ତେ ଶଶର କୋଲମାରିଗଲା । ୧ ।
 ମହାଲୁ ଶେଯରୁ ଉଠିବାର ଇଚ୍ଛା ଉଲେହେତେ ଉଦେ ହୋଇଲା ।
 ଯୋଜ ବାଜ ହୋଇ ଗୋତାବା ସଙ୍ଗକୁ ଦେଲକୁ ବେଳ ବଢାଇଲା । ୨ ।
 ଶ୍ରୀମ ଶାଖ କର୍ମ କରିବା ନିମନ୍ତେ ମନକ ଠୁଲେ ନ ଗୁଣ୍ଠିଲା ।
 "ହେଲକ ଯେମନ୍ତ ହାତକୁ ନିଅନ୍ତି" ସେହିରୁ ଗୁବ ଧଇଲା । ୩ ।
 ଉତ୍ସମୁ ଅଗନ୍ତ, ବସନ୍ତ ଅସନ୍ତ ସାଥାରଣଙ୍କୁ ଲୋଡ଼ାଇଲା ।
 ଧନ୍ ବସ୍ତୁ ଖୁଲ ଦରୁଦୂମାଜଙ୍କୁ ତୁମ ମାଗରେ ଶୁଢାଇଲା । ୪ ।
 ଆହା ! କି ସୁନ୍ଦର ଯାଗର ଯାତର ସଙ୍ଗଭାବେ ବିଠ ବିହଲା ।
 ହର ହର ପରିପରରେ ସେ ଦିନ ପରମ ସଙ୍ଗ ଭଙ୍ଗାଇଲା । ୫ ।
 ଥିଲ ବଢ଼ ଆଗ ଅମବଳ ନାଶ ହେଥରେ ବି ଯଶ ପାଇଲା ।
 ଦେବଳ ଜାହାର ବଢ଼ିମା ନିମନ୍ତେ କଳମାଜଙ୍କୁ ପନ୍ଥାଇଲା । ୬ ।
 ନାନା ଅମଲକ କାରଣର ମୂଳ ଦିନୁଦିନ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଲା । ୭ ।
 କହେ ପାନଶୁଳ ଆହେ ନିରଞ୍ଜନ ନ ରଖିଲେ ସବୁ ସଇଲା । ୮ ।

ଜୀ ୧୭ ରଜ ଫିବୃଏଣ୍ଟ ସନ ୮୦୭୭ ମସିଥା ।

ତେଜା ବିଭାଗ ।

୮୦୭୭ ସାଲର ମାଇନର ଓ ରାଣ୍ଡାକୁଳର ଶ୍ରୀକୃତି ପରିଷାର ଫଳ
ପାରଦର୍ଶିତା ଅନୁଷ୍ଠାରେ —

ମାଇନର ପଥବ୍ୟତି ।

ପ୍ରଥମ ବିଭାଗ ।

୧ ଖୁବଲାକ ପାଣେ

କଟକ ବକ୍ରବଜାର ସ୍କୁଲ

ଦୂଲ୍ପୁଣ୍ଡ ବିଭାଗ ।

୨ ବୁଜିବଲୁର ଜାଧୁକ

ଭଦରଗ

୩ ସହଦେବ ଦାସ

କଟକ ବକ୍ରବଜାର

୪ ଚନ୍ଦର ପଣ୍ଡମାୟକ

ଶୋରଥୀ

ତୃତୀୟ ବିଭାଗ ।

୫ ବୈକୁଣ୍ଠନାଥ ଆଚ

ବାଲେଶ୍ୱର ସେଶ୍ୱୟୋପେଣ୍ଟସ ସ୍କୁଲ

୬ ଲୋକନାଥ ଦାସ

ଶୋରଥୀ ସ୍କୁଲ

୭ ଲୁଲ ଲୁଲପ୍ରଥାଦ ବସ୍ତୁ

ରାଜୁଷୁର

୮ ରମ୍ଭନାଥ ପାଣୀ

କେନ୍ଦ୍ରପଥୀ

୯ ବଳଭନ୍ଦୁ ଦାସ

ସ୍କୁଲ

୧୦ ଜଗମୋହନ ଗୁରୁତ ଶୋରଥୀ ସ୍କୁଲ

୧୧ ଚଣ୍ଠିଚରଣ ବନ୍ଦେଖାପାନ୍ଧୀ ଭଦରଗ ଶ୍ରୀକୃତି

୧୨ ଦାମୋଦର ବେହେର ସନ୍ଦରଗ୍ରୀଣୀ

୧୩ ପଞ୍ଜାରଚରଣ ଦୁବେ କଟକ ବକ୍ରବଜାର

୧୪ ପଥାରମୋହନ ରାଣ୍ଡାକୁଳ୍ୟ ଭଦରଗ

୧୫ ଦାଗରଥ ମହାନ୍ତି ଶୋରଥୀ

୧୬ ଦିବାକର ପାତ୍ର କଟକ ବକ୍ରବଜାର

୧୭ ଗମ୍ଭୀର ପାତ୍ର ସନ୍ଦରଗ୍ରୀଣୀ

୧୮ ପଦମ ପାତ୍ର ନିଶନ

୧୯ ମନ୍ଦିର ପାତ୍ର ସନ୍ଦରଗ୍ରୀଣୀ

୨୦ ମନ୍ଦିର ମୋହନ ଦାସ ଯାଜପୁର

୨୧ ଦ୍ୱାରବାନାଥ ଥାଚ ବାଲେଶ୍ୱର ସେଶ୍ୱୟୋପେଣ୍ଟସ ସ୍କୁଲ

୨୨ ନାଲମଣି ଶାଖ ଯାଜପୁର

୨୩ ସରମନନ ପାତ୍ର କଟକ ପିଠନବାପୀ

ରାଣ୍ଡାକୁଳର ଶ୍ରୀକୃତି ।

ପ୍ରଥମ ବିଭାଗ ।

୧ ଶମ୍ଭୁନାଥ କର କଟକ ମଣେଲ ସ୍କୁଲ

ଦୂଲ୍ପୁଣ୍ଡ ବିଭାଗ ।

୨ ଶକ୍ତିଶୋର କିଶୁକ କଟକ ମଣେଲ

ଦୂଲ୍ପୁଣ୍ଡ ବିଭାଗ ।

୩ ଜଗମୋହନ ଦାସ ପୁରା ରାଣ୍ଡାକୁଳ୍ୟ

ଦୂଲ୍ପୁଣ୍ଡ ବିଭାଗ ।

୪ ଉତ୍ସମାନ ପାତ୍ର ବାରବାଟୀ

ଦୂଲ୍ପୁଣ୍ଡ ବିଭାଗ ।

୫ ଅଜମ ବୁଝା ବାରବାଟୀ

ଦୂଲ୍ପୁଣ୍ଡ ବିଭାଗ ।

୬ ନାରୂପୁଣ ପାତ୍ର ଚେକାନାଳ

ଦୂଲ୍ପୁଣ୍ଡ ବିଭାଗ ।

୭ ଶେଖ ଜମିର ଉଦୀନ ମହାସିଂହ ପୁର

ଦୂଲ୍ପୁଣ୍ଡ ବିଭାଗ ।

୮ ନାଲକାନ୍ତ ମୃଜନ୍ଦ୍ୟା ବାଁଶପଥା

ଦୂଲ୍ପୁଣ୍ଡ ବିଭାଗ ।

୯ କୁଣ୍ଠପ୍ରସାଦ ଦାସ ଭୋଗପାର

ଦୂଲ୍ପୁଣ୍ଡ ବିଭାଗ ।

୧୦ ଅଭିଗନ୍ମ ମହାନ୍ତି ଚଣ୍ଠିଚରଣ

ଦୂଲ୍ପୁଣ୍ଡ ବିଭାଗ ।

୧୧ ଶ୍ରୀଲେଖାର ପାତ୍ର ଚେକାନାଳ

ଦୂଲ୍ପୁଣ୍ଡ ବିଭାଗ ।

୧୨ ସୁଦର୍ଶନ ସିଂହ ବାରବାଟୀ

ଦୂଲ୍ପୁଣ୍ଡ ବିଭାଗ ।

ତୃତୀୟ ବିଭାଗ ।

୧୩ ଗୌରାଚରଣ ପାତ୍ର ଚେକାନାଳ

ଦୂଲ୍ପୁଣ୍ଡ ବିଭାଗ ।

୧୪ ନାରୂପୁଣ ଦାସ ଅନୁଗୁଳ

ଦୂଲ୍ପୁଣ୍ଡ ବିଭାଗ ।

୧୫ କୁଣ୍ଠମୋହନ ଦାସ ଇରମ

ଦୂଲ୍ପୁଣ୍ଡ ବିଭାଗ ।

୧୬ ନରବର ମହାନ୍ତି ଜାଲସମା

ଦୂଲ୍ପୁଣ୍ଡ ବିଭାଗ ।

୧୯	କାର୍ଯ୍ୟଳ ଦାସ	ଯାଳା	ମୂଲ
୨୫	ବାଲୁଙ୍କା ଜେନା	ଦେରବୋଇ	"
୨୦	ସ୍ଥର୍ଗର ପାଣି	କିମାପଡ଼ା	"
୨୬	ସମବହାର ଚାଷ	କଟକ ମତେଲ	"
୨୭	ପୋପାଳଚନ୍ଦ୍ର ବକେନ୍ଦ୍ରୀଆୟ ସୁଖ ରତ୍ନକୁଳର	"	"
୨୯	ରେଜନ ପନ୍ଦିନୀଯୁକ୍ତ	ତେଜ୍ଜାଳ	"
୨୪	ଗୋଲକ ପ୍ରଥାଦ ହେଠ	ବାଗରେଇ	"
୨୫	ଦ୍ଵାରାବନ୍ଦ ମହାନ୍ତି ହାତ	ଶୋବେ	"
୨୬	ଗୋଲକ ପ୍ରଥାଦ କାହାରୁ	ଶୋବେ	"
୨୭	ଅଭ୍ୟାସିନୀ ପାଢାପାଇଁ	ଇରମ	"
୨୮	ଦିଶରଥ ମହାପାଇଁ	ବାନ୍ଦୁଷ୍ପର	"
୨୯	ଶୁଭୁପ୍ରମାଦ ପାଢା	ଇରମ	"
୩୦	ସମବଳ ଦାସ	ଭୋଗରେଇ	"
୩୧	ମାରକଣ ସେଜାପାଇଁ	ଦୋଳିଷ୍ଠା	"
୩୨	କୋରବନ୍ଦୁବ ହଜର	କଟକ ମତେଲ	"
୩୩	ଉଦ୍‌ବାଳପ୍ରମାଦ ଦାସ	ଅଶ୍ରୁତାଳ ସୁଲପ୍ତିର	"
୩୪	ଚିନ୍ମାନି କର	ମହାସିଂହପ୍ରର	"
୩୫	ହୋମକାଥ ଦାସ	ଟଙ୍କଲେ ପାଠଶାଳ ଅବଧାନ	"
୩୬	ଚନ୍ଦ୍ରମୋହନ ମହାରଣା	ରେମଣା	ମୂଲ
୩୭	ଜାନକିବନ୍ଦୁବ ପାଢା	ଇରମ	"
୩୮	ବାଲକୁଷ ଦାସ	ଚଣ୍ଡିତା	"
୩୯	ବିରଥାଶ ନନ୍ଦ	ମହାସିଂହପ୍ରର	"
୪୦	ଅଭ୍ୟାସିନୀ ମହାନ୍ତି	ଚଣ୍ଡିତା	"
୪୧	କଞ୍ଚକବନ ଚାଷ	ବାଗତହା	"
୪୨	ଶିହରନ୍ଦ ବେଳ	ଦେହୁଡ଼ିଦା	"
୪୩	ମାଧବାନନ୍ଦ ଦାସ	ବାନ୍ଦୁଷ୍ପର	"
୪୪	ନାଗପ୍ରସାଦ ମେ	ବାଗରେଇ	"
୪୫	ବଲସମ ସେହି	ପାନ୍ଦୁଷ୍ପର	"
୪୬	ଚିନ୍ମାନି ଦର	ଦେହୁଡ଼ିଦା	"
୪୭	ଭଗବତ ପରିତା	ପଢ୍ରାମୁଣ୍ଡେଇ	"
୪୮	ରବୁନାଥ ଦାସ	ଶୋବେ	"
୪୯	ବିଜ୍ୟାନନ୍ଦ ପରିତା	କଟକ ମତେଲ	"
୫୦	କାଗ୍ଯାନପ୍ରସାଦ ପଢ୍ରାମୁଣ୍ଡେଇ	ଶୋବେ	"
୫୧	ଜଗନ୍ନାଥ ଅତିନ	ସୁରକ୍ଷିକୁଳର	"
୫୨	ଭାଗିରଥୀ ପନ୍ଦିନୀଯୁକ୍ତ	ଭୁବନେଶ୍ୱର	"
୫୩	ସମବନ ଚନ୍ଦ୍ରପାଇଁ	ରଦଲେ	"
୫୪	ଶ୍ରୀନାର୍ମନ ଦାସ	ଶୋବେ	"
୫୫	ପ୍ରଭୁନନ୍ଦ ମହାନ୍ତି	ସୁନ୍ଦରି	"
୫୬	ହରହର ପାଣିଗ୍ରାହୀ	ଦୋଳିଷ୍ଠା	"
୫୭	ସ୍ରୀମନ୍ତି ଦାସ	କିମାପଡ଼ା	"
୫୮	ଦୀପି ମହନ୍ତି	ବୁନ୍ଦନ୍ଦୁଷ୍ପର	"
୫୯	ନରସିଂହଚନ୍ଦ୍ର ମହାନ୍ତି	ପଢ୍ରାମୁଣ୍ଡେଇ	"
୬୦	ରଜାଧର ମହାନ୍ତି	ଏକଳ	"

୬୧	ଶିଶୁମହାନ୍ତି	ଚଣ୍ଡିତା	ମୂଲ
୬୨	କାନ୍ଦଚରଣପାଣୀ	ଦୋଳିଷ୍ଠା	"
୬୩	ମଧୁସନ୍ଦରପାଣୀ	ସୁରକ୍ଷିକୁଳର	"
୬୪	କପୁରୁଷିନ୍ଦ୍ର	ଅଂଗତି	"
୬୫	ବାହୁଦେବ ପନ୍ଦିନୀଯୁକ୍ତ	ବାରମାଟା	"
୬୬	କରନାଥପାଣୀ	ଦେରବୋଇ	"
୬୭	ପୋମନାଥବେବରତ୍ତା	କାଳା	"
୬୮	ବ୍ୟବବସ୍ଥାନାଥ	ଦେଗୁପ୍ଲା	"
୬୯	ମହାଦେବପାଣୀ	ଗ୍ରାମଚନ୍ଦ୍ର	"
୭୦	ସୁଦର୍ଶନମହାନ୍ତି	ଗୋବେ	"
୭୧	ଦିବାକରମହାନ୍ତି	ପୁରାପଂସୁତ	"
୭୨	ପାତ୍ରଚନ୍ଦ୍ରମହାନ୍ତି	ଅଗ୍ରବେଶ୍ୱର	"
୭୩	କହାନୀଚନ୍ଦ୍ରମହାନ୍ତି	ମହାମାନ	"

N. K. DASS
Joint Inspector of schools
Orissa Circle.

ବିନ୍ଦୁ ଲିଖିତ ଉତ୍ସର ନିଷେଷ ଶିଖିବୁର୍କ ପରିଷ୍କାର
ବାଳକମାନେ ବୁଦ୍ଧି ପାରିଥିଲୁଛି ।

ଅନୁର୍ଯ୍ୟନାମୀ ପନ୍ଦିନୀଯୁକ୍ତ
ମହାଦେବ ନିଶ୍ଚି
ବନ୍ଦମାଳା ସତର୍କ
କବବିଦ୍ୟାପାଦ
କେଳାଗତନ ନିଶ୍ଚି
ଲୋହନାଥ ବେହେର
କିଳଗୋବିନ୍ଦ ମହାପାଦ
ଦେମଚନ୍ଦ୍ର ସୁର

ବୁନ୍ଦାନନ୍ଦ ସମନ୍ତର୍ବ୍ୟା

ଦେବଚୁରୁଷ ଦାସ

ଦିବ୍ୟମନ୍ଦିର ମହାନ୍ତି

ଦିବ୍ୟମନ୍ଦିର କର

ବାହୁଦେବ ପଣ୍ଡା

ଶୋବିନ୍ଦପ୍ରସାଦ ବିଜନ୍ଦିତ

ଶର୍ମିକୁଳର ପଥ

ବଦିବସ୍ତୁର

ଶାରବେ

ଦିନିତି

ପ୍ରକାଶ ମନ୍ତ୍ରୀ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୪୭

ପୁଣ୍ୟରେ ଗୋକୁଳପୁରୀ ଉତ୍ତଲଷ୍ଟରେ
କେତେଯାଦି ହୋଇଥିଲେ ତେବାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ
କରୁପ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ହୋଇଥିଲେ ତହିଁର ସବଶେ-
ଷ ବୃଦ୍ଧାନ୍ତ ଅବସ୍ଥ ଆମ୍ବେମାନେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ
ନାହିଁ । ଜଳରବ ଯେ ଆଉ କୌଣସି ପବ୍ଲ
ଉପଲଷ୍ଟେକେରେ ଏତେ ଯାଥିରତ ଦେଖାଯାଇ
ନ ଥିଲା । ଭିତ୍ତି ହେବିବୁ ଜଗନ୍ନାଥ ଦେବକ
ମନ୍ଦିରର ଦୂର ପିଞ୍ଚାରକାର ଦୂରିତ ହୋଇ
ଥିଲା । ଏକାଦଶାବିଜନ ରାତକୁ ଦ୍ୱାର ପିଞ୍ଚାର
ବାରେ କେତେବଜଣ ସର ଓ ଆହର ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି । ଦ୍ୱାଦଶାବିଜନ ଦ୍ୱାର ବସବର ବନ୍ଦ
ଥିଲା । ଶୈଗ ପ୍ରାଚୀର ଉପରଦେଇ ସିବା
ଆସିବା କିମ୍ବଥିଲା । ଜୀବିଦ୍ୱାର୍ଯ୍ୟ ସୁଧାଦିମେ କ
ମିଳିବାରୁ ତେବେବ ଲୋକ ମହାପ୍ରସାଦ ଛାଡ଼ା-
କରି କରି ଖାଇଗଲେ । ଦିର୍ଘଜ ନ କର
ଅନେକ ଯାଥି ଫେର ଯାଉଥିଲୁ । ସ୍ଥାନର
ଜାରିଜମ୍ୟାନ୍ତାରେ ଏଇତତ୍ତା ଫି ମନୁଷ୍ୟରେ
ଏକଟଙ୍କାଠାରୁ ଚନ୍ଦ୍ରକା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୋଇଥିଲା ।
ବୁଦ୍ଧଦେବା ସମୟରେ କେତେବଜଣ ସମୁଦ୍ରରେ
ବୁଦ୍ଧ ମରିଥିବାର ଶୁଣାଯାଇ ଅଛି । ତେବେଠା
ରେଗ ବିଶେଷ ପ୍ରବଳ ନ ଥିଲେହେତେ ତହିଁରେ
ମନୁଷ୍ୟ ମରିବାର କିମ୍ବନାହିଁ ।

ଗରମାସ ଜା ୧୯ ଦିନର ସ୍ଵନ୍ଦୁପ୍ରେତି ଅଟରେ
ସୁଶ୍ରୀ ମହାନ୍ତି ଲାଭଶୂଳଦାସକର ଘଣାବଳ
ଜଳିଣିଭୁଷେ ଲେଗା ହୋଇଥାଇ । ସମ୍ପା-

ଦକ୍ଷ ବୋଲନ୍ତି କି ଜଣେ ମସଳମାନ ପଥପ୍ରେ-
ରକଠାରୁ ଜାହା ଅବଗତ ହୋଇ ଆହୁନ୍ତି
ଏଥରେ ମହନ୍ତି ଗୌରବ ଅନ୍ତର ବିନ୍ଧି
ହୋଇଥାଏ କାରଣ ପଥପ୍ରେରକ ଧର୍ମ ବିଦେଶ
ବିସ୍ତରଣ କରି ଜଣେ ହନ୍ତୁ ମହନ୍ତର ପ୍ରଶଂସା
କରିଥାଏ ଯଥା;—

“ମହାନ୍ ସଂଶାରର ସୁଖ ଜ୍ୟାଗ କରିଥିଲେ
ହେଁ ସନ୍ଧାର୍ଯ୍ୟରେ ତାହାଙ୍କୁ କେହି ବଳପାଇ
ନାହିଁ । ଏହାଙ୍କର ଆୟୁ ଅନେକ ଓ ତାହାରୁ
ସେ ଲୋକଙ୍କ ଉପକାର ନିମିତ୍ତ ବ୍ୟଥ କରନ୍ତି ।
ଦିଶିଙ୍କ ସତାଗ୍ରେ ଏହାଙ୍କଦ୍ୱାରା ସଂଦା ମେଳ
ରହିଅଛି । ଦିଶିମାନଙ୍କୁ ଅହାର ବସ୍ତ ଓ
ନନ୍ଦପଦ୍ମଙ୍କା ସୁଦ୍ଧା ଦିଅନ୍ତି ଏବଂ ଅପଶାମଠରେ
ଗୋଟିଏ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଦ୍ୟାଲୟ କର ଜ ୧୦ ଶହ
ଶିକ୍ଷକୁ ଅନ୍ଦ ବସ୍ତ ସହିତ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଥିଲାନ୍ତି ।
ଏହାଙ୍କର ଭବ ଅଚି ପ୍ରଶମ୍ପ ଓ ବଜଳା ଓ
ଡିଲ୍‌ଫ୍ଲାଇଷାର ଅନେକ ସଂବାଦୀତ ପାଠ
କରନ୍ତି ଏବଂ ଦିଶିଙ୍କ ସହିତ ଶାସ୍ତ୍ରର ଚର୍ଚା
ପ୍ରତିବନ୍ଦ କରନ୍ତି । ଗତ ଦରବାରରେ ସେ
ପ୍ରଶଂସାପଦ ପାଇ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ତାହାଙ୍କର
ଜ୍ୟାଗ ପ୍ରକାଶ ଅଛି ।”

ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମହିଳାଙ୍କେ ଏହିପରି ଜ୍ୟାତିର
ଭାଜନ ହେବାରୁ ଚେଷ୍ଟା ବରୁ ନାହାନ୍ତି ବାହିଁବ
ଏବଂ କି କାରଣରୁ ଅବା ମହିଳା ମୋହନ
ଦାସଙ୍କର ବିଶ୍ଵମାର୍ଦ୍ଦ ନାମ ହେଉ ନାହିଁ ?

{ ଅତିମ ବାର୍ଷିକମୂଲ୍ୟ ଟୁ୯୮
ବର୍ଷାନ୍ୟୋଗୁଳ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁଟୁୟୀ
ମଧ୍ୟସଲ୍ପିର ଜାକମାସିଲ୍ୟ ଟୁ୯୫୮

ମାନ୍ୟବର ଉତ୍ତରାହେବ ବଜଳାର ଲେ-
ପ୍ରତିନିଧି ଗବର୍ଣ୍ଣର ହେବାରେ ପୁଣିଆମଲ
ମାନ୍ୟକର ଶୁଭଦିନ ଫେର ଅସେଥାଛି ହଦୁଷେ-
ପ୍ରତିଧିରେ ଏଥର ବମ୍ବାଦ ଶୁଣି ଅମ୍ଭେମାନେ
ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଆଜନ୍ତର ହୋଇଥାଏଁ । ପାଠକମାନେ
ଜାଣନ୍ତି ଯେ ପୁଣେ ଜାଲଗାବମାନେ ଅମଲରୁ
ମାଜୁଲକଲେ ଅନେକ ସୁଲବେ ସେମାନେ
ସଦରରେ ଅଧିକରି ବାହାଲ ହୋଇ ଥୁଲେ । ପ୍ରାୟ ଦଶଙ୍କ ହେବ ଆଉ ସେବୁଥ
ଦେଖା ନାହିଁ । ଏବେ ଅମଲ କେବୁ ମାଜୁଲ
ହୋଇ ସଦରରେ ଅଧିଲ କଲେ ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତ
ସୁଲବେ ଏହରୂ ଉତ୍ତର ଅସର ଯଥା; ‘ହିସ୍ତ-
ମେଥର ଭରବାର କୌଣସି କାରଣ ଦୃଷ୍ଟି
ହେଉ ହାହିଁ’ । ଏଥରେ ମେଧସଲ ହାବମ-
ମାନେ ଉତ୍ସାହର ହୋଇ ଅନ୍ତର ବା କିନାଦୋଷ-
ରେ ଅଗଣା ଲୋକକୁ ପ୍ରତିଧାଳନ କରିବା
କାରଣ ଅମଲକୁ ମାଜୁଲ କରନ୍ତି ଓ ସେମାନେ
କରୁଗାୟ ହୋଇ ରହନ୍ତି ଓ କେହି ଅଧିଲ
କଲେ ସୁଧା କିଛି ଫଳ ହୁଅର ନାହିଁ । କାମ୍ପେ-
ଲୁଗାହେବଙ୍କ ଲେପ୍ତନିଧି ଗବର୍ଣ୍ଣର ସମୟରୁ
ଏ ଜ୍ୟାପୁଣ୍ଡି ପ୍ରବଳ ହୋଇ ଉଠିଲ ଓ କଥକ
ହୁଅର ଯେ ଅମଲ ମାଜୁଲର ଅଧିଲ ଦରଜସ୍ତ
ଲେପ୍ତନିଧି ଗବର୍ଣ୍ଣର ଜ୍ଞାନପାରରେ ଥୟ
ନ ଥିଲ । ସେକେଠଣଙ୍କ ମଞ୍ଜୁଣାରେ ଚିଠି ପଥ
ଲେଖିବାର ବିରାଗମାନେ ଉପରଳିତ ପ୍ରକାର
ଉତ୍ତର ଦେଇ ମାମଲ ଶେଷ କରୁଥିଲେ ।

ମାତ୍ର ସଞ୍ଚିତ ମାନ୍ୟବର ଉତ୍ତରଣାହେବକୁ
ଦରବାର ଓ ସେ ଯେମନ୍ତ ଚିତ୍ତର ଜାହା ଏଠା
ଲୋକଙ୍କ ଅଛିବର ନୁହଇ । ସେ ନିୟମ କରୁ
ଅଛନ୍ତି କି ଏପରି ବରୁ ଦିରଖାସ୍ତ- ଜାହାଙ୍କ
କିବିଧରେ ଦିରପେଗ ହେବ ଓ ସେ ସମ୍ମା-
ଦିବେଚନା କର ଆଜ୍ଞା ଦେବେ । ଏହି ନିୟମା-
ନୁଷ୍ଠାରେ କାର୍ଯ୍ୟ ହେବାରୁ ଲେଖାନ୍ତିରୁ ବନ୍ଦ-
ଶୀର ସାହେବ କେତେବୁଦ୍ଧିର ଅନୁଭୂତିରେ
ମାଜୁଲ ହୋଇଥିବା ଅମଲଙ୍କୁ ବାହାଲ ବଲେଣି
ଏବି ସଂସାଧାରଣଙ୍କର ଏମନ୍ତ ବିଶୁଷ ହୋଇ
ଅଛି ଅର ମୋଧୁବଳ ହାବିମଙ୍କର ଅନ୍ୟାୟ
ବିଶୁଷ ଗଲିପାରିବ କାହାଁ । ଉତ୍ତର ହାବିମ-
ଙ୍କର ଏହିଧରି କିମ୍ବର ପ୍ରଗଂଧନ୍ୟ ଅଠଇ ।

ଗଭମାର ଜୀ ୧୫ ରଙ୍ଗରେ ଶେଷ ହେବା
ସପ୍ତାବ୍ଦ ବାବକ୍ ଛରିବର୍ଦ୍ଦର ଚାନ୍ଦ ଓ ଶଶ୍ୟ
ମହିରୀଯୁ ବିଜ୍ଞପନାରୁ ଜଳଲିଖିତ ବିଷୟମାଳା
ମହିମାଥାରଣକୁ ଗୋଚରିତେ ଉତ୍ତର କଲୁ ଯାହା

ମାନ୍ଦ୍ରାକସ୍ତରେ ଉତ୍ତର ଅରକଟ୍, କତା-
ପା, ସାଲେମ, କିମବକୁର ଏବଂ ଛାନ୍ଦିବେଳରୁ
ସାମାଜିକ ବୃକ୍ଷ ହେବାର ସମ୍ମାଦ ଆହିଅଛି ।
କେଲେବେଳରୁ ବିଜି ସମ୍ମାଦ ଆହି କାହାଁ ଏବଂ
ମାଲବାରରେ କେତେ ଲୋକ ସାହାସନାକାର୍ଯ୍ୟ
ରେ କିମ୍ବାକୁ ଅଛନ୍ତି ଭାବାସୁଧା ଜଣା ନାହିଁ ।
ଏ ପ୍ରଦେଶରେ ସବୁଷୁଦ୍ଧ ଜ ୮୫୫୫୫୫ ଟଙ୍କା
ଦୂର୍ଭିକ୍ଷାହାସ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟରେ ମୂଳ ଲାଗିବାର
ସମ୍ମାଦ ଆହିଅଛି । ବେଳରୁରେ ପ୍ରାୟ ୧୫୦୦୦
ଏବଂ ସାଲେମରେ ୫୫୦୦ ଜଣ ଅସ୍ତରା ବର୍ଣ୍ଣ
କରୁଥିଲାଗନ୍ତି । କନ୍ତୁ ରେ ୫୫୦୦୦ ଏବଂ କତା-
ପାରେ ୧୦୦୦ ଲୋକ ଜଣା କୋଇ ଅଛନ୍ତି ।
କମ୍ପ୍ୟୁଟରଦେଶରେ ଅଚାଳବୃକ୍ଷପୃଷ୍ଠା ଢାନା,
ଗାନ୍ଧେଗ, କାଷିକ ଓ ଶୁକ୍ରରଜରେ ଫାରଲ ନଷ୍ଟ
ହୋଇଥିଲା । ସିନ୍ଧୁ ଓ ଦିଶାଦେଶରେ ବିକ୍ରି
ବର୍ଷା ହୋଇଥିଲା । ମନ୍ଦ୍ରାକସ୍ତରେ ବର୍ଷା
ହୋଇ ନାହିଁ । ମଞ୍ଚପ୍ରଦେଶର ଅନେକ ଜଳ
ରେ ମୁକ୍ତି ହୋଇଥିଲା ଓ ତହିଁରେ ରହିଥିଲା
ବେଳେବାରମାଣରେ ମର୍ଗ ପଡ଼ିଥିଲା ବିଶ୍ଵର
ରେ ଗମ୍ବ ଅମଳ ହେଉଥିଲା । ମଞ୍ଚରାଜବର୍ଷ
ଏବଂ ଶକ୍ତିଜାନାରେ ଦର୍ଶା ହୋଇଥିଲା ଓ
ଫାରଲର ଅବସ୍ଥା ଭଲ ଥାଏଇ । କର୍ମପ୍ରଦେଶ
ର ପଦ୍ଧତରେ କୃତି ହୋଇଥିଲା ଓ ତହିଁର
ରହିଥିଲାର କିଛି କ୍ଷର ହୋଇଥିଲା ମାତ୍ର ନାଲ
ଏବଂ ଢାଳୁଆଧାନର ଉପକାର ହୋଇଥିଲା

ଉତ୍ତରପଥରେ ମୁହଁମ, ଅଯୋଜା ଓ ପଞ୍ଚାବରେ ପାଦ୍ମ
ପଦମ କୃତି ହୋଇଥାଏ ଓ ଫରଲର ଅବସ୍ଥା
ଉତ୍ତର ଜଣାଯାଏ ।

ଅନ୍ତର୍ଜାଲେ ସମ୍ବୁଦ୍ଧପଥମାଳକୁ ଲଣାଯାଏ
ଯେ ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ଓ ବିମୋହର ଦୂରୀଷ୍ଠ ଦୁଇମାତ୍ର
ଜଣା ହୋଇ ନାହିଁ ଓ ଯଦିଯି କି ସାହାଯ୍ୟ-
ପ୍ରାର୍ଥିକ ବଂଶ୍ୟା ଏକ ସ୍ଥାନରେ ଜଣା ପଡ଼ିଥାଏ
ତାହା ଏକାରଣରୁ କୁହଇ ଯେ ଦୂରୀଷ୍ଠ ଜଣା
ଅଛିଥାଏ ମାତ୍ର ସାହାଯ୍ୟବ୍ୟୟ ଲାଗିବ ପକ୍ଷରେ
ଅନ୍ତର ଦୃଷ୍ଟି ପଡ଼ିଥାଏ । ଏଥର ଫଳ ବିପର୍ଯ୍ୟ-
ନ୍ତ ସନ୍ଦୋଷକଳକ ହୋଇଥାଏ କଣାଏତେ ନାହିଁ
ଦୂରୀଷ୍ଠପୀତିତ ସ୍ଥାନମାଳକୁ ଖେଳରୀ ମଧ୍ୟ
ଅପଣା ପଗନିମ ପ୍ରକାଶ କରିଥାଏ । କେବେ
ଏପରି ଗୋଚନ୍ୟ ଅବସ୍ଥା ମେଣ୍ଟିଵିବ ବିକୁ
ଣ୍ଣିର ହୋଇ ପାରୁ ନାହିଁ ।

ଗବ୍ରୁମେଘୁ ସନ୍ ୧୮୭୩ ସାଲର ଆ ୧୦
ରହ ଜାର କର କିମ୍ବିନ୍ତ ହୋଇ ବହିବାର
କଣ୍ଠାଯାଏ ମାତ୍ର ଉକ୍ତ ଅଳଙ୍କ ଯେ ଦୋଷ-
ରେ ପରିଦୂଷି ଓ ସଫାବର୍ତ୍ତ ଅନୁପକାନ କମ୍ପେ
ସେବ୍ସୁ ବାହୁନ୍ତରୁପେ ଗବ୍ରୁମେଘାଙ୍କ ଗୋଚର
କରଇ ଥିବାରୁ ଜହିଁର ଉଛୁଳ କରିବା
ଅନାବନ୍ୟବିକ । ତାହା ହତା ଦେଖାଯାଇଥିଲୁ ବ
ଯେବେଷ୍ଟ ସଫାବର୍ତ୍ତ ମଠ ପାଇଁ ଭମିମା କିମ୍ବିନ୍ତ
ହୋଇଥିଲୁ କେତେକ ମୁଲରେ ସେପରି
ମଠର ବାର୍ଯ୍ୟ ସୁଧା ଭଲ ଗଲୁ ଗାହିଁ । ଅକ୍ଷ-
ଦିନ ତଳେ ହେତ୍ରାଧିକା ସଫାବର୍ତ୍ତ ମଠ ମେଟିର
କରେ ମେମର ବାବୁ ଶାଖାନାମନ୍ତରିକ୍ତ କାନ୍ତି
ରେ କେତେକେ ଦରଗ୍ରୁ ଦେଇଥିଲେ ଯେ
ବାବୁ ମଠର ବେତେ ଜମେ ଅଧିକା ବଞ୍ଚି
ମଞ୍ଚରେ ମିଶାଇ କେଇଥିଲୁ ଓ ମଠର
ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧିକା ଠାକୁରର ବିବହାର
କିମିତ ଦେବ ଯାଇଥିଲୁ ଏବଂ ଅଭିନରେ
ବିଷେଷ ଥିବା ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଅଧେ ମେମର ହୋଇ
ଅଧିକା ପୁଣ୍ୟପୁରୁଷ ମଠର ବାର୍ଯ୍ୟ କିବାହ କରିବି
କମିଟିରେ ହେବାବ ଦରଗ୍ରୁ ହୁଆଇ ନାହିଁ ।
କଜିବାହେବ ଏ ଦରଗ୍ରୁ ଅନୁଧାରେ ମେମ-
ରମାଜହାତାରୁ କରିପିପୁରୁ କଲିବ କରିବାରେ
ମେମରମାଜେ କହିଲେ ସେ ପ୍ରମାନଙ୍କ
କଲକମଜେ ମଠର ଅସ୍ଵାଧିତେବାବ ଦେଉ
ନାହିଁ ଓ କହିଥିଲୁ କି ବାବୁ ଶାଖାନାମ ଜରି
ଦୁଃଖ ପୁଣ୍ୟ ମରୁବାର୍ଯ୍ୟ କରିବୁ ସେ ହେବାବ
ଦେବେ । ଏହିପରି ଅବସ୍ଥାରେ ତଥ କଷିର

ହେବାକ ଦେଖାଯାଇ ନାହିଁ । ନମ୍ବ ଉତ୍ସବରୁ
ଅନ୍ୟାୟିରୁଷେ ନେବା କଥା କରିଥାବେଳେ
ତୃଦିଗୋଟିଏ ଜ ହେବାରୁ ବ୍ୟାପକୀୟ ବାବୁଙ୍କ
ନାମରେ ମେଲାବଦମା ଚଲାଇଗାରୁ ସେ ଅକ୍ଷୁ
ମଣି ଦେଲେ ଗାହୁଁ ଏବଂ ଆୟମେମାନଙ୍କ
କହୁଦେଲେ ଯେ ଶେମାନେ ହେବାକ ନ
ହେବାରୁ ଅପଣା କର୍ମର ସ୍ଵର୍ତ୍ତି ବରିଅଛନ୍ତି
ଏଥରେ ଜାହାଙ୍କର ବଜା ଯବାକରିବୁ ହେବ ।
କଜବାବେଳେ ବିଶୁର ଯାହା ହେଉ ବିନ୍ଦୁ
ଧାତ୍ରମାନେ ଅନ୍ୟାୟରେ ବୁଝି ପାଇବେ ଯେ
ବନ୍ଦିହୃଦୟ ଯେତୁସ କଢ଼ାବଥାରଣ ହେବାର
ଭିଜ ଜାହା ହେଉ ନାହିଁ ଅଥବା ଜହାଙ୍କର
ପ୍ରଫଳକାର ଲୋକଙ୍କେ ସୁଖ ମିଳୁ ନାହିଁ । ବନ୍ଦି
ଙ୍କର ମେମ୍ବରମାନେ ଯେବେ ସମସ୍ତେ ଉତ୍ସବରୁ
ହିଅନ୍ତି ଭେଦେ ବୋଧ ହୁଆର ଏବଜଣ
ଜାହାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସମେବଣ ହୋଇ ପାରନ୍ତା
ନାହିଁ ନାହିଁ ମୋହରଲରେ କେମନ୍ତ ଉତ୍ସବ
ଲୋକ ବହୁର ଜାହାଙ୍କ ଓ ଅପଣା ଜାର୍ଯ୍ୟ
ଶତ ସାଧାରଣ କାନ୍ଦିବେ ବିଦ୍ୟ ହେବାର
ଲୋକ ଅଭିନ୍ଦନ ଦେଖାଯାଏ । ଏଥୁ ଧାଳ
ଏହି ଯେ ବନ୍ଦିହୃଦୟ ଏପରି କର୍ମର
ଚକବା ବଠିବ । ଯେବେ କର୍ମମେଳା ସ୍ଵଭବ
ବେଳକ କେବୀ କହାବଥାରକ କଷ୍ଟକୁ କରନ୍ତେ
ଓ ସେମାନେବୁ ମଠର ସାମୟେକ ହେବାବକସନ୍ଦ
ନେଇଥାନ୍ତେ ଓ ସବୁମଠର ଅବସ୍ଥା ସମୟରେ
ଜବନ୍ତ କର ଉତ୍ସବମୁକ୍ତ ଯେଉଁଠାରେ ଯେମନ୍ତ
ଦେଖନ୍ତେ କର୍ତ୍ତର ଉତ୍ସବ ପ୍ରଫଳକାର କରନ୍ତେ
ରେବେ ଅବଶ୍ୟ ସହାବର୍ତ୍ତ ମଠର ଅବସ୍ଥା
ଉତ୍ସବ ହାନ୍ତର ତତ୍ତ୍ଵରୁ ଅନେକ
ସାଧାରଣ ମଲକ ସାଧକ ହୋଇ ପରନ୍ତା ।

ଶ୍ରୀକର୍ଣ୍ଣମୁଖ ତତ୍ତ୍ଵବିଦୀ ।

ଅମ୍ବେନୋଳ ତେଜି ସୁଦର୍ଶନ ଅଭିନ୍ନ
ଆଜକ ସହିତ ଯାଠକଳୁ ଯେ ସହାବର୍ତ୍ତନ-
ମାଲଦ୍ଵାରା ଉତ୍ତାଧାରଣ ବିଷୟରେ ପବ୍ଲିମେଣ୍ଟ
ବର୍ଗଧେଶ ରହିବାରୁ ଉଚ୍ଚର ଉତ୍ସବ ଯଥା
କ ଆଜେକ ସହାଯ ରେ ଲାଗି ପାରନ୍ତି ଭାବା
ନ ହୋଇ ଅଯଥା କାର୍ଯ୍ୟରେ ବ୍ୟୟ ହେଉ
ଥିବାରୁ ଅଜ୍ଞନ ଶାଧାରଣ କ୍ଷଣ ହେଉ ଅଛି
ଏ ତଥା ଶିକ୍ଷାରଣ ବିଷୟରେ ବିନିକତାର
କେବେବକଣ ହଦୁ ଲାଗୁମ୍ଭିମେଣ୍ଟରେ ଆବେଦନ
ନ ଦରିବା ଲାଗି ଯହ ବିବୁଅକ୍ଷର୍ତ୍ତି । ଅମ୍ବେନୋଳ
ମାଳେ ଘୁମନ୍ତ କହୁଅଛି ଯେ ଏ ବିଷୟରେ

ପୁରୁଥାଳ କରିବା ଗବ୍ରମେଣ୍ଡଙ୍ ପକ୍ଷରେ
ଭଜାନ୍ ଆବଶ୍ୟକ ଓ ତାହା କରିବାରେ
ଯେତେ ବିଲମ୍ବ ହେଉଥିଲୁ ତେଣେ ସାଧାରଣ
ଅବ୍ୟୁତ ଦୂର ଆବଶ୍ୟକ ଫଳ ହେଉ ନାହିଁ ।
ଲେଖି, ବୋଲନ୍ତୁ ଯେ ଧର୍ମ ବିଷୟରେ ଗବ୍ର
ମେଣ୍ଡଙ୍ କର ହୃଦୟଶୈଳେ କରିବା ଅନୁଚ୍ଛି
ଏବଂ ଗବ୍ରମେଣ୍ଡ ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ବିଜ୍ଞ ମନେ
କର ଗାହସ ପଦ୍ମବ ଅଗ୍ରପର ନେଇ ନାହାନ୍ ।
ମାତ୍ର ଏ ସ୍ଵର୍ଗି ଯେ ଜାତାନ୍ ଅକାର୍ଯ୍ୟକର ଭାବୀ
ପକ୍ଷରେ ବିଜ୍ଞ ବନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ଧର୍ମ ବିଷୟରେ
ହୃଦୟଶୈଳେ କରିବା ଏକ କଥା । ଧର୍ମ ରକ୍ଷା
କରିବା ରଜାର ପ୍ରଥାର କାର୍ଯ୍ୟ ଅନ୍ତର ଏବଂ
ଇଂଗ୍ରିଜ ଗବ୍ରମେଣ୍ଡ ଭିନ୍ନଧର୍ମବଳମ୍ବୀ ହେଲେ
ହେଁ ଯେସ୍ତିଲେ ନାକାର୍ଧମାବଳମ୍ବୀ ପ୍ରକଳ୍ପର
ଧର୍ମମାସ ଅନୁସାରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏହି
ବା ବ୍ୟକ୍ତହାର ବିଷୟର ବିଚର କରୁ ଅଛନ୍ତି
ଓ ଭାବରେ ଗ୍ରାମ ଧର୍ମପତି ହୃଦୟଶୈଳେ କଲେ
ବୋଲି ବେହ କଷ୍ଟ ନାହାନ୍ ଷେଷ୍ଟିଲେ ବଦା-
ବର୍ତ୍ତମାନଙ୍କର ଭାବୀବରଣର ପୁରୁଥାଳ
ପଦ୍ମବ ପ୍ରାଚିନ୍ ବାଳର ଦାତାମାନଙ୍କର ସଙ୍କଳି
ପୂର୍ବଲ କଲେ ଭାବରେ ଧର୍ମ ରକ୍ଷା ଦୂର ଧର୍ମ
ପ୍ରତି ହୃଦୟଶୈଳେ କରିବା ବିପର କୁହାପିବ ।
ବାସ୍ତଵରେ ହକ୍କମାନେ ଆଗା କରନ୍ତି ଯେ
ଗବ୍ରମେଣ୍ଡ ସକାବର୍ତ୍ତ ସମ୍ଭବ ରକ୍ଷା ଓ ଦିଦ୍ୟାବ
ପକ୍ଷରେ ସୁକଥାଳ କରନ୍ତି । ଏହି ଉଦେଶ୍ୟରେ
ଆଜିକୁ ୨୦ ବର୍ଷ ହେଲା ଓଡ଼ିଶା ନିବାସୀ ବହୁ
ସଂଜ୍ଞ୍ୟକ ରୂପିଲେବ ଗବ୍ରମେଣ୍ଡଙ୍ରେ ଆବେ-
ଦନ କରିଥିଲେ ଓ ଜଦନ୍ତିରେ କେତେବସ୍ତ
ଉତ୍ତାରୁ ଦେଖି ବସି ଅନେକ ଅନୁସନ୍ଧାନ
ହୋଇ ରିପୋର୍ଟମାନ ଗବ୍ରମେଣ୍ଡଙ୍କୁ ପ୍ରେରିତ
ହୋଇଥାଏ ମାତ୍ର ଅବ୍ୟୁତରୁ କଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟ
ହୋଇ ନାହିଁ ଓ ଗୋପ୍ୟ ଯେ କଷ୍ଟ ହେବ ଏମନ୍ତ
ସୂଚିକ ମଧ୍ୟ ଦଶ ନାହିଁ । ଗବ୍ରମେଣ୍ଡ ଆପଣା
ଇଚ୍ଛାରେ ସଦାବର୍ତ୍ତ ସମ୍ଭବ ଦେଇ କଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତି
କଲେ ବେହ ଆଗା ଅନ୍ୟାୟ ହୃଦୟଶୈଳେ
ଦୋଷ ଦେଇ ପାରନ୍ତା କିନ୍ତୁ ଯେ ସ୍ତିଲେ ଯାହାଙ୍କ
ଧର୍ମପତି ହୃଦୟଶୈଳେ କରିବାର ପଞ୍ଜା ହେଉ-
ଅଛି ସେହି ହନ୍ଦମାନେ ସମ୍ଭୂତ ଭିନ୍ନପୂର୍ବ
ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ ଅଛନ୍ତି ସେହିଲେ ସରକାର
ବାହାଦୁରଙ୍କର ବିଲମ୍ବ କରିବାର ଆର କି
କାରିବ ଅଛି । ସାଧାରଣ ସମ୍ଭବ ନାହିଁ ହେଲେ
ଯେବେ ଗ୍ରାମ ଜାତା ନ ବୁଝିବେ ଜେବେ ଅଛି

ବିଏ ଗୁଣିବ ? ଅଭାବ ଆମ୍ବେମାନେ ଗର୍ବୀ-
ମେଘଙ୍କୁ ଶାସ୍ତ୍ର ଏ କଷୟକୁ ବିଜ୍ଞପ୍ତିନାରେ
ଆଣିବା ସକାଳେ ବିନ୍ଦୁତବ୍ବରେ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ
କରୁଥାଏ ଏବଂ ଆମ୍ବେମାନେ ଯେତେବେଳେ
ଜାଣୁ କଷୟ କହିପାରୁ ଯେ ଏଥରେ ହିନ୍ଦୁ
ମାଧ୍ୟକେ ଅନନ୍ତ ହେବେ ଓ ଗତି ଧଳ୍ୟବାଦି
ଦେବେ ।

ପଣ୍ଡା ଅଧୀକସ୍ତୁ ଗୁରୁଜ୍ଞ ପାରିଗୋଷିତ ଦେବେ
ମାହିଁ ।

ସାପ୍ତାହିକସଂବାଦ ।

ଏ ସଂଘାତରେ ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରଧାନ ବାଷିକ
ପଦ ଦୋଳଯାତ୍ରା ଏବଂ ଛାଁ ସଙ୍ଗେ କେତେ
ଶୁଣିଏ ବିବାହ ଘନବାରୁ ଲୋଭମାନେ ବହୁ
ଆଜନରେ ଥିଲେ । ପରିଚି ଶେଷ ହେଲା,
ମାତ୍ର ଏଥର ବିଶେଷ ଉତ୍ସବ ଏ ନଗରରେ
ଦେଖା ଗଲା ନାହିଁ । ମୋଟିବଳର ଅନେକ
ସ୍ଥାନରେ ଅବଶ୍ୟ ରଜ ଆମୋଦ ହୋଇଥିଲା
ବିନ୍ତୁ ଦୁଃଖର କିମ୍ପୁ ଯେ ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରଧାନ
ନଗରରେ ଏତେ ଧାରୀ ଓ ମାନ୍ୟକାନ୍ତ ହିନ୍ଦୁ
କାର କରିବାରେ ପାଇସେ ସାଧାରଣ ପଦ ସମ-
ପୂରେ ବିନ୍ଦୁମନ୍ତ୍ର ସମ୍ମୋହ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।
ଯେବେ ଧରନ ଅନୁରୋଧରେ ଏପରି ଭାବ
ଜନିଥାନ୍ତା ରେବେ ଅମ୍ବେମାନେ ଅବଶ୍ୟ କିଛି
କହନ୍ତୁ ନାହିଁ, ବିନ୍ତୁ ବେବଳ ନାରୀର ହୃଦୟ
ଏବଂ ସମାଜ ପ୍ରତି ଆଜାଣ୍ଵା ଏଥର ଜାରଣ
ଥିବାର ଅମ୍ବେମାନେ ଦୁଃଖ ହେଉଥାଏ ।

ଅମ୍ବେମାନେ ବାଲେଶ୍ଵର ସାହିତ୍ୟକାଳୀନ
ଆଜନ୍ଦର ସହିତ ଅବଶ୍ୟକ ହେଲୁଁ ଯେ କାରୁ
ଚର୍ବିକ ପ୍ରମାଣେ ବିଜ୍ଞାନ ସାହାଯ୍ୟ
ନମିତ୍ର ବାଲେଶ୍ଵରରେ ମାସି ଦିଶଙ୍କା ପରି-
ମାଣରେ ଗେଦା ସ୍ଥାନେ ରେଖାକୁ ହୋଇଥାଏଇଛି । ବା-
ଲେଶ୍ଵରବିଭିନ୍ନ ଏ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଉପ୍ରଭାବ
ଅଜ୍ଞନ, ପ୍ରାଣମୟ ଅଟ୍ଟଇ । କଟକର ଧନୀ
ଭକ୍ତ ସର୍ବମାନେ କି କରୁଅଛନ୍ତି ଅବସ୍ଥା
ଜଣା କି ଜଣା । ଏମନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଯହୁଗୀଳ
ହେବାଇ କି ଏଠାରେ କେହି ନାହିଁ ?

କାହିଁରୁ ଦେଇ ସ୍ଵରା ଆଇନ ପଢିବା
ସକାଗେ ଇଂଲଞ୍ଚିକୁ ଯାଇଥିଛନ୍ତି । ଆଇନ
ପଢି କି ଲାଭ ଦେବ ? ବରଂ ଦେଶର ଧନୀ
ମେତ୍ରର ମାତ୍ର ଜାନିବାର ଉତ୍ତରାୟ ହେବ ।

ବଜ୍ରଳା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘୁ କିଥିମ ବରାତରୁକୁ କି
ବନ୍ଦିଶନର ଅଥବା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘୁଙ୍କର ଅନୁମତି
ଦିଲା ମୋଧୁବଳର ନିର୍ଭବପାଇଟିମାନେ ଅ

ପଣ୍ଡା ଅଧୀକସ୍ତ ଗୁରୁଙ୍କୁ ପାଇଗୋଷିବ ଦେବେ
ନାହିଁ ।

ବର୍ଷମାନରୁ ଏକବ୍ୟକ୍ତି ହିନ୍ଦୁପ୍ରେଟ୍ ଅଟକୁ
ଲେନ୍ଦ୍ରିଆର୍ଜନ୍ କି ବର୍ଷମାନର ମହାଶ୍ଵର ଆପ-
ଣ ପୁରୁଷ ବିଗାହ ନିମିତ୍ତ ତିରଳକ୍ଷ ଠଙ୍କା ବ୍ୟଥ
କରିବାର ସ୍ଥିର କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ତାହାଙ୍କୁ ଗୋପ
ପଲମୀ ଦେବାର ମଞ୍ଚର ସମ୍ମାଦ ଭେତ୍ରେବେଳେ
ଅସି ପରିଷ୍କାରବାରୁ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଅନନ୍ତର ହୋଇ
ଦିବାହର ବ୍ୟଥ ପାଞ୍ଚଲକ୍ଷ ଠଙ୍କା ସ୍ଥିର ବଲେ ।
ଏଥରେ କାହାର ଲାଭ ହେଲ ? ଯେବେ
ଅସ୍ତ୍ରକା ଦୂରଲକ୍ଷ ଠଙ୍କାରୁ ଦିବାହର କ୍ଷଣିକ
ଧୂମଧ୍ୟାମରେ ବ୍ୟଥ ନ କର ବୌଣୀର ସାଧାରଣ
ଉପକାଗର୍ଥେ ଦାନ କରିଥାନ୍ତେ ଭେବେ ତାହା-
ଙ୍କର ଅନନ୍ତର ମଞ୍ଚ ଜଣା ପଡ଼ନ୍ତା ।

ସୁଲଭ ଅବଗତ ହୋଇଥାଇନ୍ତି ଯେ କୃଷ୍ଣ-
ବଦ୍ୟାବିରୁ ବାବୁ ଶାହାଥ ଦିନ ଆମରେ
ରୂପରୁ ଘେର କରିବା ଲାଗି ଶାନ୍ତି ସେଠାରୁ
ଯାଏ କରିବେ । ସେ ଖୋଲନ୍ତି କି ୧୦୦ ଦିନା
ଜମିରେ ଗୁଣ୍ଡେଇ କଲେ ରିରୁଥ ବର୍ଷଠାରୁ
ପ୍ରତିବର୍ଷ ଛରମ ଦିଲ୍ଲାର ଟଙ୍କା ଅୟ ହେବ
ଏକ ପ୍ରଥମରେ ଆବାଦ କରିବାକୁ ବସ୍ତୁଜବ୍ୟୟ
ଲାଗିବ ନାହିଁ । ଦେଖାଯୁଧ ଲୋକମାନେ ଏହି
ବ୍ୟାପାରରେ ଯେତେ ମନ ଦେବେ ତେବେ
ଏ ଦେଶର ପ୍ରାବୃତ୍ତି ହେବ ଓ ଶିକ୍ଷିତ ଲୋକ-
ଙ୍କର ଉମ୍ମେଦଖ୍ୟାତ ଅବସ୍ଥା ମୋତଳ ହେବ ।

ପ୍ରାଚୀମନୁଶ୍ରେ ବାଳ ହେବାର ଗୋଟିଏ
ସୁନ୍ଦର ଓ ସହଜ ଉତ୍ସଥ ଅବଶ୍ୟକ ହୋଇଥାଏ
ପ୍ରେସ୍‌ରିପ୍ରିମ୍ କାମରେ ଏକପ୍ରକାର ଜେଲ ଅଛି
ତାହା ପ୍ରାୟ ଜାଳବାରେ ବ୍ୟକ୍ତିବାର ହୁଅଇବା
ସେହି ଜେଲ ଯାଏ ଦିନ ଅନ୍ତର ଟିକିଏ ବିଳା-
ରେ ମୁଣ୍ଡରେ ଶାନ୍ତିର ଘରିଲେ ଠଙ୍ଗମନୁଶ୍ରେ
ବାଳ ହେବ । ଯାହାଙ୍କର ବୃଦ୍ଧିବ୍ୟସହେତୁ
ମୁଣ୍ଡ ଶାବଦ ଖୋଲାଥିବ ସେମାନଙ୍କ ପଶ୍ଚରେ
ଏ ଉତ୍ସଥ ଉପକାଶ ହେବ ଜାହାଁ । ପଶ୍ଚିମାଜା-
ଙ୍କର ରୋଗରେ ରୋମ ହୁଅ ପଡ଼ିଥିଲେସନ୍ଧା
ଏହି ଜେଲରେ ପୁନଃବାର ବାଳ ଉଠିବ ।
ଏ ଉତ୍ସଥକୁ ଜଣେ ଫର୍ମିବ ବାହାର କରିଥାଏ
ସେ ପ୍ରତିଦିନ ପ୍ରାୟ ସଜ୍ଜାତିବାବେଳେ ଜେଲି-
ଆହାତକୁ ଅପଣା ପାଞ୍ଚମନୁଶ୍ରେ ପୋତ୍ର ଦେ-
ଉଥିଲ ବିଲ୍ଲିଦିନ ଉତ୍ତାରୁ ତାହାର ମୁଣ୍ଡରେ
ବାଳ ହେବାରୁ ତାହାର ମୁନ୍ବିବ ଜହାଁର ବିମେ
ଷ ବିବରଣୀ ଅବଗତ ହୋଇ ଉକ୍ତ ଜେଲର
ଶଶ ପରିଷାକର ଦେଖିବାରେ ଜହାଁରେ ବୁଝ-
କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ।

